

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

19 mei 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1201
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1203
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1224
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	1233
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1242
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1253
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1258
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	1287
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1292
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1300
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1302
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1305
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1308

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1312

**1. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 62
van 21 maart 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN**

Beleidsnota's – Publicatie

Stuk voor stuk worden de beleidsnota's van de Vlaamse ministers ons in mooie brochurevorm bezorgd. Deze verzorgde uitgaven worden gerealiseerd door de administratie en zijn aangenaam om te hanteren.

1. In welke oplage werden deze brochures gedrukt ?
2. Hoe wordt de verspreiding van deze brochures georganiseerd en bekendgemaakt ?
3. De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen ging in haar beleidsnota het engagement aan om haar beleidsnota te "hertalen" in eenvoudiger bewoordingen, zodat deze toegankelijk zou worden voor een grotere groep van mensen.

Welke (budgettaire en andere) inspanningen heeft de minister-president vanuit zijn bevoegdheid voor overheidscommunicatie gedaan om het totale beleidsplan van de Vlaamse regering op een voldoende toegankelijke manier naar een brede doelgroep te communiceren ?

Antwoord

1. Er werden 26 beleidsnota's gedrukt met een totaal van 140.300 exemplaren.

De tabel als **bijlage** geeft een overzicht van de oplage per beleidsnota.

2. De verspreiding van de brochures gebeurt op een drieledige manier :

- een basisverspreiding van +/- 2.200 exemplaren naar een reeks vaste geadresseerden wordt voor alle beleidsnota's verzorgd door de afdeling Communicatie en Ontvangst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Tot deze vaste geadresseerden behoren : de Vlaamse volksvertegenwoordigers, de afdelingen, fracties en instellingen van het Vlaams Parlement, de leden van de Vlaamse regering, de leidend ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare en wetenschappelijke instellingen, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de provincie- en gemeentebesturen, de openbare bibliotheken, de media, de andere overheden in België (parlement, regering, administratie), het Europees Parlement en een aantal andere instellingen en instanties (o.a. werknemers- en werkgeversorganisaties, Raad van State, Arbitragehof, Rekenhof, de Vlaamse universiteiten, ...);

- een verspreiding naar een reeks specifieke doelgroepen door het betrokken kabinet en/of de administratie ;

- een verspreiding naar het grote publiek na verschijning (in de loop van april) van een advertentie in de Vlaamse dag- en weekbladen. De Vlaamse Infolijn wordt ingeschakeld bij deze campagne.

3. De wijze van communiceren over de beleidsplannen van de verschillende leden van de Vlaamse regering behoort tot de bevoegdheid van de onderscheiden Vlaamse ministers zelf.

Vanuit mijn bevoegdheid voor overheidscommunicatie heb ik sinds juli '99 op verschillende manieren gewerkt aan een zo ruim en toegankelijk mogelijke communicatie van het totale beleidsplan van de Vlaamse regering ;

- de regeringsverklaring werd in juli '99 gepubliceerd in alle Vlaamse kranten door middel van een vier pagina's tellende advertentie (kostprijs : 16.627.790 fr. incl. BTW) ;

- in augustus '99 werd de brochure "Een regering voor de Vlamingen" uitgegeven en op ruime schaal (20.000 exemplaren) verspreid. In deze brochure zijn het Vlaamse regeerakkoord, de regeringsverklaring en informatie over de leden van de Vlaamse regering opgenomen (kostprijs : 1.241.260 fr. incl. BTW) ;
- zowel het Vlaamse regeerakkoord, de regeringsverklaring, als alle beleidsnota's van de leden van de Vlaamse regering kunnen worden geraadpleegd en gedownload via de Internetsite van de Vlaamse overheid ;
- alle beleidsnota's werden gecoördineerd, gepubliceerd en verspreid in de loop van de maanden maart/april (kostprijs : +/- 3.500.000 fr. incl. BTW) en de beschikbaarheid van deze publicaties werd via een advertentie in dag- en weekbladen bekendgemaakt naar het grote publiek (kostprijs : 3.013.418 fr. incl. BTW).

Beleidsnota's : oplage

Minister(s)	Beleidsnota	Oplage
Dewael	Financiën en Begroting	5.000
Dewael/Anciaux/ Sauwens	Buitenlands Beleid	5.300
Stevaert	Mobiliteit en Openbare Werken	4.500
Stevaert	Energie	4.000
Stevaert	Vlaamse Statistieken	3.800
Vogels	Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	18.000
Anciaux	Cultuur	14.500
Anciaux	Jeugd	4.500
Anciaux	Stedenbeleid	3.600
Anciaux	Vlaams Woonbeleid	4.500
Anciaux	Brusselse Aangelegenheden	6.000
Anciaux	De Vlaamse Rand	4.500
Anciaux	Ontwikkelingssamenwerking	1.000
Vanderpoorten	Onderwijs en Vorming	9.700
Vanderpoorten/ Van Mechelen	Wetenschaps- en Technologiebeleid	4.800
Landuyt	Werkgelegenheid	4.500
Landuyt	Toerisme	4.000
Dua	Leefmilieu	5.500
Dua	Landbouw	5.500
Sauwens	Binnenlandse Aangelegenheden	3.600

Minister(s)	Beleidsnota	Oplage
Sauwens	Ambtenarenzaken	4.200
Sauwens	Sport	4.200
Sauwens	Monumenten, Landschappen en Archeologie	3.600
Van Mechelen	Economie	3.600
Van Mechelen	Ruimtelijke Ordening	4.300
Van Mechelen	Media	3.600

Vraag nr. 64
van 29 maart 2000
van de heer LUDWIG CALUWE

Levensbeschouwelijke instellingen – Subsidiëring

De Vlaamse Gemeenschap verleent subsidies aan de leergangen en/of aan de studenten van de katholieke en protestantse theologische faculteiten, evenals aan het Instituut voor het Judaïsme.

Bestaat een analoge tegemoetkoming aan instellingen van de niet-confessionele levensbeschouwingen ?

Graag vernam ik van de minister-president de wettelijke of reglementaire basis voor deze tegemoetkomingen, de bedragen die in de begrotingen 1999 en 2000 werden opgenomen, evenals het aantal personen waarop deze tegemoetkomingen toepasselijk zijn.

Antwoord

Aangezien het hier een zuivere onderwijsmaterie betreft, ressorteert de schriftelijke vraag onder de bevoegdheid van Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 65
van 5 april 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Geloofsbrieven buitenlandse diplomaten – Betrokkenheid

Kan de minister-president meedelen in hoeverre de Vlaamse overheid, die voor een aantal materies toch de uitsluitende bevoegdheid heeft, wordt betrokken bij de voorstelling en de aanvaarding van de geloofsbrieven van buitenlandse diplomaten die in dit land worden gestationeerd ?

Antwoord

De Vlaamse regering, noch de regeringen van de andere gewesten en gemeenschappen worden betrokken bij de aanvaarding en de overhandiging aan de Koning van de geloofsbrieven van nieuwe buitenlandse ambassadeurs in ons land.

Artikel 167, § 1 van de Grondwet bepaalt : de Koning heeft de leiding van de buitenlandse betrekkingen, onverminderd de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten om de internationale samenwerking te regelen, met inbegrip van het sluiten van verdragen, voor de aangelegenheden waarvoor zij door of krachtens de Grondwet bevoegd zijn.

Noch in de Grondwet, noch in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen is bepaald dat de deelstaten dienen te worden geraadpleegd of betrokken bij de aanvaarding en overhandiging van de geloofsbrieven van nieuwe buitenlandse ambassadeurs. Dit is het prerogatief van de Koning.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 234
van 21 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Zwarte punten – Gent-Eeklo-Maldegem

Verkeersveiligheid en het terugdringen van zware verkeersongelukken vormen een toprioriteit voor de Vlaamse regering.

Dit belet allerminst dat er zich nog steeds tal van zogenaamde "zwarte punten" aandienen, die dringend om een remediëring vragen.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de "zwarte punten" in de regio Gent-Eeklo-Maldegem voor 1997, 1998 en, indien mogelijk, voor het jaar 1999 ?
2. Welke specifieke acties werden intussen ondernomen of zijn er gepland om de risico's van die "zwarte punten" maximaal te ondervangen ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het onmogelijk om binnen de gestelde termijn een antwoord te formuleren.

Zodra ik de gegevens van mijn administratie heb ontvangen, zal ik ze via een aanvullend antwoord meedelen.

Vraag nr. 235
van 21 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Dijken – Afgraasbeleid

De Oost-Vlaamse schaapherders werden recentelijk samengeroepen door de afdeling Zeeschelde van het Vlaams Gewest in Dendermonde.

Totnogtoe kregen de schaapherders een vergoeding van 1,25 frank per m². Er werd op de vergadering meegedeeld dat deze vergoeding in het kader van een herstructurering van het afgraasbeleid zou worden afgeschaft. Oost-Vlaanderen zou hierbij een testcase worden.

Deze maatregel doordrukken, betekent vermoedelijk het einde van de kuddes schapen op de dijken.

1. Wat is de motivering voor deze maatregel ?
2. Op welke wijze worden de schapen en hun werk (afgrazen) vervangen ?
3. Is de minister ervan overtuigd dat dit een besparing betekent ? Graag een woord uitleg hierover.
4. Heeft de regering rekening gehouden met de toeristische betekenis van de kuddes schapen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Wat de bevaarbare waterwegen betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat er momenteel nog geen beslissing is genomen in verband met het eventueel afschaffen van de vergoeding voor het begrazen van de dijken door schapen.

Door de afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen wordt er momenteel wel een evaluatie uitgevoerd van de lopende contracten met schaapherders. Vermits de vroegere contracten chronologisch tot stand zijn gekomen, moet immers worden vastgesteld dat de begraasde percelen zeer versnipperd zijn, waardoor er nagenoeg geen gevolg meer kan worden gegeven aan eventueel bijkomende aanvragen.

Door de afdeling Zeeschelde wordt dan ook onderzocht of een herverdeling van de beschikbare percelen niet aangewezen is, en op welke wijze in de toekomst nieuwe "begrazingscontracten" kunnen worden afgesloten conform de wet op de overheidsopdrachten, waarbij mededinging fundamenteel is.

Ik meen in ieder geval dat het onderhoud van de dijken door begrazing met schapen niet alleen op ecologisch en toeristisch vlak, maar ook op economisch vlak zeker waardevol is.

(Antwoord Vera Dua : blz. 1270 – red)

**Vraag nr. 237
van 24 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Mobiliteitsconvenants – Limburg

Mobiliteitsconvenants bieden gemeenten de mogelijkheid om zowel het openbaar vervoer als de veiligheid op het wegennet te voltooien. Daarenboven verwijst de minister vice-president herhaaldelijk naar dergelijke convenants als bepaalde gemeenten voorstellen formuleren in verband met de herinrichting van wegen en aanpassingen van het openbaar vervoer. Deze convenants bepalen dus de kansen van de gemeenten.

Graag vernam ik daarom de huidige stand van zaken met betrekking tot de mobiliteitsconvenants in Limburg.

1. Welke gemeenten en steden in Limburg hebben reeds een mobiliteitsconvenant afgesloten ?

Werden hierbij bijakten afgesloten ? Zo ja, welke ?

Waar werden de afspraken uit deze bijakten reeds volledig uitgevoerd ?

2. Welke bovenlokale convenants werden in Limburg afgesloten ?

3. Met welke Limburgse gemeenten en steden zijn de besprekingen over het mobiliteitsconvenant en/of bijakte(n) nog aan de gang ?

4. Hoeveel investeringsmiddelen worden uitgetrokken door de verschillende lokale besturen ?

Hoeveel door het Vlaams Gewest ?

Antwoord

1. De volgende Limburgse steden en gemeenten sloten een mobiliteitsconvenant af :

Alken, As, Beringen, Bilzen, Bocholt, Bree, Diepenbeek, Dilsen-Stokkem, Genk, Gingelom, Halen, Ham, Hamont-Achel, Hasselt, Hechtel-Eksel, Heers, Herk-de-Stad, Heusden-Zolder, Hoeselt, Houthalen-Helchteren, Kinrooi, Kortesseem, Lanaken, Leopoldsburg, Lommel, Lummen, Maaseik, Maasmechelen, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt, Nieuwerkerken, Opglabbeek, Overpelt, Peer, Riemst, Sint-Truiden, Tessenderlo, Tongeren, Wellen, Zonhoven en Zutendaal.

De hiernavolgende tabel geeft weer hoeveel bijakten van elk type in Limburg werden afgesloten tot op heden :

Bijakte	Beschrijving	Aantal
1	ondersteuning van strategische planningsactiviteiten	41
3	herinrichting doortochten, stedelijke invalswegen en stedelijke verdeelwegen	10
4	wegverlichting in de doortochten	2
6	het bevorderen van de netheid op de wegen	5
9	verhoging van het openbaarvervoeraanbod	12
11	aanleg van nieuwe, vrijliggende verbindende fietspaden langs gewestwegen	6
12	aanleg van nieuwe, vrijliggende verbindende fietspaden langs gemeentewegen/provinciewegen	1

Bijakte	Beschrijving	Aantal
14	aanleg van ontsluitingsinfrastructuur naar zones van commerciële activiteiten	1
15	gesubsidieerde halteaccommodatie	4
16	herinrichting van wegvakken buiten de bebouwde kom	1
18	herinrichting van kruispunten en oversteekplaatsen buiten de bebouwde kom	2

De administratie Wegen en Verkeer neemt aan dat de gemaakte afspraken in de bijakten door alle betrokken partijen volledig worden uitgevoerd. Zij heeft alleszins geen weet van het tegendeel.

2. Voor het Maasland (Lanaken, Maasmechelen, Kinrooi, Maaseik en Dilsen) – bijakte 1 en de N730 As-Opglabbeek (fietspaden) werden gemeenschappelijke bijaktes afgesloten.

Voor intergemeentelijke werken, zoals bijvoorbeeld de aanleg van de fietspaden langs de N717 Beringen-Lummen en de N79 Borgloon-Tongeren, worden afzonderlijke bijakten voorbereid met elke betrokken gemeente.

3. In het kader van het convenantenbeleid werd in alle gemeenten die het moederconvenant en de bijakte 1 ondertekenden, een gemeentelijke begeleidingscommissie opgericht.

Deze commissie volgt en stuurt de opmaak van het gemeentelijk mobiliteitsplan, alsook de latere evaluatie van het mobiliteitsplan.

Ook de uitvoering van investeringsprojecten van de administratie Wegen en Verkeer wordt getoetst aan de inzichten van deze gemeentelijke begeleidingscommissie. In die zin kan het overleg met de gemeente als een continu gebeuren worden beschouwd.

4. De inbreng van de lokale besturen wordt geregeld in de afzonderlijke bijakten. De financiële consequenties hiervan voor de lokale besturen zijn niet steeds even groot en zijn als dusdanig bij de administratie niet bekend.

Op het investeringsprogramma 1999 van de administratie Wegen en Verkeer werd een totaal bedrag van 1.602.318.836 frank vastgelegd voor investeringen in wegeninfrastructuur in Limburg. Van dit totale bedrag sloeg 720.835.592 frank op convenantgebonden projecten.

Vraag nr. 238
van 24 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Voorstedelijke tramverbindingen – Gent

Tijdens de begrotingsbesprekingen toonde de minister vice-president zich voorstander van een snelle realisatie van voorstedelijke tramverbindingen in bepaalde Vlaamse steden.

1. Heeft De Lijn Gent in samenwerking met de administratie Wegen en Verkeer een visie ontwikkeld voor het creëren van tramlijnen? Zo ja, welke?

2. Zijn er plannen voor een snelle realisatie van voorstedelijke tramverbindingen in Gent?

Waaruit bestaan ze concreet?

Aan welke termijn wordt er gedacht?

3. Bestaan er tevens plannen voor de zogenaamde "light rail" in Gent?

Antwoord

In opdracht van De Lijn en de stad Gent wordt een algemene offerteaanvraag opgesteld voor een ruime studie van het openbaar vervoer in Gent.

Volgende doelstellingen zijn van belang in deze studie:

1. aangeven welke de hoofdassen zijn van het openbaar vervoer in het Gentse stadsgewest en op grond daarvan aangeven welke tramverbindingen er nodig zijn;
2. aangeven wat de functie is van de nevenassen in het openbaar vervoer en hoe ze moeten worden uitgebouwd;
3. mogelijke integratie van het spoorweginet in het openbaar vervoer voor het Gentse stadsgewest.

Het afwerken van deze studie is gepland voor 2001. Op grond daarvan zullen beslissingen worden genomen m.b.t. de verdere uitbreiding van het tram- en busnet van Gent.

Het onderzoek naar de haalbaarheid van een light rail is hierin vervat.

Deze studie moet de langetermijnvisie omtrent de ontwikkeling van het stads- en streekvervoer in en rond Gent actualiseren.

Vraag nr. 239
van 24 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Openbaar vervoer regio Aalter-Maldegem – Uitbreiding

Tijdens de vorige regeringsperiode had de minister vice-president een uitbreiding gepland van het openbaar vervoer in de regio Aalter-Maldegem. Er zouden enerzijds betere verbindingen tot stand worden gebracht tussen een aantal gemeenten en leefkernen rond Aalter en Maldegem (o.a. Knesselare, Kleit, ...), en anderzijds staat er ook nog een nieuw traject in de startblokken waarbij een aantal belbussen zouden worden ingelegd.

In het kader van de basismobiliteit lijkt een beter aanbod van deze veeleer vervoersarme regio een gerechtvaardigde vraag.

1. Binnen welke termijn wordt een verhoging van het vervoersaanbod in de regio Aalter-Maldegem doorgevoerd? Wat zal de intensiteit zijn van het grotere vervoersaanbod?
2. Wanneer precies worden de belbussen actief in deze regio?
3. Bestaan er plannen voor betere verbindingen (hogere frequentie/aansluiting trein) tussen een aantal gemeenten rond Aalter en zo ja, welke?
4. Is er na overleg met de NMBS sprake van uitbreiding van de parking aan het station in Aalter?

Antwoord

1. Voor de realisatie van de basismobiliteit in Maldegem en Aalter, twee gemeenten die tot het

buitengebied behoren, bereidt de entiteit Oost-Vlaanderen in de regio een belbussysteem voor.

Maldegem neemt de tweede plaats in op de prioriteitenlijst 2000 voor de projecten basismobiliteit, Aalter staat op de derde plaats. Knesselare staat 38e op de prioriteitenlijst 2000, maar ligt tussen Aalter en Maldegem, waartussen een belangrijke verplaatsingsstroom bestaat. Daarom wordt Knesselare mee opgenomen in het project.

In het belbusgebied Maldegem-Aalter-Knesselare worden twee belbussen met een frequentie volgens de normen basismobiliteit ingezet. Deze belbussen hebben als aantakingspunten Maldegem-Station (aansluiting met lijn 58 Gent-Eeklo-Brugge) en Aalter-Station (treinen naar Gent, Brugge en Antwerpen).

2. Volgens de huidige plannen, en afhankelijk van de administratieve afhandeling van het dossier, kunnen deze belbussen medio juli 2000 in exploitatie gaan.
3. Aalter-Station wordt vanaf 28 mei 2000 opgewaarderd tot IC-station met 103 treinen per dag (IC : intercity). Tijdens de spits is er een kwartierfrequentie naar Gent. Om de te verwachten pendelstroom naar Aalter-Station te kunnen opvangen, wordt de lijn 87 Maldegem-Knesselare-Aalter tijdens de spits versterkt. Op die manier wordt de pendel naar Aalter-Station op een duurzame manier opgevangen, en wordt een capaciteit van de belbus vermeden.

De twee belbussen, en de versterkte lijn 87, garanderen de basismobiliteit op het grondgebied van Aalter, Maldegem en Knesselare.

4. Het project Aalter-Station is nog in ontwikkeling bij de NMBS. Hierover is er nog geen contact geweest met De Lijn.

Vraag nr. 240
van 24 maart 2000
van de heer EDDY SCHUERMANS

Zwaarverkeersverbod Wimmertingen – Tussenkoms hogere overheid

Drie jaar geleden besliste het Hasselts stadsbestuur om zwaar verkeer te verbieden op de verbindingsweg tussen de N20 en N754, meer bepaald de doortocht Wimmertingen (Wimmertingenstraat). De aanleiding tot dit verbod was de groeiende onleef-

baarheid door de verkeersdruk in Hasselts kleinste deelgemeente.

Op 9 maart 2000 heeft het Hasselts stadsbestuur dit verbod opgeheven. Het college van burgemeester en schepenen – daarover ondervraagd – verwijst in zijn motivering terzake naar de druk vanuit de Vlaamse administratie Wegen en Verkeer.

Hebben de diensten van de minister vice-president het stadsbestuur van Hasselt inderdaad aangezet tot het opheffen van het verbod op zwaar verkeer in de betrokken buurt en zo ja, waarom ?

Antwoord

De verbindingsweg (Wimmertingenstraat) tussen de gewestwegen N20 en N754 is een gemeenteweg en bijgevolg een gemeentelijke aangelegenheid.

De gestelde problematiek is niet bekend bij de afdeling Wegen en Verkeer Limburg van de administratie Wegen en Verkeer, en zij werd hierbij ook niet betrokken.

Er is dan ook geen sprake van druk vanuit de Vlaamse administratie op het stadsbestuur van Hasselt.

Uit de informatie die ik heb ingewonnen, blijkt wel dat het federale ministerie van Verkeer en Infrastructuur, waarvoor mijn collega Durant bevoegd is, bezwaren geuit heeft tegen het invoeren van een verbod op zwaar verkeer ter hoogte van de doortocht van Wimmertingen.

Vraag nr. 241 van 24 maart 2000 van de heer LUDWIG CALUWE

Fout uitgevoerde wegenwerken – Schadevergoedingen

Acht jaar geleden werd bij de heraanleg van de gewestweg Kalmthoutsesteenweg in Wuustwezel een drempel verkeerd aangelegd. Hierdoor werd schade veroorzaakt aan een gezinswoning.

Het Vlaams Gewest werd enkele weken geleden in beroep veroordeeld tot een schadevergoeding van meer dan twee miljoen frank.

1. Werde het Vlaams Gewest reeds eerder veroordeeld in soortgelijke zaken ?

2. Lopen er vandaag nog procedures tegen het Vlaams Gewest in soortgelijke zaken ?

3. Op welke begrotingspost worden deze schade-loosstellingen geboekt ?

4. Welke lessen voor de toekomst werden hieruit getrokken ?

Antwoord

Vooreerst dient er duidelijk het volgende te worden gesteld.

Het hof van beroep stelt dat de deskundigen erop gewezen hebben dat het berekenen en het simuleren van de invloed van de verkeerstrillingen op de constructies in kwestie bijkomend wetenschappelijk onderzoek zou vergen. Een verwijzing naar de trillingen ten gevolge van het verhoogde plateau is bijgevolg slechts een hypothese. De deskundigen spreken zelf van "indicaties". Zij bevestigen bovendien dat het aangelegde verkeersplateau niet agressief is en zelfs tegen zeer hoge snelheid kan worden bereden.

Op basis van veronderstellingen, waarvan wordt toegegeven dat ze werden verkregen zonder noodzakelijk bijkomend wetenschappelijk onderzoek, besluiten dat het verkeersplateau de hoofdoorzaak is van de schade, is dan ook onterecht, temeer daar de deskundigen uitdrukkelijk stellen dat de conceptie en de structuur van de woningen 25 en 27 bevorderlijk werkten voor het optreden van de schade, terwijl ook het te snelle verkeer over de drempel nadelig werkte. Er had dan ook minstens een gedeelde aansprakelijkheid dienen te worden uitgesproken. Zonder meer stellen dat de drempel verkeerd werd aangelegd en schade aan de woning veroorzaakte, is dan ook de feitelijkheden van de zaak miskennen.

Het Vlaams Gewest overweegt om cassatieberoep in te stellen tegen het arrest van het hof van beroep van Antwerpen.

1. Dit is de eerste veroordeling van het Vlaamse Gewest in een dergelijke zaak.

2. Momenteel zijn er nog vijf andere gelijkaardige zaken in behandeling, waarvan drie uitgaande van bewoners van de Kalmthoutsesteenweg in Wuustwezel.

3. Het betreft begrotingspost 63.00.34.40 van het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF) : "Allerhande schadevergoedingen aan derden".
4. Aangezien er niet in een wettelijke regeling voorzien was voor de aanleg van verkeersplateaus, werd in mei 1994 het dienstorder LI/AWV 94/1 verdeeld, waarin de aanleg en signalering van verkeersplateaus werd geregeld.

Sinds 1 november 1998 is het koninklijk besluit van 9 oktober 1998 van toepassing. Het dienstorder AWV 99/13 regelt de uitvoering ervan. Tegen 1 november 2001 moeten alle verhoogde inrichtingen eraan voldoen.

**Vraag nr. 242
van 24 maart 2000
van de heer LUDWIG CALUWE**

Netebrug Walem – Herstelling – Zwaar verkeer

In antwoord op mijn vraag om uitleg naar aanleiding van de schade toegebracht aan de Netebrug in Walem en de gevolgen voor de uitzonderlijke transporten, antwoordde de minister vice-president op 23 december 1999 onder andere het volgende :

"De herstellingen zullen vrijwel zeker verregaand zijn : afbraak en heropbouw zijn niet uit te sluiten ... Op 15 december heeft de afdeling Betonstructuren van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten een bijzondere inspectie uitgevoerd om de definitieve schade en de nodige herstellingswerken vast te stellen. De afdeling Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer is zich terdege bewust van de impact op economisch vlak en op de verkeersleefbaarheid van de alternatieve route. Men zoekt uit hoe men het snelst de schade kan herstellen. Dat gebeurt in samenspraak met de afdeling Juridische Dienstverlening, gezien de aansprakelijkheid van derden en de omvang van de kosten. Het gaat om een uitzonderlijk hoog bedrag". (*Handelingen C46 van 23 december 1999, blz. 18-19 – red.*)

Op 24 december 1999 heeft de afdeling Betonstructuren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gemeld dat de bewuste brug opnieuw mag worden gebruikt voor de doorgang van zware konvoeien.

1. Gaat het hier om een definitieve maatregel of slechts om een voorlopige ? De minister vice-president sloot in zijn antwoord afbraak en heropbouw niet uit.

Wordt dit nu toch uitgesloten ?

Zo neen, voor wanneer wordt het definitieve herstel van de schade gepland ?

2. Sinds het voorjaar van 1999 werd geen zwaar verkeer meer toegelaten op de brug. Op 24 december 1999 werd dit toch weer mogelijk.

Welke maatregelen werden genomen om dit weer mogelijk te maken ?

Waarom heeft men meer dan zes maanden op deze maatregelen moeten wachten ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van het overschrijden van de brug in de N1 over de Beneden-Nete in Walem door een konvooi van 184 ton zonder toelating, werd een inspectie uitgevoerd aan de brug met het varend ponton "Ilse" door de afdeling Wegen Antwerpen en werd een verslag bezorgd aan de afdeling Betonstructuren. Op 8 november 1999 werd naar aanleiding van dit verslag de doorgang van zware konvoeien over de brug verboden.

Op basis van de vaststellingen van de afdeling Wegen was een bijkomend onderzoek nodig. Op 15 december 1999 heeft de afdeling Betonstructuren een bijzondere inspectie uitgevoerd. Uit het onderzoek bleek dat de vastgestelde schade niet structureel was en niet te wijten was aan het konvooi van 184 ton. Daarom is op 15 december 1999 aan de bevoegde diensten van het federaal ministerie van Verkeer en Infrastructuur gemeld dat het verbod op de doorgang van zware konvoeien werd opgeheven.

Dit is een definitieve maatregel. Afbraak en heropbouw worden niet meer in overweging genomen. Het herstel van de schade is niet dringend en kan gebeuren in het kader van het gewone onderhoud van de bruggen.

2. Zoals gemeld in punt 1 werd het zwaar verkeer verboden vanaf 8 november 1999, en niet sinds het voorjaar 1999.

Op 15 december 1999 werd door de afdeling Betonstructuren een bijzondere inspectie uitgevoerd, omdat dit de eerste mogelijkheid was om gebruik te maken van het vaartuig "Ilse" rekening houdende met het programma van Ilse en met de getijden.

Aangezien de schade niet structureel was en geen onmiddellijke herstellingen nodig bleken, is diezelfde dag (15 december 1999) een schrijven gericht aan de bevoegde diensten met de melding dat het verbod werd ingetrokken.

Vraag nr. 243
van 29 maart 2000
van de heer JOACHIM COENS

Baggerwerken Westerschelde – Gevolgen voor de kustvisserij (2)

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nr. 151 van 13 januari 2000 over de gevolgen voor de kustvisserij van de slibstortingen in de Westerschelde.

De minister vice-president antwoordde toen dat, naar aanleiding van de klachten die binnenkwamen bij de Nederlandse Rijkswaterstaat, een commissie was opgericht, die haar verslag oorspronkelijk einde 1999 moest indienen.

Omdat er echter een diepgaand onderzoek werd gevoerd, zou het rapport pas klaar zijn in februari of maart 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 688 – red.*).

1. Is dit rapport ondertussen reeds klaar en is de minister vice-president reeds in het bezit ervan ?
2. Welke maatregelen worden genomen naar aanleiding van de conclusies van dit rapport ?

Antwoord

Naar aanleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd door de administratie Waterwegen en Zeewezen contact opgenomen met Rijkswaterstaat over de voortgang van het onderzoek van de visserijdeskundigen. Rijkswaterstaat bevestigde dat dit onderzoek thans uitgevoerd is en dat hierover in de Tweede Kamer eveneens vragen zijn gesteld.

Hierna volgt het antwoord van Rijkswaterstaat op de gestelde vragen :

"De leden van de RPF-fractie informeerden wanneer naar verwachting uitspraak zal worden gedaan over de vraag of de visserij schade lijdt als gevolg van baggerwerken. Ingeval van de twee claims, die door Westerscheldevisseren zijn ingediend, heeft de deskundigencommissie ex artikel 5

lid 2 van de Regeling Nadeelcompensatie Rijkswaterstaat (Staatscourant 27.12.91 nr. 25 1) op 21 februari 2000 een conceptadvies voorgelegd aan de betrokken partijen. Deze worden in de gelegenheid gesteld hierop binnen drie maanden te reageren. Na die termijn heeft de Commissie minimaal twee maanden, en maximaal vier maanden de tijd om het definitieve advies aan de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat uit te brengen. Deze neemt dan binnen twee tot vijf maanden een beslissing. Op zijn vroegst zal dit dus in september 2000 kunnen zijn."

Het blijkt dat het rapport van de commissie een hele procedure dient te doorlopen en dat de inhoud van rapport vóór het uitbrengen van het definitief advies van de Nederlandse minister niet openbaar is.

De Nederlandse instanties hebben mij het rapport dan ook nog niet bezorgd.

Vraag nr. 244
van 29 maart 2000
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Volkswagen Vorst – Toegang Brusselse ring

Autoconstructeur Volkswagen plant een uitbreiding van zijn vestiging in Vorst. Ze willen eveneens een rechtstreekse verbinding met de Brusselse ring. Dat is volgens de autofabrikant nodig omdat "just-in-time" steeds belangrijker wordt. Voor de leveranciers is Vorst niet zo vlot bereikbaar en daarom wil de autoconstructeur een betere aansluiting op de ring.

Omdat de ring op Vlaams grondgebied ligt, moet het Vlaams Gewest de beslissing nemen.

De minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft terzake reeds overleg gehad met de Vlaamse minister-president en met de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening.

1. Kan de minister vice-president een stand van zaken meedelen omtrent het gevoerde overleg tussen de Brusselse en de Vlaamse regering over de aanleg van een verbindingsweg naar de ring ?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering ?
3. Wie gaat deze weg financieren en wat is de kostprijs van deze hele operatie ?

Antwoord

Op de achtste vergadering van 18 januari 2000 van het coördinatiecomité Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Vlaams Gewest werd door het Vlaamse Gewest (afdeling Wegen Vlaams-Brabant) meegedeeld dat een "eigen" oprit naar de Brusselse ring onmogelijk is, enerzijds omdat het niet opgenomen is in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en anderzijds omdat het praktisch gezien niet realiseerbaar is.

**Vraag nr. 245
van 29 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Fietspad Tongeren-Borgloon – Stand van zaken

In september 1998 vroeg ik toenmalig minister Eddy Baldewijns naar de stand van zaken m.b.t. het fietspad Tongeren-Borgloon (schriftelijke vraag nr. 253 van 14 september 1998 ; *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 20 november 1998, blz. 483 – red.*). Immers, in zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 329 van 7 mei 1997 had de minister geantwoord dat de verdere aanleg van fietspaden langs de gewestweg N79 richting Tongeren was opgenomen in het indicatief driejarenprogramma 1997-1999. In 1998 zou het vak worden aangelegd tussen de verkeerslichten van Bommershoven en de grens Piringen-Tongeren, in 1999 het gedeelte op het grondgebied van de stad Tongeren. Tegelijkertijd moest ook de rijbaan worden verbeterd en moesten de rioleringswerken door de gemeenten worden uitgevoerd. Vanaf 1999 konden dan de onteigeningen gebeuren en vanaf 2000 de werken starten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 13 juni 1997, blz. 1612 – red.*).

In praktijk is hiervan nog weinig te zien.

1. Is deze planning nog van kracht ?
2. Welke investeringsbedragen zijn er voor het uitvoeren van dit project gepland en wat is het aandeel van het Vlaams Gewest ?
3. Zijn er reeds onderhandelingen aangevat met Borgloon en Tongeren in verband met rioleringswerken en de mobiliteitsconvenants ? Zo ja, wat is de stand van zaken ? Zo neen, wie moet het initiatief nemen ?

Antwoord

1. Het project voor de aanleg van fietspaden over een lengte van drie kilometer langs de gewestweg N79 op het grondgebied van Borgloon en Tongeren, respectievelijk in de deelgemeenten Haren en Piringen, werd goedgekeurd in de Provinciale Auditcommissie van de administratie Wegen en Verkeer op 23 november 1999.

Ondertussen zijn de onteigeningsplannen opge maakt en werd opdracht gegeven aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen om de onteigeningen uit te voeren voor rekening van het Vlaams Gewest. Volgens de huidige planning kunnen de werken worden uitgevoerd in 2001 op het grondgebied van Borgloon, en in 2002 op het grondgebied van Tongeren. De aanbesteding van de werken in Borgloon (fase 1) kan op zijn vroegst plaatsvinden in november 2000, op voorwaarde dat de stad beschikt over een goedgekeurd rioleringsproject. Hierover beslissen de Vlaamse Milieumaatschappij, de NV Aquafin en de provincie Limburg (zie verder punt 3).

2. In het driejarenprogramma 2000-2002 is 3 x 30 miljoen frank ingeschreven voor de wegenwerken ten laste van de administratie Wegen en Verkeer.
3. In verband met de gelijktijdige uitvoering van de riolering in reeds in mei 1999 geschreven naar de gemeenten Borgloon en Tongeren. Beide gemeenten hebben reeds een ontwerper aangewez en voor de opmaak van de studie en de plannen voor aanleg van een gescheiden rioolstelsel.

Op 15 maart 2000 werd hierover vergaderd met vertegenwoordigers van de NV Aquafin, de provincie Limburgsectie waterlopen, en de gemeenten Borgloon en Tongeren.

Wat de toepassing betreft van het mobiliteitsconvenant, zal de afdeling Wegen Limburg van de administratie Wegen en Verkeer het initiatief nemen om de module 11 in verband met de aanleg van fietspaden langs gewestwegen ter onder tekening aan de betrokken gemeenten voor te leggen.

**Vraag nr. 246
van 29 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kruispunt N79-N745 Riemst – Verkeersveiligheid

Het kruispunt van de gewestweg Tongeren-Maastricht (N79) en Bilzen-Visé (N745) staat bij de politie en hulpdiensten uit de omgeving bekend als weinig verkeersveilig. In nauwelijks zeven jaar tijd gebeurden er tientallen ongevallen, waarbij in totaal 65 doden en gewonden te betreuren vielen. Het kruispunt is blijkbaar niet officieel erkend als zwart punt.

Onaangepaste snelheid, het negeren van de verkeerslichten en de verwarde situatie waren meestal de oorzaak van heel veel mensenleed. Een petitie werd nu op touw gezet na het zoveelste ongeval.

Er is daar tot nu toe weinig gebeurd om de verkeersveiligheid te verhogen. Integendeel, de verkeerslichten werden korter bij mekaar geplaatst en de maximumsnelheid werd van 50 naar 70 km/uur gebracht.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van de gevaren aan dit kruispunt ?
2. Klopt het dat dit kruispunt niet als "zwart punt" erkend is ? Heeft dit gevolgen voor mogelijke beleidsbeslissingen ?
3. Welke maatregelen werden er de laatste jaren genomen om de verkeersveiligheid te verhogen ?
4. Op welke motieven steunde men om er de snelheid te verhogen van 50 tot 70 km/uur ?
5. Welke stappen zijn reeds gedaan om deze omgeving verkeersveiliger te maken ?

Antwoord

1. De situatie is mij welbekend, vermits ikzelf een lokale delegatie ontvangen heb om de problematiek te bespreken.
2. Het kruispunt staat reeds enkele jaren bekend als een zwart punt. Het wegwerken van zwarte punten en zwarte zones is voor mij een beleidsprioriteit.

Gezien het groot aantal zwarte punten, werd een objectieve rangschikking en selectie opgesteld volgens de behoefteanalyse. Hierbij wordt ieder zwart punt gewogen, rekening houdende met het aantal ongevallen met gekwetsten en met de gevolgen ervan.

Gelet op deze rangorde werd het kruispunt tot op heden niet heraangelegd.

3. Op 17 december 1998 werd een herinrichtingsvoorstel van vermeld kruispunt besproken binnen de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid.

Dit voorstel voorzag in een aanpassing van de bestaande infrastructuur met behoud van de driekleurige lichtsignalisatie, doch vergde een belangrijke onteigening. De commissie was van oordeel dat vooreerst een evaluatie diende te gebeuren van de driekleurige lichtsignalisatie ter hoogte van de uitrit van het nabijgelegen busstation, vooraleer over te gaan tot voorstellen die belangrijke onteigeningen vergen.

Inmiddels werd het bestaand faseringsplan dat de werking van de driekleurige lichtsignalisatie regelt, bijgestuurd en voor uitvoering opgedragen aan de afdeling Elektriciteit en Mechanica Antwerpen.

Dit plan voorziet in een werking waarbij beide driekleurige lichtsignalisaties op de N79, die slechts op 100 meter afstand van elkaar opgesteld staan, bijna gelijkwaardig zullen functioneren, hetgeen thans niet het geval is. Op dit ogenblik staan de lichten ter hoogte van de uitrit van het busstation op de N79 immers steeds op groen ingesteld. Ze gaan slechts over naar de roodfase zodra een autobus het busstation wenst te verlaten. In de nabije toekomst zullen beide lichten praktisch gelijktijdig veranderen bij iedere cyclus. Dit zal eventuele misleidingen voor het verkeer op de N79 kunnen voorkomen. De nieuwe werking zal in dienst gaan vóór eind april, tezamen met het busbeïnvloedingsstelsel, dat gelijktijdig wordt geïnstalleerd.

4. In de tweede helft van 1999 werd de snelheid op bepaalde gedeelten van de gewestweg N79 verhoogd teneinde een meer uniforme snelheidsbeperking op de N79 te realiseren, die beter zou kunnen worden gecontroleerd en nageleefd door de weggebruiker.

Hierbij werd rekening gehouden met de meetresultaten inzake het snelheidsgedrag van de weggebruikers. Verder werd er ook rekening gehouden met de bestaande infrastructuur en ruimtelijke invulling en de voorstellen van het Ruimtelijk Structuurplan Limburg inzake categorisering van secundaire wegen.

De beslissing werd genomen in consensus tussen de rijkswacht, de politie, de afdeling Verkeerskunde en de afdeling Wegen Limburg.

5. In de omgeving van het kruispunt werd de verkeersveiligheid op de N79 reeds eerder verhoogd door in bepaalde zones de snelheid terug te brengen van 90 naar 70 km/u. Gelijkzeitig werden, op weloverwogen plaatsen, verkeers-eilanden aangebracht. Hierdoor kunnen linksafslaande voertuigen zich veilig opstellen. Bovendien wordt ongepast inhalen effectief voorkomen en wordt het beter in de hand houden van het gewenst snelheidsregime bevorderd.

Naar de toekomst zal in eerste instantie de nieuwe regeling van de beide driekleurige lichten van nabij worden opgevolgd. Indien zou blijken dat het probleem van roodlichtrijders niet wordt opgelost door voornoemde aanpassingen, dient de plaatsing van roodlichtcamera's te worden overwogen als een volgende stap.

**Vraag nr. 247
van 29 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER**

Fort Liefkenshoek – Aanlegsteiger

Het Scheldetoerisme is de laatste jaren in trek. Vorig jaar werden 56.823 personen vervoerd tussen Doel en Lillo aan de overkant van de Schelde. De veerdienst vaart uit tussen begin april en einde september tijdens de weekends en op feestdagen.

Volgens de toeristische dienst van de gemeente Beveren is er een nog groter potentieel. De veerdienst merkte vroeger ook aan bij Fort Liefkenshoek. Zo was er een toeristische driehoek gevormd tussen Doel, Lillo en Liefkenshoek. Deze dienst is afgeschaft wegens de slechte staat van de aanlegsteiger.

1. Is er reeds een principiële beslissing genomen voor het herstel van de aanlegsteiger van Liefkenshoek ?
2. Wanneer mag redelijkerwijze de herstelling worden verwacht (aanbesteding, aanvang en einde der werken) ?
3. Wat is de vermoedelijke kostprijs ?
4. Bestaan er plannen om de veerdienst Doel-Lillo-Liefkenshoek herop te starten ?

Antwoord

1. Ik heb nog geen principiële beslissing genomen omtrent de herbouw van de steiger van Fort Liefkenshoek.
2. Van de vroegere aanlegsteiger bij Fort Liefkenshoek is het hellend vlak begin de jaren negentig afgebroken. Het horizontale deel is in zeer slechte toestand, maar wordt soms gebruikt als tijdelijke aanmeerplaats.

De vroegere steiger is niet te hertellen, er dient aan een nieuwe steiger te worden gedacht. Hiervoor zijn er echter nog geen plannen.
3. Voor een nieuwe steiger is dit minstens 20 miljoen frank.
4. De afdeling Vloot, de exploitant van het veer Doel-Lillo, baat dit jaar opnieuw de veerdienst Doel-Lillo uit.

Er zijn geen onmiddellijke plannen om de verbinding met Liefkenshoek opnieuw op te starten.

**Vraag nr. 248
van 30 maart 2000
van de heer MARINO KEULEN**

Wijerdijkbrug Lanaken – Herstelling

Door het gemeentebestuur van Lanaken werd herhaaldelijk – formeel en informeel – aan de Dienst voor de Scheepvaart de vraag gesteld voor dringend herstel van het wegdek aan de Wijerdijkbrug. Het betreft de brug die de deelgemeenten Gellik en Veldwezelt met elkaar verbindt en bestemd is voor gemotoriseerd en voetgangersverkeer.

Het gaat dus niet om de oude spoorbrug die verderop is gelegen, op de grens van Gellik met Eigenbilzen.

De Wijerdijkbrug ligt er erbarmelijk bij en is in haar huidige staat (wegbedekking totaal weggesletten, gaten, oneffenheden) een reëel gevaar, inzonderheid voor de zwakke weggebruikers (fietsers en voetgangers).

Ondanks herhaald aandringen is ter plaatse nog niets gebeurd.

Vandaar volgende dringende vraag voor de minister vice-president.

Werd aan de Dienst voor de Scheepvaart reeds opdracht gegeven om het wegdek aan de Wijerdijkbrug te herstellen ?

Antwoord

De defecten aan de brug van Gellik (Wijerdijkbrug) betreffen hoofdzakelijk het wegdek, maar er is ook schade aan de fietspaden. Het beton van de fietspaden maakt deel uit van het structureel beton van de brug.

De afdeling Maas en Albertkanaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal de brug laten herstellen. De aanbesteding van de werken zal begin augustus 2000 plaatsvinden.

De werken worden geraamd op 10 miljoen frank.

De nodige kredieten zijn ingeschreven op het investeringsprogramma 2000 (BA 73.11).

Vraag nr. 249 van 30 maart 2000 van de heer JOHAN MALCORPS

Hoofdwegen – Op- en afritten

Een belangrijk uitgangspunt in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) met het oog op een duurzaam mobiliteitsbeleid, is de categorisering van wegen en het toekennen van gewenste functies aan de verschillende wegen in Vlaanderen. Omwille van de vlotte verkeersafwikkeling (ook in internationaal perspectief) maar duidelijk ook omwille van de verkeersveiligheid, is het bundelen van verkeer op een goed uitgerust hoofdwegenet van groot belang. Daartoe wenst men de ontwerpstandaarden te volgen op Europees niveau, zeker voor wegen die worden gerekend tot het TERN (Trans-Europees wegennetwerk).

Aangezien voor dit soort wegen de internationale en gewestelijke verbindingsfunctie primeert, wordt het aantal op- en afritten beperkt gehouden omwille van de doorstroming en de veiligheid, aldus het structuurplan in het hoofdstuk "Gewenste Ruimtelijke Structuur". Daarbij wordt zelfs aangegeven dat moet worden nagegaan of een beperking (van het huidige aantal op- en afritten op hoofdwegen) moet worden doorgevoerd. Bij de aanleg en inrichting van hoofdwegen staat het principe voorop – zo wordt verder in het structuurplan bepaald – dat het aantal aansluitingen beperkt wordt gehouden en

dat de afstand tussen twee aansluitingen ten minste 8 à 10 kilometer bedraagt. Een ander principe is dat niet in toegangsmogelijkheden wordt voorzien tot particulier terrein. Ten slotte wordt binnen het invloedsgebied van grootstedelijke gebieden gestreefd naar het afscheiden van lokaal verkeer via parallelwegen.

1. Kan de minister vice-president per Vlaamse hoofdweg in het RSV meedelen in welke mate deze weg op dit ogenblik reeds voldoet aan de bepaling dat op- en afritten maar mogelijk zijn om de 8 à 10 kilometer, zeker buiten stedelijke agglomeraties ?

Waar volgen op- en afritten mekaar op binnen een afstand korter dan 8 kilometer ?

Zorgt dit effectief voor doorstromings- of veiligheidsproblemen ?

2. Zijn er plannen om het aantal op- en afritten te beperken om het karakter van hoofdweg te versterken ?

Is het nog mogelijk om bijkomende op- en afritten te plannen op hoofdwegen, zeker als het gaat om hoofdwegen waar al te veel kort opeenvolgende aansluitingen voorkomen ?

Welke bijkomende op- en afritten worden eventueel toch nog gepland op hoofdwegen ? Welke criteria worden daarbij gehanteerd ?

4. Bestaat de mogelijkheid voor op- en afritten enkel bestemd voor vrachtwagenverkeer, bijvoorbeeld van en naar bedrijventerreinen ?

Is dit laatste concept verzoenbaar met het karakter van een hoofdweg ?

5. En hoe zit het ten slotte met het aantal op- en afritten op grote ringwegen met het karakter van een hoofdweg ?

Wordt ook daar naar een vermindering van het aantal aansluitingen gestreefd ?

Heeft het in dit geval zin een optimale afstand tussen aansluitingen te bepalen ?

Antwoord

1. De gemiddelde afstand tussen de op- en afritcomplexen in Vlaanderen bedraagt ongeveer 4 kilometer, dus ruim onder het streefcijfer van 8

à 10 kilometer zoals vermeld in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen onder de rubriek "ontwikkelingsperspectieven voor hoofdwegen".

Hieruit besluiten dat er onmiddellijk een hele reeks op- en afritcomplexen moeten worden afgesloten, is niet correct. Het RSV vermeldt immers duidelijk dat de op- en afritcomplexen die niet werden geselecteerd als primair II, type 4, blijven bestaan (blz. 491). Bij de ombouw van bestaande wegen tot hoofdweg of bij de aanleg van nieuwe hoofdwegen geldt de tussenafstand van 8 à 10 kilometer als streefcijfer.

In het algemeen dient te worden gesteld dat een korte opeenvolging van de aansluitingen oorzaak is van bijkomende stremming op de autosnelweg en aanleiding kan geven tot onveilige situaties.

2. Op dit ogenblik is er geen beslissing genomen om bepaalde op- en afritcomplexen bijkomend aan te leggen of af te schaffen. Het afschaffen van op- en afritcomplexen is in het algemeen conform het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Het voorzien in nieuwe op- en afritcomplexen die niet als aansluitpunt werden geselecteerd in het RSV, impliceert een afwijking van het RSV en kan slechts gebeuren na het doorlopen van de afwijkingprocedure.

3. Momenteel zijn er geen op- en afritten die enkel bestemd zijn voor het vrachtwagenverkeer.

Het voorzien in nieuwe op- en afritcomplexen op grond van afzonderlijke bedrijventerreinen is als concept niet verzoenbaar met de basisfilosofie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het RSV stelt immers dat de selectie van een op- en afritcomplex als primaire weg II, type 4, geen toelating kan zijn voor economische ontwikkelingen aan of nabij het aansluitingspunt, vermits hierdoor het principe van gedeconcentreerde bundeling zou worden ondergraven (blz. 480 RSV).

4. Voor de als hoofdweg geselecteerde ringwegen, namelijk de R0, R1 en de R2 is de afstand tussen de opeenvolgende aansluitingen natuurlijk veel kleiner dan 8 kilometer. De norm van 8 kilometer is hier niet onmiddellijk haalbaar.

Door de aanleg van nieuwe laterale wegen of het optimaliseren van bestaande laterale wegen,

kan het aantal rechtstreekse aansluitingen in sommige gevallen wel worden gereduceerd. Door het optimaliseren en de verdere uitbouw van de verdeelfunctie van de Antwerpse Singel, bij wijze van voorbeeld, zal het aantal rechtstreekse aansluitingen op de ring rond Antwerpen kunnen worden verminderd, waardoor de doorstroming van de ring zal verbeteren.

Het bepalen van één vaste, optimale afstand tussen de aansluitingen is niet vanzelfsprekend, aangezien er rekening moet worden gehouden met de ruimtelijke structuur. De norm voor de afstand tussen de op- en afritcomplexen dient als een streefcijfer te worden beschouwd.

**Vraag nr. 250
van 31 maart 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

N111 Stabroek – Heraanleg

Volgens het kabinet van de minister vice-president wordt de heraanleg van de gewestweg N111 gepland voor 2002. Het traject Hoogeind – Dorpsstraat – Laageind zou in zijn totaliteit worden bekeken en een bedrag van 70 miljoen frank werd hiervoor vrijgemaakt.

De afdeling Wegen daarentegen beweert dat enkel de heraanleg van het Hoogeind – het gedeelte tussen Putte-Kapellen en Stabroek-centrum – werd gepland.

Kan de minister vice-president verduidelijken welk gedeelte van de gewestweg N111 wordt heraangelegd en wanneer ?

Antwoord

Vorig jaar werd een aanbestedingsdossier voorbereid door de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen Antwerpen) dat voorzag in de vernieuwing van de rijweg van de gewestweg N111 in Stabroek, tussen de Grote Molenweg en de Ertbrandstraat. De bestaande rijweg is er in beton en verkeert in zeer slechte staat. De kostprijs voor de herstellingswerken werd geraamd op 48 miljoen frank.

De aanbesteding van deze werken was gepland voor het jaar 2000, maar diende bij het opmaken van het huidige driejarenprogramma (2000-2002) om budgettaire redenen te worden verschoven naar het jaar 2002. Het bedrag werd wel opgetrok-

ken, zodat gelijktijdig kan worden voorzien in de ontubbeling van het bestaande fietspad aan de andere zijde van de rijweg.

Vraag nr. 251
van 31 maart 2000
van de heer JOACHIM COENS

Autobaan Loppem – Geluidshinder

In het voorjaar 2000 zijn er werken gepland ter hoogte van de rotonde aan de oprit van de E40 in Loppem. De Loppemse gemeenschap heeft ondertussen ook initiatieven gevraagd voor een veiliger kruispunt Autobaan-Heidelbergstraat aan de spooroverweg.

Het stuk Autobaan dat deze twee punten (de rotonde en het kruispunt) verbindt (500-tal m) wordt momenteel door de omwonenden als erg storend ervaren door het motor- en rolgeluid van het zwaar vrachtverkeer.

Deze lawaaioverlast zou eventueel kunnen worden beperkt door het aanbrengen van fluisterasfalt.

Worden er maatregelen genomen om de lawaaioverlast die de omwonenden ondervinden, tegen te gaan ?

Komt fluisterasfalt daarvoor in aanmerking ?

Antwoord

De rijwegverharding in beton voldoet aan de structurele eisen voor het verkeer.

Een overlaging van dit wegvak met asfalt werd nog niet overwogen en is ook niet opgenomen op het driejarenprogramma 2000-2002.

Vraag nr. 252
van 31 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Luchthavens – Steun

De Vlaamse regering legt in de begroting vooral de nadruk op infrastructuur, mobiliteit en milieu. Zo werd onder meer beslist dat de regering de start- en landingsbaan van de luchthaven van Deurne optimaal zal gebruiken.

In het kader van de Vlaamse luchthavens en de bijbehorende infrastructuur, had ik graag de volgende vragen willen stellen aan de minister vice-president.

1. Welke financiële middelen werden er besteed aan de Vlaamse luchthavens voor de jaren '97, '98 en '99 ?
2. Welke financiële middelen zijn uitgetrokken voor de uitbouw van en de aanpassingswerken aan de luchthavens van Oostende en Deurne ?
3. Welke aanpassingswerken aan de start- en landingsbanen zijn er gepland ?

Antwoord

1. De luchthavens Oostende en Antwerpen worden geëxporteerd als diensten met afzonderlijk beheer (DAB), binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Zij ontvingen de volgende exploitatiedotaties (miljoen frank) (1) :

	Oostende	Antwerpen
1997	61,6	20,4
1998	62,9	21,8
1999	63,6	30,0

(1) De kredieten voor studies werden niet in de bedragen opgenomen. Het betreft alleen de effectief uitgekeerde dotaties.

De eigen inkomsten van de luchthavenexploitatie, aangevuld met deze dotaties, zijn bestemd voor het dekken van de personeels- en werkingskosten en voor de roerende investeringen van de luchthavens (vnl. rollend materieel en kantooruitrusting).

2. De investeringsdotaties, bestemd voor onroerende investeringen (infrastructuur, gebouwen en elektromechanische uitrusting), bedroegen (in vastleggingen) (miljoen frank) :

	Oostende	Antwerpen
1997	181,0	51,9
1998	280,0	60,5
1999	157,7	50,0

3. Voor het investeringsprogramma 2000 is een vastleggingskrediet uitgetrokken van 287,47 miljoen frank.

Dit krediet wordt indicatief verdeeld als volgt (miljoen frank) :

luchthaven Oostende	231,2
luchthaven Antwerpen	56,3

De kredieten voor de luchthaven Oostende zullen vooral worden besteed voor de afwerking van de luchthavengebonden bedrijfzone en voor de plaatsing van een Instrument Landing System (ILS) op de baan 08 (zeezijde).

De kredieten voor de luchthaven Antwerpen zijn bestemd voor kleinere aanpassingswerken.

Vraag nr. 253
van 31 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Leuvensesteenweg Muizen-Mechelen – Verkeersplateaus

Vijf jaar geleden werden bij de heraanleg van de Leuvensesteenweg in Muizen-Mechelen zes verkeersplateaus aangelegd.

Thans worden die weggehaald. Ze vertonen immers zware verzakkingen, putten en scheuren, en veroorzaken trillingen in de woningen in de omgeving.

1. Kan de minister vice-president in dit verband mededelen wat de aanleg van die plateaus destijds heeft gekost ?
2. Hoe komt het dat ze zo snel beschadigd zijn ?

Kon dit niet worden voorzien door de ontwerpers en/of de aannemer ?
3. Wie is eigenlijk verantwoordelijk voor die beschadigingen ?
4. Worden de kosten die thans worden veroorzaakt door de snelle slijtage, op iemand verhaald ?

Antwoord

1. De kosten voor de aanleg van de verkeerspla-

teaus bedroegen ongeveer 1.700.000 frank.

2. De plateaus werden destijds ontworpen volgens de vigerende regelgeving en uitgevoerd volgens geldende uitvoeringsnormen.

De inmiddels opgedane ervaring, niet enkel in Muizen-Mechelen, leert dat voor zeer extreme belastingen door zwaar wegverkeer – zoals op de Leuvensesteenweg – deze regelgeving onvoldoende is. Nieuwe instructies werden inmiddels verspreid binnen de administratie Wegen en Verkeer.

3. De weggebruiker, meer bepaald een groot aanbod aan zwaar verkeer, is verantwoordelijk voor de schade.
4. De kosten worden op niemand verhaald.

Vraag nr. 254
van 5 april 2000
van de heer JACKY MAES

Zuiderring Ieper – Stand van zaken

Ieper wordt momenteel ontsloten door de Noorderring en de N38 tussen Ieper en Poperinge, via de deelgemeente Vlamertinge (ambachtelijke zone Valcke). Het zuidelijk deel van de stad heeft evenwel ook enkele belangrijke invalswegen : de Rijselseweg en de Dikkebusweg.

Het doorgaand verkeer afkomstig uit Noord-Frankrijk en uit Heuvelland moet, door het ontbreken van een afdoende ontsluiting, door een stuk van het Ieperse centrum, om op die manier aansluiting te vinden op de Noorderring en/of de N38. De problemen die deze situatie met zich meebrengt, worden nog verzaamd door de industriële en distributieactiviteiten op de Picanolzone. Daarenboven zijn er ook nog concrete plannen voor een opwaardering van de Stationsbuurt, onder meer door middel van de aanleg van een distributiezone voor winkelketens.

Dit alles heeft tot gevolg dat de ruimtelijke draagkracht, de kwaliteit van de leefomgeving en de verkeersveiligheid in het zuidelijk deel van de stad onder zeer zware druk komen te staan.

De aanleg van een Zuiderring kan een antwoord bieden op al die problemen. De uitvoering van de Zuiderring Ieper (kostprijs 110 miljoen) was gepland voor het jaar 2000. Het mobiliteitsplan en de verantwoordingsnota zouden reeds in de Provin-

ciale Auditcommissie zijn goedgekeurd en de werken zouden al zijn aanbesteed. Dan is het alleen nog wachten op de goedkeuring van het aanbestedingsdossier om de effectieve werken te kunnen starten.

Ik durf er dan ook voor te pleiten dat dit zo snel mogelijk zou gebeuren.

1. Wat is de stand van zaken betreffende project 654, namelijk de aanleg van de Zuiderring Ieper ?
2. Binnen welke termijn worden de werken aangevat ?

Antwoord

De inschrijving van de laagste bieding, op naam van de NV Stadsbader-Flamand, is door de minister goedgekeurd op 12 april 2000.

De werken zullen aanvangen na de bouwvakantie.

Vraag nr. 256 van 5 april 2000 van de heer JACKY MAES

De Lijn Koksijde – Vrije busbaan

Het openbaar vervoer is een belangrijke factor in de strijd voor een beheersbare mobiliteit aan de kust. Het is dan ook noodzakelijk dat we de toeristen aantonen dat zij hun voordeel doen met de keuze voor het openbaar vervoer. Dit kan op bepaalde plaatsen ook infrastructurele maatregelen vergen.

Zo worden de bussen van De Lijn op het traject tussen het station van Koksijde en het centrum van Koksijde-Bad fel gehinderd door het autoverkeer. Praktisch kunnen de bussen het traject niet sneller afleggen, waardoor de aantrekkelijkheid van dit potentieel alternatief wegvalt.

Een vrije busbaan zou dit probleem oplossen. De Lijn stelt dit trouwens als voorwaarde om extra bussen op dit traject in te leggen tijdens het toeristisch seizoen. Het voorzien in een vrije busbaan is opgenomen in het, door de auditcommissie reeds goedgekeurde, mobiliteitsplan van Koksijde. De aanleg van een dergelijke vrije busbaan zal wellicht verscheidene wegeaanpassingen en wellicht ook onteigeningen met zich meebrengen. Het lijkt mij toch een interessant idee om de mobiliteit voor de toeristen te verbeteren.

1. Werd dit onderwerp reeds besproken met De Lijn en het gemeentebestuur van Koksijde ?
2. Op welke manier wordt de busverbinding tussen het station en de badplaats van Koksijde verbeterd ?
3. Op welke termijn wordt deze nieuwe verbinding gerealiseerd ?
4. Gaat dit gepaard met het inleggen van extra bussen op dit traject ?

Antwoord

1. Het voorzien in een vrije busbaan is opgenomen in het mobiliteitsplan, besproken tussen De Lijn, het gemeentebestuur van Koksijde en de administratie Wegen en Verkeer (AWV).

Het tracé van deze busbaan zou eventueel lopen langs de N8 (Ten Bogaerdelaan – Sint-Idesbaldusstraat) tussen de kruispunten met de N396 (R. Vandammestraat) en de N35 (Pannestraat), en langs de N396 tot aan Koksijde-Dorp.

2. en 4. Een verhoging van het aanbod is afhankelijk van een betere verkeersdoorstroming.

Het creëren van een busbaan zou de verbinding Koksijde-Station – Koksijde-Dorp – Koksijde-Bad aanzienlijk verbeteren, waardoor bijkomende busritten op een verantwoorde manier kunnen worden gerealiseerd.

3. Het bepalen van de realisatietermijn van deze busbaan is de bevoegdheid van AWV. In overleg met AWV worden de prioriteiten inzake verkeersdoorstroming vastgelegd.

Vraag nr. 257 van 6 april 2000 van de heer LEO PEETERS

Gratis openbaar vervoer – Vlaams-Brabant

In de maand november 1999 stelde ik een schriftelijke vraag m.b.t. de situatie van het gratis openbaar vervoer in de provincie Vlaams-Brabant. Het antwoord op vraag twee strookte echter niet met de gestelde vraag en daarom vraag ik de minister vice-president mij alsnog een antwoord op de toen gestelde vraag te willen verstrekken (*vraag nr. 85 van november 1999, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 4 februari 2000, blz. 480 – red.*)

De vraag wordt voorafgegaan door de toepasselijke inleiding.

"De recente initiatieven die de Vlaamse regering trof in het kader van het gratis openbaar vervoer met De Lijn zijn zeker positief te noemen. Dergelijke projecten verhogen enerzijds de mobiliteit van bepaalde sociale groepen en anderzijds worden hierdoor sociale contacten in stand gehouden. Voormelde initiatieven kennen echter slechts een gunstig effect indien het aanbod aan lijnbussen voldoende is en de verbindingen op regelmatige tijdstippen worden verzekerd. Daarnaast is het ook belangrijk dat de betrokken doelgroep makkelijk toegang krijgt tot De Lijn. Deze toegang kan worden vereenvoudigd via het oplossen van allerlei technische en praktische problemen, door bijvoorbeeld in meer haltes te voorzien op de verbindingen, ..."

1. Bestaat er een overzicht voor de provincie Vlaams-Brabant van het gebruik dat thans wordt gemaakt van de bestaande verbindingen en van de frequentie van de verbindingen en de haltes per lijn ?
2. Wat bestaat er reeds aan initiatieven met betrekking tot de uitbreiding en aanpassing van het aanbod ?
3. Welke aanvragen en voorstellen bestaan er reeds om de echte basismobiliteit te kunnen realiseren ?
4. Welke initiatieven heeft de minister vice-president reeds genomen om het fenomeen van de "belbus" te promoten en te stimuleren ?

Antwoord

1. Het overzicht van frequenties en haltes is te vinden in de dienstregelingen.

Het overzicht van het gebruik van bestaande verbindingen daarentegen is momenteel nog niet beschikbaar. Een gedetailleerd onderzoek daaromtrent is nog in uitvoering.

2. De invoering van het gratis vervoer voor vijftenzestigplussers gebeurt op een stelselmatige wijze. Op dit moment hebben nog niet alle vijftenzestigplussers hun netabonnement ontvangen. De Lijn volgt van nabij de invloed op de vraag.

Wat de uitbreiding van het aanbod betreft, wordt momenteel een dossier voorbereid om in te spelen op het succes van het gebruik van het geregeld vervoer door vijftenzestigplussers. Deze voorbereiding kan pas worden afgerond als de volledige invloed van de vijftenzestigplussers op de vraag kan worden opgemeten.

3. Op de relatief korte termijn van vijf jaar moet het recht op basismobiliteit voor Vlaanderen worden gerealiseerd. Voor de invoering van basismobiliteit werd een objectieve behoefteanalyse opgesteld om de prioriteiten te bepalen. Deze prioriteitstelling heeft als doel projecten te ontwikkelen voor de gebieden die het meest afwijken van de norm basismobiliteit.

In Vlaams-Brabant worden volgende projecten door de entiteit ontwikkeld voor realisatie in de loop van 2000 : belbus Tremelo-Keerbergen, Aarschot Stadsbussen, belbus Aarschot. Als reserve worden de projecten belbus Diest en Scherpenheuvel uitgewerkt.

4. Op dit moment is er geen algemene campagne voor Vlaanderen in het kader van de belbussen gepland. Een algemene promotiecampagne zou in een aantal gebieden onnodige verwachtingen creëren.

Bij de opstart van een concreet project wordt er een budget uitgetrokken om de belbus te promoten. Deze promotie wordt aangepast aan de communicatiekanalen die voorhanden zijn in het betrokken gebied. Bij de promotie van een belbus is de samenwerking met de lokale besturen ook zeer belangrijk.

De promotie van de aanbodsverhoging verloopt dus in eerste instantie ook via de gemeentelijke informatiekkanalen.

**Vraag nr. 260
van 7 april 2000
van de heer JAN PENRIS**

De Lijn – Info via Internet

De Lijn geeft reeds summier informatie over haar werking via het Internet.

Nochtans ontbreken een aantal belangrijke onderzoeksmogelijkheden die men bij buitenlandse (cfr. Spanje) vervoermaatschappijen al wel vindt, zoals routeplanners en uurregelingen.

Worden er inspanningen gedaan om ook deze vorm van informatie via het Internet aan de bevolking mee te delen? Wat is de planning terzake?

Antwoord

Het ligt inderdaad in de bedoeling van De Lijn om reisweginformatie aan de klant mee te delen via het Internet, eventueel uitgebreid met kiosken.

Hierbij zal gebruik worden gemaakt van een informatiesysteem, Hastinfo, dat de basisgegevens van het exploitatiepakket Hastus in reisweginformatie omzet.

De Lijn beschikt op dit ogenblik over dit informatiesysteem. Het is momenteel operationeel in alle exploitatie-entiteiten, en verbindt via een telefoon alle infocellen met een centrale server.

Deze server bevat de volgende informatie :

- de geografische gegevens, op basis van de vectoriële skeletkaart van GIS-Vlaanderen (Geografisch Informatiesysteem),
- alle verplaatsingsgegevens van De Lijn en de NMBS, met inbegrip van de tarieven.

Momenteel draait het systeem op proef.

De Lijn voorziet dat het systeem, aangevuld met een callcentrum, vanaf juni 2000 volledig operationeel wordt.

Daarna worden de verdere realisatie en de toepassing op het Internet in het vooruitzicht gesteld. Hoewel dezelfde principes zullen worden toegepast, zullen de visualisaties op kaart beperkter moeten zijn en zal het systeem omwille van een gepaste gebruiksvriendelijkheid moeten worden aangepast aan de modale gebruiker.

**Vraag nr. 261
van 7 april 2000
van de heer JACKY MAES**

Kaaipein Nieuwpoort – Renovatie

Om de kwaliteit van het toeristisch aanbod aan de kust te verbeteren, is er nood aan enkele krachtige hefboomprojecten in elk van de kustgemeenten. Het realiseren van enkele in het oog springende, kwalitatief hoogstaande projecten zal voor een aanzuigefect van nieuwe toeristen zorgen.

Naast de verdere uitbouw van de jachthaven en de heraanleg van de Zeedijk, is voor de stad Nieuwpoort de renovatie van het Kaaipein prioritair. Het Kaaipein heeft, naast een belangrijke verkeers-technische functie voor het doorgaand verkeer, ook een toeristische opdracht. Aan de ene kant bevindt zich de vismijn, aan de andere kant de vele winkels waar dagverse vis te koop wordt aangeboden.

Deze functie komt met de huidige inrichting van het plein niet goed tot haar recht. Bovendien is het stuk vanaf het Kattesas tot aan de Langebrug (sluizencomplex) ook op verkeerstechnisch vlak niet goed ingericht. Zo krijgen fietsers absoluut niet de ruimte waar ze recht op hebben. Daarom dient dit gedeelte van de gewestweg N34 te worden heraangelegd, met voldoende aandacht voor de zwakke weggebruikers en voor de andere functies van het plein.

Tot slot moet er, om in een goede verbinding te voorzien voor fietsers en voetgangers tussen het centrum van Nieuwpoort-stad en de jachthaven, een passerelle worden gebouwd. De financiering zou kunnen door het Vlaams Gewest op de begrotingspost "doortochten".

1. Is dit project opgenomen in het meerjarenprogramma 2000-2004 en zo ja, voor welk jaar?
2. Welke andere actoren worden betrokken bij de realisatie van dit project?
3. Werd het mobiliteitsplan reeds voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie?
4. Hoeveel zal deze renovatie kosten?

Antwoord

1. Het project is opgenomen in het meerjarenprogramma 2000-2002 voor het jaar 2001.
2. Volgende actoren zijn betrokken bij de realisatie van dit project : de stad Nieuwpoort, de administratie Wegen en Verkeer, de administratie Waterwegen en Zeewezen en de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn.
3. Het mobiliteitsplan is reeds voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie, maar werd nog niet goedgekeurd.

4. De renovatiekosten bedragen voor de administratie Wegen en Verkeer 60 miljoen frank en voor de stad Nieuwpoort 30 miljoen frank. Voor de administratie Waterwegen en Zeewezen en de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn kunnen momenteel nog geen exacte cijfers worden opgegeven.

Vraag nr. 262
van 7 april 2000
van de heer JACKY MAES

Ring Poperinge – Stand van zaken

De ring rond Poperinge werd aangelegd in verschillende fasen, zonder dat evenwel de laatste fase, het sluiten van de R33, werd gerealiseerd. Deze lacune zorgt vandaag voor volgende problemen.

Alle verkeer bestemd voor De Lovie (instelling) passeert langs de St.-Bertinusstraat en de Diepemeers. Dit zijn twee straten waar het accent veeleer dient te liggen op de woonfunctie dan op het doorgaand verkeer. Daarnaast dient het doorgaand verkeer tussen Veurne en Frankrijk een omweg te maken via het bestaande gedeelte van de R33. Maar door de aanwezigheid van verkeerslichten, een spoorwegovergang en rotondes op de R33, verkiezen veel chauffeurs om een sluipteg te nemen via die twee zelfde straten, wat het probleem nog versterkt. Het kruispunt tussen de Veurnestraat en de Switch Road/St.-Bertinusstraat geraakt hierdoor overbelast. De woonuitbreidingsgebieden die gepland zijn achter de Lijsterwijk, waar de CV De Zuidwesthoek vragende partij is om te kunnen bouwen, dit ten noordoosten van de Diepemeers, kunnen op die manier niet efficiënt worden ontsloten.

De sluiting van de Poperingse ring (R33) is dan ook noodzakelijk. We stellen vast dat het ontbrekende stuk van het tracé niet voorkomt op het gewestplan; nochtans is een groot deel van de Poperingse bevolking vragende partij voor de sluiting van de Poperingse ring.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het project "sluiten van de Poperingse ring" ?

Antwoord

Het mobiliteitsplan zal een uitspraak moeten doen over de wenselijkheid van de sluiting van de Poperingse ring.

Momenteel is het mobiliteitsplan van de stad Poperinge nog in opmaak.

De begeleidingscommissie heeft omtrent het al of niet sluiten van de ring nog geen standpunt ingenomen.

De definitieve afwerking van het mobiliteitsplan is voorzien voor het einde van dit jaar.

Vraag nr. 265
van 7 april 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verkeersdichtheid – Telematica

Het hoeft geen betoog dat de overbelasting van de Belgische wegen een prangend probleem is. De dagelijkse files van en naar de economische en administratieve centra van ons land zijn hiervan het bewijs.

1. Is het mogelijk een evolutie te schetsen van de verkeersdichtheid op de diverse autowegen in Vlaanderen, gedurende de jongste vijf jaar (1996-2000) ?
2. Welke begeleidende maatregelen zijn er door de Vlaamse overheid gepland, in het kader van telematica, om de verkeersstromen beter te begeleiden ? Welke prioritaire wegen worden aangepakt ?

Antwoord

1. Ik bezorg als **bijlage** een tabel met de verkeersintensiteiten 1994 en 1999 (= de laatste beschikbare volledige en betrouwbare gegevens) van de voornaamste vakken van de Vlaamse autosnelwegen.
2. De inspanningen in het domein van de telematica zullen langs het Vlaams Verkeerscentrum worden gecoördineerd, waarbij in de eerste plaats aandacht wordt gegeven aan het hoofdwegennet (met de klemtoon op de autosnelwegen in de Vlaamse ruit, deel uitmakend van of leidend naar de Antwerpse regio) en de gewestwegen in het grootstedelijke gebied Antwerpen.

Een projectplan terzake is opgesteld, hetgeen op korte of middellange termijn zal leiden tot :

- een doorgedreven verkeersbewaking ; in de Antwerpse regio, teneinde de aansturing van de VMS-borden te onderbouwen.
- het opstarten van een dienstverlening "verkeersinformatie", met inbegrip van RDS-TMC (gecodeerde, continue verkeersinformatie) tegen het najaar 2000 ; Daarnaast kan ook worden bevestigd dat op korte termijn vijf extra mobiele installaties met veranderlijke seingeverers ("tekstwagens") zullen worden aangekocht, hetgeen het totaal op vijftien zal brengen. Aansturing op afstand zal gebeuren vanaf een commandopost in het verkeerscentrum.
- het op Internet beschikbaar stellen van een dienstverlening "multimodale reizigersinformatie" : het interactief aanreiken van gekoppelde uurroosters van streekvervoer en spoor, en een op-maat-advies voor vervoerswijzekeuze en -combinatie. Tegelijkertijd worden ook maatregelen ten voordele van het openbaar vervoer genomen ; Voor de uitbouw van het centrum en de realisatie van het projectplan in het bijzonder zijn de nodige acties ingezet om personeel en middelen ter beschikking te stellen.
- het in gebruik nemen van installaties (portieken) met borden voor veranderlijke berichtgeving op de toegangswegen naar de Antwerpse ring R001, alsook op enkele cruciale (beslissings)punten op de ring zelf ; in parallel een uitbreiding van het monitoringstelsel op de ring en een elementair beslissingsvoorbereidend systeem, alsook de eigenlijke aansturing in het voorjaar 2001 ; Tegelijkertijd duren de besprekingen met de andere mobiliteitsactoren (rijkswacht, politie, De Lijn, derden) voort, teneinde een geïntegreerde samenwerking te bewerkstelligen.
- het uitwerken van een real time kortetermijnsimulatiemodel voor het verkeer op de snelwegen en de voornaamste gewestwegen In de tabel hierna staat "1994" voor : de gemiddelde intensiteit per dag (van 6 tot 22 uur) in 1994 ; "1999" : idem in 1999 ; "evolutie, groei in %" voor : procentuele evolutie 1999 t.o.v. 1994. De intensiteit is uitgedrukt in aantal voertuigen. De gemiddelde aangroei voor een volledige sectie (of autosnelweg) werd bepaald volgens het aantal afgelegde voertuigkilometers.

Evolutie van de verkeersintensiteit op de autosnelwegen in Vlaanderen 1994-1999

	1994	1999	Evolutie groei in %
1. A1-E19 : Brussel – Mechelen – Antwerpen – Breda			
Ring Brussel – Vilvoorde	84.000	100.500	19,6
Vilvoorde – Weerde	79.000	91.000	15,2
Weerde – Mechelen-Zuid	78.000	93.000	19,2
Mechelen-Zuid – Mechelen-Noord	77.000	95.500	24,0
Mechelen-Noord – Rumst	82.000	99.000	20,7
Rumst – Kontich	83.000	98.500	18,7
Kontich – Wilrijk	84.000	99.000	17,9
Gemiddelde aangroei voor de sectie Brussel – Antwerpen			19,1
Antwerpen-Noord – Merksem	78.000	86.000	10,3
Merksem – St.-Job-in-'t-Goor	58.000	64.000	10,3
St.-Job-in-'t Goor – Brecht	46.500	50.000	7,5
Brecht – Loenhout	43.000	47.000	9,3
Loenhout – Meer	40.000	44.000	10,0
Meer – Nederlandse grens	41.000	48.000	17,1
Gemiddelde aangroei voor de sectie Antwerpen – Meer			10,1

	1994	1999	Evolutie groen in %
2. A2-E314 : Heerlen – Genk – Leuven			
Nederlandse grens – Maasmechelen	22.500	29.500	31,1
Genk-Oost – Genk-Noord	22.500	30.500	35,6
Park Midden Limburg – Houthalen	31.500	40.400	28,3
Houthalen – Zolder	34.000	43.500	27,9
Zolder – Terlamen	35.500	43.000	21,1
Terlamen – Lummen (A13)	32.000	43.000	34,4
Gemiddelde aangroei voor de sectie Maasmechelen – Lummen			29,5
Lummen (A13) – Lummen	30.000	38.000	26,7
Lummen – Halen	29.000	38.500	32,8
Halen – Bekkevoort	30.500	37.000	21,3
Bekkevoort – Tielt-Winge	29.500	38.000	28,8
Tielt-Winge – Aarschot	34.000	42.000	23,5
Aarschot – Holsbeek	43.000	52.000	20,9
Gasthuisberg – Leuven	46.000	55.000	19,6
Gemiddelde aangroei voor de sectie Lummen – Leuven			24,9
3. A3-E40 : Brussel – Luik – Aken			
Evere – Kraainem	69.500	84.000	20,9
Sterrebeek – Bertem	92.000	105.000	14,1
Gemiddelde aangroei voor de sectie Evere – Bertem			21,7
Leuven – Haasrode	55.500	66.000	18,9
Haasrode – Boutersem	43.500	51.000	17,2
Boutersem – Tienen	39.800	45.000	13,1
Walshoutem – Berloz	27.500	31.500	14,5
Gemiddelde aangroei voor de sectie Leuven – Berloz			16,0
4. A4-E411 : Brussel – Namen – Luxemburg			
Jezus-Eik – Overijse	86.400	91.000	5,3
Overijse – Rosières	78.000	85.000	9,0
Gemiddelde aangroei voor de sectie Jezus-Eik – Rosières			6,0
5. A7-E19 : Brussel – Bergen – Valenciennes			
Ruisbroek – Beersel	89.500	98.000	9,5
Halle – Woutersbrakel	56.000	58.500	4,5
Gemiddelde aangroei voor de sectie Ruisbroek – Woutersbrakel			7,0
6. A10-E40 : Brussel – Gent – Oostende			
Groot-Bijgaarden – Ternat	94.000	104.000	10,6
Affligem – Aalst	84.500	96.000	13,6
Aalst – Mere	81.500	92.500	13,5
Mere – Wetteren	75.500	87.000	15,2
Wetteren – Merelbeke	92.500	102.500	10,8
Merelbeke – Zwijnaarde	84.000	92.000	9,5
Gemiddelde aangroei voor de sectie Groot-Bijgaarden – Zwijnaarde			12,6

	1994	1999	Evolutie groen in %
Sint-Denijs-Westrem – Drogen	71.000	85.000	19,7
Nevele – Aalter	63.000	78.000	23,8
Beernem – Oostkamp	60.000	65.500	9,2
Oostkamp – A17	52.500	65.500	24,8
Jabbeke – Jabbeke A18	39.500	55.500	40,5
Gemiddelde aangroei voor de sectie St.-Denijs-Westrem – Jabbeke			19,9
7. A12 : Brussel – Boom – Antwerpen – Bergen-op-Zoom			
Antwerpen-Noord – Ekeren	54.500	61.500	12,8
Ekeren – Noorderlaan	36.500	46.500	27,4
Gemiddelde aangroei voor de sectie Antwerpen – Noorderlaan			20,5
8. A13-E313 : Antwerpen – Hasselt – Luik			
Ranst (A21) – Massenhoven	48.700	55.000	12,9
Massenhoven – Herentals-West	47.000	53.500	13,8
Herentals-West – Herentals-Industrie	44.000	51.600	17,3
Herentals-Industrie – Herentals-Oost	43.000	49.500	15,1
Herentals-Oost – Geel-West	39.000	46.000	17,9
Geel-West – Geel-Oost	34.000	41.500	22,1
Geel-Oost – Kwaadmechelen	35.500	40.000	12,7
Tessenderlo – Beringen-Paal	33.500	41.500	23,9
Beringen-Paal – Lummen (A2)	40.000	45.000	12,5
Gemiddelde aangroei voor de sectie Ranst – Lummen			16,0
Lummen A2 – Hasselt-West	31.000	38.500	24,2
Diepenbeek – Bilzen	22.500	27.500	22,2
Bilzen – Tongeren	14.000	18.000	28,6
Tongeren – Boirs	14.500	17.000	17,2
Gemiddelde aangroei voor de sectie Lummen – Boirs			23,7
9. A14-E17 : Rijsel – Gent – Antwerpen			
Zevergem – Zwijnaarde (E40)	68.400	83.000	21,3
A14 : Deinze – Zwijnaarde			21,3
Gentbrugge – Heusden	69.000	97.500	41,3
Beervelde – Lokeren	62.500	87.500	40,0
Waasmunster – Sint-Niklaas-West	70.000	90.000	28,6
Gemiddelde aangroei voor de sectie Gentbrugge – Sint-Niklaas-West			37,5
10. A17-E403 : Kortrijk – Brugge			
Aalbeke (A14) – Wevelgem	23.000	36.000	56,5
A19 – Roeselare (Rumbeke)	27.000	36.500	35,2
Roeselare (Izegem) – Roeselare (Beveren)	24.500	33.000	34,7
Torhout – Ruddervoorde	22.000	29.000	31,8
Gemiddelde aangroei voor de sectie Aalbeke – Ruddervoorde			38,0

	1994	1999	Evolutie groen in %
11. A18-E40 : Calais – Veurne – Jabbeke			
Nieuwpoort – Middelkerke	21.000	25.500	21,4
Middelkerke – Gistel	20.000	28.500	42,5
Gistel – Jabbeke (A10)	21.500	28.000	30,2
Gemiddelde aangroei voor de sectie Moorsele – Ieper			30,1
12. A19 : Kortrijk – Ieper			
Moorsele (A17) – Menen	26.000	37.000	42,3
Wervik – Zonnebeke (Beselare)	19.000	24.500	28,9
Zonnebeke (Beselare) – Ieper Centrum	15.000	22.000	46,7
Gemiddelde aangroei voor de sectie Moorsele – Ieper			37,8
13. R0 : Ring rond Brussel			
Diegem – Woluwelaan	114.500	132.900	16,1
Vilvoorde (viaduct)	120.500	127.000	5,4
Buda – Grimbergen	122.500	130.500	6,5
Wemmel – Jette	132.500	148.500	12,1
Groot-Bijgaarden – Sint-Agatha-Berchem	95.500	110.000	15,2
Sint-Agatha-Berchem – Dilbeek	98.000	111.000	13,3
Dilbeek – Anderlecht	84.000	99.000	17,9
Gemiddelde aangroei voor de sectie Diegem – Anderlecht			10,2
14. R0 : Ring rond Antwerpen			
Merksem – Deurne	115.000	125.000	8,7
Kennedytunnel	112.500	121.500	8,0

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 119
van 17 maart 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

OCMW's – Doorverwijzingsbeleid

Het OCMW biedt niet alle hulpverlening zelf aan. Voor heel wat vormen van dienstverlening doet het een beroep op derden.

Zo verwijst het bijvoorbeeld mensen door naar mutualiteiten wanneer de betrokkene niet is aangesloten bij een mutualiteit. OCMW's verwijzen cliënten ook door naar allerlei private dienstverlenende organisaties, zoals rustoorden, diensten voor gezins- en bejaardenzorg, enzovoort.

1. Wordt bij doorverwijzing naar andere diensten of organisaties informatie ter beschikking gesteld van alle diensten en organisaties die aanwezig zijn in de regio's ?
2. Wordt bij verwijzing naar een ziekenfonds of naar een vakbond informatie bezorgd over alle bestaande ziekenfondsen en vakbonden ?
3. Bestaan er terzake richtlijnen vanwege de overheid ?

Antwoord

Op de vraag naar de manier waarop een OCMW cliënten doorverwijst naar andere, private dienstverlenende organisaties en instellingen, geeft de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn een heel duidelijk antwoord.

In artikel 59 van deze wet wordt bepaald dat "het OCMW zijn opdracht vervult volgens de meest

aangepaste methoden van het maatschappelijk werk en met eerbiediging van de ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging van de betrokkenen".

Ten overvloede wordt het keuzerecht van de cliënt herhaald in de paragrafen 4 en 5 van artikel 60 van de organieke wet.

Artikel 60, § 4 : "het (OCMW) verzekert, met eerbiediging van de vrije keus van de betrokkene, de psychosociale, morele of opvoedende begeleiding die de geholpen persoon nodig heeft om geleidelijk zelf zijn moeilijkheden te boven te komen".

Artikel 60, § 5 : "indien de persoon aan wie hulp wordt geboden niet verzekerd is tegen ziekte en invaliditeit, maakt het (OCMW) de betrokkene lid van een verzekeringsinstelling naar zijn keuze en bij gebrek aan een dergelijke keuze, van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering".

Er is mij in dit opzicht geen enkele klacht bekend.

**Vraag nr. 120
van 21 maart 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN**

Beleidsnota's – Toegankelijkheid

Stuk voor stuk worden de beleidsnota's van de Vlaamse ministers ons in mooie brochurevorm bezorgd. Deze verzorgde uitgaven worden gerealiseerd door de administratie en zijn aangenaam om te hanteren.

In haar beleidsnota stelde de minister echter ook dat ze haar beleidsnota zou herwerken en meer toegankelijk zou maken voor een breder publiek.

Om de grote groep van mensen voor wie deze teksten bedoeld zijn niet al te lang te laten wachten (een beleidsnota moet kunnen worden gelezen aan het begin van de legislatuur en zou idealiter op hetzelfde moment als de volledige tekst moet worden verspreid), had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Hoever staat de "hertaling" van de beleidsnota in eenvoudige(r) taal ?
2. Is er een streefdatum vastgelegd ?
3. Hoe wordt de verspreiding van deze teksten georganiseerd en bekendgemaakt ?

4. Is het de bedoeling een dergelijke hertaling op te zetten voor alle belangrijke documenten (bv. inzake kinderopvang), of blijft het bij dit ene initiatief ?

5. Heeft de minister voor dergelijke initiatieven een budget ingeschreven op haar begroting, of is het de bedoeling dat dit mee wordt gedragen door de minister verantwoordelijk voor het algemeen beleid inzake overheidscommunicatie ?

Antwoord

1. De hertaling van de beleidsnota bevindt zich in de eindfase. Momenteel worden de laatste correcties aangebracht.
2. Zij zal vanaf 2 mei ter beschikking zijn.
3. De verspreiding zal vanuit de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen gebeuren, en dit via het middenveld. Verscheidene organisaties en werkingen zullen worden aangeschreven, de hertaling zal eveneens ter beschikking worden gesteld op beurzen, studiedagen, enzovoort.

Tevens zullen er in 2000 een aantal studiedagen worden georganiseerd voor specifieke doelgroepen, zoals kinderen, gehandicapten, holebi's en migranten. Tijdens deze studiedagen zal de beleidsnota met de doelgroepen uitvoerig worden besproken.

4. Tot op heden zijn er geen gelijkaardige initiatieven in het vooruitzicht gesteld. In eerste instantie zal het effect van deze hertaling worden afgewacht.
5. Dit project wordt volledig gefinancierd door de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen (werkingskosten basisallocatie 12.01).

In het kader van het inclusief beleid is het zeker de bedoeling dat elke minister mede wordt gestimuleerd om de gelijkheidsprincipes uit te werken in het eigen beleidsdomein, dus ook in het domein van de overheidscommunicatie.

**Vraag nr. 121
van 24 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Welzijns- en gezondheidsvoorzieningen – Mensen zonder papieren

Vorige legislatuur keurde het Vlaams Parlement een motie goed waarin aan de Vlaamse regering werd gevraagd bestaande welzijns- en gezondheidsvoorzieningen bestemd voor de opvang van mensen in nood, effectief open te stellen voor mensen zonder papieren.

Dit bleek immers niet altijd het geval, onder andere omdat deze voorzieningen niet altijd de noodzakelijke kostenvergoeding krijgen.

Een inventariserend onderzoek naar deze problematiek moest gebeuren. (*Stuk 1232 (1998-1999) – Nr. 1 – red.*)

1. Staat deze Vlaamse regering achter de uitvoering van deze motie ?
2. Wordt er een onderzoek aangevat bij de Vlaamse welzijns- en gezondheidsvoorzieningen en in het onderwijs om de effectieve toegankelijkheid voor mensen zonder papieren, zeker voor kinderen, na te gaan ?
3. Op welke problemen stuitte men ? Hoe werden ze verholpen ?

Antwoord

Ontwikkelen en implementeren van een opvangbeleid is een kerndoelstelling van het minderhedenbeleid

De laatste jaren is de problematiek van mensen zonder wettig verblijf een beleidsthema geworden. Het vertalen van de aandacht in een coherent Vlaams beleid is de uitdaging waar we nu voor staan. Mensen zonder papieren zijn hier immers niet legaal. Hun statuut bepaalt meteen ook de marge waarbinnen de Vlaamse overheid acties kan ondernemen. Gegeven de verantwoordelijkheid van de federale overheid in deze materie, kan het opvangbeleid bovendien slechts in complementariteit met het federale niveau worden gerealiseerd.

In het strategisch plan voor het Vlaams beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden van juli '96 is het ontwikkelen en implementeren van een opvangbeleid voor mensen zonder wettig verblijf als een kerndoelstelling van het minderhedenbeleid naar voren geschoven. Met het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden zijn de krijtlijnen verduidelijkt.

Artikel 2, § 1, 4° en artikel 4, § 1, 3° van het minderhedendecreet stellen immers duidelijk dat de Vlaamse overheid een verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van mensen zonder papieren die op haar grondgebied verblijven. Deze verantwoordelijkheid omvat de opvang en oriëntering van mensen zonder wettig verblijf die zich in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad bevinden en die wegens hun noodsituatie opvang of bijstand vragen. Het decreet bepaalt ook de prioritaire beleidsdomeinen waar er een opvangbeleid moet worden gevoerd, met name de sectoren welzijn, gezondheidszorg en onderwijs.

Belangrijk is ook dat – in uitvoering van het minderhedendecreet van 28 april 1998 – de kernwerking van het Steunpunt Mensen zonder Papieren VZW vanaf 1 mei 1999 geïntegreerd is in het *Vlaams Minderhedencentrum*. Deze integratie laat toe om de zorg voor mensen zonder papieren in nood tot een zorg voor de hele categoriale sector te laten uitgroeien. Op die manier kan de categoriale sector, één van de drie pijlers van het minderhedenbeleid (naast de overheid en de doelgroepen), vanuit zijn positie en opdrachten meewerken om de beleidsaandacht voor deze groep van mensen waar nodig te activeren.

Om het vormgeven van het opvangbeleid voor te bereiden, werd in de loop van 1997 binnen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn een *ambtelijke werkgroep Mensen zonder Papieren* opgericht. Deze werkgroep heeft een aantal belangrijke impulsen gegeven om werk te maken van het garanderen van basisrechten aan mensen zonder papieren in nood, en om het recht op onderwijs voor minderjarigen zonder papieren te bewerkstelligen.

Naar aanleiding van de regeringswissel heeft de ambtelijke werkgroep zijn werkzaamheden tijdelijk stopgezet. In overleg met de Interdepartementale Commissie Etnisch-Culturele Minderheden (ICEM) heb ik beslist om deze werkgroep om te vormen tot een volwaardige *werkgroep Opvangbeleid* in de schoot van ICEM. Op 28 april 2000 zal deze werkgroep opnieuw van start gaan. De werkgroep is ruim samengesteld en omvat zowel ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen (VOI), vertegenwoordigers uit het relevante middenveld, als terreindeskundigen. De heer Didier Vander Slycke is aangesteld als voorzitter van deze werkgroep, de secretaris van ICEM zal het secretariaat waarnemen.

De startvergadering zal gewijd zijn aan het verduidelijken van het beleidskader (wat houdt opvangbeleid in ? Waar staan we nu ? Wie zijn de doelgroepen van het opvangbeleid ?) en van de doelstellingen en opdrachten van de werkgroep. Deze verduidelijking moet de leden toelaten het referentiekader waarbinnen deze werkgroep zal werken zo scherp en duidelijk mogelijk te stellen. Nadien zal de werkgroep op thematische basis samenkomen. De thema's die alvast zullen worden behandeld, zijn : onderdak voor niet-begeleide minderjarigen en voor volwassenen zonder wettig verblijf, recht op gezondheidszorg met bijzondere aandacht voor chronisch zieke minderjarige kinderen zonder wettig verblijf, toegang van minderjarigen in noodsituaties tot gezondheidszorg, problematiek van psychiatrische patiënten zonder wettig verblijf, recht op hulpverlening en recht op onderwijs.

De ICEM-werkgroep Opvangbeleid is een belangrijk instrument van beleidsvoorbereiding inzake opvangbeleid. De thema's die deze werkgroep zal behandelen, sluiten nauw aan bij de motie die het Vlaams Parlement tijdens de vorige legislatuur goedkeurde. De motie zal trouwens sowieso tijdens de startvergadering van de werkgroep aan bod komen naar aanleiding van het situeren van het beleidskader voor het opvangbeleid.

Toegankelijkheid van de Vlaamse welzijnsvoorzieningen

Onderzoek inzake toegankelijkheid

In opdracht van de Katholieke Hogeschool Kempen, departement Sociaal Werk, werd er tijdens het academiejaar '97-'98 onderzoek verricht naar de hulpverlening aan mensen zonder papieren in Antwerpen (A. Devillé m.m.v. H. Schrooten en B. Storms, "Hulpverlening zwart op wit : een kwantitatief onderzoek naar de hulpverlening aan documentlozen in Antwerpen." Onderzoek vanuit de Katholieke Hogeschool Kempen, departement Sociaal Werk, academiejaar 1997-1998, Geel). De centrale focus van het onderzoek was de hulpverlening, de gastvrijheid die welzijnsdiensten aan de dag leggen ten aanzien van mensen zonder papieren. 279 welzijnsdiensten in het Antwerpse werden aangeschreven en 178 hiervan wilden meewerken aan het onderzoek. Deze diensten werden bevraagd over hun omgang met vreemdelingen als cliënteel. Er werd gepeild naar hun omgang met allochtonen, vluchtelingen en mensen zonder papieren, dit om de hulpverlening aan mensen zonder papieren te kunnen passen in de algemene zorg voor vreemdelingen.

De resultaten van deze studie werden besproken binnen de ambtelijke werkgroep Mensen zonder Papieren en zullen worden gebruikt als input bij het bespreken van het toegankelijkheidsvraagstuk binnen de werkgroep Opvangbeleid. Ik vermeld ook dat de promotor van deze studie lid is van deze werkgroep.

Project "Onderdak voor en oriëntatie van mensen zonder wettig verblijf in een noodsituatie"

Bovenstaand project wordt uitgevoerd door het Steunpunt Mensen zonder Papieren, in samenwerking met het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk. Eind augustus 2000 wordt het activiteitenverslag verwacht.

Het project bouwt verder op een Brussels huisvestingsproject van het Steunpunt Mensen zonder Papieren dat op 1 juli 1998 van start is gegaan, en zal in het kader van de opdracht op zoek gaan naar structurele middelen voor de financiering van de opvangkosten van mensen zonder wettig verblijf.

Het project vertrekt van de vaststelling dat de hulpverleningsrelatie met mensen zonder wettig verblijf wordt bemoeilijkt door de preciaire woonsituatie van de betrokkenen. Door de realisatie van experimentele opvang in de onthaalhuizen van het algemeen welzijnswerk, wil dit project de begeleiding van mensen zonder wettig verblijf effectiever en efficiënter maken. Het project heeft tot doel een contractuele samenwerking met onthaalhuizen te realiseren in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest en Oost-Vlaanderen. Er zijn 18 opvangplaatsen : 12 in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest en 6 in Oost-Vlaanderen. Gedurende de opvangperiode wordt gewerkt aan de oriëntatie van de betrokkenen in de richting van een zinvol toekomstperspectief.

Dit project is een hefboomproject. Het moet de nodige elementen aanreiken voor een structurele inbedding van onderdakvoorzieningen voor mensen zonder papieren in het bevoegdheidsdomein Welzijn, en in het bijzonder in het decreet betreffende het algemeen welzijnswerk van 19 december 1997. Het project wil tevens de hulpverleners in het algemeen welzijnswerk, en meer in het bijzonder in de onthaalhuizen, bekwamen in het hulp verlenen aan mensen zonder papieren. Bijzondere aandacht gaat naar het activeren van het verblijfsdossier met het oog op een eventuele regularisatie van het verblijf of vrijwillige terugkeer. Daarnaast worden ook vormingsmomenten georganiseerd.

Het project wordt van nabij opgevolgd door de werkgroep Mensen zonder Papieren. De bevindingen uit dit project, zowel m.b.t. het aspect "onderdak" als het aspect "hulpverlening", zullen worden teruggekoppeld naar de werkgroep Opvangbeleid.

Niet-begeleide minderjarigen

Begin 2000 heb ik opdracht gegeven om een kortlopende studie te verrichten naar niet-begeleide minderjarigen. Naast het nauwgezet in kaart brengen van de problematiek van de niet-begeleide minderjarigen, zal de studie ook voorstellen formuleren over het te voeren beleid naar deze doelgroep en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse en de federale overheid terzake. De resultaten zullen in de loop van de maand april 2000 beschikbaar zijn.

De resultaten van deze studie zullen richtinggevend zijn voor de werkzaamheden van de werkgroep Opvangbeleid m.b.t. niet-begeleide minderjarigen.

Experimentele projectsubsidies minderheden

Artikel 43 van het minderhedendecreet van 28 april '98 voorziet in de mogelijkheid om jaarlijks ten minste 5 % en ten hoogste 10 % van het totale budget vast te leggen om projecten met een experimenteel, aanvullend en/of vernieuwend karakter te ondersteunen. Deze projecten kunnen zowel door de categoriale sector als door andere sectoren worden uitgevoerd. Zij moeten betrekking hebben op één of meerdere sporen van het minderhedenbeleid.

In 1999 werden er 5 projecten goedgekeurd die zich (onder meer) naar mensen zonder papieren richten :

- Steunpunt Mensen Zonder Papieren : onderdak en oriëntatie van mensen zonder wettig verblijf in een noodsituatie (2,13 miljoen fr.) – zie hierboven ;
- Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) VZW : interculturele coaching van hulpverleners en beleid (1,3 miljoen fr.) ;
- CAW De Mare VZW : begeleiding alleenstaande ontvankelijk verklaarde jonge asielzoekers (1,52 miljoen fr.) ;
- Werkgroep Integratie Vluchtelingen : opvang van mensen zonder papieren in Mechelen (1,3 miljoen fr.) ;

- Provinciaal integratiecentrum West-Vlaanderen : draaischijf vangnet niet-legale verblijvers (640.000 fr.).

Deze projecten laten enerzijds toe om daadwerkelijk bijstand te verlenen aan mensen zonder papieren in nood. Anderzijds betekenen zij voor de overheid een belangrijke bron aan informatie over de wijze waarop welzijnsvoorzieningen toegankelijker kunnen worden gemaakt voor mensen zonder papieren in nood. De bevindingen uit deze projecten zullen dan ook maximaal worden teruggekoppeld naar de werkgroep Opvangbeleid.

Toegankelijkheid van de gezondheidsvoorzieningen

Gezondheidszorg is een basisrecht, erkend door de belangrijkste multilaterale organisaties actief in de volksgezondheid (Wereldgezondheidsorganisatie, Raad van Europa). Dit basisrecht is omschreven in nationale en internationale verdragen. Gezondheidszorg als basisrecht beperkt zich in België tot dusver tot het koninklijk besluit (KB) van 12 december 1996 inzake dringende medische hulp.

Mensen zonder papieren zijn meestal niet aangesloten bij een ziekenfonds. Vanuit hun behoefte kunnen zij een beroep doen op het OCMW voor toepassing van vermeld KB. Het KB bepaalt dat dringende medische hulp aan vreemdelingen zonder wettig verblijf zowel van preventieve als van curatieve aard kan zijn. Het gaat dus om een ruim spectrum van zorgverstrekkingen. Enkel een erkend medisch zorgverstrekker is bevoegd om aan de hand van een medisch getuigschrift de dringende noodzakelijkheid van de verstrekkingen te bepalen. De formule "dringende medische hulp", door de arts vermeld op het medisch attest, is één van de voorwaarden voor terugbetaling door het federaal ministerie van Volksgezondheid.

Het *Gezondheidsteam van het Steunpunt Mensen zonder Papieren* heeft actief geholpen bij de implementatie van het KB in Vlaanderen. Hiertoe financierde de administratie Gezondheidszorg sinds september 1997 het project "Gezondheidsteam – Mensen zonder papieren". Dit project liep tot 30 juni 1999.

Vastgesteld werd dat de meeste zorgverstrekkers inmiddels kennis hebben van het KB, maar dat er knelpunten zijn in de toepassing.

- Vele wijkgezondheidscentra zijn gevestigd in kansarme buurten en het aantal mensen zonder papieren in de consultaties neemt toe.

Als hun aantal te groot wordt, kunnen anderstaligheid, culturele verschillen, het ontbreken van de meest essentiële levensvoorwaarden, de specifieke psychologische problematiek en de bijkomende administratieve last van dit KB te opslorpend zijn voor het personeel. Hierdoor dreigen autochtone zieken minder aandacht te krijgen en af te haken om elders te worden verzorgd.

Een mogelijke oplossing zou zijn deze centra extra financiële middelen te geven.

- Hetzelfde probleem doet zich voor in sommige OCMW-ziekenhuizen in grote steden. Ook hier zouden vorming, sensibilisering en ondersteuning tegemoet kunnen komen aan de overbelasting van de zorgverstrekker.

Interculturele bemiddelaars, die een onmisbare en onmiskenbare meerwaarde bieden, zouden op ruimere schaal aanwezig moeten zijn in het zorgveld.

De Vlaamse minister voor Gezondheidsbeleid moet erover waken dat in de beleidsplannen en concrete programmering van de logo's (lokaal gezondheidsoverleg) mensen zonder papieren een aandachtspunt zijn. Het Gezondheidsteam ging bijgevolg ook na welke taak de logo's hebben naar de mensen zonder papieren.

De logo's, die een schaalgrootte hebben van 250.000 tot 300.000 inwoners, onderschrijven de verbintenis de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen, die elke vijf jaar worden vastgelegd, uit te voeren. Bij het realiseren van de vijf huidige gezondheidsdoelstellingen dienen ook de mensen zonder papieren te worden betrokken, uiteraard rekening houdende met hun specifieke situatie.

Deze doelstellingen zijn :

1. verminderen van het aantal rokers in Vlaanderen : acties in dit kader zullen ook invloed hebben op het rookgedrag van mensen zonder papieren ;
2. minder vetrijke en meer vezelrijke voeding : de voedselpakketten van Voedselbanken dienen evenwichtiger te worden samengesteld en de deelname aan schoolmaaltijden bevorderd ;
3. doelmatigere borstkankerscreening : vrouwen uit de doelgroep kunnen hiervan gebruikmaken, dankzij de toepassing van het KB "dringende medische hulp" ;

4. verminderen van dodelijke ongevallen in de privé-sector en in het verkeer : bijzondere aandacht dient te gaan naar CO-intoxicatie, onveilige thuisomgeving (CO : koolstofmonoxide) ;

5. verbeteren van de preventie van infectieziekten : Kind en Gezin en het medisch schooltoezicht (MST) verzetten veel werk op dit terrein. Volwassenen kunnen dan weer gebruikmaken van het KB "dringende medische hulp" bij vaccinatie, bloedonderzoek, laboratorium onderzoek, röntgen, ...

Opsporing van tuberculose verdient bijzondere aandacht bij de doelgroep, vooral omdat de levensomstandigheden een ideale voedingsbodem leveren om de ziekte te bevorderen en te verspreiden (slechte voeding, donkere, vochtige, slecht verluchte en overbevolkte behuizing).

Wat de toegang tot de geestelijke gezondheidszorg betreft, kwam het projectteam van het Steunpunt Mensen zonder Papieren tot de bevinding dat er meer onderzoek nodig is in de centra voor geestelijke gezondheidszorg inzake de begeleiding en ondersteuning van hulpbehoevende mensen zonder papieren. In de ambulante geestelijke gezondheidszorg staat men wel open voor de problematiek van mensen zonder papieren, maar te weinig personeel is gevormd om specifieke problemen te behandelen (onthemming, "personal empowerment", bij mensen van een andere cultuur, ...).

Deze bevindingen zullen verder worden uitgediept in de werkgroep Opvangbeleid.

Dienstverlening van Kind en Gezin

Ten slotte kan ook worden verwezen naar Kind en Gezin, dat een dienstverlening aanbiedt gericht op preventieve zorg aan gezinnen met jonge kinderen en aanstaande moeders. Uitgangspunt hierbij is dat eenieder gelijke toegang heeft tot deze gratis dienstverlening, ongeacht het verblijfsstatuut.

Kind en Gezin wijst ook op de moeilijkheden om mensen zonder papieren op te volgen en medisch-preventief te begeleiden. Anderzijds stellen zij vast dat het aantal illegale gezinnen dat een beroep doet op de consultatiebureaus, de afgelopen jaren sterk is toegenomen. In het algemeen bestaat trouwens de tendens bij heel wat sociaal-zwakkere groepen om deze diensten meer en meer te gebruiken als centrale contactpersoon voor gezondheidsproblemen van het jonge kind, en voor de rest aan shopping te doen. Enkele centra voor het jonge kind (CJK) hebben door hun laagdrempelig karakter

ter (tijdelijke opvang van de kinderen op initiatief van de ouders) vrij geregeld aanvragen van ouders zonder papieren die op zoek zijn naar opvang voor hun kind terwijl zij zelf huisvesting of werk proberen te vinden.

Voor het gesloten opvangcentrum in Steenokkerzeel heeft Kind en Gezin, in overleg met de verantwoordelijken, een dienstverleningsaanbod uitgewerkt voor de gezinnen met kinderen die in het centrum verblijven. Wekelijkse bezoeken aan deze gezinnen moeten hen mede ondersteunen in de zorg voor hun kinderen. Een systematisch overleg met de medische en sociale staf van het opvangcentrum garandeert een kwalitatieve doorstroming van noodzakelijke informatie. Met dit initiatief werd gevolg gegeven aan de vraag van de toenmalige federale regering op het vlak van de humanisering van het opvang- en uitwijzingsbeleid.

Toegang tot onderwijs

Omdat er in een aantal scholen onzekerheid bestond over de praktische toepassing van het recht op onderwijs voor kinderen zonder wettig verblijfsstatuut, heeft de ambtelijke werkgroep Mensen zonder Papieren in 1997 het initiatief genomen om een voorstel van omzendbrief uit te werken die het recht op onderwijs voor deze kinderen duidelijk zou stellen.

Het betreft hier kinderen waarvoor geen bewijs van wettig verblijf kan worden voorgelegd, zoals een inschrijving in het bevolkingsregister, een voorlopige of definitieve inschrijving in het vreemdelingenregister of een inschrijving in het wachtregister als asielzoeker.

Dit voorstel van omzendbrief werd in de loop van 1998 door de bevoegde instanties nader uitgewerkt tot een ontwerpomzendbrief. In 1999 werd de omzendbrief van 24 juni 1999 betreffende het recht op onderwijs voor kinderen zonder wettig verblijfsstatuut naar de scholen verspreid.

De omzendbrief geeft een aantal concrete richtlijnen voor het garanderen van het recht op onderwijs van deze kinderen binnen het basisonderwijs en het secundair onderwijs.

- De omzendbrief regelt de inschrijving en bepaalt dat een inschrijving niet kan worden geweigerd op grond van de vaststelling dat het verblijfsstatuut van de kandidaat-leerling of zijn ouders niet in orde is.

Indien bij een inschrijving de bewijsstukken die de identiteit van de jongere aantonen (zoals bepaald in een omzending NO/205/SH/AS/MPV van 10.11.1983) niet kunnen worden geleverd en er evenmin een inschrijving is in een van de registers, kan de inschrijving toch plaatsvinden op voorwaarde dat het kind op het moment van de inschrijving effectief aanwezig is. Eenmaal ingeschreven, dienen deze leerlingen zoals andere leerplichtigen regelmatig aanwezig te zijn.

- Kinderen zonder wettig verblijfsstatuut zijn subsidieerbaar en kunnen, indien ze aan de voorwaarden voldoen, in aanmerking komen voor de programma's van het onthaal- en onderwijsvoorrangsbeleid.
- Directies en leerkrachten dienen deze inschrijvingen van leerlingen zonder wettig verblijfsstatuut niet aan te geven aan de vreemdelingen- of politiediensten.
- Wanneer er een buitenlands studiebewijs kan worden voorgelegd, worden de bestaande procedures voor het verkrijgen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse getuigschriften en diploma's gehanteerd. Wanneer er geen studiebewijs kan worden voorgelegd, kan gelijkwaardigheid worden verkregen zoals van toepassing binnen het onthaalonderwijs, met name op basis van een verklaring op eer. Jongeren kunnen deze gelijkwaardigheid niet verliezen op grond van beslissingen die worden genomen m.b.t. het verblijfsrecht.

Deze bepaling is vooral van toepassing in het secundair onderwijs.

- Aan iedere leerling die ongeacht zijn verblijfsstatuut op regelmatige wijze de lessen heeft gevolgd en geslaagd is op het einde van een studieperiode, moet een diploma worden afgeleverd.
- De inschrijving in een school, het schoollopen of het behalen van een diploma biedt geen garantie voor de betrokken leerling of zijn/haar familie m.b.t. de asielprocedure, het verblijfsrecht en de toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij het indienen van een dossier voor regularisering tijdens de recente regularisercampagne van de federale overheid, was het naar school gaan van de kinderen voor mensen zon-

der papieren wel een bijkomend element om de integratie in de maatschappij aan te tonen.

In de loop van het schooljaar 2000-2001 zal de werkgroep Opvangbeleid de toepassing en de effecten van de omzendbrief in kaart brengen.

Extra initiatief : onthaaltrajecten voor geregulariseerden

Op de begroting 1999 van de Vlaamse Gemeenschap was voor de eerste keer 15 miljoen extra ingeschreven om het onthaalbeleid voor nieuwkomers mogelijk te maken. Op de begroting 2000 van de Vlaamse Gemeenschap is in totaal 295 miljoen frank opgenomen voor inburgering.

Deze gevoelige stijging van middelen moet onder meer toelaten om mensen zonder papieren die door regularisatie recht op verblijf verwerven, de kans te bieden om een – aan hun noden en behoeften aangepast – onthaaltraject te volgen.

In opdracht van de Vlaamse regering ben ik momenteel een voorstel aan het uitwerken om de middelen 2000 voor inburgering zo doeltreffend mogelijk aan te wenden. Dit voorstel zal op 28 april 2000 aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. In dit voorstel wordt specifieke aandacht besteed aan het onthaalaanbod voor geregulariseerden.

Vraag nr. 124 van 29 maart 2000 van de heer KOEN HELSEN

OCMW's – Registratieverplichting

Bij brief van 28 februari 2000 schorste de minister de registratieverplichting van OCMW's op. Dit betekent dat er voor het registratiejaar 1999 geen gegevens moeten worden doorgegeven.

Tegelijkertijd gaf de minister de opdracht aan de administratie om een onderzoek te starten naar de behoefte van een nieuw registratiesysteem.

1. De meeste gegevens waarop de registratie betrekking heeft, moeten toch worden verwerkt in het kader van andere wetgevingen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Heeft het dan wel zin de registratieverplichting te schorsen ?

2. Was het niet zinvoller geweest deze gegevens te verwerken en tegelijkertijd te zoeken naar een nieuw registratiesysteem ?

Antwoord

1. De welzijnsvoorzieningen dienen, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, inderdaad een zeer omvangrijk volume aan gegevens te registreren. Met andere woorden, veel informatie is beschikbaar, doch dient ter beschikking te worden gesteld van verschillende diensten en instanties die hiermee hun eigen operationele taken vervullen (subsidiëren, erkennen, inspecteren, ...).

De behoefte aan een globaal overzicht door het samenbrengen van al die informatie is groot, omdat zo een enorme capaciteit aan beleidsvoorbereidende informatie kan worden ontsloten en op elkaar afgestemd. De gegevens kunnen als dusdanig een meerwaarde betekenen, zowel voor het plaatselijke welzijnsbeleid als op het beleidsniveau van de Vlaamse Gemeenschap.

Het inbrengen van al die gegevens, ook al zijn die beschikbaar, is geen sinecure voor de OCMW's. Dit bleek duidelijk uit het overleg dat recentelijk werd georganiseerd tussen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en vertegenwoordigers van de OCMW's. De informatiebehoefte van het lokale OCMW blijken daarbij op belangrijke punten totaal te verschillen van deze van de Vlaamse Gemeenschap.

Het registratiesysteem zoals het nu geconcipeerd is, beantwoordt niet aan de behoeften van de OCMW's. Het is noch klantvriendelijk, noch flexibel genoeg om op een toegankelijke wijze die gegevens te leveren die een OCMW nodig heeft om zijn lokaal welzijnsbeleid te plannen en te evalueren.

Het registratieproject loopt nu reeds zestien jaar en de informaticaomgeving is ondertussen sterk gewijzigd (evolutie van de hard- en software), waardoor er een afstemmingsprobleem gerezen is tussen de onderscheiden systemen. Dit heeft tot gevolg dat er reusachtige problemen rijzen bij de samenvoeging en verwerking van de gegevensbestanden.

Om deze redenen die zowel van technische als inhoudelijke aard zijn, heb ik besloten de OCMW-registratie op te schorten.

2. Gelet op de werkdruk binnen de OCMW's en de supplementaire werklust die het registratiesysteem met zich meebrengt, heb ik het niet opportuun geacht om het lopende registratiesysteem voort te laten functioneren.

De inspanningen die van de OCMW's worden gevraagd, staan immers niet in verhouding tot de meerwaarde die het systeem hun te bieden heeft.

Ik heb dus gemeend dat het beter was een registratiepauze in te lassen en het hele registratieconcept aan een grondige evaluatie te onderwerpen, waarbij uiteraard ook de OCMW's zullen worden betrokken.

**Vraag nr. 128
van 30 maart 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN**

Tele-Onthaal – Managementondersteuning en personeelsformatie

De diensten van Tele-Onthaal werken vandaag gedreven om nieuwe initiatieven op poten te zetten. Dit betreft onder meer een proefproject in verband met de oprichting/integratie van een telefonische opvang voor hulpverlening aan allochtonen (niet Nederlandkundig), alsook het aanbod van Tele-Onthaal om via een systeem van pc en modem, doven en slechthorenden in staat te stellen met de buitenwereld te communiceren/telefoneren.

Deze initiatieven vragen nu reeds een bijkomende tijdsinvestering, en daarom is een personeelsuitbreiding voor de Tele-Onthaaldiensten een grote noodzaak.

Niettegenstaande de werkdruk de voorbije jaren behoorlijk is toegenomen, bleef de omkadering in mensen en middelen dezelfde, dit ondanks de aanzienlijke stijging van het globale budget Algemeen Welzijnswerk. De extra miljoenen voor management gaan integraal naar de autonome CAW's (centra voor algemeen welzijnswerk) en de diensten voor Tele-Onthaal vallen dus uit de boot. Een personeelsuitbreiding zou eerst bij de opmaak van de begroting 2001 in overweging kunnen worden genomen.

Tevens blijkt dat er in de begroting 2000 geen ruimte bestaat voor managementondersteuning van deze diensten.

1. Is de minister op de hoogte van het probleem? Zo ja, op welke wijze wordt tegemoet gekomen aan de dringende reële noden en behoeften waarmee de diensten voor Tele-Onthaal worden geconfronteerd?

2. Is er in het kader van de begrotingscontrole ruimte om tegemoet te komen aan de vraag naar managementondersteuning en personeelsuitbreiding van deze diensten?

3. Kan de minister duidelijkheid scheppen rond het effectief ingeschreven bedrag in de begroting voor de nieuwe initiatieven van de Tele-Onthaaldiensten?

Antwoord

1. Ik ben wel degelijk op de hoogte van het probleem dat de centra voor Tele-Onthaal opwerpen, onder meer met betrekking tot de managementondersteuning.

Terwijl deze centra in eerste instantie op zoek waren naar een administratieve ondersteuning van hun directeurs, hebben zij intussen hun vraag geherformuleerd, in die zin dat zij thans een uitbreiding vragen van hun stafdienst. Het betreft hier een nieuwe vraag, die dan ook eerst moet worden onderzocht. Hiervoor zou evenwel meer duidelijkheid moeten bestaan over de programmatie voor het algemeen welzijnswerk, zoals decretaal is bepaald.

Het is slechts op basis van een goed uitgewerkte programmatie dat we kunnen uitmaken welke groei voor het totaal van het algemeen welzijnswerk (en dat zijn naast de centra voor Tele-Onthaal ook de autonome centra en de centra in het kader van de ziekenfondsen) aangewezen is. Pas dan kunnen we de vraag om "uitbreiding" van de centra voor Tele-Onthaal toetsen aan objectieve criteria. Het is overigens niet eenvoudig zulk een programmatie op te maken, maar ik heb alvast mijn administratie de opdracht gegeven om daar werk van te maken.

In afwachting hiervan heb ik er reeds voor gezorgd dat de ondersteunende werking van het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk (SAW) onder een nieuwe naam (Ondersteuningcentrum Algemeen Welzijnswerk – OCAW) ook op de centra voor Tele-Onthaal van toepassing werd. Dat zou moeten betekenen dat deze centra ook minder nood hebben aan een stafmedewerker, omdat bepaalde thema's (bijvoorbeeld

kwaliteitszorg) door deze ondersteuningsstructuur worden opgenomen.

Bovendien werd aan de Federatie van Tele-Onthaaldiensten in Vlaanderen ook een niet-gereguleerde toelage van 850.000 frank toegekend om een bekendmakingscampagne te voeren met betrekking tot Tele-Onthaal en de centra op het vlak van moderne communicatiemiddelen (Internet, e-mail) te ondersteunen.

2. In het kader van de begrotingscontrole 2000 is er geen ruimte om tegemoet te komen aan de vraag naar managementondersteuning en personeelsuitbreiding van de centra voor Tele-Onthaal. Het gaat hier om zogenaamde "nieuwe initiatieven" die, zoals trouwens ook het geval tijdens de voorafgaande jaren, bij de begrotingscontrole worden verwezen naar de opstelling van de volgende initiële begroting. In dit kader kan een personeelsuitbreiding voor administratieve ondersteuning in overweging worden genomen.

Wat de stafdiensten betreft, is een echte uitbreiding slechts mogelijk wanneer er een programmatie bestaat en/of wanneer de overheid specifieke nieuwe opdrachten zou geven aan deze centra voor Tele-Onthaal.

3. Op de begroting 2000 zijn geen extra middelen ingeschreven voor de centra voor Tele-Onthaal.

De bijkomende middelen zijn bedoeld voor volgende initiatieven :

- uitbouw van een laagdrempelige jeugdhulpverlening (40 miljoen van vorig Vlaams intersectoraal akkoord + 10 miljoen overgeheveld vanuit de bijzondere jeugdzorg in het kader van de begrotingscontrole) ;
- managementondersteuning (41 miljoen) ;
- onderbezette regio's met betrekking tot de autonome centra voor algemeen welzijnswerk (18,8 miljoen) ;
- forensisch welzijnswerk (37,5 miljoen).

De middelen voor managementondersteuning werden verdeeld onder de autonome centra omdat deze, in tegenstelling tot de centra voor Tele-Onthaal, de afgelopen jaren betrokken waren in een grootschalige fusieoperatie.

Wat de vraag met betrekking tot de telefonische hulpverlening aan Nederlandkundige allochtonen betreft, wens ik eraan te herinneren dat het algemeen welzijnswerk open staat voor iedereen, maar een specifieke aandacht dient te hebben voor bevolkingsgroepen met een verhoogd risico op verminderde welzijnskansen. Het feit dat de centra voor Tele-Onthaal zich gaan richten op Nederlandkundige allochtonen, mag dus per definitie niet onmiddellijk betekenen dat ze hiervoor ook een uitbreiding moeten krijgen.

Het aanbod van Tele-Onthaal om, via een systeem van pc en modem, doven en slechthorenden in staat te stellen met de buitenwereld te communiceren, is een interessant initiatief. De vraag is evenwel of dit systeem niet eerst moet worden afgewogen tegen andere nieuwe technologieën zoals spraaktechnologie. Probleem is trouwens ook de hardware voor de doven : wie gaat die betalen ? De software mag dan goedkoop zijn (500 fr.), deze vraag naar hardware kan de druk op het Vlaams Fonds stevig doen toenemen. Er wordt terzake overleg gepleegd met de Vlaamse Infolijn, die nu trouwens reeds instaat voor Teletolk, het kabinet Dewael en mijn kabinet.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 108
van 17 maart 2000
van de heer JULIEN LIBRECHT

Theater Tinnenpot Gent – Subsidiëring

Van het Theater Tinnenpot – Kunstencentrum VZW bereiken me alarmerende berichten m.b.t. de subsidiëring van hun gezelschap.

Het Gents theater is me bekend als een gereputeerd cultureel centrum dat in Gentse en omliggende kunstexpressieve kringen een vaste en verantwoorde plaats heeft verworven.

Zelf kon ik vaststellen hoe Theater Tinnenpot een rijk en divers receptief aanbod biedt. Het aantal jaarlijkse voorstellingen, toeschouwers en repetitie-

beurten, de deskundige samenstelling van het podiumrepertoire én de gedegenheid van het ingediende dossier : alle zijn ze het sprekend bewijs van een grote professionaliteit en een daadwerkelijke gedreven inzet.

Het niet subsidiëren van het Theater Tinnenpot betekent een ramp voor de betrokkenen zelf én een gevoelige culturele kwaliteitsvermindering voor een van de interessantste theatersteden van Vlaanderen.

Wat is de beslissing van de minister aangaande dit specifieke theater ?

Mocht ze negatief zijn : op welke fundamentele en zeer concrete criteria is ze gebaseerd ?

Antwoord

Ik bevestig dat de Vlaamse regering op 3 maart 2000 het voornemen heeft geuit om de VZW Theater Tinnenpot niet te erkennen tijdens de periode 2001-2005. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld bekend is, steunde dit voornemen op de door de decreetgever voorgeschreven artistieke en administratief-zakelijke adviezen en kreeg de VZW de kans om zijn standpunt hierover in te dienen, waarop de VZW inderdaad is ingegaan.

In antwoord op zijn vraag naar de gehanteerde criteria, laat ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger weten dat de decreetgever als voornaamste kwalitatieve erkenningsvoorwaarden heeft vastgesteld :

- a) een artistiek en financieel beleidsplan indienen en uitvoeren ; in dat artistiek beleidsplan moeten duidelijke elementen van het artistiek profiel en de eigen positie in het podiumkunstenlandschap aan bod komen ;
- b) inzake programmatie onder meer getuigen van voldoende originaliteit en/of diversiteit ;
- c) streven naar een zo groot mogelijke, zinvolle en systematische spreiding en/of publiekswerving.

Voor een meer omstandige omschrijving verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de afdeling 1 van het podiumkunstendecreet van 18 mei 1999.

Inmiddels heeft de VZW eveneens gebruikgemaakt van de mogelijkheid om tegen het voornemen van de Vlaamse regering beroep aan te teke-

nen bij de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden. De Vlaamse regering zal haar beslissing in verband met erkenning of niet-erkenning nemen na advies van de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden.

Wat de subsidiëring betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat het aan een VZW die niet wordt erkend steeds vrijstaat om voor de realisatie van een project jaarlijks een aanvraag in te dienen, zowel in de sectoren Nederlandstalige Dramatische Kunst, Muziektheater als Dans.

Vraag nr. 109 van 21 maart 2000 van de heer JOHAN DE ROO

Heffing leegstand – Gent-Eeklo

De heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen wordt onverminderd voortgezet.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal woningen dat gewestelijk werd geïnventariseerd en van de gemeentelijk geïnventariseerde woningen voor het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Is hier een stijgende trend waar te nemen ? Zo ja, wat is hiervoor de verklaring ?
3. Hoeveel van de betrokken woningen vallen onder leegstand, ongeschikt, onbewoonbaar en verwaarlozing ?
4. Hoeveel vrijstellingen en schorsingen werden verleend in het arrondissement Gent-Eeklo ?

Wat zijn hierbij de meest voorkomende redenen ?

5. Is hier een stijgende trend waar te nemen ? Zo ja, welke verklaring kan hiervoor worden gegeven ?
6. Is er een substantiële afwijking van schorsingen vast te stellen naargelang de gemeente inventariseert ? Zo ja, wat is hiervan de reden ?

Antwoord

Vragen 1, 2 en 3

In het totaal zijn er in het arrondissement Gent-Eeklo 995 panden geïnventariseerd op de heffingslijst leegstand en 272 op de heffingslijst verwaarlozing. Deze cijfers betreffen de panden die door de inventarisbeheerder ROHM Oost-Vlaanderen werden geregistreerd (ROHM : Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen).

Met betrekking tot de ongeschiktheid en onbewoonbaarheid van de woningen kan worden vermeld dat er in het arrondissement Gent-Eeklo in totaal een 120-tal woningen werden onderzocht. Rekening houdende met de intensiteit en de doorgedreven techniciteit van de onderzoeken, is dit een behoorlijk resultaat, dat de vergelijking met de andere regio's in het gewest kan doorstaan.

Vermits het luik kwaliteitsbewaking van de Vlaamse Wooncode in werking is getreden op 1 november 1998, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat er een stijgende tendens vast te stellen is in het aantal geïnventariseerde woningen. De stijgende tendens is allicht te verklaren door de grotere vertrouwdheid en de ruimere toepassing van het instrumentarium bij de betrokken actoren. Tevens leidt de algemene vernieuwde aandacht voor het woonpatrimonium ertoe dat meer gemeenten de inventaris gebruiken als instrument om het lokale woonbeleid vorm te geven. Deze ontwikkeling dient zeker te worden aangemoedigd.

De voormelde cijfers dienen om een tweetal redenen met enige omzichtigheid te worden benaderd. Vooreerst is het aantal leegstaande en verwaarloosde panden door de gemeenten zelf geïnventariseerd, niet in de gegeven cijfers verwerkt. In het arrondissement Gent-Eeklo zijn 6 van de 27 gemeenten zelf inventarisbeheerder. Bovendien dient erop te worden gewezen dat de inventaris geen statisch gegeven is : geregeld worden er panden opgenomen in de lijst, terwijl er andere worden geschrapt omdat ze opnieuw bewoond of gerenoveerd zijn.

Vragen 4, 5 en 6

In diverse stadia van de procedure kunnen er schorsingen of vrijstellingen worden verleend. In het kader van de betwistingprocedure waarin relementair werd voorzien bij de leegstand en de verwaarlozing, kan de administratie die de vaststellingen heeft verricht een schorsing of vrijstelling toekennen. De gewestelijke inventarisbeheerder heeft in deze regio een 230-tal schorsingen en vrijstellingen verleend. Bovendien zijn er nog een 100-tal dossiers in onderzoek. Over de schorsingen en vrijstellingen verleend door de zes gemeentelij-

ke inventarisbeheerders zijn momenteel geen cijfers beschikbaar.

Deze betwistingprocedure betreft uiteraard enkel de verwaarlozing en de leegstand (een gelijkaardig administratief verweer werd immers niet opgenomen in de procedure inzake ongeschiktheid en onbewoonbaarheid). Wel bestaat zowel voor ongeschiktheid en onbewoonbaarheid, als voor leegstand en verwaarlozing de mogelijkheid om op het moment van de inning een beroep tot schorsing, vrijstelling of zelfs schrapping in te leiden.

Een eerder uitgevoerd intern onderzoek toont aan dat over het volledige gewest in 49 % van het totaal aantal toegekende vrijstellingen en schorsingen de reden ligt in het aanvatten van renovatiewerken. In 35 % van de gevallen werd een vrijstelling toegekend om reden van de overdracht van het zakelijk recht van het goed. Dit betekent dat vanuit het oogpunt van kwaliteitsbewaking in meer dan 80 % van de gevallen het oorspronkelijke probleem werd verholpen en dat de beoogde doelstelling werd bereikt. Een andere vrijstellingsgrond betreft het gebruik van de woning als hoofdverblijf (voor 7 %). Er zijn geen indicaties voorhanden die er zouden op wijzen dat de bovengeschetste verhouding op het gewestelijk niveau, niet van toepassing zijn in het arrondissement Gent-Eeklo.

Tevens kan worden meegedeeld dat een algemeen cijfer rapport in voorbereiding is. Hierbij zal ernaar worden gestreefd een algemeen overzicht te bieden van het aantal verrichte onderzoeken, het aantal ongeschiktheden en onbewoonbaarheden, de frequentie van het toekennen van vrijstellingen, ...

Vraag nr. 110
van 24 maart 2000
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

Brussel Deze Week – Objectiviteit

Vanaf 8 maart 2000 is het weekblad Brussel Deze Week in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen begonnen met een artikelenreeks waarbij elke week de politieke situatie in een van de negentien Brusselse gemeenten wordt belicht, en dit zowel wat de actuele situatie, als wat de lijstvorming voor de komende gemeenteraadsverkiezingen betreft.

Een eerste artikel in het nummer van 8 maart 2000 is gewijd aan de gemeente Sint-Agatha-Berchem. Wat de lijstvorming betreft naar aanleiding van de komende verkiezingen, wordt de stand van zaken van alle Vlaamse partijen vermeld, ook van die

welke niet opkomen of waarvan nog helemaal niets bekend is.

Over één partij wordt in dit overzicht compleet gezwegen : het Vlaams Blok, dat zoals bekend de grootste Brussels-Vlaamse partij is. Voor de zoveelste keer kan er dus flagrante partijpolitieke discriminatie en een totaal gebrek aan objectiviteit bij de redactie van Brussel Deze Week worden vastgesteld. Men mag immers aannemen dat alle Vlaamse partijen werden gecontacteerd om de stand van zaken te vernemen van de lijstvorming in deze gemeente, behalve het Vlaams Blok. En zelfs indien deze contactneming met deze partijen niet is gebeurd omdat men op de hoogte was van de situatie bij deze partijen, dan nog was het in alle geval de plicht van de redactie om in het kader van een objectieve berichtgeving te informeren naar de stand van zaken wat de lijstvorming in Berchem betreft met betrekking tot de grootste Brussels-Vlaamse partij.

Brussel Deze Week dient op een objectieve wijze te berichten over de nakende gemeenteraadsverkiezingen.

Welke (financiële) maatregelen overweegt de minister om deze flagrante vorm van discriminatie en dit totaal gebrek aan objectiviteit te sanctioneren en ervoor te zorgen dat in de komende nummers alle partijen op voet van gelijkheid en in een geest van objectiviteit worden behandeld ?

Antwoord

Ik overweeg zeker geen maatregelen te nemen tegen de VZW De Stadskrant.

De berichtgeving in "Brussel Deze Week" beantwoordt mijns inziens volledig aan de gangbare normen inzake journalistieke deontologie, met waarborgen voor onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid.

De Vlaamse Gemeenschap kan als subsidieverstrekker aan De Stadskrant VZW subsidievoorwaarden opleggen en een gedragslijn afspreken waarbij een objectieve en neutrale berichtgeving centraal staat. Ik stel enkel vast dat de vooropgestelde gedragsnormen binnen het concept van De Stadskrant zeker worden nageleefd.

In het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gehekelde artikel in het nummer van "Brussel Deze Week" van 8 maart 2000 wordt enkel een voorbeschouwing bij de politieke situatie in

Sint-Agatha-Berchem gegeven. Dit artikel behelst zeker geen volledige weergave van de stand van zaken voor de komende gemeenteraadsverkiezingen.

Bovendien deelde de redactie van De Stadskrant mij mee dat het Vlaams Blok Brussel niet wou ingaan op haar telefonische vraag om de samenstelling van de lijsten voor elk van de negentien gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijk gewest mee te delen. Deze gegevens zouden pas na 15 april kenbaar worden gemaakt.

In de gegeven omstandigheden lijkt het mij dan ook volkomen onterecht het weekblad "Brussel Deze Week" een flagrante vorm van discriminatie en een totaal gebrek aan objectiviteit te verwijten.

Toch zal ik de werking van VZW De Stadskrant (financieel) sanctioneren. De dikke Van Dale geeft immers onder andere de volgende omschrijvingen van dit woord : goedkeuren, bekrachtigen en waarborgen.

Vraag nr. 112 van 24 maart 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verenigingsleven – Gezinsondersteunende activiteiten

Gezinsopvoedende activiteiten kunnen worden georganiseerd door erkende verenigingen. Sedert enige jaren wordt deze mogelijkheid veeleer beperkt dan aangemoedigd.

De bestaande verenigingen kunnen echter niet alleen veel leden en belangstellenden bereiken, maar bereiken ook een doelpubliek dat veel minder ingaat op andere aanbiedingen (sociale of culturele organisaties, infoavonden, uitgewerkte onderwerpen in de media). De actie "nieuwe spelling", die verliep met medewerking van de verenigingen, bewees dit.

1. Welke erkende verenigingen organiseerden in 1999 gezinsondersteunende activiteiten ? Waar ? Rond welke onderwerpen ?
2. Wie werd bereikt ?
3. Welk subsidiebedrag ontvingen ze ?
4. Kregen ze informatiepakketten aangeboden door de Vlaamse overheid, of hebben ze die zelf opgesteld ?

Antwoord

Een aantal organisaties erkend binnen de decreten "volksontwikkeling" organiseren activiteiten die men als gezinsondersteunend kan beschouwen, zoals vorming rond opvoeding en relationele vorming.

Deze activiteiten vormen echter een onderdeel van de globale jaarwerking van een instelling of vereniging en worden dus niet afzonderlijk gesubsidieerd.

Binnen de afdeling Welzijnszorg van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn worden gezinsondersteunende activiteiten rechtstreeks gesubsidieerd.

Een aantal erkende verenigingen binnen het volksontwikkelingswerk doen een beroep op deze subsidieregeling.

Voor concrete cijfers op dit vlak verwijs ik naar collega Mieke Vogels, onder wiens bevoegdheid de welzijnszorg ressorteert.

Vraag nr. 113
van 24 maart 2000
van de heer CARL DECALUWE

Sociaal patrimonium – Verhuur aan derden

Geregeld worden woningen en/of appartementen van sociale bouwmaatschappijen verhuurd aan allerlei organisaties met een sociaal doel (mindervaliden) of in het kader van sociale veiligheid en leefbaarheid.

In dergelijke gevallen, waarbij de woning wordt onttrokken aan het sociaal huurpatrimonium, wordt de huurprijs vastgesteld op minimum 5,5 % van de geactualiseerde kostprijs van de woning.

1. Bestaan er criteria voor de instellingen en verenigingen, die als "derden" in aanmerking kunnen komen voor de huur van een sociale woning? Zo ja, welke?
2. Kan de minister een overzicht geven van het aantal woningen, opgesplitst per erkende sociale huisvestingsmaatschappij, die worden onttrokken aan het sociale huurpatrimonium?
3. Hanteert men hierbij contracten van bepaalde en/of onbepaalde duur?

Antwoord

1. De raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) besliste op 16 december 1997 in te stemmen met het principe van verhuringen buiten het sociaal huurstelsel, waarbinnen vier categorieën worden onderscheiden:

- gemeenschappelijke wijkgebouwen;
- buurt- en wijkcomités;
- huisvesting van doelgroepen;
- sociale veiligheid en leefbaarheid.

Er werden geen criteria vastgelegd voor de instellingen en verenigingen. De "huisvesting van doelgroepen" omvat veelal verhuringen aan OCMW's, gemeentebesturen en allerlei welzijnsorganisaties voor de opvang van kansarmen, daklozen, demente bejaarden, politieke vluchtelingen, ex-psychiatrische patiënten en mentaal gehandicapten.

Ik wens hierbij te benadrukken dat iedere aanvraag omstandig moet worden gemotiveerd. Bovendien moeten dergelijke verhuringen na drie jaar worden geëvalueerd, waarbij in geval van een ongunstige evaluatie de verhuring wordt beëindigd.

2. In antwoord op zijn vraag naar een overzicht van het aantal woningen opgesplitst per sociale huisvestingsmaatschappij, die worden onttrokken aan het sociaal huurpatrimonium, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** een lijst met de gevraagde gegevens (toestand op 31.12.1998).
3. Door de VHM werden twee modelovereenkomsten opgesteld voor de meest voorkomende verhuringen buiten het sociaal huurstelsel.

De eerste modelovereenkomst betreft de verhuur van een onroerend goed (sociale woning) aan een gemeente, een OCMW, een VZW of een vennootschap met een sociaal oogmerk die dit goed onderverhuurt aan een of meer natuurlijke personen die minder gegoed zijn of die zich in een behartigenswaardige situatie bevinden en die het goed uitsluitend tot hun hoofdverblijfplaats bestemmen.

Overeenkomstig artikel 1, § 1 van de nieuwe huurwet van 13 april 1997 vallen zowel de overeenkomst van onderhuur als de hoofdhuurover-

eenkomst onder de toepassing van deze woningwet.

Met het oog op de evaluatie waarvan sprake onder punt 1, werd geopteerd voor een contract met een duur van drie jaar. Indien uit die evaluatie blijkt dat met de verhuring het beoogde doel wordt bereikt en er derhalve geen opzegging wordt betekend, wordt de huurovereenkomst omgezet in een overeenkomst voor negen jaar, die wordt geacht te zijn aangegaan op de aanvankelijke datum waarop de overeenkomst van korte duur van kracht is geworden.

De tweede modelovereenkomst betreft de verhuring van een lokaal aan een gemeente, een OCMW, een VZW of een vennootschap met een sociaal oogmerk.

Deze huurovereenkomst wordt beheerst door het gemeen huurrecht. Overwegende dat overeenkomstig artikel 1736, 2de lid, van het Burgerlijk Wetboek een schriftelijke huurovereenkomst voor een vooraf niet nader bepaalde duur kan worden beëindigd met een opzeggingstermijn van één maand, werd geopteerd voor een huurovereenkomst van onbepaalde duur.

Ingeval de inhuurgeving van het betrokken lokaal niet gunstig wordt geëvalueerd, kan te allen tijde de opzeg worden betekend.

De sociale huisvestingsmaatschappijen moeten de modelcontracten gebruiken, met dien verstande dat zij uiteraard kunnen worden aangepast aan het specifieke van concrete gevallen, zonder dat daarbij evenwel de fundamentele principes wijzigen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 114
van 29 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Jeugdverenigingen – Kampeermateriaal

Sinds jaren wordt vastgesteld dat er een tekort is aan tenten en ander materiaal voor jeugdkampen. Het is de verdienste van de voormalige ministers van Cultuur Hugo Weckx en Luc Martens dat jaarlijks een substantiële verhoging van het aankoopbudget werd geforceerd. Deze lijn wordt nu –

dankzij hogere budgetten bij de Vlaamse overheid – nog versterkt. Ook andere vroeger genomen beslissingen, namelijk een huurprijs voor de materialen, het doorverkopen van materialen tegen gunstvoorwaarden aan jeugdverenigingen en een aanbod voor de samenaankoop van tenten via de VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme (ADJ), leidden tot een betere invulling van de behoeften.

Toch blijft het probleem van materiaaltekort aanwezig op piekmomenten.

1. Welk materiaal werd er sedert het aantreden van deze regering reeds aangekocht door de VZW ADJ ?
2. Hoe zijn de aanvragen geëvolueerd in 1999-2000 ?

Gaat de daling van de aanvragen die in 1997 begon verder ?

Zijn er nog aanvragen die moeten worden geweigerd en zo ja, voor welk materiaal en welke periode ?

3. Welke eigen inkomsten zal de uitleendienst in 2000 verwerven als de gemaakte afspraken inzake het huren van tenten worden nagekomen ?

Wordt dit geld voor specifieke doeleinden gebruikt ?

Welke ?

4. Heeft de minister recentelijk nog nagegaan of er een samenwerkingsakkoord mogelijk is met het ministerie van Landsverdediging en/of het Rode Kruis en/of de Franse Gemeenschap wat kampen in Wallonië betreft, om hun tenten in de moeilijkste periode van 20 juli tot 5 augustus ter beschikking stellen van groepen die niet kunnen worden bediend door de VZW ADJ ?

Antwoord

1. Het kampeermateriaal wordt door de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks aangekocht met de kredieten ingeschreven op de basisallocatie 74.02 van het programma 45.1 – Jeugd en Sport. Een aanvullend gedeelte wordt aangekocht door de VZW ADJ met de inkomsten van het huurgeld uit de ontleening van materiaal voor de kampeerinitiatieven.

Jaar	Aankopen door de Vlaamse Gemeenschap – afdeling Jeugd en Sport	Aankopen door de VZW ADJ
1999		18 tentzeilen Senior (voor levering in juli 2000)
2000	210 tentzeilen "Senior" (voor levering in juli 2000) 720 tentzeilen patrouilletenten (400 te leveren in juli, de rest in het najaar) 240 spanten geraamten senior (te leveren voor juli) 250 gordingen geraamten "Senior" (te leveren voor juli)	

2. Aanvragen, toezeggingen en weigeringen wegens uitputting van de voorraad

Jaar	Aanvragen kampen	Toegestaan	Geweigerd (voorraad uitgeput)	Opmerking
1997	1.009	792	198	
1998	930	763	167	
1999	895	751	144	
2000	865	753	112	Stand op 14 april 2000

3. De geraamde inkomsten uit huurgeld voor de ontlening van tenten voor kampeerinitiatieven voor 2000 zullen ongeveer 2,4 miljoen frank bedragen en zullen, zoals in 1999, worden geïnvesteerd in de aankoop van tentzeilen.

Op de inkomsten uit ontleningen van kampeermateriaal voor niet-kampeerininitiatieven is er nog geen zicht. De inkomsten worden door de VZW ADJ gebruikt voor de werking van de uitleendienst.

4. In 1994 werden door het Belgisch leger tenten verkocht aan de jeugdverenigingen. In 1995 konden geen tenten meer ter beschikking worden gesteld, daar het overblijvende materiaal diende door de verschillende missies van het leger in VN-verband (Verenigde Naties).

Bij contacten in het verleden met het Rode Kruis werd gemeld dat hun materieel verspreid is over de plaatselijke afdelingen en in de zomerperiode wordt ingezet bij allerlei manifestaties.

Bij vroegere contacten met de uitleendienst van de Franse Gemeenschap bleek ook haar voorraad beperkt in de periode van 20 juli tot begin augustus.

Er zijn geen aanwijzingen dat hieromtrent iets is veranderd, daarom werden ook geen nieuwe contacten gezocht met de betrokken instanties.

Vraag nr. 115 van 30 maart 2000 van de heer JOHAN MALCORPS

Tegemoetkoming hypotheeklening – Referentiedatum

De Vlaamse regering besliste op 19 november 1999 om, in het kader van het huisvestingsbeleid, de tegemoetkoming in de hypothecaire leningslast (TIL-premie) af te schaffen met ingang van 25 december 1999.

Kandidaten voor deze tegemoetkoming hadden zes maanden de tijd om hun aanvraag in te dienen.

Ongelukkig genoeg geldt de datum van indiening als referentiedatum. Dat betekent dat wie de lening afsloot vóór 25 december 1999 – in de overtuiging een tegemoetkoming van het Vlaams Gewest te kunnen genieten – nu wordt geconfronteerd met een weigering.

Daarnaast valt meestal ook de gemeentelijke premie weg, die aanvullend bij de Vlaamse premie werd toegekend.

Waarom werd er niet voor geopteerd om, wat logischer lijkt, de datum van de aankoop- en de leningsakte als referentiedatum te nemen, daar de aankoop gebeurde op basis van de toen geldende voorzieningen ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993, gewijzigd op 29 juni 1994 en op 16 mei 1995, voorzorg onder bepaalde voorwaarden in de tegemoetkoming aan particulieren die een hypothecaire lening aangingen voor een van de hieronder genoemde verrichtingen.

Voor de particulieren die hierop aanspraak wensen te maken, diende er hoe dan ook binnen een welomschreven periode een aanvraag te gebeuren.

Per verrichting was het begin en het einde van de in acht te nemen termijn binnen dewelke de aanvraag gesitueerd moest zijn, als volgt vastgelegd.

1. Voor de het kopen van een woning in de openbare sector : vanaf de ondertekening van de belofte tot aankoop en de betaling van een voorschot (indien het een nieuwe woning betrof) en vanaf het schriftelijk akkoord van de verkoper met de verkoop (indien het om een bestaande woning ging) tot uiterlijk zes maanden na de datum van de leningsakte.
2. Voor het kopen in de privé-sector van een bestaande woning met een kadastraal inkomen van maximaal 45.000 frank gelegen in een herwaarderingsgebied of een woongebied (tot mei '98) : vanaf het afsluiten van de onderhandse koopovereenkomst tot uiterlijk zes maanden na de datum van de leningsakte.
3. Voor het bouwen of kopen van een nieuwe woning in de privé-sector : vanaf het onderhands akkoord omtrent het leningsaanbod van de kredietinstelling tot uiterlijk zes maanden na het betrekken van de nieuwbouw.
4. Voor het renoveren van een woning daterend van vóór 1946 en met een kadastraal inkomen van maximaal 45.000 frank : vanaf het onderhands akkoord omtrent het leningsaanbod van de kredietinstelling en minstens dertig dagen voor de aanvang van de werken.

In geen van de opgesomde situaties hoefde men te wachten op het verlijden van de notariële leningsakte om een aanvraag in te dienen. Zodoende beschikte men bij de drie eerstgenoemde verrichtingen altijd over meer dan zes maanden.

Bij de laatstgenoemde verrichting was de limietdatum voor de indiening van de aanvraag duidelijk niet afhankelijk van de notariële leningsakte, maar werd deze bepaald door de voorgenomen aanvang van de werken, die de aanvrager in beginsel zelf kon kiezen.

Over de hele periode waarin de reglementering van kracht is geweest, namelijk van 1 april 1993 tot en met 24 december 1999, was de indieningsdatum determinerend. De administratie heeft zich bij de opmaak van de jaarlijkse begroting steeds gebaseerd op het aantal aanvragen dat tijdens de voorafgaande periode ingediend was.

Uit de bekommernis om hierbij een gefundeerde en een zo exact mogelijke raming van de benodig-

de kredieten te kunnen opstellen, werd de evolutie van het aantal aanvragen altijd van maand tot maand nauwgezet opgevolgd, hetgeen toeliet om bepaalde trends of trendwijzigingen snel te ondertekenen.

De kennis van het aantal aanvragen dat over een welbepaalde periode werd ingediend en van het aantal toezeggingen is dus een zeer belangrijk element, en de indieningsdatum vormt hierbij ontegensprekelijk een cruciaal instrument.

Het lag dus niet echt voor de hand om bij wijze van tijdelijke overgangsregeling plots over te stappen op de datum van de lenings- en koopakte als alternatief criterium. Indien men die datum voor de dossiers vanaf 25 december 1999 als uitgangspunt voor de toekenning had genomen, dan zou dit aanleiding geven tot aanvragen voor een tegemoetkoming die eigenlijk al opgeheven was. Een en ander komt neer op een verkapte verlenging van de reglementering of een gedeeltelijk uitstel van de opheffing. De van tegemoetkoming uitgesloten personen met een akte van na 25 december 1999 konden zich op hun beurt wellicht benadeeld voelen.

Hierbij rijst in bijkomende orde de vraag naar de objectieve en vergelijkende maatstaven om te gaan uitmaken hoeveel aanvragen en toezeggingen er daadwerkelijk zouden resulteren uit het totaal aantal akten dat verleden was in de periode van de zes maanden voorafgaand aan de opheffing.

Ik herinner er ten slotte aan dat de opheffing volledig past in de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord, waarin wordt gepleit voor een heroriëntering van particuliere tegemoetkomingen en de aanwending van de vrijkomende begrotingskredieten voor meer prioritaire beleidspunten. Om de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord niet in het gedrang te brengen en tijdig in de daarvoor vereiste budgettaire ruimte te kunnen voorzien, was men genoodzaakt om op korte termijn te beslissen tot een integrale opheffing.

De tegemoetkoming zorgde weliswaar voor een bijkomende financiële steun, maar het effect van het wegvallen ervan voor de particulieren mag – mede door de halvering ervan – niet worden overschat.

In een periode van relatief lage rentevoeten blijft hoe dan ook de bouw, de koop of de renovatie van een woning toch nog steeds interessant, mede rekening houdende met de mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden een ander gewestelijk voordeel te kunnen genieten, met name de gratis verze-

kering tegen inkomensverlies voor particulieren met een hypothecaire lening.

De opheffing van de gewestelijke tegemoetkoming in de hypothecaire leningslast hoeft geenszins automatisch te leiden tot de afschaffing van een analoge tegemoetkoming op gemeentelijk vlak. Elke gemeente beslist immers zelf autonoom over de voorwaarden en modaliteiten tot het verkrijgen van een gemeentelijke tegemoetkoming. Het staat de gemeenten volledig vrij de vroegere voorwaarde de nopens het genot van de gewestelijke tegemoetkoming te vervangen door een andere regeling.

Vraag nr. 116
van 31 maart 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Brochure "Wonen in Brussel" – Kostprijs

In De Standaard van 14 februari 2000 stond een artikel over de verspreiding van de nieuwe brochure "Wonen in Brussel", die bedoeld is om de Vlamingen aan te zetten zich in Brussel te vestigen.

1. Hoeveel kostte de aanmaak van deze brochure ?
2. Wat is de kostprijs voor de verdeling van deze brochure ?
3. Wat is de kostprijs van de reclamespots ?
4. Op welke invalswegen werden deze brochures uitgedeeld ?

Antwoord

In het kader van de bewustmakingscampagne rond "Wonen in Brussel" verspreidde de Vlaamse overheid inderdaad een vouwfolder (en dus geen brochure) met objectieve informatie over Brussel als woon- en leefstad. Naast de verspreiding van die folder bestond de campagne uit radiospots, advertenties in kranten en weekbladen en een stand op Batibouw.

De eerste campagnegolf liep van eind januari tot begin maart ; tijdens de maand oktober van dit jaar volgt een tweede campagnegolf.

1. De creatie van de folder kostte 130.850 frank (BTW inclusief). De kostprijs van het drukwerk van 150.000 exemplaren bedroeg 276.522 frank

(BTW inclusief). Totale kostprijs : 407.102 frank (BTW inclusief).

2. Naast de verdeling via de geëigende kanalen van de Vlaamse Gemeenschap (gemeentehuizen, bibliotheken en culturele centra), werd ook een folderuitdeelactie aan zeven kruispunten van belangrijke Brusselse invalswegen en aan de drie Brusselse hoofdtreinstations opgezet. Die uitdeelacties kostten 216.348 frank (BTW inclusief), prijs van de folders niet inbegrepen.
3. De creatie van de radiospots kostte 167.000 frank (BTW inclusief). Het huren van de mediaruimte bij Radio 1 en Studio Brussel kostte 647.379 frank (BTW inclusief). De spots werden in totaal 36 keer uitgezonden.
4. De folders werden op 14, 15 en 16 februari jongstleden op de volgende zeven kruispunten uitgedeeld :
  - de "Lakense Brug" (Koninginnelaan, Laken),
  - de Ninoofsesteenweg (kruising met de Mettwielaan, Anderlecht),
  - de Lambermontlaan (waar die over de Haachtsesteenweg loopt, Schaarbeek),
  - het Meiserplein (Schaarbeek),
  - het Schumanplein (Schaarbeek),
  - de Louis Schmidtlaan (kruising met de Eskadronstraat, Etterbeek),
  - de Keizer Karellaan voor de basiliek van Koekelberg (Ganshoren).

Tijdens de drie dagen werden ongeveer 15.000 folders uitgedeeld.

Bovendien werden op 21 en 22 februari nog eens ongeveer 20.000 folders aan de uitgang van de drie grote Brusselse treinstations (Noord, Centraal en Zuid) verdeeld.

Vraag nr. 117
van 5 april 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Nieuwe Vlaamse Brusselaars – Rijksregistergegevens

In De Standaard van 10 februari 2000 stond een artikel over het aantal gezinnen dat vorig jaar naar Brussel verhuisde.

1. Op welke wettelijke basis heeft de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) het recht verkregen om informatie te halen uit het Rijksregister ?
2. Is dit geen schending van de privacy ?
3. Waaruit bestaat het onthaalpakket dat aan de families wordt aangeboden ?
4. Uit welke regio's komen de nieuwe Brusselaars voornamelijk ?
5. Vallen deze inwijkelingen binnen een welbepaalde leeftijdscategorie ?

Antwoord

1. De wettelijke basis wordt gevormd door de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, zoals gewijzigd, en door een koninklijk besluit van 1 december 1998, waarbij aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toegang wordt verleend tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 9 januari 1999).
2. In het besluitvormingsproces dat leidt tot de uitvaardiging van koninklijke besluiten die toegang geven tot het Rijksregister van de natuurlijke personen wordt aandacht besteed aan het aspect privacy (o.m. via advieswinning bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer), waarbij dat aspect wordt afgewogen tegen het belang van de efficiënte werking van de openbare overheidsdiensten.

De uitvaardiging van het voornoemde koninklijk besluit impliceert dat de terzake tussenkomende bevoegde instanties geoordeeld hebben dat het verlenen van de toegang tot de Rijksregistergegevens voor de betrokken overheid, in casu de Vlaamse Gemeenschapscommissie, verantwoord is, gelet op de taken die zij moet vervullen.

3. Het onthaalpakket bestaat uit : een onthaalbrief, een exemplaar van het weekblad "Brussel Deze Week", "De Stadsmus" (een folder van de administratie van de VGC), een folder "Het

grote cursusaanbod Brussel" en een antwoordkaart waarmee aanvullende publicaties kunnen worden aangevraagd.

In een tweede fase wordt ook het maandblad van het gemeenschapscentrum (samen met een persoonlijke uitnodiging tot kennismaking met dat centrum) bezorgd.

- 4 en 5. De Vlaamse Gemeenschapscommissie doet momenteel niet aan statistisch onderzoek terzake.

De Standaard haalt de statistische gegevens uit andere bronnen, hoofdzakelijk het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS).

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 86 van 13 maart 2000 van de heer CARL DECALUWE

e-Europa – Jeugd en onderwijs

De Europese Commissie heeft een mededeling voorbereid, die zal worden besproken op een speciale Europese Raad in Lissabon op 23 en 24 maart eerstkomend. Onder de noemer "e-Europa – een informatiemaatschappij voor iedereen" worden tien concrete acties voorgesteld om de ontwikkeling van de informatiemaatschappij in de Europese Unie te bevorderen.

Actie 1 van de mededeling van de Commissie behandelt een aantal concrete doelstellingen inzake jeugd en onderwijs.

1. Op welke wijze is de minister betrokken bij de voorbereiding van de bespreking van bovenvermelde mededeling en van de standpuntbepaling namens ons land en gewest ?
2. Acht de minister al de in de mededeling vooropgestelde doelstellingen in verband met jeugd en onderwijs haalbaar ?

Wat is de actieve stand van zaken met betrekking tot deze doelstellingen ?

Antwoord

1. Een Vlaamse standpuntbepaling werd voorbereid door de administratie Buitenlands beleid. Een vergadering met ambtenaren uit de verschillende betrokken departementen – waaronder Onderwijs – vond plaats op 20 januari. Op haar vergadering van 17 maart 2000 nam de voltallige Vlaamse regering een standpunt is ten aanzien van het document e-Europe.

De Vlaamse regering besliste op deze vergadering om :

- de federale regering te informeren over haar standpunten en opmerkingen bij het document "e-Europe" van de Europese Commissie ;
- de Belgische vertegenwoordigers op de top in Lissabon van 23-24 maart te verzoeken rekening te houden met de Vlaamse bijdrage aan "e-Europe" ;
- de Vlaamse minister bevoegd voor het Buitenlands Beleid te belasten met de opvolging van dit dossier.

Wat de verdere betrokkenheid bij dit dossier betreft, werd een ambtenaar van mijn departement afgevaardigd naar een expertenwerkgroep voor het nieuwe actieplan "Nieuwe media in het onderwijs" van de Europese Commissie. Dit actieplan moet de doelstellingen van e-Europe verder concretiseren op het Europese niveau. Deze expertengroep kwam tweemaal samen, namelijk op 23 februari en 15 maart.

2. De doelstellingen die in deze actie worden vooropgesteld, passen binnen het ICT-beleid dat het departement Onderwijs sedert 1996 voert (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*). Het beleid dat de Vlaamse overheid inzake ICT in het onderwijs voert, is een stimuleringsbeleid. Dat betekent dat de overheid aan de hand van informatie- en sensibiliseringscampagnes, nascholing, subsidiëring van infrastructuur en projectfinanciering scholen ertoe wil aanzetten ICT in hun concrete lespraktijk te integreren.

De klemtoon ligt hierbij op het pedagogisch gebruik van de nieuwe media. Daarom wordt bewust niet geopteerd voor aparte vakken. Leerlingen leren wat ICT is en hoe ze ermee moeten omgaan terwijl ze de leerstof in de diverse vakken en leergebieden verwerven.

Het stimuleringsbeleid coördineert acties op al deze terreinen en berust op een vijftal pijlers :

- de scholen voorzien van de noodzakelijke materiële uitrusting,
- ondersteuning,
- vorming,
- samenwerking in internationaal verband,
- evaluatie en onderzoek.

Dit beleid kreeg inmiddels vorm in diverse actieplannen, waarvan de belangrijkste in het kader van e-Europe, PC/KD en I-Line/Pandora zijn.

Het actieprogramma PC/KD heeft tot doel tegen 2002 over één multimedia-pc per tien leerlingen te beschikken in de drie hoogste jaren van het basisonderwijs en het secundair onderwijs.

Via de I-Line stelde Belgacom een contingent goedkope Internetverbindingen ter beschikking, waarvan er thans (op 1 jaar tijd, nl. 1999) 1.560 zijn toegekend. Via Telenet kregen nog eens 200 Vlaamse onderwijsinstellingen een Internetaansluiting. Ik sloot op 30 maart 2000 een nieuwe overeenkomst over de Belgacom I-Line. Door deze overeenkomst werd de flat fee per I-Line vanaf 1 april 2000 gereduceerd tot 9.917 frank exclusief BTW per jaar, dus 1.000 frank inclusief BTW per kalendermaand. De nieuwe prijs is vanaf 1 april 2000 niet alleen geldig voor nieuwe I-Line contracten, maar is vanzelfsprekend geldig voor de resterende termijn van de reeds lopende contracten (de oude prijs daarvoor – t.e.m. 31.03.2000 – was 20.000 frank netto).

Bovendien staan er onderhandelingen op stapel over de uitbreiding van het federale telecoombod. De resultaten hiervan zullen in belangrijke mate bepalend zijn voor het al dan niet halen van de in "e-Europe" vermelde doelstellingen.

Doelstellingen e-Europe**Tegen eind 2001**

Doelstelling 1 : alle scholen moeten over een Internetaansluiting en multimediahulpmiddelen beschikken.

M.b.t. de multimediahulpmiddelen kan de doelstelling reeds in 2000 via PC/KD worden gehaald. PC/KD is een groot innovatieproject om de scholen van het lager en secundair onderwijs te informatiseren. De Vlaamse overheid wil hierdoor het

educatief gebruik van moderne informatie- en communicatietechnologie in het onderwijs aanmoedigen.

Met de nieuwe overeenkomst rond I-Line en met de nog op stapel staande besprekingen moet het ook mogelijk zijn dat elke school tegen eind 2001 op Internet aangesloten is.

Doelstelling 2 : alle leerkrachten en leerlingen moeten toegang hebben tot ondersteunende diensten, waaronder op Internet gebaseerde informatiebronnen en onderwijshulpmiddelen.

Deze doelstelling kan m.b.t. het aspect ondersteuning en vorming deels worden gerealiseerd via de regionale expertisenetwerken die in 2000 operationeel moeten zijn. Het is afhankelijk van de uitbreiding van het telecomaandbod of leerkrachten en leerlingen ook geïndividualiseerd toegang krijgen tot Internetinfrastructuur (bv. een eigen e-mailadres).

Het PC/KD project sluit hierbij aan.

Doelstelling 3 : alle jongeren, ook in kansarme gebieden, moeten via openbare centra toegang hebben tot Internet en multimediahulpmiddelen.

Het beleid is erop gericht om alle leerlingen op school met ICT te leren omgaan. Dit vanuit de opvatting dat een gelijkekansenbeleid in het onderwijs een duale maatschappij kan helpen voorkomen.

Tegen eind 2002

Doelstelling 4 : alle leerkrachten moeten individueel beschikken over toegang tot, en vaardigheden ontwikkelen in het gebruik van Internet en multimediahulpmiddelen.

Dit kan worden gerealiseerd via de regionale expertisenetwerken. Het aanbod aan nascholing wordt nog in 2000 operationeel. Van dan af zullen leerkrachten toegang hebben tot goedkope en op maat gemaakte nascholingscursussen.

Doelstelling 5 : alle leerlingen moeten in hun klaslokaal toegang hebben tot een snelle Internetverbinding en multimediahulpmiddelen.

Doelstelling 5 kan worden gehaald via het actieprogramma PC/KD.

Tegen eind 2003

Doelstelling 6 : alle schoolverlaters moeten met een computer kunnen omgaan.

Deze doelstelling krijgt een realiseerbaarheidsbasis in de eindtermen basisonderwijs en eerste graad secundair onderwijs. De invoeringsdatum van de eindtermen tweede en derde graad is vastgelegd op 1 september 2001. Het PC/KD project zal m.b.t. de infrastructuur de nodige randvoorwaarden hebben geschapen om dit te realiseren.

Vraag nr. 89 van 17 maart 2000 van de heer FILIP DEWINTER

KTA Beringen – Taalgebruik

Op 3 maart 2000 werd vanuit het Koninklijk Technisch Atheneum (KTA) Beringen een omzendbrief verstuurd naar de ouders van de leerlingen met betrekking tot "afwezigheden en attesten". Deze brief werd zowel in het Nederlands als in het Turks verstuurd. Dit is mijns inziens in overtreding van de wet van 30 juli 1963 houdende de taalregeling in het onderwijs.

Artikel 17 van bovengenoemde wet stipuleert duidelijk : "Ieder schoolhoofd is verantwoordelijk voor de inschrijving van een leerling in een bepaald taalstelsel (...) Telkens als de moedertaal of de gebruikelijke taal van het kind het taalstelsel van zijn onderricht bepaalt, mag het schoolhoofd slechts tot inschrijving van een bepaald stelsel overgaan (...)."

1. Zijn in het KTA Beringen leerlingen ingeschreven die het Nederlands niet voldoende machtig zijn, zodat het rondsturen van een Turkse omzendbrief gerechtvaardigd is ?
2. Zo ja, is dit geen inbreuk op artikel 17 van de wet van 30 juli 1963 ?
3. Indien de brief bedoeld was voor ouders van leerlingen die het Nederlands niet voldoende machtig zijn, is dit dan geen overtreding op de wet houdende het gebruik van talen in bestuurszaken, en dus een onwettige faciliteitenregeling ?
4. Gaat de minister ermee akkoord dat de bedoelde omzendbrief een overtreding is op de wet van 30 juli 1963 ?

Zo ja, welke maatregelen heeft de minister genomen opdat zulks in de toekomst niet meer gebeurt ?

Bijlage : kopie van de betrokken brief

Antwoord

Het versturen door het KTA Beringen van een in het Turks vertaalde omzendbrief aan de ouders van de leerlingen houdt noch een inbreuk in op de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs in het algemeen, noch op artikel 17 in het bijzonder.

De voornoemde wet van 30 juli 1963 bepaalt enkel de voorwaarden en modaliteiten waaronder de onderwijstaal dient te worden verstrekt. Het versturen van een omzendbrief naar de ouders van leerlingen van de school valt geenszins onder het toepassingsveld van de vermelde wet.

Het versturen van een omzendbrief aan de ouders van leerlingen moet dan ook worden geïnterpreteerd als een informatief gegeven naar de ouders toe en een sterke stimulans om de ouderbetrokkenheid te optimaliseren.

Onder die omstandigheden is geen specifieke taalregeling van toepassing en kan een informatieve brochure in om het even welke taal worden verdeeld.

(De in de vraag vermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 90
van 17 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Schoolverzuim – Offerfeest

In sommige scholen in het Mechelse wordt door de directie naar aanleiding van het islamitische Offerfeest blijkbaar aan sommige leerlingen de toelating gegeven om niet naar school te komen.

Acht de minister het toelaatbaar dat schooldirecties vrijstelling geven voor het volgen van de lessen aan één bepaalde categorie van leerlingen ?

Antwoord

De regelgeving inzake afwezigheden van leerlingen in het secundair onderwijs voorziet in de mogelijkheid tot van rechtswege gewettigde afwezigheid voor een beperkt aantal religieuze feestdagen die inherent zijn aan de door de Grondwet erkende levensbeschouwelijke overtuiging van de leerling. Concreet gaat het om de islam en de joodse religie.

Voor de islam gaat het om het Suikerfeest en het Offerfeest. Voor deze twee feesten bestaat de mogelijkheid om telkens niet meer dan één dag gewettigde afwezigheid te krijgen. De voorwaarde is dat de ouders vooraf melden dat hun zoon/dochter op die feestdag afwezig zal blijven.

Deze maatregel heeft vooral organisatorisch belang voor de school : zo verdwijnt de vaagheid op het terrein waar scholen in het verleden dikwijls werden geconfronteerd met weinig controleerbare en meestal niet vooraf afgesproken afwezigheden.

Nu kunnen scholen duidelijkheid verschaffen aan de ouders omtrent hun rechten en bestaat meteen de mogelijkheid om de afwezigheden voor deze aangelegenheid te beperken tot de vooraf vastgelegde – en dus bekende – dagen. Dat maakt het de school gemakkelijker om zich op de aangekondigde afwezigheden te organiseren, zeker indien het om een grotere groep leerlingen gaat.

Vraag nr. 91
van 21 maart 2000
van de heer JULIEN LIBRECHT

Onderwijspakketten – Vredesorganisaties

Naast de wetenschappelijke ondersteuning door de Katholieke Universiteit Leuven en de VLOR (Vlaamse Onderwijsraad), maken de scholen ook gretig gebruik van onderwijspakketten samengesteld door diverse – als deskundig omschreven – vredesorganisaties.

Een lijst van organisaties is in een documentatiemap opgenomen.

1. Is deze lijst al dan niet limitatief ?
2. Is hij aangepast aan de werking terzake in het huidige schooljaar ?
3. Waar kan deze lijst worden verkregen ?

Antwoord

Canon, de cultuurcel van het departement Onderwijs, ondersteunt in het kader van de Dynamo 2-actie projecten van scholen die bijdragen tot een "bedrijvige, democratische, gezonde, groene of muzische school". Vredesinitiatieven vallen onder de hoofding "een democratische school".

De ondersteuning is zowel inhoudelijk als financieel. Enerzijds kan een project, na aanvraag, voor een subsidie in aanmerking komen, anderzijds wordt een catalogus verspreid waarin diverse organisaties hun werking voorstellen. Met deze organisaties, waarvan er ruim 300 in de catalogus zijn opgenomen, kan de geïnteresseerde school samenwerken. Daartoe worden voor elk van deze organisaties, naast de gebruikelijke coördinaten, de deskundigheid, de meerwaarde voor het onderwijs en de mogelijke werkvormen vermeld. Ik veronderstel dat deze catalogus, waarvan een exemplaar als **bijlage**, de documentatiemap is waarnaar in de vraag wordt verwezen.

Per schooljaar verschijnt een nieuwe en bijgewerkte editie. De achtste editie, slaande op het schooljaar 2000-2001, werd zopas gepubliceerd. De opgenomen lijst van organisaties wordt weliswaar elk jaar bijgestuurd, doch is niet limitatief. Scholen kunnen immers op andere verenigingen en instanties een beroep doen; bij onderzoek van de subsidievraag zal de identiteit van de ondersteunende partner één van de beoordelingscriteria vormen.

De catalogus wordt elk jaar opnieuw naar alle door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstellingen (met uitzondering van de universiteiten) gezonden. Andere belanghebbenden, zoals individuele leraars, kunnen steeds een exemplaar verkrijgen. Elke verspreiding gebeurt volledig gratis.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 92
van 21 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER**

Leerlingen-stagiars – Bescherming op het werk

De welzijnswetgeving bepaalt dat leerlingen in studierichtingen waarvan het opleidingsprogramma in een vorm van arbeid voorziet, onder de toepassing vallen van de wet van 4 augustus 1996 betreffende

de bescherming van de jongeren op het werk. Een leerling die tijdens het schooljaar stage volgt in een onderneming in het kader van een volledig leerprogramma, met het oog op het verwerven van beroepservaring, wordt immers beschouwd als stagiair.

De financieringsregeling voor de kosten van deze preventie maatregelen wordt bepaald door de federale overheid. De concrete tenuitvoerlegging van de bescherming van de leerlingen zal gebeuren in overleg met de gemeenschappen.

1. Welke leerlingen-stagiars vallen onder de toepassing van bovengenoemde wetgeving en in welke omstandigheden?
2. Hoe en in welke mate wordt bovenvermelde wet op de bescherming van de jongeren op het werk effectief in de scholen nageleefd?

Wie moet dit controleren?

3. Is de school verantwoordelijk voor het naleven van deze wetgeving voor leerlingen-stagiars, of het bedrijf waar de leerling stage loopt?
4. Indien de school verantwoordelijk is, moet zij dan zelf de onkosten dragen van medisch onderzoek en persoonlijke beschermkledij?

Worden voor de werkingskosten van deze scholen daartoe bijkomende middelen uitgetrokken?

Kan de school deze onkosten verhalen op de leerlingen (of hun ouders)?

5. Indien de bedrijven waar de leerlingen stage volgen deze onkosten moeten dragen, zal dit voor de school een weerslag hebben op het vinden van voldoende stageplaatsen? Hoe moet hierop worden ingespeeld?
6. Kan het geneeskundig onderzoek in het kader van het medisch schooltoezicht volstaan als arbeidsgeneeskundig onderzoek en waarom?
7. Welk overleg heeft reeds plaats gehad of is gepland met de gemeenschappen in de verdere uitvoering van deze wetgeving?

Wat waren de resultaten en afspraken?

Antwoord

De federale wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van werknemers bij de uitvoering van hun werk is ook van toepassing op jongeren die in het kader van hun opleiding een vorm van arbeid verrichten. Voor het secundair onderwijs worden hieronder alleszins de praktijkvakken verstaan, georganiseerd hetzij als praktijkonderricht op school, hetzij als stages op basis van een overeenkomst in bedrijven of ondernemingen.

De welzijnswet en de uitvoeringsreglementering daarop confronteren de werkgevers met een uitgebreide reeks verplichtingen ; ik verwijs hier naar de bepalingen inzake de preventieadviseur en de interne/externe dienst voor preventie en bescherming op het werk en naar het arbeidsgeneeskundig onderzoek. Onder werkgevers worden, voorzover het om leerlingen die praktijkonderricht op school volgen en om schoolpersoneel gaat, de respectieve inrichtende machten van het onderwijs verstaan. Voor leerlingen op stage dienen de welzijnsverplichtingen daarentegen door de stagegevers te worden nagekomen.

De toepassing van de welzijnswet verloopt in de onderwijsinstellingen niet altijd op een gestructureerde manier. De techniciteit en complexiteit van de wet- en regelgeving, evenals het feit dat de scholen niet altijd over de vereiste middelen en deskundigheid beschikken, liggen hier aan de oorsprong van. De vertrouwdheid met de materie en de uitbouw van een welzijnsbeleid zullen niet zelden ruimer zijn in een technische en/of beroepsschool met veel leerlingen en personeel, dan in een kleinere school voor algemeen secundair onderwijs. De verantwoordelijkheid blijft hoe dan ook steeds bij de inrichtende macht liggen.

De controle op de naleving van de welzijnswet berust bij de Arbeidsinspectie. De Onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap beperkt zich tot een zogenaamd toetsingsrecht ; ze gaat, zonder in detail te treden, na of maatregelen op het vlak van welzijn worden genomen. Deze toetsing past in de opdracht van de inspectie om het geheel van erkenningsvoorwaarden, zoals vastgelegd in de schoolpactwet van 29 mei 1959 en het inspectiedecreet van 17 juli 1991, te controleren.

De problematiek van de welzijnswet is zeer actueel en wordt momenteel binnen het Onderwijsdepartement behandeld door een werkgroep ad hoc. Be-doeling is te onderzoeken in welke mate en in welke vorm de onderwijsverstreckers kunnen worden gesteund in hun welzijnsverplichtingen.

Daarnaast zijn er ook reeds op het niveau van de administratie informele contacten geweest met het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. De mogelijkheid om het arbeidsgeneeskundig onderzoek te integreren in het medisch schooltoezicht is hier onder meer aan de orde gekomen.

Het verhalen van een deel van de onderwijskosten op ouders is niet uitgesloten. De kosteloosheid is immers niet absoluut ; uitsluitend inschrijvingsgeld mag niet worden opgelegd. Conform de Onderwijsbeleidsnota 1999-2004 moet, in afwachting van de conclusies van een wetenschappelijk onderzoek naar het factureren van kosten aan ouders, wel een "stand still" in acht worden genomen, wat betekent dat het kostenpeil zeker niet mag toenemen. Ook is het opportuun om voor het secundair onderwijs de bevoegdheden van de Commissie Laakbare Praktijken, naar analogie van wat reeds bestaat in het basisonderwijs, uit te breiden met de behandeling van vragen en klachten inzake het kosteloosheidsbeginsel.

Van diverse zijden, inclusief de werkgeversverenigingen zelf, heb ik vernomen dat het gelijkstellen van leerlingen-stagiairs met werknemers op het vlak van de welzijnswet, geen hypotheek legt op het aanbod van stageplaatsen.

Alleszins is het de intentie om binnen afzienbare tijd en rekening houdende met de overstijgende welzijnsregeling uit te werken budgettaire haalbaarheid, een net- en niveauoverstijgende welzijnsregeling uit te werken, die zowel voor de onderwijssector als voor Tewerkstelling en Arbeid juridisch en praktisch aanvaardbaar is.

Vraag nr. 93
van 24 maart 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Aanwerving onderwijspersoneel – Leeftijdsgrens

Sinds de invoering van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling is het verboden om een maximumleeftijd te stellen bij werving en selectie.

Op voornoemde wet is er echter een uitzondering, namelijk volgens artikel 4 is het bedoelde verbod niet van toepassing wanneer voor de aanwerving van personeel een maximumleeftijdsgrens wordt opgelegd door een wettelijke bepaling.

Een voorbeeld van een dergelijke uitzondering is het koninklijk besluit (KB) van 22 maart 1969 tot

vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedische personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, van de internaten die van die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen (waarvan artikel 1, 6° bepaalt dat deze personeelscategorieën "de leeftijdsgrens van 50 jaar niet overschreden hebben bij de indiensttreding, behoudens de door Ons verleende vrijstelling").

1. Acht de minister het noodzakelijk een situatie in stand te houden waarbij het enerzijds door de wet verboden is een maximumleeftijd voor aanwerving op te leggen en er anderzijds een KB bestaat dat afbreuk doet aan dit principe ?
2. In het KB wordt weliswaar gewag gemaakt van eventuele vrijstellingen, maar op basis van welke criteria kunnen deze vrijstellingen worden verkregen ?

En belet deze methode niet dat iedereen op eenzelfde wijze wordt behandeld ?

Antwoord

In zijn vraag wijst de Vlaamse volksvertegenwoordiger op een contradictie inzake de leeftijdsgrens gesteld voor de toegang tot een ambt in het onderwijs, vervat in enerzijds het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op de inrichtingen, en anderzijds de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling.

Ik meen er echter de aandacht te moeten op vestigen dat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geviseerde reglementaire bepalingen reeds geruime tijd zijn opgeheven, namelijk bij :

- artikel 101, § 2, 2° van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

Hierbij werd met ingang van 1 april 1991 het voormeld koninklijk besluit van 22 maart 1969, behoudens de erin vermelde artikelen, opgeheven ;

- artikel 65, 10° van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1991 tot uitvoering van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie, Dienst voor Onderwijsontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten.

Hierbij werd met ingang van 1 september 1991 het voormeld koninklijk besluit van 22 maart 1969 opgeheven wat sommige personeelsleden van de inspectiedienst betreft ;

- artikel 12, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 1 december 1993 betreffende inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken.

Hierbij werd met ingang van 1 januari 1994 hoofdstuk III van het koninklijk besluit van 2 oktober 1968 tot vaststelling en rangschikking van de ambten der leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen opgeheven.

Hierdoor werd met ingang van 1 januari 1994 de beperking opgeheven gesteld in voormeld artikel 65, 10° voor de leden van inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken.

De geviseerde bepaling bestaat derhalve niet meer en de genoemde decreten van 27 maart 1991, 17 juli 1991 en 1 december 1993 bevatten terzake geen beperking meer, zodat de gestelde vragen dan ook zonder voorwerp zijn.

Vraag nr. 94 van 29 maart 2000 van de heer JAN LOONES

Visserijscholen – Beleid

Reeds geruime tijd doen allerhande geruchten de ronde omtrent de toekomst van het Provinciaal Maritiem Instituut Heist (PMI), zoals een mogelijk

ke sluiting wegens "te duur". Het visserijonderwijs zou dan samen met andere maritieme opleidingen (bagger, kustvaart) worden gecentraliseerd in Oostende (informatieblad Rederscentrale – jaargang 27, nr. 3 – maart 2000).

Anderzijds werd tijdens een van de toespraken op de vissersschulde in Heist (5 maart 2000) gewag gemaakt van de eventuele oprichting van een visserij-school, mogelijk in de nabijheid van het Nautisch Centrum in Zeebrugge. Alhoewel dit bericht door een gedeputeerde van de provincie West-Vlaanderen enigszins werd afgezwakt, werd het anderzijds toch ook niet ontkend.

De Rederscentrale beschouwt dit bericht als een teken dat er over de toekomst van het visserijonderwijs ernstig wordt nagedacht en dat de centralisatie waarvan sprake er waarschijnlijk niet komt.

Verder is de Rederscentrale van oordeel dat het sluiten van de enige (gefusioneerde) vestiging in Heist – zonder enig alternatief – een slechte zaak zou zijn, omdat volgens haar een visserijgemeenschap zonder specifieke opleiding nu eenmaal geen goede zaak is. Daarbij verwijst ze enerzijds naar het "sneller bergaf gaan" van de Nieuwpoortse visserij na de sluiting van het lokale visserijschooltje, en anderzijds naar de te hoge drempel voor vele ouders om hun kinderen van elf jaar dagelijks dertig kilometer ver van huis naar school te sturen.

1. Klopt het dat het PMI Heist wordt gesloten ?
2. Klopt het dat er een visserij school wordt opgericht in Zeebrugge ?

Zo ja, bestaan er daartoe reeds concrete plannen ? Wanneer worden ze uitgevoerd ?

Antwoord

Het departement Onderwijs heeft geen enkel signaal opgevangen van intenties om de secundaire scholen voor maritiem onderwijs in de provincie West-Vlaanderen te herstructureren. Indien dit toch het geval zou zijn, dan ligt de bevoegdheid en verantwoordelijkheid uitsluitend bij de betrokken inrichtende macht(en).

De oprichting van een school is afhankelijk van programmatiënormen, de instandhouding ervan van rationalisatiënormen. Deze normen zijn vastgelegd in het decreet van 14 juli 1998 op het secundair onderwijs.

Specifiek voor het zeevisserijonderwijs geldt de bepaling dat geen rationalisatiënorm dient te worden bereikt indien de instelling de enige is die in het betrokken onderwijsnet zeevisserijonderwijs organiseert. Voor het Provinciaal Maritiem Instituut Oostende-Knokke betekent dit dat de erkenning en subsidiëring niet afhankelijk is van het aantal regelmatige leerlingen.

Een doorlichting van deze school door de Onderwijsinspectie is gepland. Een doorlichtingsverslag, op basis waarvan de inrichtende macht bepaalde beslissingen zou kunnen nemen, bestaat er dus vooralsnog niet.

Vraag nr. 95 van 29 maart 2000 van mevrouw MARIA TYBERGHEN- VANDENBUSSCHE

Departement Onderwijs – Informatie tegen betaling

Er wordt mij gesignaleerd dat ons departement Onderwijs in zijn dienstbetoon en promotie een financiële bijdrage vraagt voor adresinformatie.

Een gezin waarvan de moeder Franstalig is, heeft nog geen beslissing genomen over de schoolkeuze voor de kinderen, hetzij in Vlaanderen, hetzij in Wallonië. Daarom vroegen zij aan beide gemeenschappen de adressen van de landbouwscholen. Vanuit de Waalse Gemeenschap kregen zij reeds de volgende dag de lijst thuis toegestuurd. Vanuit Vlaanderen kregen zij een aanvraagformulier toegestuurd met het verzoek eerst 200 fr. + 1,5 fr. per adresgegeven te betalen.

1. Graag vernam ik van de minister of zij op de hoogte is van deze wijze van werken ?
2. Waarop is deze berekening gesteund ?
3. Waarom is er voor privé-gebruik geen speciale regeling ?

Deze werkwijze is geen voorbeeld van openheid en promotie voor onze scholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

De dienstverlening van de Infolijn Onderwijs aan de bevolking is gratis. Om deze reden heeft de Infolijn Onderwijs sinds eind 1998 ook een gratis nummer : 0800-30203.

De Infolijn Onderwijs krijgt geregeld aanvragen voor adressen van scholen. Naargelang wie de aanvrager is, wordt een verschillende procedure gevolgd :

- ouders, leerlingen en studenten die adressen voor scholen vragen, onder andere in het kader van studiekeuze, krijgen deze adressen gratis ;
- daarnaast zijn er ook een aantal organisaties, firma's, VZW's,... die adresbestanden opvragen om mailings naar scholen te versturen.

Vermits het opmaken van adresbestanden voor dergelijke doeleinden niet als een kerntaak van het departement Onderwijs wordt beschouwd en dikwijls ook een tijdrovende procedure is, vraagt de Infolijn een (minieme) prijs als aandeel in de kosten. In deze gevallen krijgen de geïnteresseerden een aanvraagformulier toegestuurd dat zij moeten invullen en waarop zij zich bereid verklaren de prijs te betalen. De Infolijn Onderwijs onderzoekt daarna de aanvraagformulieren.

Om te vermijden dat de scholen worden overstelpt met commerciële mailings, weigert de Infolijn de aanvragen met een louter commercieel karakter.

Er bestaat dus wel degelijk een gratis regeling voor privé-gebruik. Wanneer men de Infolijn Onderwijs via e-mail, fax of brief contacteert, is het niet steeds duidelijk of het om een privé-aanvraag gaat of een aanvraag in verband met een mailing. Zekerheids halve stuurt de Infolijn Onderwijs dan een aanvraagformulier op, waarna de klant nog steeds de kans heeft om een afwijking (en dus gratis adressen) te vragen.

Waarschijnlijk heeft deze mevrouw de Infolijn Onderwijs schriftelijk gecontacteerd, via de telefoon kunnen de medewerkers namelijk meestal aan de hand van bijkomende vragen opmaken of het om een privé-aanvraag gaat, dan wel een aanvraag in het kader van een mailing. Als deze mevrouw de Infolijn toch telefonisch zou gecontacteerd hebben, dat gaat het hier om een misverstand, waarvoor de Infolijn Onderwijs zich bij deze verontschuldigt. Als de Vlaamse volksvertegenwoordiger mij de gegevens van deze mevrouw bezorgt, zal de Infolijn Onderwijs haar alsnog de adressen gratis bezorgen.

Ik kan haar ondertussen ook meedelen dat het departement Onderwijs momenteel werkt aan een website met het onderwijsaanbod in Vlaanderen (www.ond.vlaanderen.be/onderwijsaanbod). Mo-

menteel staat hier reeds het aanbod van het basisen het gewoon voltijds secundair onderwijs op. Het is de bedoeling dat tegen eind 2000 alle Vlaamse scholen van alle niveaus hierop kunnen worden teruggevonden met hun aanbod.

Op deze manier stellen we de burger 24 uur op 24 uur informatie beschikbaar die onder andere nuttig kan zijn in het kader van een studiekeuze.

Vraag nr. 96
van 30 maart 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Tandbederf bij kinderen – Oorzaken en preventie

Het tandbederf van vaste tanden bij kinderen ligt zorgwekkend hoog. Op de leeftijd van zeven jaar heeft één op zeven kinderen last van tandbederf, op de leeftijd van negen jaar al één op drie. Dat blijkt uit een recente studie van de Katholieke Universiteit Leuven. Opvallend is dat er regionale verschillen zijn : het tandbederf bij Limburgse kinderen ligt 2,5 keer hoger dan bij kinderen uit West-Vlaanderen. Toch blijkt uit hetzelfde onderzoek dat Limburgse kinderen hun tanden beter poetsen en ook vaker naar de tandarts gaan.

Een mogelijke verklaring zou volgens de onderzoekers liggen in de hogere concentratie aan fluoride in het West-Vlaamse leidingwater. In het advies van de federale Hoge Gezondheidsraad van 6 april 1995 over de fluorproblematiek, gaat men inderdaad uit van verschillen in fluorgehalten in leidingwater van 0,1 tot 1,8 ppm (mg/l). De norm in het drinkwaterbesluit is naargelang de temperatuur 0,7 tot 1,5 mg/l.

Toch is de verwijzing naar fluor als verklaring wellicht onvoldoende. Want uit hetzelfde onderzoek blijkt dat Limburgse kinderen die wel extra fluor kregen, toch nog vaker last hadden van tandbederf.

Maar de verwijzing naar fluor roept wel nieuwe vragen op. In het voornoemd fluorideadvies van de Hoge Gezondheidsraad waarschuwt men immers voor een systematische fluoridering van water. Zeker rekening houdende met het feit dat veel kinderen rechtstreeks fluor krijgen toegediend via tandpasta of tabletjes. Als een hogere fluorconcentratie al enig effect zou hebben, dan is er allicht te weinig zicht op negatieve bijwerkingen.

Een andere mogelijke verklaring die door sommigen naar voren wordt geschoven, is de consumptie van suikerhoudende frisdranken op school. Naar

verluidt zouden op Limburgse scholen veel meer dan elders, dergelijke frisdranken worden verspreid. Het is bekend dat de combinatie van zuur en suiker, eigen aan dit soort frisdranken, een ideale voedingsbodem vormt voor bacteriën en cariës.

Of deze hypothese steekhoudend is, weet ik niet. Maar dit kan wel snel worden nagegaan.

Vandaar volgende vragen aan de minister.

1. Is er effectief een verschil in de concentraties aan fluoride in leidingwater naargelang de streek in Vlaanderen, of naargelang de drinkwatermaatschappij ?

Kan de minister die meedelen ? Worden de in het drinkwaterbesluit van 15 maart 1989 toegelaten concentraties ergens overschreden ?

Is er bij de gemeten concentraties een mogelijk effect op de gezondheid ?

Wordt daarbij rekening gehouden met de directe toediening van fluor in tabletvorm of via tandpasta aan kinderen ?

Of is, omgekeerd, het verstrekken van fluortabletten nog aan te raden als de concentraties in leidingwater of gebotteld water al te hoog liggen ?

2. Zijn er gegevens beschikbaar over de consumptie van frisdranken bij kinderen van het basisonderwijs, geografisch opgesplitst ? Zo ja, kan de minister die meedelen ?

Blijkt uit deze cijfers een mogelijke correlatie met de geografische verscheidenheid inzake tandbederf ?

Als deze gegevens niet voorhanden zijn, is het dan niet wenselijk onderzoek te doen naar de consumptie van frisdranken op scholen, per streek, om na te gaan of hier een mogelijk verband bestaat ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Noch mijn administratie, noch de Gemeenschapsinspectie beschikken over gegevens m.b.t. de consumptie van frisdranken bij kinderen van het basisonderwijs.

Ik heb momenteel geen plannen om onderzoek te doen naar de consumptie van frisdranken op scholen.

Vraag nr. 97 van 30 maart 2000 van de heer LUDO SANNEN

Secundair onderwijs – Verdeling van betrekkingen

Elke secundaire school heeft elk schooljaar, op basis van het aantal leerlingen van het voorgaande schooljaar, recht op een aantal uren-leraar. Ongeacht of het aantal uren waarop men in een bepaald schooljaar recht heeft minder of meer is dan het aantal waarop men het voorgaande schooljaar recht had, is het mogelijk dat een aantal vastbenoemde leerkrachten wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking moet worden gesteld.

1. Sinds wanneer is deze regelgeving van toepassing ?
  2. Is er terzake een verschil tussen instellingen van het gemeenschapsonderwijs en deze van het gesubsidieerd onderwijs ?
- Zo ja, op welke gronden is dat verschil dan gebaseerd ?
3. Is de manier waarop een directeur de betrekkingen moet verdelen onder de vastbenoemde personeelsleden in de reglementering vastgelegd, of heeft elke directeur terzake de volledige vrijheid ?

4. Indien een directeur terzake niet de totale vrijheid heeft,

- a) op welke manier moet hij dan tewerk gaan bij de verdeling van de betrekkingen, en
- b) moet hij bij de verdeling van de betrekkingen rekening houden met de personeelsleden die reeds vroeger ter beschikking werden gesteld, of moet hij alleen rekening houden met de vastbenoemde personeelsleden die in zijn instelling gedurende het vorige

schooljaar nog een betrekking uitoefenden waarvan zij titularis waren ?

Antwoord

1. Het gegeven dat de lerarenomkadering afhankelijk is van de omvang van de regelmatige schoolbevolking en van het studieaanbod, evenals de principes inzake terbeschikkingstelling wegens onstentenis van betrekking en reffectatie dateren van lang voor de huidige wet- en regelgeving terzake.

De actuele wet- en regelgeving is, wat het pakket uren-leraar betreft, opgenomen in het onderwijsdecreet II van 31 juli 1990 en het uitvoeringsbesluit van diezelfde datum. Inzake terbeschikkingstelling en reffectatie verwijs ik naar het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992, gestoeld op de decreten rechtspositie van 27 maart 1991.

2. De berekening van het aantal uren-leraar gebeurt volgens formules die voor alle onderwijsnetten identiek zijn. De regels inzake terbeschikkingstelling en reffectatie zijn gedeeltelijk wel verschillend voor het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs, wat voortvloeit uit de verschillen in rechtspositieregeling.
- 3 en 4. Wat de verdeling van betrekkingen betreft, verwijs ik naar de bepalingen van de artikelen 18, 19 en 20 van bovenvermeld besluit van 29 april 1992, waarvan een uittreksel als **bijlage** gaat.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 98
van 30 maart 2000
van de heer DIRK DE COCK

Basisonderwijs – Gratis zwemmen

Aangezien het vak "zwemmen" is opgenomen in de eindtermen van het basisonderwijs, is elke school verplicht zwemmen aan te bieden aan haar leerlingen.

Vermits sommige scholen dit vak slechts één jaar aanbieden, andere scholen verscheidene jaren (tot 6 jaar), gaat dit gepaard met uiteenlopende kosten voor de scholen.

Vaak bieden de gemeenten aan het gemeentelijk onderwijs gratis de gemeentelijke zweminfrastructuur aan.

1. Zijn de gemeenten die aan de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs gratis zwemmen aanbieden in de gemeentelijke infrastructuur, gehouden dit ook te doen voor het vrij en het gemeenschapsonderwijs in die gemeente (non-discriminatie tussen de onderwijsnetten van verschillende strekking) ?
2. Is er reeds een raming gemaakt van wat het gratis zwemmen, aangezien zwemmen deel uitmaakt van de eindtermen in het lager onderwijs, gemiddeld zal kosten per leerling en per jaar, of gaat de minister ervan uit dat de onafhankelijke basisscholen hiervoor nog ruimte hebben op hun budget ? Hoe moet dit worden gefinancierd ?

Antwoord

1. In het decreet basisonderwijs is het ter beschikking stellen van de voor het publiek toegankelijke gemeentelijke en provinciale infrastructuur, inzonderheid de sportinfrastructuur maar met uitzondering van de roerende en onroerende goederen uitsluitend bestemd voor de organisatie van het gemeentelijk en provinciaal onderwijs, als sociaal voordeel opgenomen (artikel 92, § 3, 3°). Ook de kosten van de toegang tot het zwembad indien het niet behoort tot de gemeentelijke sportinfrastructuur, is een sociaal voordeel (artikel 92, § 3, 4°).

Gemeenten die aan de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs gratis zwemmen aanbieden in gemeentelijke infrastructuur zijn volgens de huidige regelgeving gehouden dit ook te doen voor het vrij en het gemeenschapsonderwijs in die gemeente. Het sociaal voordeel slaat enkel op de kosten van de toegangsprijs tot het zwembad ; het vervoer naar en van het zwembad is niet als sociaal voordeel opgenomen.

2. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag zelf aangeeft, zijn er scholen die de activiteit zwemmen slechts voor één welbepaalde leerlingengroep in het lager onderwijs aanbieden en andere die dit aanbieden aan alle leerlingengroepen in het lager onderwijs. Bovendien zijn er scholen die, vanwege de geringe afstand, met de leerlingen te voet naar het zwembad kunnen, en andere die hiervoor een

bus moeten inleggen. De kostprijs kan dan ook van school tot school sterk verschillen.

Ik heb beslist dat vanaf het schooljaar 2000-2001 elk kind in het lager onderwijs recht heeft op één schooljaar gratis zwemmen. De verplichte kosteloosheid is beperkt tot één schooljaar per leerling lager onderwijs. De ervaring met buitenschoolse zwemcursussen toont immers aan dat een beperkte maar gerichte instructie van gemiddeld vijftien sessies in een periode dat een kind er motorisch klaar voor is, succesvol is voor de meeste kinderen. Binnen de schoolse context betekent dit dat een aanbod van intensief zwemonderricht gedurende één schooljaar meestal volstaat om de beoogde doelstelling te bereiken.

De verhoging van het werkingsbudget (in 2000 is er voor het basisonderwijs 792 miljoen meer beschikbaar dan in 1999) moet het de schoolbesturen mogelijk maken (gedeeltelijk, nl. één schooljaar per leerling) zelf in te staan voor de kosten van de toegang en het vervoer naar en van het zwembad.

Het schoolbestuur zal met toepassing van de reglementering inzake medezeggenschap beslissen over het zwemmen. Dit houdt in dat de directeur met de ouders in de participatieraad of schoolraad/lokale raad het volgende zal bespreken :

- aan welke leerlingengroep(en) het gratis zwemmen wordt aangeboden ;
- of er aan de andere leerlingengroepen zwemmen wordt aangeboden en welke bijdrage hiervoor wordt gevraagd aan de ouders.

Om te verhinderen dat, ingevolge de reglementering op de sociale voordelen, de gemeenten verplicht worden de kosten van de toegang tot het zwembad te dragen, zullen de desbetreffende bepalingen in het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 worden aangepast.

Vraag nr. 99
van 31 maart 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Spiere-Helkijn – Subsidiëring basisschool

In de gemeentelijke Vlaamse basisschool van de West-Vlaamse gemeente Spiere-Helkijn komen

bijna twee op drie leerlingen uit Wallonië. Amper eenderde van de leerlingen komt uit Spiere-Helkijn zelf.

De subsidies die de gemeenteschool krijgt van de Vlaamse Gemeenschap zijn ontoereikend. De gemeente Spiere-Helkijn spendeert ongeveer 8.500 frank per inwoner aan onderwijs, terwijl dat in vergelijkbare gemeenten maar 1.800 frank zou zijn.

Welke maatregelen werden genomen om deze toestand voor de gemeente Spiere-Helkijn financieel haalbaar te maken ?

Antwoord

Sinds het schooljaar 1997-1998 worden door de Vlaamse regering aan de Nederlandstalige scholen gelegen in de rand- en taalgrensgemeenten extra lestijden toegekend, vanwege het feit dat deze scholen worden geconfronteerd met heel wat anderstalige leerlingen voor wie de thuistaal niet de onderwijstaal is. Om in aanmerking te komen, moet de school een aanvraag indienen en een aanwendingsplan uitwerken dat wordt toegekend door de overheid.

In antwoord op zijn vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook mededelen dat de gesubsidieerde gemeentelijke basisschool, Jacquetbosstraat 38 in Spiere-Helkijn, 18 extra lestijden ontvangt in het kader van dit tijdelijk project. De toegekende extra lestijden hebben tot doel de integratie van deze anderstalige leerlingen te bevorderen.

Daarnaast ontvangt de gemeenteschool, zoals elke andere school trouwens, een lestijdenpakket en een werkingsbudget op basis van het aantal regelmatig ingeschreven leerlingen. Per kleuter ontvangt het schoolbestuur 10.034 frank en per leerling lager onderwijs 15.120 frank.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 56
van 29 maart 2000
van de heer JUL VAN APEREN

Premies loopbaanonderbreking – Aanvraagtermijn

Werknemers uit de privé-sector in het Vlaamse gewest kunnen een aanmoedigingspremie ontvangen bij vermindering van de arbeidsduur of bij loopbaanonderbreking. De aanvraag voor een dergelijke aanmoedigingspremie moet worden ingediend binnen zes maanden na aanvang van de verminderde arbeidsduur of loopbaanonderbreking. Opmerkelijk is echter dat deze tijdslimiet van zes maanden niet wordt gestipuleerd bij de voorwaarden voor werknemers in de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalige onderwijs die hun arbeidsduur verminderen of loopbaanonderbreking aanvragen.

Aangezien werknemers in de privé-sector, alsook een aantal werkgevers, niet altijd op de hoogte zijn van het bestaan van deze aanmoedigingspremie, komt het in een aantal gevallen voor dat de betrokkenen hun aanvraag te laat of helemaal niet indienen.

1. Waarom geldt de tijdslimiet van zes maanden voor werknemers uit de privé-sector, terwijl die voorwaarde niet wordt opgelegd voor werknemers uit de openbare sector of het onderwijs ?
2. Bestaat er een mogelijkheid voor werknemers uit de privé-sector die hun aanvraag te laat hebben ingediend om hun aanmoedigingspremie alsnog aan te vragen en te ontvangen ?

Zo neen, wordt dit verholpen ?

3. Worden er maatregelen genomen om in de toekomst te vermijden dat werknemers uit de privé-sector hun aanmoedigingspremie te laat of helemaal niet zouden aanvragen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Naar analogie van de regelgeving voor de privé-sector, geldt ook voor de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs een indieningstermijn van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvang van de loopbaanonderbreking, om de aanmoedigingspremie aan te vragen.

In dit verband kan worden verwezen naar artikel 6, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 (Belgisch Staatsblad van 30 januari 1999) houdende instelling van een aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking voor personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onder-

wijs in het raam van de maatregelen tot herverdeling van de arbeid.

2. Aanvragen van werknemers uit de privé-sector of van personeelsleden uit de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs die te laat zijn ingediend, zijn niet ontvankelijk en openen derhalve geen recht op de aanmoedigingspremie.

Noch het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 (openbare sector), noch het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998 (privé-sector) voorzien in uitzonderingen op de vereiste indieningstermijn van zes maanden.

De afwezigheid van een indieningstermijn zou in tegenspraak zijn met de bedoeling van het stelsel van de aanmoedigingspremies : deze zijn er juist op gericht om werknemers ertoe aan te zetten om hun loopbaan te onderbreken of vrijwillig deeltijds te gaan werken, teneinde op die manier de arbeidsherverdeling te bevorderen. Indien de betrokken premie gedurende een langere periode met terugwerkende kracht zou kunnen worden aangevraagd, speelt de aanmoedigingsfactor uiteraard veel minder een rol.

Bij afwezigheid van een indieningstermijn zouden er daarenboven budgettaire implicaties voor de overheid zijn, vermits er in dit geval aanzienlijk meer aanmoedigingspremies zouden worden toegekend.

3. Het stelsel van de aanmoedigingspremies bestaat inmiddels ruim vijf jaar en raakt meer en meer ingeburgerd.

De administratie heeft de afgelopen jaren enkele grootschalige mediacampagnes rond de aanmoedigingspremie gevoerd en er werden duizenden infobrochures verspreid bij de diverse actoren (werkgevers- en vakorganisaties, individuele werkgevers en werknemers, gemeentebesturen, openbare bibliotheken,...).

Verder informeren de regionale RVA-werkloosheidsbureaus (RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening), waarbij de aanvragen tot loopbaanonderbreking moeten worden ingediend, de betrokkenen over de mogelijkheid van een bijkomende Vlaamse premie en de indieningsprocedure dienaangaande.

Ook in de brochure "Wegwijs in ... de loopbaanonderbreking", uitgegeven door het fede-

rale ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, is een apart hoofdstuk opgenomen omtrent het stelsel van de Vlaamse aanmoedigingspremies.

Vraag nr. 57
van 29 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-opleiding verpleegkunde – Evaluatie

Om de grote werkdruk in de socialprofitsector op te heffen, is dringend meer gekwalificeerd personeel nodig : dit is een terechte vraag van ziekenhuizen, rustoorden en de thuiszorg. Probleem is echter dat er weinig werkzoekende verpleegkundigen zijn en dat studenten niet bijzonder worden aangetrokken tot deze studierichtingen.

Om dit tekort te verhelpen, heeft de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) de laatste jaren een aantal acties ondernomen om verzorgenden de kans te geven het getuigschrift in de verpleegkunde te behalen, om lager gekwalificeerde verpleegkundigen te stimuleren een hoger diploma te halen en om uitgetreden verpleegkundigen via cursussen opnieuw beroepsactief te doen worden.

1. Hoeveel verzorgenden hebben sinds 1997 met de steun van VDAB een brevet van verpleegkunde behaald of zijn hieraan bezig (graag opsplitsing m/v) ?
2. Hoeveel ziekenhuis/verpleegassistenten (m/v) hebben sinds 1997 de titel gebrevetteerde/gediplomeerde verpleegkundige behaald met steun van VDAB ?
3. Hoeveel gebrevetteerde verpleegkundigen (m/v) hebben sinds 1997 met steun van VDAB de opleiding voor gegradueerde gevolgd of zijn nu bezig ?
4. Hoeveel uitgetreden verpleegkundigen (m/v) hebben sinds 1997 de cursus herintreedster voor verpleegkundigen gevolgd en hoeveel van hen zijn aan het werk ?
5. Zijn er nog andere stimulerende maatregelen waarbij de minister rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken is om meer werkzoekenden te stimuleren voor een opleiding in verpleegkunde ?

Antwoord

Om het tekort aan verpleegkundigen op de arbeidsmarkt weg te werken, heeft de VDAB volgende initiatieven genomen.

1. Gratis opleiding voor werkzoekenden die een verpleegkundig diploma willen behalen

De VDAB ondersteunt en begeleidt de werkzoekenden die verpleegkunde willen studeren in de vierde graad van het secundair onderwijs of in het hoger onderwijs. De VDAB heeft hier toe medewerkers social profit aangeworven die instaan voor de begeleiding van de kandidaten en betaalt het inschrijvingsgeld en de voornaamste studiekosten terug aan werkzoekenden die in het dagonderwijs verpleegkunde studeren.

De werkzoekenden krijgen een contract "beroepsopleiding" en genieten hierdoor dezelfde voordelen als een cursist in een beroepsopleidingscentrum van de VDAB.

2. Begeleiding van verzorgenden en ziekenhuisassistenten die zich voorbereiden op de examencommissie verpleegkunde (A2)

Met de financiële steun van het Sociaal Fonds voor Privé-ziekenhuizen heeft de VDAB verzorgenden en ziekenhuisassistenten voorbereid op de centrale examencommissie verpleegkunde. De voorbereiding bestond uit één lesdag per week, stagebegeleiding en het aanbieden van zelfstudiepakketten.

Voor verzorgenden werd drie jaar begeleiding georganiseerd van september 1996 tot 1999. Voor ziekenhuisassistenten werd in 2000 nogmaals een derde jaar georganiseerd.

3. Begeleiding van gebrevetteerde verpleegkundigen die zich voorbereiden op de examencommissie gegradueerde verpleegkundige (in samenwerking met 3 hogescholen in Vlaanderen)

Met de financiële steun van het Sociaal Fonds voor Privé-ziekenhuizen werd een driejarige opleiding georganiseerd voor gebrevetteerde verpleegkundigen die een graduaat wilden behalen (voornamelijk werknemers).

De kandidaten kregen één dag les per week, stagebegeleiding en een zelfstudiepakket.

4. Terugkeercursussen voor verpleegkundigen

De VDAB organiseert jaarlijks enkele terugkeercursussen voor herintredende verpleegkundigen.

Hierbij worden de recentste ontwikkelingen in het beroep toegelicht en de belangrijkste verpleegkundige handelingen opnieuw aangeleerd of ingeoefend.

5. Voorbereiding op het toelatingsexamen tot de studies Verpleegkunde

Sinds 1995 organiseert de VDAB op verschillende plaatsen in Vlaanderen een voorbereidende opleiding op het toelatingsexamen van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor werkzoekenden die niet aan de diplomavooraarden voldoen om verpleegkunde te studeren in de vierde graad van het secundair onderwijs.

6. Toelatingsvoorwaarden tot de opleidingen Verpleegkunde

Om meer werkzoekenden de opleiding tot verpleegkundige te laten volgen, heeft de VDAB aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) gevraagd om de toelatingsvoorwaarden om de opleiding met beroepsopleidingscontract te kunnen volgen, te versoepelen.

Vanaf volgend schooljaar vervalt de voorwaarde dat uitkeringsgerechtigde werkzoekenden één jaar werkloos moeten zijn om met VDAB-contract de opleiding tot verpleegkundige te kunnen volgen, op voorwaarde dat zij 22 jaar zijn ofwel minimum twee jaar afgestudeerd zijn.

7. Mediacampagne

In mei 2000 start de VDAB met een mediacampagne om meer werkzoekenden toe te leiden naar knelpuntopleidingen social profit, onder meer verpleegkunde en polyvalent verzorgende.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal gevolgde opleidingen met opsplitsing m/v en eveneens de uitstroom naar tewerkstelling.

Opleiding	1999-2000			1998-1999			1997-1998		
	M	V	Tot	M	V	Tot	M	V	Tot
Verpleegkunde 4 ^o graad sec. onderwijs (A2)	28	173	201	28	257	285	34	285	319
Graduaat Verpleegkunde (A1)	15	99	114	16	114	130	28	133	161
Terugkeercursus voor verpleegkundigen	0	41	41			91			118
Vorbereiding examencommissie verpleegkunde A1	0	0	0	13	20	33	12	25	37
Vorbereiding examencommissie verpleegkunde A2	13	24	37	0	24	24	0	54	54
Vorbereiding toelatingsexamen A2 verpleegkunde	9	54	63	11	63	74	10	75	85

Uitstroom naar tewerkstelling

Verpleegkunde 4° graad sec. onderwijs (A2) 90 %

Graduaat Verpleegkunde (A1) 90 %

Terugkeercursus voor verpleegkundigen 70 %

Vorbereiding examencommissie verpleegkunde A1 vooral werknemers

Vorbereiding examencommissie verpleegkunde A2 vooral werknemers

Vraag nr. 58
van 30 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Lokale werkwinkels – Stand van zaken

De doelgroep van de startbanen wordt in Vlaanderen dan toch uitgebreid tot alle werkzoekenden jonger dan dertig jaar.

Naast de startbanenovereenkomst werd er recen-

telijk ook gesproken over de lokale werkwinkels. De minister wil dat er dit jaar 35 lokale werkwinkels worden opgericht. Zij moeten de werkzoekenden enerzijds een geïntegreerde basisdienstverlening bieden, en anderzijds de dienstenwerkgelegenheid uitbouwen.

Overeengekomen werd dat de steden, gemeenten en OCMW's onder regie van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) zich zullen bezighouden met het uitbouwen van de dienstverlening.

1. Waar worden deze 35 lokale werkwinkels opgericht? Welke criteria worden hierbij toegepast?
2. Wat precies wordt door de Vlaamse overheid en/of de VDAB gefinancierd?
3. Is er al een overeenkomst bereikt met betrekking tot de invulling van de dienstenwerkgelegenheid?
4. Hoe wordt het PLOT (plaatselijk loket tewerkstelling) gefinancierd en wat is het verschil inzake financiering met de werkwinkel?

Antwoord

1. De selectie van de proefgemeenten is ingegeven door :
  - a) een voldoende aantal gemeenten. Het is belangrijk dat de aandacht naar de variatie op het terrein uitgaat. De beleidscontext in de Vlaamse gemeenten is zeer divers (stedelijke en plattelandsgemeenten, kleine en grote gemeenten, gemeenten met ervaring op terrein van werkgelegenheid en gemeenten zonder);
  - b) een regionale spreiding. Gemeenten verschillen onderling en bovendien worden ze ook in verschillende subregionale structuren gevat. In Vlaanderen zijn 12 subregionale tewerkstellingscomités (STC) werkzaam. Om voldoende dekking te hebben, was het wenselijk om binnen het werkgebied van elk STC meerdere proefgemeenten te hebben.

Vanuit de keuze van het beleid om de werkwinkels te implementeren in die gemeenten die voor een voldoende groot "verzorgingsgebied" instaan (gemeten aan de hand van het aantal niet-werkende werkzoekenden (NWWZ) en bestaansminimumgerechtigden) en die in staat zijn

een lokaal werkgelegenheidsbeleid uit te voeren, worden 32 proefgemeenten/-steden geselecteerd. In totaal worden 35 werkwinkels opgericht. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de tabel van de geselecteerde gemeenten.

2. De Vlaamse overheid stelt aan de VDAB een bedrag ter beschikking van 245 miljoen. Dit bedrag geldt zowel voor de ontwikkeling van de geïntegreerde basisdienstverlening, als voor de uitbouw van de nieuwe dienstenwerkgelegenheid. Het bedrag kan worden geïnvesteerd in de informatica-, de werkings- en/installatiekosten verbonden aan de implementatie van de werkwinkels.

Daarnaast krijgt elke werkwinkel één miljoen per jaar om de nodige toeleidingsactiviteiten naar werkzoekenden op te zetten.
3. Op 6 april 2000 werd een kaderovereenkomst tussen de federale overheid, de Vlaamse overheid en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) omtrent het lokaal werkgelegenheidsbeleid en de lokale werkwinkel ondertekend.

Hierbij bundelen de ondertekenende partijen hun bestuurlijke krachten op lokaal niveau op grond van het verhogen van de kansen van werkzoekenden op duurzame werkgelegenheid. M.b.t. de dienstenwerkgelegenheid verbinden de ondertekenende partijen zich tot de ontwikkeling en uitbouw van een nieuwe dienstenwerkgelegenheid als volwaardige vorm van werkgelegenheid, die een passend en kwalitatief antwoord biedt op nieuwe maatschappelijke behoeften, onder regie van de lokale besturen. Daarnaast worden de huidige plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA's) ingepast in de werking van de lokale werkwinkels.

4. Financiering PLOT

Voor de PLOT's waren geen extra budgetten uitgetrokken. Lokale overheden moesten zelf instaan voor gebouwen en informatiemateriaal. Hierop kwam terecht veel kritiek vanuit de lokale overheden.

Daar het de bedoeling is met de lokale werkwinkels een grote service aan te bieden aan werkzoekenden en werkgevers en de universele dienstverlening als recht uit te bouwen, is extra budgettaire ondersteuning verantwoord.

Het budget (245 miljoen) komt op de begroting van de VDAB. Het bedrag dat aan elke werk-winkel wordt toebedeeld, wordt in consensus door de twee regisseurs, namelijk VDAB en lokale overheid, ter plaatse besteed.

Proefgemeenten :

Brugge (stad), Oostende (stad), Ieper (+ zorggebied), Roeselare (stad), Tielt (+ zorggebied), Kortrijk (stad), Eeklo (+ zorggebied), Gent 1, Gent 2, Sint-Niklaas, Lokeren (stad), Dendermonde (+ zorggebied), Aalst, Ninove, Ronse (+ zorggebied), Antwerpen 1, Antwerpen 2, Antwerpen 3, Rupelstreek (Boom, Niel, Schelle, Rumst, Aartselaar, Hemiksem), Mechelen (stad), Heist-op-den-Berg, Turnhout (+ zorggebied), Mol (+ zorggebied), Herentals (stad), Vilvoorde (+ zorggebied), Halle, Leuven, Tienen, Zuid-Oost-Hageland (Linter, Landen, Geetbets, Kortenen, Zoutleeuw), Beringen, Maaseik (+ zorggebied), Genk (stad), Hasselt (stad), Sint-Truiden, Bilzen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 133
van 13 maart 2000
van de heer FILIP DEWINTER

ISVAG-verbrandingsoven – Meetresultaten

1. Graag hadden we van de minister vernomen waarom de commissie afvalverbranding die in Vlarem II per 1 mei 1999 is ingeschreven, niet meer bijeenkomt.

Wat is de motivatie om dit te doen ? Is het omdat de voorzitter twijfelachtige verklaringen heeft afgelegd ? Moet daarvoor heel commissie nu worden geschrapt ?

2. Nu is het zo dat de Milieu-inspectie Antwerpen de controle monopoliseert. De respons van deze inspectie naar de omwonenden van de Isvag-verbrandingsoven is nul (Isvag : Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van de Antwerpse Gemeenten). Als men vraagt naar alle emissie-uitslagen (ook dioxine) krijgt men als antwoord : "contacteer Isvag" !

Is het niet zo dat de Milieu-inspectie van Antwerpen een publiekrechtelijke organisatie is, die ook onder de openbaarheid van bestuur valt en dus verplicht is deze informatie bekend te maken ?

En dus niet moet of mag verwijzen naar Isvag zelf ?

3. Wat zijn nu alle meetresultaten, ook dioxine, van de Isvag-verbrandingsoven NA de ingebruikname van de tweede ovenlijn, dit wil zeggen nu Isvag volledig werkt ?

Het is toch eigenaardig dat bij de opstart van de eerste ovenlijn de resultaten inzake dioxine binnen de week door Isvag bekend werden gemaakt en dat men nu na zes weken, nu twee ovenlijnen functioneren, geen resultaten krijgt.

Graag, mevrouw de minister, concrete antwoorden en cijfers op de gestelde vragen.

Antwoord

1. In Vlarem II werd per 1 mei 1999 een bijzondere onderzoekscommissie ingeschreven die op verzoek van de bevoegde overheid milieutechnische adviezen kan verstrekken inzake de verontreiniging van de omgevingslucht door polychloordibenzodioxines (PCDD) en polychloordibenzofuranen (PCDF) en andere gevaarlijke stoffen veroorzaakt door industriële installaties in het algemeen en afvalverwijderingsinstallaties in het bijzonder.

De commissie onder voorzitterschap van professor Baeyens, opgericht in november 1997, werd hiermee geofficialiseerd. Voorzitter en leden werden benoemd door de Vlaamse ministers voor Leefmilieu enerzijds en Gezondheidsbeleid anderzijds uit de vorige Vlaamse regering.

De commissie is inderdaad sinds geruime tijd niet meer bijeengekomen. Deze commissie kan volgens de bepalingen van Vlarem II adviezen uitbrengen op vraag van "de bevoegde overheid", en dus onder andere op mijn vraag. Voor dat ik aan deze commissie verdere opdrachten geef, wens ik de noodzaak van deze commissie te evalueren, rekening houdende met de intentie van de huidige regering om het aantal adviescommissies, ... zoveel mogelijk te beperken.

Aan mijn administratie heb ik gevraagd de pro's en contra's van een dergelijke onderzoekscommissie op te sommen. Op basis van deze informatie zal ik hierover in de nabije toekomst een standpunt innemen en dit aan de voorzitter en leden van de commissie ter kennis brengen.

2. De afdeling Milieu-inspectie is inderdaad gehouden de regels van openbaarheid van bestuur te volgen. Dit betekent onder meer dat milieu-informatie moet worden bekendgemaakt op de manier en onder de voorwaarden van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur van 18 mei 1999. De wetgeving voorziet in enkele uitzonderingen voor de openbaarheid, onder meer voor informatie die deel uitmaakt van een strafrechtelijk onderzoek.

De resultaten van de metingen op ovenlijn 2 van Isvag van begin 2000 werden door mijzelf, in aanwezigheid van het afdelingshoofd van de afdeling Milieu-inspectie, meegedeeld aan de omwonenden tijdens een vergadering in Wilrijk op 15 maart 2000.

Alle officiële externe communicatie in dit dossier verloopt via de woordvoerder van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM).

3. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger alle meetresultaten van de door de afdeling Milieu-inspectie aan Isvag opgelegde periodieke metingen op ovenlijn 2 meedelen (zie onderstaande tabel). Alle resultaten voldoen aan de wettelijke emissiegrenswaarden.

Voor stof, koolstofmonoxyde (CO), waterstofchloride (HCl), waterstoffluoride (HF), zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO_x) en totaal koolstof voert Isvag op deze lijn continue metingen uit met eigen meetapparatuur, die door de afdeling Milieu-inspectie werd goedgekeurd op basis van een keuring door een erkend deskundige. De meetwaarden toonden geen overschrijdingen van de wettelijke emissiegrenswaarden uit Vlare II.

De totale hoeveelheid zware metalen (stoffractie en gasfase) moet tweemaal per jaar worden bepaald.

De meetresultaten van ovenlijn 1 kunnen niet worden meegedeeld, aangezien er overschrijdingen werden vastgesteld die door de afdeling Milieu-inspectie werden gemeld aan de procureur

des konings door middel van een proces-verbaal en die dus deel uitmaken van een strafrechtelijk dossier. Deze ovenlijn werd trouwens, op aandringen van de afdeling Milieu-inspectie, op 2 maart 2000 door de Isvag stilgelegd en de exploitatie ervan is na een diepgaand onderzoek opnieuw gestart op 16 maart 2000.

Als geverbaliseerde staat het de exploitant Isvag vrij om de voornoemde meetgegevens al dan niet vrij te geven.

Isvag ovenlijn 2	Hg (gasfase)	Cd (gasfase)	Pb+As+Sb (gasfase)	PCDD+PCDF
Eenheid	mg/Nm ³	mg/Nm ³	mg/Nm ³	ng TEQ/Nm ³
Grenswaarde	0,1	0,1	1,5	0,1
10.2.2000	ng	ng	ng	0,049
11.2.2000	ng	ng	ng	0,052
17.2.2000	ng	ng	ng	0,04
18.2.2000	ng	ng	ng	0,031
21.2.2000	<0,0002	<0,029	<0,026	0,036
22.2.2000	<0,0002	<0,028	<0,025	0,039
2.3.2000	<0,0002	<0,0016	<0,016	0,028
3.3.2000	<0,00014	<0,0015	<0,015	ng
6.3.2000	0,014	<0,002	<0,017	0,029
7.3.2000	0,016	<0,002	<0,017	0,023

N.v.d.r.

ng : niet gemeten

Hg : kwik

Cd : cadmium

Pb : lood

As : arseen

Sb : antimoon

Nm³ : normaal kubieke meter

TEQ : toxisch equivalent

Alle concentraties zijn omgerekend naar het referentiegehalte van 11 volumepercent zuurstof.

**Vraag nr. 134
van 13 maart 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ**

Vloethemveld Zedelgem – Natuurbeheer

Het oud munitiedepot Vloethemveld in Zedelgem, 157 ha groot, stond op de oorspronkelijke lijst van de te desaffacteren militaire domeinen.

In 1993 besliste de Vlaamse regering het domein Vloethemveld de bestemming natuurreserveaat te geven. In 1994 werden het munitiedepot en de omringende bossen en landerijen als landschap beschermd. In 1996 besliste de toenmalige minister

van Landsverdediging om de zuidelijke helft van het munitiedepot (ongeveer 80 ha) te behouden als oefenterrein. De resterende noordelijke helft en de oude militaire spoorweg zou worden overgedragen aan het ministerie van Financiën, dat tot de verkoop zou kunnen overgaan. Voorzover ik weet, is de overdracht nog steeds niet gebeurd.

Sinds het domein de bestemming natuureservaat kreeg, werd veelvuldig aangedrongen bij het ministerie van Landsverdediging en bij het Vlaams departement Leefmilieu en Infrastructuur om tot een beheerscontract te komen voor het domein. Er werd steeds een interkabinettenwerkgroep beloofd, maar voorzover mij bekend, is daar nog maar weinig van terechtgekomen.

Anderzijds is het onduidbaar dat de militaire overheid dit natuureservaat als oefenterrein blijft gebruiken. Op het moment dat het Arbitragehof heeft toegestaan dat de regionale wetgever bevoegd is voor het aanbrengen van beperkingen aan het eigendomsrecht in de uitoefening van zijn bevoegdheden inzake natuurbehoud (arrest nr. 41/95, overweging B.4.2), blijkt dat de enige beperking aan de uitoefening van deze bevoegdheid de eerbied is voor het proportionaliteitsbeginsel wanneer het gaat om "zuiver militaire diensten".

1. Wordt er voor dit domein reeds een interdepartementale werkgroep opgericht met enerzijds het federaal departement Landsverdediging en anderzijds het Vlaams departement Leefmilieu en Infrastructuur, met als doel het opstellen van een volwaardig beheerscontract ?

Zo ja, wanneer kwam die werkgroep samen en wat waren de resultaten ?

Zo neen, heeft de minister reeds initiatieven genomen om een dergelijke werkgroep op te richten en heeft zij daartoe reeds contact opgenomen met de federale minister van Landsverdediging ?

2. Streeft de minister in deze werkgroep ook naar een ruimer samenwerkingsakkoord met de federale overheid, op basis van het proportionaliteitsbeginsel ?

Zo ja, welke datum wordt vooropgesteld om dit akkoord af te ronden ?

Zo neen, waarom niet ?

3. Het lijkt aangewezen, gezien het specifieke statuut van het oude munitiedepot, dat de militaire

overheid zou uitkijken naar een ander oefenterrein voor de militaire school.

Is in dit opzicht een gebiedsruil bespreekbaar ?

Antwoord

1. Op 1 juni 1999 werd er een overeenkomst gesloten tussen de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging, en het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Die overeenkomst heeft betrekking op het natuurbehoud en bosbeheer van 21 militaire domeinen in Vlaanderen, waaronder het zuidelijk deel van Vloethemveld in Zedelgem.

Vloethemveld is namelijk opgesplitst in een zuidelijk en noordelijk deel. Alhoewel het zuidelijk deel niet meer als munitiedepot wordt gebruikt, komen militairen er nog oefenen. Wat het noordelijk deel betreft, is de verkoop ervan aan de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) reeds sedert het begin van de jaren negentig gepland. Wegens het hoge aantal nog aanwezige bommen en dus het feit dat er door de militaire overheid geen bodemattest kan worden afgeleverd, blijft de verkoop ervan aanslepen.

Zoals in de afgesloten overeenkomst voor het zuidelijke deel werd gestipuleerd, zal er door de betrokken instanties, Landsverdediging en de afdelingen Natuur en Bos en Groen, naar worden gestreefd om zo spoedig mogelijk een beheerscontract af te sluiten. Een interdepartementale werkgroep tussen de West-Vlaamse buitendiensten van deze instanties is opgericht.

Op 28 oktober 1999 was er eerste verkennende vergadering tussen vertegenwoordigers van Landsverdediging en de afdeling Bos en Groen ; de afdeling Natuur, die geen uitnodiging ontvangen had, was niet op de hoogte van deze vergadering. Op deze vergadering werd de essentie besproken van de overeenkomst voor alle militaire domeinen die in West-Vlaanderen door Aminal zouden worden beheerd :

- het militair gebruik als hoofdfunctie ;
- de aanduiding van de zones die uit de overeenkomst worden uitgesloten : de door militairen gebruikte gebouwen en de cultuur-

gronden in concessie bij beroepslandbouwers ;

- de aanduiding van zones waar het beheer door Aminoal kan worden uitgevoerd.

Toen begin november 1999 de afdeling Bos en Groen de buitendienst van de afdeling Natuur van West-Vlaanderen ervan op de hoogte bracht, heeft deze laatste een stand van zaken betreffende het natuurbehoud in Vloethemveld opgemaakt met volgende elementen.

- a) De wettelijke bescherming : de bescherming als EEG-habitatrichtlijn bij beslissing van de Vlaamse regering van 14 februari 1996.
- b) De uitgebreide wetenschappelijke literatuur en kennis die de hoge natuurwaarde van het Vloethem als geheel onderbouwt. Een vijftiental wetenschappelijke publicaties en een licentiaatsthesis wijzen op de uitzonderlijke natuurwaarde.

Op 4 februari 2000 werd tussen de West-Vlaamse buitendiensten van de afdelingen Natuur en Bos en Groen overleg gepleegd inzake de te beheren zones. Vanwege de uitzonderlijk hoge natuurwaarden in de heide zijn er mondelinge afspraken gemaakt voor een gezamenlijk beheer : de afdeling Bos en Groen zou de bosgedeelten beheren en de afdeling Natuur de open heidevegetaties. Er werd afgesproken dat er na definitieve afspraken met de militairen een wetenschappelijk onderbouwd beheersplan zou worden opgesteld. Daarna zou het effectieve beheer zo spoedig mogelijk starten omdat de waardevolle heidevegetaties in ijtempo verbossen, en er daardoor grote natuurwaarden verloren gaan. Gezien de talrijke militaire constructies, merloenen, zal het beheer extra financiële middelen van de beide buitendiensten vereisen.

Op 6 maart 2000 werden de afspraken nogmaals bevestigd door vertegenwoordigers van de militaire overheid, de afdeling Bos en Groen en de afdeling Natuur, die in Vloethemveld samenkamen naar aanleiding van een nieuwsbrief van de afdeling Natuur over de overeenkomsten. Op 7 maart 2000 werd door de afdeling Bos en Groen een brief met de bovenvermelde afspraken en een kaart met de zones die door de afdeling Bos en Groen en de afdeling Natuur zullen worden beheerd, aan de militaire overheid verstuurd.

2. Zoals hierboven vermeld, slaat de overeenkomst op 21 militaire domeinen in Vlaanderen. In Wallonië zijn voor bepaalde militaire domeinen ook overeenkomsten inzake het natuurbehoud afgesloten.

In deze Vlaamse overeenkomst wordt gesteld dat het militair gebruik in Vloethemveld de hoofdfunctie blijft, en dat alle noodzakelijke maatregelen bij militaire werken zullen worden genomen om schade aan de heide, vennen en bossen te voorkomen of te herstellen.

3. Aangezien de kadetten van de militaire school in Zedelgem er geregeld en paracommando's van andere kazernes er soms in de bossen, heide en vennen komen oefenen om er te schieten, cross country te lopen, te zwemmen, te klimmen en dergelijke, zou een ander oefenterrein inderdaad aangewezen zijn als de mogelijkheid bestaat.

Een gebiedsruil voor een ander oefenterrein voor de militaire school kwam tot op heden niet ter sprake.

**Vraag nr. 135
van 13 maart 2000
van de heer JAN LOONES**

Zeevogels – Opvang

Ongetwijfeld is het de minister bekend dat de hersteltherapie (met een strandkooi) voor de zeevogels die slachtoffer werden van de ramp met de Erika, een succes is geweest : van de 120 zeevogels die in de kooi op het Oostends Klein Strand herstelden, zijn er nog 110 in leven.

Dit succes is voor de Vogelbescherming Vlaanderen een extra stimulans om zich tot de minister te richten met een vraag tot steun voor de plannen van de stad Oostende om op de Oosteroever een permanent professioneel asiel en hersteloord voor zeevogels (deels toegankelijk voor de toeristen) uit te bouwen. Het huidige vogelasiel kan – deels door plaatsgebrek en deels doordat het onvoldoende is uitgerust – de jaarlijks honderden aangespoelde, door olie besmeurde zeevogels onvoldoende opvangen.

Terwijl deze reddingsactie als gevolg van de ramp met de Erika een tijdelijk karakter had, is de nood aan een permanent hersteloord voor zeevogels aan de kust nochtans een realiteit.

In een actuele vraag (*Handelingen nr. 26 van 26 januari 2000, blz. 7-8 – red.*) heb ik de minister trouwens reeds gewezen op de "bijna dagelijkse olie- vervuiling" aan de Vlaamse kust. Deze bevinding kan alleen maar de nood aan een permanent herstellood voor de zeevogels staven.

1. Zijn er al initiatieven genomen om de opvang van zeevogels aan de kust te ondersteunen ?
2. Zijn er met name al contacten geweest met Vogelbescherming Vlaanderen m.b.t. het vermelde initiatief in Oostende ?

Antwoord

1. Op het huidige ogenblik is er maar één erkend vogelasiel langs de kust, namelijk dat van Oostende, dat echter inderdaad te krap behuisd is.

Het is duidelijk dat er, vooral om ethische, natuureducatieve en sensibiliserende redenen, nood is aan een degelijk ingericht en van voldoende ruimte voorzien opvangcentrum voor vogels langs de Vlaamse kust en dat Oostende, wegens de centrale ligging van deze stad, de voor de gehele kust gemakkelijkst bereikbare en beste vestigingsplaats is voor zo'n opvangcentrum.

Over een keuze inzake de precieze locatie rond Oostende voor de oprichting van dat centrum laat ik echter oordelen door de voor ruimtelijke ordening en natuurbehoud bevoegde administraties.

M.b.t. de ondersteuning van de opvang van vogels kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat er momenteel een globaal akkoord met de asielcentra in voorbereiding is om een vergoedingssysteem vast te leggen voor de opvang van bepaalde doelsoorten, zoals onder andere de soorten die worden vermeld in de bijlage 1 van de Europese vogelrichtlijn 79/409/EEG.

2. Toen de nood zich het scherpst stelde, werd de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) gecontacteerd door Vogelbescherming Vlaanderen, die een locatie vroeg om een strandkooi voor revaliderende stookolieslachtoffers ergens langs de Vlaamse kust te mogen inrichten.

De afdeling Natuur van Aminal is naar aanleiding van dit verzoek tussengekomen bij de afde-

ling Waterwegen Kust van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), die bevoegd is voor het beheer van de stranden en de zeevering. In overleg met de afdeling Natuur van Aminal stelde de afdeling Waterwegen Kust van AWZ toen een zone op het Klein Stand in Oostende ter beschikking van Vogelbescherming Vlaanderen, weliswaar op voorwaarde dat na de revalidatie van de laatste stookolieslachtoffers de kooi opnieuw zou worden afgebroken en het strand in zijn oorspronkelijke toestand zou worden hersteld.

Vraag nr. 136 van 16 maart 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Habitatrictlijngebied

In oktober 1999 deelde minister Van Mechelen mij mee dat de voordracht door de Vlaamse regering van het Zuidelijk Eiland in Bornem als habitatrictlijngebied, op dat ogenblik nog in onderzoek was (*Handelingen C3 van 7 oktober 1999, blz. 4-6 – red.*).

Werd dit onderzoek intussen al afgesloten ?

Zo ja, wat zijn de besluiten ?

Antwoord

Het Zuidelijk Eiland werd voorgesteld als deel van habitatrictlijngebied nr. 6 : "Schelde- en Durme- estuarium van Nederlandse grens tot Gent". Het gebied werd opgenomen in de aan de Europese Commissie voorgestelde lijst van habitatrictlijngebieden in het kader van de realisatie van het Natura 2000-netwerk (fase 1 = nationale lijst van gebieden). Het gebied behoorde dus reeds tot de eerste lijst van gebieden die aan de Europese Commissie werden aangemeld als habitatrictlijngebied.

Intussen werden deze voorstellen geëvalueerd door de Europese Commissie, Topic Center, Parijs (= fase 2). Voor de verschillende biogeografische regio's werden deze voorstellen geëvalueerd door het wetenschappelijk Habitat/Ornis-comité, waarin elke lidstaat vertegenwoordigers heeft. Dit gebeurde voor de Atlantische regio (waar Vlaanderen, uitgenomen de Voerstreek, onder valt) in september 1999. Het Habitat/Ornis-comité kwam tot de conclusie dat er voor Vlaanderen een aanvulling en/of uitbreiding diende te komen voor bepaalde habitattypen en leefgebieden voor bepaalde soor-

ten opgenomen in de bijlagen bij de habitatrichtlijn.

Deze uitbreiding van de nationale lijst van voorgestelde habitatrichtlijngebieden wordt momenteel voorbereid.

Vraag nr. 137
van 16 maart 2000
van de heer JAN LOONES

Kustbossen – Stand van zaken

Eind oktober 1999 vroeg ik de minister naar de stand van zaken omtrent de verwerving van Vlaamse kustbossen, en naar de termijn van uitvoering van dit dossier (*Handelingen C24 van 28 oktober 1999, blz. 1-3 – red.*).

De minister ging toen akkoord met mijn standpunt omtrent de noodzaak van de toeristische meerwaarde bij de aanleg van kustbossen, en beloofde betrokkenheid van de gemeenten bij de reglementering daaromtrent.

Voorts bepaalde de minister de timing voor de afronding van de voorbereidingen en het voorleggen van de plannen aan het Vlaams Parlement op een viertal maanden, dus rond eind februari.

Deze termijn is intussen verstreken.

1. Werden, zoals door de minister beloofd, de lokale besturen en de plaatselijke bevolking betrokken in dit dossier? Hoe is dat concreet gebeurd?
2. Hoever staat het momenteel met de voorbereiding van die plannen? Is de voorbereiding reeds rond?
3. Wanneer worden de plannen voorgelegd aan het Vlaams Parlement?

Antwoord

1. Het lijkt mij nodig enige duidelijkheid te brengen in de aanpak van de bosuitbreiding en de aanleg van grootschalige bossen in de vorm van stadsbossen en regionale bossen. De bosuitbreiding zal inderdaad planmatig gebeuren. Ik heb de indruk dat dit verkeerdelijk de verwachting schept dat deze bossen op één kaart op niveau van Vlaanderen, eventueel opgedeeld naar regio's, zullen worden aangegeven. Ik herhaal

nogmaals mijn antwoord op de vermelde vraag om uitleg over dit onderwerp, namelijk dat er geen plan "Vlaamse kustbossen" bestaat of in de maak is.

Met "planmatig" bedoel ik dat een programma wordt vastgelegd met de jaarlijks beschikbare middelen om fasegewijs nieuwe projecten op te starten. Nieuwe projecten starten met een localisatiestudie, gevolgd door een haalbaarheidsonderzoek. Tijdens de haalbaarheidsfase wordt ook nagegaan op welke wijze de bestemming van de terreinen met het oog op een duurzaam bos wettelijk moet worden verankerd. Ten slotte wordt dan de concrete realisatie van de bosaanleg aangevat.

Uiteraard worden de lokale besturen (provincies en gemeenten) van in het begin betrokken bij deze projecten. De prioriteit van de projecten wordt enerzijds bepaald door de agenda van de afdeling Ruimtelijke Planning tot afbakening van de stedelijke gebieden. Het is immers van het grootste belang dat de geschikte locaties voor de stadsbossen in de afbakeningsprocessen van de stedelijke gebieden worden ingebracht. Anderzijds wordt de volgorde van aanpak mee bepaald door het lokale draagvlak voor dergelijke projecten. Wanneer er een duidelijke vraag is van lokale besturen met een engagement om dergelijke projecten mee te helpen realiseren en ook van verenigingen en organisaties, zal hiermee uiteraard rekening worden gehouden.

2. Het is wel zo dat in 1996 door de afdeling Bos en Groen een ontwerp van bosstructuur voor Vlaanderen werd uitgewerkt, in uitvoering van de bepaling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Deze bosstructuur diende, na afweging, te worden geïntegreerd in een natuurstructuur en vervolgens diende er ook een toetsing te gebeuren met een voorstel van agrarische structuur. Bij mijn aantreden heb ik opdracht gegeven aan de diensten die onder mijn bevoegdheid vallen, om deze afbakeningsprocessen opnieuw op te nemen en hierin versneld tot resultaten te komen. In verschillende technische werkgroepen wordt hieraan gewerkt.

In het ontwerp van bosstructuur zijn zoekzones voor bosuitbreiding opgenomen. Na afweging met de natuurstructuur en agrarische structuur zullen de behouden zoekzones voor bosuitbreiding worden opgenomen in de volgende documenten. Het is mijn de verantwoordelijkheid deze voorstellen in te brengen in het planningsproces van Ruimtelijke Ordening tot afbake-

ning van de structuren van het buitengebied. In het planningsproces van Ruimtelijke Ordening is in een ruime consultatieronde voorzien.

- Op elk moment is een discussie in het Vlaams Parlement mogelijk over dit onderwerp. Het is allicht opportuun de finalisering van de diverse afbakeningsprocessen af te wachten.

Vraag nr. 139
van 17 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Kleinschalige waterzuivering – Meetjesland

Zoals de Westhoek (zie schriftelijke vraag nr. 68 van 21 december 1999 van de heer Jacky Maes ; *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 18 februari 2000, blz. 630 – red.*) is het Meetjesland een uitgesproken plattelandsgebied dat deel uitmaakt van een netwerk van honderden grachten, beken en afwateringskanalen van de streek. De waterkwaliteit in het Meetjesland bepaalt in belangrijke mate de kwaliteit van de natuur, het landschap en dus ook het plattelandstoerisme, en de levenskwaliteit in het algemeen.

Het gehele Meetjesland aansluiten op grote waterzuiveringsstations is onbetaalbaar en ook niet wenselijk. Daartegenover is het realiseren van kleinschalige waterzuiveringssystemen wel wenselijk en betaalbaar.

- Welke kleinschalige waterzuiveringsprojecten zijn er voor de komende vier jaar gepland in het Meetjesland ?

Wat betekenen deze projecten in de globaliteit van het Meetjesland ?

- Wat zijn voor deze projecten de beschikbare middelen ?

Antwoord

- In het Meetjesland wordt momenteel door het Vlaams Gewest de kleinschalige waterzuiveringsinstallatie (KWZI) Watervliet gepland binnen het investeringsprogramma 2003-2005. Het betreft de sanering van een gebied van ongeveer 850 inwoners. De installatie zal ter uitvoering worden opgedragen aan de NV Aquafin.

Verder kunnen in dit gebied nog een aantal kleinere kernen worden afgebakend waarvoor

een KWZI aangewezen is. Het betreft Sint-Margriete, Sint-Jan-in-Eremo, Waterland-Oudeman (alle behorend tot de gemeente Sint-Laureins) en Middelburg in Maldegem. De sanering van deze kleinere gebieden (respectievelijk 280, 150, 300 en 330 IE) behoort tot de gemeentelijke bevoegdheid. Voor de kernen Sint-Margriete en Middelburg werd reeds door de betrokken gemeente een subsidieaanvraag ingediend bij de Vlaamse Milieumaatschappij. Beide projecten werden goedgekeurd en opgenomen in een subsidiëringsprogramma.

De uitvoering van deze kleinschalige waterzuivering vrijwaart het uitgestrekte poldergebied van lokale vervuiling door de lozing van huishoudelijk afvalwater. Ook de bemesting van het landbouwareaal (ook vanuit Nederland) vormt een bedreiging voor de kwaliteit van het stilstaande polderwater.

- Projecten van KWZI's beneden de 500 inwonerequivalenten (IE) kunnen momenteel in aanmerking komen voor een subsidie van 50 % vanuit het Vlaams Gewest.

De in het betrokken subsidiebesluit opgenomen stimuli blijken echter onvoldoende voor de meeste gemeenten.

Bovendien zijn de te respecteren procedure en timing te zwaar. Bijgevolg wordt momenteel gewerkt aan een aangepast subsidiebesluit, dat onder meer deze knelpunten dient te verhelpen.

Vraag nr. 140
van 17 maart 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Campina Vosselaar – Bodemonderzoek

In Vosselaar worden een nieuw woonerf met 22 gezinswoningen en een speelterrein gepland op de site van het vroegere bedrijf Campina BVBA. Op deze site was een kachelgieterij actief van 1940 tot 1957 ; nadien werden er kachelonderdelen vernield en kachelplaten gëmailleerd.

Uit een oriënterend bodemonderzoek blijkt dat er een reeks van bodemsaneringsnormen is overschreden, meer bepaald voor één PAK (polycyclische aromatische koolwaterstof) en voor drie zware metalen (nikkel, zink, chroom). Vooral in het grondwater zijn de overschrijdingen reëel (4,7 maal boven de norm voor zink en 7,25 maal boven de norm voor nikkel). In de bodem werden ook hoge

arseenconcentraties teruggevonden, boven de saneringsnorm voor landbouwgebied, maar onder de norm voor bestemmingstype woonzone.

Volgens het beoordelingsschema van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) was voor deze site sprake van een "ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging". Volgens de bodemsaneringsdeskundige echter niet, ervan uitgaande dat het freatisch grondwater (met te hoge concentraties aan zink en nikkel) "nagenoeg niet gebruikt wordt voor drinkwaterconsumptie in de gemeente, enkel voor irrigatiedoel-einden". Daarbij beroept men zich op een mondelinge mededeling van de gemeentelijke milieuambtenaar. Uiteindelijk werd dit laatste oordeel gevolgd. Een beschrijvend bodemonderzoek werd niet nodig geacht.

Gezien de activiteiten die vroeger op het terrein plaatsvonden, meer bepaald de opslag van mogelijk vervuilende stoffen op sommige delen van het terrein, blijft er nochtans enige ongerustheid nu heel deze zone tot woonzone zou worden omgevormd. Het is natuurlijk van belang nieuwe problemen naar het model van de Lievenswijk (Kapellen) of de Kouterwijk (St-Amands) te voorkomen.

1. De vraag blijft of in deze omstandigheden geen bijkomend onderzoek nodig is. Bovendien blijft het onduidelijk of er nu al dan niet moet worden gesaneerd, alvorens de werkzaamheden voor de bouw van de nieuwe woningen aanvangen. Bij de gemeente en bij OVAM worden terzake tegenstrijdige verklaringen afgelegd.

Kan de minister terzake verduidelijking brengen ?

Werd de OVAM door de gemeente op de hoogte gebracht van de verkavelingsplannen ?

2. En met betrekking tot de procedure : is het regel dat in dit soort van discussiegevallen het beoordelingsschema van OVAM uiteindelijk niet wordt gevolgd ?

Is het niet nodig de afweging "ernstige aanwijzing voor ernstige bedreiging" meer te objectiveren ? Hoeveel staat het met de studies terzake ?

Antwoord

1. De OVAM vindt het niet noodzakelijk dat er een bijkomend bodemonderzoek wordt uitgevoerd op het terrein van de site van het vroege

re bedrijf Campina BVBA. Het oriënterend bodemonderzoek dat op 4 december 1998 door de erkende bodemsaneringsdeskundige Geolab werd opgemaakt in opdracht van Campina BVBA, werd door de OVAM conform verklaard.

In dit bodemonderzoek werd een overschrijding van de bodemsaneringsnorm voor nikkel, zink en chroom in het grondwater en voor benzo(a)pyreen in de bodem vastgesteld. De analyseresultaten werden algemeen getoetst aan de bodemsaneringsnormen voor het bestemmings-type III, namelijk woonzone. Volgens het beoordelingsschema van de OVAM was er voor deze site sprake van een ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging. De erkende bodemsaneringsdeskundige geeft in een gemotiveerd besluit aan dat er echter voor dit specifieke geval geen sprake is van een ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging. De OVAM kan op basis van de analyseresultaten en de risico-evaluatie in het rapport van het bodemonderzoek het besluit van de erkende bodemsaneringsdeskundige volgen.

Er is geen beschrijvend bodemonderzoek noodzakelijk. Er dient bijgevolg niet te worden gesaneerd alvorens de werkzaamheden voor de bouw van de nieuwe woningen kunnen aanvangen.

De OVAM werd pas op 29 februari 2000 op de hoogte gesteld van het initiatief van de gemeente om het terrein te verkavelen, en dit naar aanleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

2. Een oriënterend bodemonderzoek dient te worden uitgevoerd door een erkende bodemsaneringsdeskundige. De deskundige dient hierbij de richtlijnen te volgen voor de uitvoering van het oriënterend bodemonderzoek zoals opgenomen in de "Standaardprocedure voor oriënterende bodemonderzoeken" die sedert februari 1997 van kracht zijn geworden.

Indien uit het oriënterend bodemonderzoek blijkt dat er ernstige aanwijzingen zijn voor een ernstige bedreiging, dient men in het geval van een historische bodemverontreiniging over te gaan tot een beschrijvend bodemonderzoek.

Van het beoordelingskader m.b.t. de ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging voor historische bodemverontreiniging kan echter worden afgeweken indien uit het oriënterend

bodemonderzoek blijkt dat op basis van het volgens de standaardprocedure uitgevoerde bodemonderzoek reeds een meer nauwkeurige berekening van het risico mogelijk is. Dit dient voldoende te worden gemotiveerd door de erkende bodemsaneringsdeskundige. Een afwijking van het beoordelingsschema wordt meermaals toegepast.

De OVAM acht het niet nodig om de afweging "ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging" meer te objectiveren, daar de situaties zeer sterk kunnen verschillen m.b.t. de bepaling van het risico. Het al dan niet volgen van het beoordelingsschema is afhankelijk van de soort verontreiniging, van de gevonden concentraties en van de ligging en functie van het terrein. In het kader van de aanpassing van het Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo) wordt de bodemsaneringsnorm voor zink in het grondwater bekeken. Hierbij baseren we ons op een studie uitgevoerd door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO), in opdracht van de OVAM.

Vraag nr. 141
van 17 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Oude Schelde Bornem – Overstorten

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 88 van 26 januari 2000 aangaande het overstorten in de omgeving van de Oude Schelde in Bornem, stelt de minister dat het om een noodzakelijk kwaad gaat, maar dat de code van goede praktijk voorschrijft dat de overstorten maximaal zevenmaal per jaar mogen gebeuren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 835 – red.*).

Graag vernam ik of, hoe en door wie hierop controle wordt uitgeoefend.

Antwoord

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger hiervoor naar het antwoord op vraag nr. 88 van 26 januari 2000. Hierin wordt gesteld dat riolen en overstorten op zich momenteel niet ingedeeld zijn als hinderlijke inrichting.

Daarom is de uitbating van dergelijke constructies niet milieuvergunningplichtig en zijn de toezichtsbepalingen van het Vlarem niet van toepassing. Met andere woorden, controles op de overstortfre-

quentie worden niet uitgevoerd. De bepaling waarbij het overstort maximaal zevenmaal per jaar in werking mag treden, behoort tot één van de uitgangspunten bij de dimensionering van de waterzuiveringsinfrastructuur.

Eenieder die beweert schade geleden te hebben door verhoogde overstortfrequenties (in dit geval de beheerder van de waterloop) kan voor de burgerlijke rechter schadevergoeding vorderen.

Er dient wel op te worden gewezen dat een overstort enkel kan worden geplaatst mits toestemming van de beheerder van de waterloop. Deze kan zijn toestemming eventueel koppelen aan het nemen van een aantal milderende maatregelen.

Vraag nr. 142
van 17 maart 2000
van de heer CARL DECALUWE

Gescheiden rioleringsstelsels – Toepassing bij huisvestingsprojecten

In 1999 werd het subsidiëringsbesluit inzake gemeentelijke en prioritaire rioleringen aangepast. De gemeenten kunnen nu 75 % subsidie verkrijgen wanneer zij gescheiden rioolstelsels aanleggen. De bedoeling is het hemelwater af te koppelen en af te voeren via een grachtenstelsel.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 41 van 22 november 1999 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 419 – red.*) blijkt dat er een tendens is om meer gescheiden stelsels uit te bouwen.

Het Vlaams Gewest realiseert via de huisvestingsmaatschappijen (en in samenwerking met gemeenten) nieuwe huisvestingsprojecten waarbij volledig nieuwe verkavelingen worden aangelegd. De vraag rijst dan natuurlijk of het Vlaams Gewest ook hier aandringt op de uitbouw van gescheiden stelsels.

1. Heeft de minister weet van nieuwe huisvestingsprojecten die volgens de oude principes worden aangelegd ?

Zo ja, over welke projecten gaat het, en moet het Vlaams Gewest hierin dan niet het voortouw nemen ?

2. Heeft de minister initiatieven genomen om dat naar de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

1. Het subsidiebesluit van 30 maart 1996, gewijzigd op 23 maart 1999, reglementeert de subsidiëring voor de aanleg van gemeentelijke rioleringen door de gemeente. Dit subsidiebesluit bevat geen mogelijkheid tot subsidiëring voor de aanleg van rioleringen door bijvoorbeeld huisvestingsmaatschappijen.

Rioleringsprojecten die worden gerealiseerd als onderdeel van projecten met de huisvestingsmaatschappijen als bouwheer, worden opgevolgd door het departement Algemene Zaken en Financiën – afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur, en vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Indien de gemeente de riolering financiert en deze aanlegt in een gezamenlijk dossier met de huisvestingsmaatschappijen, dan bestaat de mogelijkheid tot subsidiëring wel. In dit geval wordt de controle onder andere inzake de scheidingsprincipes door de ambtelijke commissie uitgevoerd met het oog op de naleving van de code van goede praktijk.

2. Door de goedkeuring van de code van goede praktijk bij omzendbrieven van 31 juli 1996, 19 december 1996 en 23 maart 1999, voor de verschillende delen, werden de krachtlijnen voor de aanleg van rioleringen, individuele voorbehandelingsinstallaties, kleinschalige zuiveringen, grachten, hemelwaterputten en infiltratievoorzieningen vastgesteld.

Deze richtlijnen dienen door alle betrokkenen bij de uitvoering van de in Vlarem II opgenomen bepalingen te worden gehanteerd, in het bijzonder m.b.t. de bepalingen inzake rioleringsbeleid en afkoppeling van hemelwater.

De richtlijnen gelden bijgevolg eveneens voor huisvestingsmaatschappijen bij de aanleg van rioleringen.

Vraag nr. 143
van 17 maart 2000
van de heer BRUNO TOBBACK

Kanaal Leuven-Dijle – Waterkwaliteit

Uit de jaarverslagen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) blijkt dat in 1998 de kwaliteit van het water in het Kanaal Leuven-Mechelen ter

hoogte van Leuven slecht is. In Haacht blijkt ze daarentegen goed en in Mechelen zeer goed ("Waterkwaliteit. Lozingen in het water 1998", blz. 55 en "Waterkwaliteit in Vlaanderen in 1998", blz. 18).

1. Wat zijn de oorzaken van de slechtere waterkwaliteit ter hoogte van Leuven ?
2. Zijn er sinds 1998 maatregelen genomen om deze situatie te verbeteren en zo ja, is er zicht op de effecten daarvan ?
3. Welke bijkomende maatregelen worden nog overwogen ?

Antwoord

1. Het Kanaal Leuven-Mechelen heeft inderdaad een mindere waterkwaliteit.

Het Kanaal Leuven-Mechelen had ook in 1999 een slechte kwaliteit in Leuven en een goede kwaliteit in Mechelen, wat blijkt uit de volgende cijfers (gemiddelden van maandelijkse metingen in 1999) :

	Leuven (Vaartkom)	Mechelen (Walem)
Belgische biotische index (BBI)	4 ("slechte kwaliteit")	7 ("goede kwaliteit")
Zuurstof (mg/l)	5,04	8,31
Nitraat + nitriet (mgN/l)	5,98	4,33
Ammonium (mgN/l)	2,36	0,84
Fosfor totaal (mgP/l)	0,76	0,33
Prati-index 1998 ¹	4,3 ("verontreinigd")	1,5 ("aanvaardbaar")

¹ De Prati-index van 1999 is nog niet beschikbaar.

Wel werd in 1999 in Mechelen (Walem) een achteruitgang van de kwaliteit vastgesteld. Terwijl de BBI gedurende vier achtereenvolgende jaren (1995-98) een score had van 9 ("zeer goede kwaliteit"), viel die in 1999 terug tot 7 ("goede kwaliteit"). Op de meetplaats was veel drijvend afval in het water te zien.

De waterkwaliteit van het Kanaal Leuven-Mechelen wordt in Leuven voornamelijk bepaald door de kwaliteit van de waterloop de Voer. Ongeveer honderd meter voor de Dijle via "de Hond" (een constructie en geen waterloop) het Kanaal Leuven-Mechelen voedt, mondt de Voer

aan dezelfde kant uit in de Dijle. Omdat ter hoogte van "de Hond" dit Voerwater nog niet volledig gemengd is met het Dijlewater, wordt het kanaal in hoofdzaak gevoed door de Voer. De Voer heeft een slechtere kwaliteit dan de Dijle, wat blijkt uit de volgende gegevens van beide waterlopen bij het binnenkomen van Leuven (gemiddelden van maandelijkse metingen in 1999) :

	Dijle in Leuven (sportcentrum KUL)	Voer in Heverlee (campus Arenberg)
Belgische biotische index (BBI)	5 ("matige kwaliteit")	2 ("zeer slechte kwaliteit")
Zuurstof (mg/l)	6,46	3,74
Nitraat + nitriet (mgN/l)	6,63	2,14
Ammonium (mgN/l)	1,80	8,58
Fosfor totaal (mgP/l)	0,77	2,12
Prati-index 1998	4,6 ("verontreinigd")	10,7 ("zwaar verontreinigd")

De kwaliteit van het kanaalwater verbetert geleidelijk naar Mechelen toe door het zelfreinigend vermogen van de waterloop. Hierbij speelt de lange verblijftijd van het water (circa drie maanden) in het kanaal een belangrijke rol.

2 en 3. Om de waterkwaliteit van het kanaal Leuven-Mechelen te verbeteren, werd een aantal jaren geleden het voorstel geopperd om de Voer via sifoning langs de andere oever van de Dijle en stroomafwaarts van "de Hond" te laten uitmonden. Na technisch onderzoek van de Aminoal-afdeling Water (Aminoal : administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) bleek dit echter veel complexer en duurder dan aanvankelijk gedacht, zodat deze maatregel niet in aanmerking werd genomen.

Door de aanleg van de collectoren langs de Voer, zowel naar de zuiveringsinstallatie van Leuven als naar de zuiveringsinstallatie van Teruren, zal de kwaliteit van de Voer echter aanzienlijk verbeteren (zie **bijlage** : "Sanering van de Voer"). Immers, het overgrote deel van de woningen in het gebied is reeds aangesloten op de riolering. Fase 1 en fase 2 van de collector Voer zijn nu in uitvoering. Fase 1 wordt naar verwachting in augustus dit jaar opgeleverd. Op deze collector zal een belangrijk deel van de universitaire campus van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) aangesloten zijn,

zodat de impact belangrijker zal zijn dan wat zou kunnen blijken uit de in bijlage vermelde cijfers (deze cijfers vermelden immers enkel de residentiële inwoners, dus geen studenten, noch bedrijven e.d.).

De rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) Teruren had reeds in 1996 moeten worden opgeleverd. De werken zijn echter nog niet begonnen. Het dossier is reeds geruime tijd geblokkeerd wegens vergunningsproblemen.

Recentelijk werd de rechteroever van het Kanaal Leuven-Mechelen ecologisch heraangelegd, met onder meer de aanleg van plasbermen en rietaanplantingen. Dit kan zowel de zelfzuiverende werking van de waterloop als de visstand ten goede komen.

Vermelden we ten slotte dat het aantal versassingen op het Kanaal Leuven-Mechelen in de toekomst zou kunnen worden opgedreven. Momenteel zijn er gemiddeld zes versassingen per dag. Een studie in opdracht van administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) heeft echter uitgewezen dat men theoretisch tot twintig versassingen per dag zou kunnen gaan, terwijl het optimum rond zestien versassingen zou liggen. Mogelijk zou dit de waterkwaliteit in het kanaal negatief kunnen beïnvloeden, omdat door een toenemend aantal versassingen de verblijftijd van het water wordt ingekort. Het is echter nog niet duidelijk in welke mate. Bovendien kan een toenemende scheepvaart ook de waterkwaliteit negatief beïnvloeden (lozingen, golfslag).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 144
van 17 maart 2000
van de heer BRUNO TOBBACK

Waterzuiveringsprojecten – Rotselaar

In het Demerbekken is men pas sedert de jaren negentig begonnen met het aanleggen van collectoren en zuiveringsinstallaties. Dat heeft geleid tot een kwaliteitsverbetering van het water, onder meer op het traject tussen de gemeenten Rotselaar en Aarschot. Op het traject tussen Rotselaar en Mechelen werd in 1998 nog een slechte waterkwaliteit vastgesteld (Jaarverslag van de VMM : "Waterkwaliteit. Lozingen in het water 1998", blz. 54 en 58).

Uit een artikel in De Standaard van 10 februari 2000 ("Werk aan de waterkant"), dat voornamelijk handelt over voorstellen voor de aanleg van kleinschalige waterzuivering, blijkt dat er ook voor de gemeente Rotselaar een project zou bestaan.

Graag had ik van de minister vernomen welke concrete zuiveringsaanpak in dit project wordt overwogen en op basis van welke argumenten.

Antwoord

Het project in Rotselaar waarvan sprake in het artikel "Werk aan de waterkant" uit De Standaard van 10 februari 2000 betreft de sanering van de wijk Middelberg.

Deze wijk is gedeeltelijk voorzien van een gemengde riolering. De sanering van de betrokken lozingspunten is opgenomen in het bovengemeentelijk investeringsprogramma en het gemeentelijk subsidiëringsprogramma. Door de aanleg van verbindingrioleringen en gemeentelijke riolering zal de wijk Middelberg, samen met het nog andere gebieden in Rotselaar, worden aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI).

In de huidige toestand lozen echter heel veel woningen hun huishoudelijk afvalwater naar een verliesput en hun hemelwater in de straatriolering. Een effectieve sanering van dit gebied vereist bijgevolg een maximale afkoppeling tussen afvalwater en hemelwater, het aansluiten van het afvalwater op de straatriolering en het afkoppelen van het hemelwater naar een hemelwaterput of een infiltratievoorziening. Aangezien het een hellend gebied betreft, kunnen hierbij heel wat problemen optreden.

Het project waarvan sprake in De Standaard betreft dan ook niet een studie omtrent kleinschalige zuivering voor de wijk Middelberg, maar wel een studie omtrent de mogelijkheden voor de afkoppeling van het hemelwater en vooral de aansluiting van het afvalwater op de riolering. In dit kader wordt gedacht aan een systeem van een pompput per woning, gecombineerd met drukriolering.

Deze studie wordt momenteel uitgevoerd door een student in het kader van een eindwerk en loopt in opdracht van het buurtcomité.

De studie zal ter evaluatie worden voorgelegd aan het gemeentebestuur.

Vraag nr. 145 van 21 maart 2000 van de heer DIDIER RAMOUDT

Drinkwater – Prijsverschillen

Uit de Vlaamse Regionale Indicatoren (editie 1999) kon ik vernemen dat er nogal wat verschillen zijn in de prijzen die aan de consument worden aangerekend voor drinkwater. Die prijsverschillen zijn er omdat het drinkwater door verschillende maatschappijen wordt geleverd en omdat zij daarbij verschillende productiemethodes hanteren en met verschillende distributiesituaties worden geconfronteerd.

De gebruiker heeft hieraan geen enkele boodschap, hem interesseert natuurlijk alleen de prijs. De consument is evenwel niet vrij om zijn waterleverancier te kiezen. Je zult maar de pech hebben in Wortegem-Petegem te wonen. Op het vlak van waterprijs althans.

1. Staan er, naar analogie van wat minister Stevaert van plan is met de elektriciteitsmarkt, ook initiatieven op stapel om de drinkwatermarkt te liberaliseren ?
2. Waarom worden er, in afwachting van een eventuele liberalisering, geen maximumprijzen opgelegd, net zoals dat bijvoorbeeld voor brood het geval is, aangezien drinkwater een levensnoodzakelijk goed is ?

Antwoord

1. Gelet op de specifieke kenmerken van de drinkwatermarkt, die anders liggen dan de elektriciteitsmarkt, zijn er geen initiatieven om de drinkwatermarkt te liberaliseren.

Wel zal worden onderzocht op welke manier de performantie van de drinkwatermaatschappijen op diverse vlakken (financiën, ecologie en consumentenbeleid) kan worden vergeleken in een zogenaamde "benchmarking".

Het opstellen van beheerscontracten kan hierbij een eerste stap zijn.

2. Drinkwater is inderdaad een levensnoodzakelijk goed, dat op een duurzame manier moet worden gebruikt. Daarom zijn de gemeenten, de gemeentebedrijven, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening ertoe gehouden aan

elk van de op hun openbaar waterleidingsnet aangesloten huishoudelijke abonnees met ingang van 1 januari 1997 jaarlijks een hoeveelheid leidingwater gratis te leveren gelijk aan 15 m³ per persoon die op 1 januari van het beschouwde jaar gedomicilieerd is op het adres van de aansluiting op het openbare waterleidingnet. Enkel het meerverbruik en de abonnementsvergoeding moeten dus worden betaald. Door op een duurzame manier om te gaan met water, en hiervoor verwijs in naar alle initiatieven rond de campagne "Water. Elke druppel telt", kan dus ook financieel worden bespaard.

In het kader van het MINA-plan 2 (het Vlaamse milieubeleidsplan) zal worden onderzocht in hoeverre de tariefstructuren kunnen worden geüniformiseerd. Dit moet een eerste stap zijn in het stroomlijnen van de drinkwaterprijzen in Vlaanderen.

Het is evenwel zo dat de prijszetting een federale materie is. Op basis van de financiële gegevens dient de drinkwaterleverancier een dossier in bij het federale ministerie van Economische Zaken. Op advies van het Comité der Prijzen beslist de minister van Economische Zaken dus of een prijsverhoging al dan niet wordt goedgekeurd. Het Vlaams Gewest heeft in dit Comité der Prijzen slechts een adviserende rol. In de praktijk bestaat er dus een maximumprijs die door de drinkwatermaatschappij niet mag worden overschreden.

Vraag nr. 146
van 21 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Boelwerf Temse – Sanering en herbesteding

Zie :
Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media
Vraag nr. 90
van 21 maart 2000
van de heer Jos De Meyer
blz. 1294

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 147
van 21 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER

Dijken – Afgrasbeleid

Zie :
Minister-vice president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 235
van 21 maart 2000
van de heer Jos De Meyer
blz. 1203

Antwoord

Het beheer van de dijken langs de Schelde, de Durme en de Nete valt niet onder mijn bevoegdheid. Daarom kan ik niet inhoudelijk antwoorden op de vier gestelde vragen. Uiteraard ligt de problematiek, gezien mijn bevoegdheden, me echter wel nauw aan het hart. Bovendien lijkt een doorgedreven samenwerking tussen verschillende afdelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap me de meest aangewezen manier om het vermelde probleem op te lossen.

Eenzelfde werkwijze leidde op 29 april 1997, naar aanleiding van heel wat klachten en in opdracht van de toenmalige Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, tot het opstellen van een nieuw maaibestek voor de Schelde, de Durme en de Nete. Dat gebeurde door de afdeling Zeeschelde, in nauw overleg met de afdeling Natuur en het Instituut voor Natuurbehoud. Op 10 september 1997 had een eerste evaluatievergadering en bijsturing plaats. Tijdens de laatste evaluatie van 28 februari 2000 werd een nieuw maaibestek opgemaakt, dat een uitgesproken meerwaarde aan natuur zal opleveren zonder afbreuk te doen aan andere waarden zoals veiligheid, landschap en recreatie.

Ook bij grasbeheer met schapen zijn er een aantal cruciale aspecten waar nauw moet op worden toegezien om extra natuurwaarde te creëren. Ik denk hierbij aan een optimaal aantal schapen per hectare en het verbod om biociden en meststoffen te gebruiken. Deze aspecten werden door mijn administratie dan ook naar voor gebracht toen hierover recentelijk informatie werd gevraagd door de afdeling Zeeschelde. Eveneens van belang zijn duidelijke afspraken met de herders en controle op de uitvoering van het beheer.

De afdeling Natuur en het Instituut voor Natuurbehoud van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) hebben reeds geruime tijd ervaring met graasbeheer binnen en buiten natuurreservaten. Die kennis en ervaring aanwezig binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, moeten uiteraard ook ter beschikking worden gesteld van de afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen, om in nauwe samenwerking te zoeken naar de beste oplossing voor alle betrokken partijen (de waterloopbeheerder, de herders, de recreanten en de natuur). Het overleg over het maaibeheer bewijst dat door een dergelijke constructieve manier van samenwerken snel ecologisch en technisch aanvaardbare beheersvormen kunnen worden bereikt.

In het kader van een verbrede landbouw lijkt het onderhoud van dijken door schapenhouders een interessant gegeven, dat verder moet worden opgevolgd. Zowel het onderhoud van het landschap als de toeristische troef van de weidende schapen moeten worden belicht.

Indien de kosten voor het onderhoud door schapenhouders lager liggen dan de kosten voor onderhoud door anderen, kan worden verondersteld dat de schapenhouders verder deze dijken kunnen begrazen. Zelfs als het onderhoud door de schaapherders iets duurder is, zou men hen toch voorrang kunnen geven. Zij hebben in het verleden geïnvesteerd in een landbouwbedrijf met het oog op het onderhoud van deze dijken. Wanneer men zoekt naar een rechtmatige vergoeding of de vergoedingen wil aanpassen, zal de bedrijfseconomische boekhouding van deze bedrijven ongetwijfeld de nodige informatie opleveren.

Daarom zal ik, in samenspraak met mijn collega Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, de cel Natuurtechnische Milieubouw van de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van Aminal de opdracht geven om het noodzakelijke overleg op te starten. Dat overleg moet leiden tot oeverbeheerplannen waarbij alle functies van de waterloop en de oever aan bod komen. Praktisch overleg met de betrokken afdelingen ter plaatse (afdeling Zeeschelde, buitendiensten Antwerpen en Oost-Vlaanderen van de afdeling Natuur en Instituut voor Natuurbehoud) moet resulteren in een duidelijk en haalbaar begrazingsbestek, met aandacht voor alle relevante aspecten.

Vraag nr. 148
van 21 maart 2000
van de heer JACKY MAES

VMM-labo's – Vestigingsplaats

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft laboratoria in Oostende, Gent en Antwerpen. De buitendienst Gent van de VMM zoekt momenteel een nieuwe locatie. In die nieuwe locatie zou niet alleen het labo Gent worden opgenomen, maar ook de labovestiging van Oostende. Momenteel wordt blijkbaar uitgekeken naar een locatie in Merelbeke.

Voor de zeventien personeelsleden, die van Oostende naar Merelbeke zouden moeten verhuizen, betekent dit een enorme aanpassing, aangezien zij hun familiaal en sociaal leven in de regio Oostende hebben uitgebouwd. Daarenboven is de mogelijke locatie in Merelbeke moeilijk bereikbaar met het openbaar vervoer. De laatste jaren zijn er miljoenen geïnvesteerd in de modernisering van laboratoriuminfrastructuur in Oostende, zodat een verhuis naar Gent niet zou getuigen van een gezond financieel beleid. In Oostende worden waterstalen uit de provincie West-Vlaanderen, genomen door monsternemers van de buitendienst Oostende, geanalyseerd. Een verhuis naar de regio Gent zou betekenen dat deze stalen elke dag naar ginder moeten worden getransporteerd. Kortom, er zijn onvoldoende redelijke argumenten om een modern en efficiënt laboratorium zomaar op te doeken en over te plaatsen.

1. Is de Gentse buitendienst van de VMM inderdaad op zoek naar een nieuwe locatie? Zo ja, waar wordt hij gehuisvest?
2. Worden de labo's van Gent en Oostende hierin ondergebracht? Zo ja, op basis waarvan is deze beslissing genomen?
3. Welke gevolgen zal dit hebben voor de werkgelegenheid van de zeventien personeelsleden in de VMM-vestiging in Oostende?
4. Worden er specifieke sociale maatregelen genomen voor het personeel dat moet verhuizen?

Antwoord

1. Voor de buitendienst Gent van de Vlaamse Milieumaatschappij worden mogelijkheden voor een nieuwe huisvesting gezocht.

In de huidige stand van het dossier is het nog niet mogelijk een nieuwe locatie voorop te stellen.

2. Bij het zoeken naar een nieuwe locatie wordt rekening gehouden met de mogelijkheid het labo Gent en eventueel op termijn het labo Oostende daar onder te brengen. Aan de basis hiervan liggen de vaststellingen dat enerzijds het labo Gent kampt met plaatsgebrek en op de huidige vestigingsplaats geen uitbreiding mogelijk blijkt, en dat anderzijds een samenvoeging van de laboratoria zou leiden tot een verhoogde effectiviteit en efficiëntie.
3. Aangezien m.b.t. de herlocatie nog geen enkele beslissing genomen is, is het voorbarig in te gaan op mogelijke gevolgen.
4. Wanneer het dossier een meer concrete vorm aanneemt, zal hierover overleg worden gepleegd met alle betrokkenen en indien de optie tot herlocatie van de laboratoria zou worden gevolgd, zal dit gepaard gaan met de gepaste begeleidende overgangmaatregelen om negatieve gevolgen voor de personeelsleden en voor de Vlaamse Milieumaatschappij te vermijden.

Vraag nr. 149
van 21 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Schipdonkkanaal – Vervuiling

Omtrent de graad van vervuiling van het Schipdonkkanaal (Afleidingskanaal van de Leie) is er weinig bekend.

Daarom had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Zijn er reeds metingen uitgevoerd in het Schipdonkkanaal ? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ?
2. Mocht er vervuiling zijn van de kanaalbodem, is er dan een bedreiging voor de volksgezondheid ?
3. Bestaan er plannen om de vervuiling uit het slib te verwijderen ? Zo ja, op welke termijn ?
4. Bestaat er gevaar voor de visvangst in het Schipdonkkanaal ?
5. Is er zicht op de oorzaak van de verontreiniging ? Zo neen, welke stappen werden reeds ondernomen om de verantwoordelijken op het spoor te komen en de "vingerafdrukken" van de vervuilers te bepalen ?
6. Wie is verantwoordelijk voor de sanering van het Schipdonkkanaal ?

Antwoord

1. – Wat de water(kolom)kwaliteit betreft, worden reeds lang metingen uitgevoerd, namelijk reeds van in de jaren tachtig door de toenmalige Waterzuiveringsmaatschappij. Deze metingen werden voortgezet door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering en tot op heden door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

In de jaren tachtig was de kwaliteit van het Afleidingskanaal van de Leie of Schipdonkkanaal een weerspiegeling van de kwaliteit van de Leie. Aangezien de Leie zwaar verontreinigd was, was de kwaliteit van het Afleidingskanaal eveneens slecht (de volksmond noemde dit kanaal niet voor niets "de stinker"). Niet enkel het Leiewater was de oorzaak van de verontreiniging, ook zijlopen van het Schipdonkkanaal zoals de Poekebeek droegen bij tot de verontreiniging. Gaandeweg is de waterkwaliteit van het Schipdonkkanaal verbeterd als gevolg van saneringen in binnen- en buitenland (bedrijfssaneringen, investeringen in zuiveringsinfrastructuur).

De aangevoerde vuilvrachten verminderen ook omdat sinds 1993 veel meer Leiewater dan vroeger via het Kanaal Gent-Oostende naar de Ringvaart om Gent wordt afgeleid (zie ook verder).

- Door de VMM werden in 1992 tijdens een eenmalige meetcampagne een zestigtal waterbodems bemonsterd. Op twee punten van het Afleidingskanaal van de Leie werden fysico-chemische analyses uitgevoerd (**bijlage 1**).
- Verder beschikt de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) over twee analyseresultaten van het Afleidingskanaal in het kader van de studie "Karakterisatie van de bodems van de bevaarbare waterlopen" (Aminal in samenwerking met AWZ, en met de mede-

werking van de VMM). Deze gegevens zijn opgenomen in de waterbodembank van Aminoal, afdeling Water. Het betreft een staalname op 10 juni 1999 in Eeklo en in Zomergem. Op beide locaties werd de Triade toegepast.

De resultaten zijn vrij identiek voor deze twee locaties. Fysisch-chemisch is de kwaliteit zeer slecht, met als voornaamste parameters die hiervoor verantwoordelijk zijn : kwik, apolaire koolwaterstoffen, organochloorpesticiden, polychloorbifenylen (PCB) en polyaromatische koolwaterstoffen (PAK). De biotische waterbodemindeks is ook laag : 3 en 4 voor respectievelijk GK 291 en GK 292. De ecotoxicologische klasse bedraagt respectievelijk 3 en 2.

De globale Triadekwaliteitsbeoordeling bedraagt 4 (zie antwoord op vraag 2), zowel voor GK 291 als GK 292.

- In het kader van bovenvermelde studie werden van 6 tot 16 maart 2000 nog negen bijkomende locaties bemonsterd en geanalyseerd volgens de Triade. Eerstdaags worden de resultaten verwacht.
  - Alle gegevens van deze studie zullen, eens de studie afgerond (einde juni 2000), openbaar worden gemaakt via een publicatie en een studiedag.
  - De resultaten werden ook getoetst aan de normen van het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) voor hergebruik als bodem. Geen van beide in 1999 bemonsterde specie kan vrij worden aangewend als bodem. GK 292 kan zelfs niet worden gebruikt als bodem in gebieden type V (industriegebieden).
2. Risico's zijn er slechts in zoverre er besmetting van het grondwater door uitloging van de verontreinigingen uit het sediment zou optreden en/of er zou worden gehengeld op vis die via bioaccumulatie een risico via consumptie zou kunnen vormen. Zolang het sediment onaangevoerd op de bodem van het kanaal blijft liggen, zijn er weinig andere risico's voor de volksgezondheid.

De beoordeling van waterbodems gebeurt op basis van de Triademethodologie. Deze methodologie is een geïntegreerde in situ-methode die zowel fysisch-chemische als ecotoxicologische

en biologische gegevens combineert. In dit opzicht kan de Triademethode worden gezien als een ecologische beoordelingsmethode die al dan niet een ernstige aanwijzing geeft voor een ernstige bedreiging van het aquatisch milieu in het kanaal.

Gebruikmakend van de referentiewaarden en de beoordeling volgens de Triademethodologie voor waterbodems zoals opgesteld tijdens de "Methodologische studie naar de ecologische effecten van de bodems van de Vlaamse waterlopen" (ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, 1995), kunnen de fysisch-chemische resultaten van 1992 als volgt worden beoordeeld.

- a) Meetplaats in Maldegem (Lambertcoördinaten 90350/210800)
  - Van de beoordeelde zware metalen blijkt dat lood, cadmium en kwik in veel hogere concentraties aanwezig zijn dan in de referentietoestand.
  - Dit is eveneens het geval voor de som van 7 PCB's en 6 PAK's.
  - Minder sterke afwijkingen ten opzichte van de referentietoestand werden gevonden voor chroom, koper en zink.
- b) Meetplaats in Nevele (Lambertcoördinaten 94000/196230)
  - Op dit punt werden lichte verhogingen ten opzichte van de referentieconcentraties gevonden voor chroom, lood, cadmium, koper, kwik, zink en PCB's.

Aangezien er in 1992 nog geen ecotoxicologische en biologische analyses werden uitgevoerd, kunnen verder geen volledige interpretaties worden toegevoegd.

De slibgegevens (**bijlage 2**) van het Schipdonkkanaal van 10 juni 1999 werden ook verkregen door het toepassen van de Triademethodologie. Algemeen kan worden aanvaard dat een Triadekwaliteitsbeoordeling klasse 4, zoals het geval is voor de in 1999 bemonsterde locaties op het Schipdonkkanaal, gelijk kan worden gesteld met "ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging".

In dat opzicht kunnen de gegevens van de Triade moeilijk worden geëxtrapoleerd naar humane risico's. De humane risico's kunnen aanwezig

zijn wanneer de vervuiling door bioaccumulatie terecht komt in bijvoorbeeld vis (paling, snoek, snoekbaars) die door de mens wordt geconsumeerd of die door biomagnificatie in de voedselketen komt. Er kan eveneens blootstelling geschieden bij het zwemmen of het duiken. Door scheepvaart en andere activiteiten kan het slib worden omgewoeld en in contact komen met vooral de huid. Lipofiele polluenten kunnen worden opgenomen via de huid. Orale opname van contaminanten is zo goed als uit te sluiten.

Het Schipdonkkanaal wordt niet gebruikt voor drinkwaterwinning. Rechtstreeks worden de drinkwatervoorraden niet aangetast, maar een aantasting van het grondwater via ondergrondse stroming is mogelijk. Verder onderzoek moet dit uitmaken.

Het onderzoek naar paling is nog lopende bij het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. Het is bekend dat paling een geschikte biomonitor is voor de waterbodemonverontreiniging, meer specifiek voor de opname van PCB's en persistente organochloorpesticiden (in het bijzonder lindaan, hexachloorbenzeen, DDT, DDD en DDE). In mijn opdracht loopt momenteel een onderzoek naar de relatie tussen concentraties in paling en concentraties in het slib.

3. Ik ben niet bevoegd voor dit aspect en moet hiervoor verwijzen naar de waterloopbeheerder, de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ).
4. In het najaar van 1999 werden door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer van 25 palingen uit het Schipdonkkanaal weefselmonsters genomen. De analyseresultaten worden verwacht tegen de zomer van 2000. De stalen zijn afkomstig van volgende zeven locaties : Adegem, grens Eeklo-Maldegem, grens Maldegem-Sint-Laureins, Maldegem, Oostwinkel, Ramskappelle en Zomergem.

De bemonstering past in een campagne om een globaal overzicht te krijgen van de situatie in het Vlaamse gewest met betrekking tot de micropolluenten in de vissen van de openbare waters. Op basis hiervan zullen dan globale maatregelen worden genomen, en voor sommige wateren specifieke.

Voor alle andere waterlopen en vijvers waarvan men kan vermoeden dat de onderwaterbodems door vroegere industrie werden bezoedeld, heb

ik eind november en begin december opgeroepen tot de nodige voorzichtigheid rond de consumptie van paling. Deze oproep geldt alleszins tot op het moment waarop alle vervuilde waterbodems in kaart zijn gebracht.

5. Het Schipdonkkanaal is het afleidingskanaal van de Leie. De Leie was decennia lang zwaar verontreinigd door afvalwaterlozingen in Frankrijk en België. Gaandeweg is de waterkwaliteit verbeterd als gevolg van saneringen in binnen- en buitenland.

In het kader van de uitbating van het emissie-meetnet water en de verwerking van emissiejaarverslagen, beschikt de VMM over een uitgebreide set aan emissiegegevens voor het Vlaamse deel van het stroomgebied. Er dient evenwel op te worden gewezen dat voor een aantal zware metalen de diffuse bronnen (ook) zeer belangrijk zijn ; dit geldt met name voor lood, koper en zink. Ook voor PCB's, die niet mogen worden geloosd, waren diffuse en mogelijk illegale bronnen zeer belangrijk.

Recentelijk nog heb ik een kalender goedgekeurd voor het verbieden van PCB-houdende producten in Vlaanderen.

Als gevolg van het feit dat vanaf het in gebruik nemen (1993) van een nieuwe stuw op de Ringvaart in Evergem (Gent) veel meer Leiewater dan voorheen naar het Kanaal Gent-Terneuzen stroomt, is ook de vuilvracht in het Schipdonkkanaal aanzienlijk gedaald, wat een gunstig effect had op de waterkwaliteit. De verontreinigingen in de waterbodems zijn grotendeels van minder recente oorsprong.

Het is momenteel zo goed als onmogelijk om eventuele vervuilers te identificeren op basis van de waterkwaliteit.

5. Ik ben niet bevoegd voor dit aspect en moet hiervoor opnieuw verwijzen naar de waterloopbeheerder AWZ.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 150
van 24 maart 2000
van de heer PAUL WILLE

Zandwinningsvijver Waasmunster – Visverbod

Door het Vlaams Gewest werd enige jaren geleden de zandwinningsvijver gelegen op het grondgebied Waasmunster aangekocht. Kort daarop werd een verbod tot hengelen ingesteld.

Deze zandwinningsvijvers passen in het Aminimalproject (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) Hamputten, met als doel het vrijwaren van een mooi karakteristiek stuk van de Durmevallei, het vermijden dat de putten op termijn voor andere doelstellingen zouden worden gebruikt die de natuur schade opleveren, en het voeren van een milieuvriendelijk beheer.

Van meet af aan was het echter de bedoeling dat in het gebied Hamputten voldoende ruimte zou worden geschapen voor zachte reactie, zoals onder meer vissport. Een groot gedeelte van deze putten (kant Hamstraat) zou worden gereserveerd als viszone. Het gedeelte aan de kant van de Durme zou worden gevrijwaard als zone voor natuurontwikkeling.

De 22 hectare grote zandwinningsvijver in Waasmunster is een waar hengelparadijs en werd in het verleden, toen de putten nog in privé-handen waren, veelvuldig gebruikt. In Lokeren is de Durme nog moeilijk bevisbaar door het recreatief gebruik van de rivier en het aanbrengen van oeverbeplanting. Hierdoor zijn er in de directe omgeving weinig alternatieven voor de zandwinningsvijver.

Het visverbod is echter nog steeds niet opgeheven.

1. Wat zijn de redenen om tot op heden een algemeen visverbod te handhaven ?
2. Wordt er alsnog aan gedacht dat visverbod op te heffen en zo ja, wanneer ?

Welk deel van de vijver wordt in dat geval toegankelijk voor de vissport en onder welke voorwaarden ?

3. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de ontwikkeling van het project Hamputten van Aminimal ?

Antwoord

De afdeling Natuur is sedert 1994 eigenaar van de voormalige eigendom De Paepe (± 7 ha), en sedert eind 1997 van de voormalige eigendom Meganck, dit laatste in onverdeeldheid met de gemeente Waasmunster voor 10 %.

1. Sinds de aankoop in 1994 is aan de voormalige eigendom De Paepe een zone afgebakend voor visserij (voor al wie een geldig visverlof heeft) vanop de oever, aan de voet van de Durmedijk. Hiervan wordt amper gebruikgemaakt. De zandwinningsputten zijn zeer snel zeer diep, en aldus niet direct geschikt als biotoop voor vissen.

Visserij op de voormalige eigendom Meganck is niet momenteel niet mogelijk. Het is steeds de bedoeling geweest in een zone voor visserij (voor al wie een geldig visverlof heeft) te voorzien langs de Hamstraat. Deze zone was tot eind december 1999, conform de aankoopakte, in gebruik bij de vorige eigenaar.

2. Eind 1999 werden in de zone langs de Hamstraat illegale stortingswerken stilgelegd. De zaak is dan momenteel ook in onderzoek, mogelijke vervuiling wordt door middel van staalnamesingen gecontroleerd en de nodige stappen zullen worden genomen. Het is vrij logisch dat deze situatie medegebruik door vissers niet toestaat.
3. Hieronder zijn alle elementen m.b.t. toekomstvisie terug te vinden.

Bedoelde zandwinningsputten maken deel uit van één groot gebied (± 135 ha) met een grote actuele en potentiële waarde voor natuur.

Volgende deelgebieden zijn te onderscheiden :

- Lokeren : Molsbroek, erkend natuurreserveaat ;
- Lokeren : Molsbergen, Vlaams natuurreserveaat in oprichting ;
- Waasmunster : zandwinningsputten (voormalige eigendom De Paepe, voormalige eigendom Meganck, lopende uitbating De Maere, diverse privé-eigenaars).

Bovendien zijn Molsbroek en alle buitendijkse gebieden langs de Durme geselecteerd als EEG-vogelrichtlijngebied en voorgesteld als EEG-habitatrichtlijngebied. De voormalige zandwinningsputten werden tijdens de ontginning gebruikt door privé-personen (al dan niet met toelating) voor diverse activiteiten (vissen, zwemmen, hond uitlaten, kamperen, jetski ...).

De huidige natuurwaarden zijn vooral te zoeken in de aanwezige avifauna. Landschappelijk

is het gebied vrij aantrekkelijk, mede door de spontane ontwikkeling (o.a. wilg) op de overgebleven gronden. Er is echter nog heel wat natuurontwikkeling mogelijk. In de eerste plaats is een rustgebied noodzakelijk, teneinde de avifauna nestmogelijkheden te bieden.

Met de gemeente Waasmunster zijn afspraken gemaakt wat het toekomstig beheer van de gemeene eigendom betreft. Net als voor de put De Paepe, wordt het "actief" beheer momenteel veeleer beperkt gehouden. Een klein gedeelte (tussen zandwinningsputten en Durmedijk) is ontoegankelijk. De wateroppervlakte zelf is ontoegankelijk (dus geen bootjes, zwemmen e.d.). Er is een wandelpad uitgestippeld dat aansluit bij de wandelmogelijkheden rond het Molsbroek, en dat onder andere loopt over de tussendijk, de Durmedijk en de Hamstraat. Dit pad is altijd vrij toegankelijk. Voor visserij werd een zone langs de Hamstraat voorgesteld (zie hierboven).

Voor elk gebied dat de afdeling Natuur verwerft, wordt bepaald of en in hoeverre een recreatief medegebruik mogelijk is. Gewoonlijk wordt een zonering in toegankelijkheid ingesteld en enkel "zachte" recreatie toegelaten. Wandelen heeft minder impact op de natuur dan bijvoorbeeld mountainbiken. Voor elk gebied moet een ernstige afweging gebeuren, ook in Waasmunster.

Ik meen dat de hier voorgestelde regeling te verzoenen valt met de wensen vanuit de visserij.

Vraag nr. 151
van 24 maart 2000
van de heer CARL DECALUWE

Voormalige militaire domeinen – Bodemvervuiling

In een recente periode werden militaire domeinen overgeheveld naar (en verkocht aan) het Vlaams Gewest (en ingedeeld als natuurgebied). Het is genoegzaam bekend dat de militaire overheid een externe controle inzake milieuvervuiling op militaire domeinen niet toelaat, waarbij de militaire overheid zich nog beroept op een keizerlijk decreet van het einde van de achttiende eeuw.

Uit ervaring met de militaire domeinen die werden vrijgegeven in Duitsland blijkt dat er vaak een loopje met het milieu werd genomen. Bij de overdracht van militaire domeinen werd nog geen bodemattest gevraagd.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal militaire domeinen en de respectieve oppervlaktes die werden overgeheveld naar het Vlaams Gewest ?
2. Zijn er transacties geweest na de invoering van het bodemattest ? Zo ja, welke en wat waren de bevindingen ?
3. Werden de voorbije jaren reeds bodemonderzoeken verricht op de plaatsen waar bodemvervuiling op basis van de vroegere militaire activiteiten zou kunnen worden vastgesteld ?
4. Welke (gewezen) militaire domeinen staan op de OVAM-lijst van de historische verontreinigingen (OVAM : Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest ?

Antwoord

1 en 2. Vele militaire domeinen vallen binnen een Europese vogelrichtlijn, waardoor ook de militaire overheid verplichtingen heeft ten aanzien van een goede invulling van de richtlijn.

Op 1 juni 1999 werd een protocol tussen de militaire overheid en het Vlaams Gewest opgesteld over het natuurbehoud en bosbeheer van 21 militaire domeinen in Vlaanderen. De militaire overheid blijft eigenaar van haar gronden. Voor grote delen binnen het domein wordt in gezamenlijk overleg het beheersplan tussen de afdelingen van het Vlaams Gewest bevoegd voor het beheer van bos- en natuurgebieden, en de militaire overheid opgesteld. Deze beheersplannen staan in het teken van het realiseren van de doelstellingen en de geest van deze Europese richtlijn.

Dit overleg verloopt vlot en de medewerking en bereidheid om mee te denken aan een beheer van de ecologisch waardevolle gebieden binnen haar eigendommen is groot. Ook de militaire overheid is zich bewust van haar verantwoordelijkheid inzake milieu.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger per provincie een overzicht van de militaire domeinen, inclusief deze die werden overgeheveld.

- a) Provincie Limburg : Leopoldsburg, Meeuwen, Hechtel, Zutendaal, Molenheide en Brustem. In de provincie Limburg zijn er op dit ogenblik geen effectieve aankopen van

militaire gronden gerealiseerd. De afdeling Natuur is kandidaat voor de aankoop van het gebied Molenheide en een gedeelte van het gebied Brustem.

- b) In de provincie Antwerpen ressorteren volgende militaire domeinen onder de bovenvermelde overeenkomst :
- Brasschaat (Brasschaat, Kapellen, Kalmt-hout) : Klein Schietveld (ca. 807 ha) ;
  - Brasschaat (Brasschaat, Brecht, Wuustwezel) : Groot Schietveld (ca. 1.550 ha) ;
  - Malle (Malle, Zoersel) : vliegveld (ca. 222 ha) ;
  - Weelde (Ravels, Weelde) : vliegveld (ca. 324 ha) ;
  - Herentals (Grobbendonk) : oefenterrein (ca. 200 ha) ;
  - Tielen (Tielen, Kasterlee, Turnhout) : oefenterrein (ca. 520 ha).

Voor Antwerpen betreft het in totaal 3.623 hectare.

Er zijn tot op heden geen transacties door de afdeling Natuur geweest. Voor de provincie Antwerpen is het overleg tussen militaire overheid en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) over de al dan niet onder natuurbehoud en bosbeheer te brengen domeindelen pas recentelijk afgesloten.

Door de afdeling Bos en Groen werden volgende militaire domeinen verworven :

- gewezen Brits militair kamp in Westerlo : 37,6222 ha ;
  - domein Olen-Teunenberg : 64,1105 ha.
- c) In de provincie Vlaams-Brabant staat voorlopig enkel het munitiedepot van Steenokkerzeel op de lijst van militaire domeinen waarvan het beheer zou worden overgedragen aan Aminal.

De oppervlakte van dit domein is mij voorlopig nog niet exact bekend, maar zal in elk geval minder dan 10 hectare bedragen.

- d) In de provincie West-Vlaanderen werden volgende militaire domeinen met respectieve oppervlaktes reeds overgedragen naar het Vlaams Gewest en worden beheerd door de afdeling Natuur van Aminal :

- marinebasis Lombardsijde : circa 30 ha ;
- militair domein COC in De Panne : 2 ha.

Voorafgaand aan de overdracht van de marinebasis van Lombardsijde werd een verkennend bodemonderzoek gedaan. Het resultaat was gunstig en er werd een bodemattest verkregen.

Voor het militair domein COC van De Panne vond OVAM het niet nodig om een verkennend bodemonderzoek uit te voeren. Er werd wel een bodemattest verkregen.

Wat het noordelijk deel van het militair domein van Vloethemveld in Zedelgem betreft, verneem ik van de houtvester dat er nu heel recentelijk door de afdeling Bos en Groen een bodemattest werd gevraagd. Over een verkennend bodemonderzoek kon de OVAM tot dusver geen informatie verstrekken.

- e) In de provincie Oost-Vlaanderen werden er geen militaire domeinen overgeheveld.

3. De voorbije jaren werd een bodemonderzoek ingediend voor volgende dossiers :

- militair domein in Ranst ;
- militair domein depot 4 (BE) PI DIV in Schoten ;
- militair domein "Britse basis" in Westerlo ;
- militair domein "Duitse basis" in Arendonk ;
- militair domein "Kwartier Housiau" in Vilvoorde ;
- militair domein NRCD in Beernem ;
- militair hospitaal en LOG C2 in Antwerpen ;
- militair depot in Glabbeek ;
- militair domein-vliegveld Moorsel in Wevelgem ;
- militaire basis Brustem in Sint-Truiden ;

- Baron Michel-Kazerne in Mechelen ;
- kazerne Blairon in Turnhout ;
- kazerne Dendermonde in Dendermonde ;
- Dunglehoeffkazerne in Lier ;
- kazerne Sijsele in Sijsele.

4. Op de OVAM-lijst van historische verontreinigingen staan de volgende percelen van (gewezen) militaire domeinen :

Kadaster	Naam	Gemeente
11010B0458 E	Militair domein	Ranst
11015A0029 A	Militair domein	Ranst
13453O0383 X	Kazerne Blairon	Turnhout
23066B0228 G	Militair domein "Kwartier Housiau"	Vilvoorde
24030C0049 E	Onteig. militair depot	Glabbeek
31026C0796 X 6	Onteig. kazerne Sijsele	Sijsele

**Vraag nr. 152
van 24 maart 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Munitie-ontmanteling Poelkapelle – Afvalverwerking

Naar aanleiding van de milieu- en personeelsproblematiek van de ontmantelingsinstallatie voor toxische munitie in Poelkapelle blijkt er nu tevens een probleem te ontstaan met de verwerking van het restafval.

Het contract met Indaver loopt slechts tot 1 mei.

Tot dusver gebeurden er vanuit Poelkapelle drie transporten over de weg met chemisch afval naar Antwerpen.

Indien het contract met Indaver niet wordt verlengd, dreigt de bunker in Poelkapelle na enkele maanden propvol te zitten en dient de installatie noodgedwongen te worden stilgelegd.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van het volume van het reeds door Indaver verwerkte afval in Poelkapelle ?

2. Over welke alternatieven beschikt men in Vlaanderen om dergelijk afval op een veilige manier te verwerken ?
3. Heeft de minister reeds contact opgenomen met Indaver met het oog op de datum van 1 mei ?

Antwoord

1. In de ontmantelingsinstallatie voor toxische munitie van de Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen (DOVO) in Poelkapelle worden obussen ontmanteld. Het explosief materiaal en chemische stoffen worden uit de obussen verwijderd en vervolgens geneutraliseerd. De afvalstoffen die bij deze ontmantelingsinstallatie ontstaan (chemische stoffen, verontreinigde obussen, verontreinigde kledij en spoeloplossingen) worden vanaf juli 1998 opgehaald door Destructo (erkende ophaler) en vervolgens vernietigd bij Indaver in Antwerpen. Tot op heden zijn er geen problemen geweest bij het vervoer en de verwerking van dit afval.

Overzicht van de hoeveelheid DOVO-afval dat door Indaver werd verwerkt :

Aard afval	Hoeveelheid (kg)	Leveringswijze
Toxische strijd-agentia	2.380	vaten
Spoelwater	17.660	in bulk per zuigwagen
Lege metalen hulzen en kledij	3.360	vaten
Laboafval	100	vaten
Ontvettings- en beitsvloeistof	7.160	vaten
Verontreinigde vaste stoffen	4.320	in bulk per container

2. In het Vlaamse gewest zijn slechts twee inrichtingen vergund voor de verbranding van alle gevaarlijke afvalstoffen, namelijk Indaver in Antwerpen en Machiels in Leuven. Deze laatste is echter gespecialiseerd in de verbranding van risicohoudend medisch afval. Het is dan ook twijfelachtig of deze het afval afkomstig van DOVO zou aanvaarden.

Buiten deze twee zijn er in het Vlaamse gewest geen alternatieven om dit afval op een veilige manier te verwerken.

3. Op 2 juli 1998 werd het eerste contract (onderhandse overeenkomst) afgesloten tussen Indaver en de federale diensten van Leefmilieu (Dienst Studie en Coördinatie) voor het vervoer en de verwerking door verbranding van afvalstoffen afkomstig van het proefdraaien van de ontmantelingsinstallatie voor toxische chemische munitie in Poelkapelle. Ondertussen werd deze overeenkomst meerdere malen verlengd, met looptijden tot 30 juni 1999, 31 december 1999 en 30 april 2000.

Het verlengen van de offertes, eventueel mits aanpassing van een aantal tarieven, kan op eenvoudig verzoek op korte termijn gebeuren, na evaluatie van de reeds uitgevoerde verwerkingen met de aanbieder en de producent.

Naast het afsluiten van het contract betaalde het federale ministerie van Leefmilieu tot nu toe ook volledig voor het vervoer en de verwerking van het afval.

Deze regeling (dat het federale ministerie van Leefmilieu zou instaan voor de regeling en financiering van de verwerking bij Indaver) werd vastgelegd in een protocolakkoord tussen het federale ministerie van Leefmilieu en het ministerie van Defensie. Een voorstel tot wijziging van dit protocolakkoord is momenteel in onderzoek bij Defensie. In dit wijzigingsvoorstel gebeurt de overdracht van Leefmilieu naar Landsverdediging van zowel de bevoegdheden als de financiële middelen inzake de DOVO-installatie.

Concreet wil dit zeggen dat wanneer het protocolakkoord nog ongewijzigd blijft, het federale ministerie van Leefmilieu nog bevoegd is en eveneens de financiële middelen heeft om het contract met Indaver te verlengen. Indien de wijziging van protocol vóór 1 mei 2000 gebeurt, dan heeft het ministerie van Defensie de bevoegdheid en de middelen om het contract met Indaver te verlengen.

Ik heb als gewestelijke minister van Leefmilieu dan ook nog geen contact opgenomen met Indaver voor de verlenging van het contract, aangezien ik ervan uitga dat één van de federale ministeries dit zal doen.

Ook al valt het vervoer en de verwerking van afvalstoffen onder gewestelijke bevoegdheid, dan impliceert dit niet dat het Vlaams Gewest de verwerking bij Indaver ook moet regelen en bekostigen.

De afvalstoffen (chemicaliën, spoelwater, verontreinigde vaste afvalstoffen en kleding af-

komstig van de ontmantelingsactiviteiten, niet de obussen zelf) zijn ontstaan bij de ontmantelingsactiviteiten van DOVO. Juridisch gezien dient DOVO dan ook te worden beschouwd als producent van die afvalstoffen. Volgens het principe "de vervuiler betaalt" dient DOVO, en bijgevolg het ministerie van Defensie, dan ook in te staan voor de financiering van de verwerking van dit afval.

Vraag nr. 153
van 24 maart 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

GSM-masten – Gezondheidsaspecten

In mijn antwoord op mijn vraag om uitleg aan de minister in verband met het gevaar voor de gezondheid indien men woont onder hoogspanningslijnen werd meegedeeld dat er nog steeds geen epidemiologisch onderzoek werd gedaan naar de gezondheid van bewoners in het algemeen (*Handelingen C118 van 20 maart 2000, blz. 1 e.v. – red.*).

Ook m.b.t. GSM-masten rijzen er gezondheidsproblemen.

Heeft de minister weet van studies in verband met het gevaar van GSM-masten ?

Wordt door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) ook hiernaar onderzoek verricht ?

Bestaat er op nationaal niveau ook reeds een dergelijk onderzoeksconsortium, zoals voor hoogspanningslijnen ?

Antwoord

M.b.t. de studies in verband met het gevaar van GSM-masten en het onderzoek door VITO in dit verband kan het volgende worden meegedeeld.

Er worden resultaten van metingen rond GSM-masten gerapporteerd in het ontwerp van MIRA-S over niet-ioniserende stralingen. Dit hoofdstuk van MIRA wordt geschreven door Luc Martens (Universiteit Gent).

Wat VITO betreft, zijn volgende onderzoeken uitgevoerd of lopende.

- Een studie aangaande de GSM-masten en GSM-straling in het algemeen werd uitgevoerd

(op eigen dotatie en in opdracht van Belgacom), met geruststellende besluiten.

- Een studie bij arbeiders die GSM-masten controleren werd uitgevoerd (in opdracht van Mobilistar), eveneens met geruststellende besluiten.
- Een langetermijnstudie (kankerstudie bij ratten) is opgestart in het kader van een EU-programma.
- VITO is betrokken in het EMF-project van de Wereldgezondheidsorganisatie (Belgisch vertegenwoordiger), lid van subcomité 2 van ICNIRP (Internationaal Commission on Non-Ionising Radiation Protection) en Belgisch vertegenwoordiger bij de Europese COST244_{bis} actie (Biomedical effects of non-ionizing electromagnetic fields).
- Een recente studie van ISSEP (Institut Scientifique des Services Publiques) in Wallonië werd op de voet gevolgd en geadviseerd door VITO, op uitnodiging van ISSEP en de Waalse regering.
- Een lijst van de VITO-publicaties terzake vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

Verder zijn er op internationaal vlak epidemiologische studies lopende (zowel inzake het risico rond GSM-masten als inzake het risico voor GSM-gebruikers). Het onderzoek in dit domein is dus wereldwijd nog volop aan de gang, zodat definitieve conclusies niet kunnen worden getrokken.

Er bestaat momenteel geen onderzoeksconsortium voor straling afkomstig van GSM-masten, zoals het geval is voor hoogspanningslijnen. Het consortium waarover sprake (BBEG : Belgian Bio-Electro-Magnetic Group) onderzoekt op dit ogenblik uitsluitend 50 herz-elektromagnetische velden (problematiek van hoogspanningslijnen). De activiteiten van de BBEG worden immers op dit ogenblik uitsluitend door Electrabel gefinancierd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 154
van 24 maart 2000
van de heer CARL DECALUWE

Controle ondergrondse stookolietanks – Bodemattest

Vlaam II schrijft voor dat alle ondergrondse stookolietanks in Vlaanderen moeten worden gecontroleerd op lekken. Het doel van deze controle is de locatie van de ondergrondse stookolietanks in kaart te brengen en bodemverontreiniging tegen te gaan. Deze controle staat los van de aflevering van een bodemattest. Dit bodemattest wordt conform artikel 36 van het decreet inzake de bodemsanering verplicht aangevraagd bij OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) bij overdracht van een onroerend goed.

Als we vertrekken vanuit de veronderstelling dat bij de verkoop van een huis uit de secundaire markt een blanco bodemattest wordt afgeleverd omdat de grond niet op de lijst van risicogronden staat, dan is het perfect mogelijk dat er toch bodemverontreiniging plaatsvond door een lekkende stookolietank. Wat als de verkoper weigert de ondergrondse tank te laten controleren omdat eventuele kosten voor sanering ten laste van de nieuwe eigenaar vallen? De nieuwe eigenaar zal de controle laten uitvoeren en opdraaien voor de kosten, tenzij hij aan drie voorwaarden voldoet.

1. Waarom wordt bij verkoop van woningen, vanaf nu tot de einddatum voor de controle op stookolietanks, deze controle niet gekoppeld aan de aflevering van de bodemattesten?
2. Is dit niet mogelijk, waarom is de verplichte controle van de stookolietank dan niet ten laste gelegd van de verkoper?
3. Kunnen de financiële tegemoetkomingen waarvan sprake ook ten goede komen van de nieuwe eigenaar die wordt geconfronteerd een verontreiniging door lekken van ondergrondse stookolietanks?

Antwoord

Artikel 3 van het bodemsaneringsdecreet stelt onder meer :

"§ 1. De Vlaamse regering stelt binnen één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet een lijst op van inrichtingen en activiteiten die bodemverontreiniging kunnen veroorzaken.

§ 2. Een oriënterend bodemonderzoek dient te worden uitgevoerd :

1° op initiatief en op kosten van de overdrager, voor de overdracht van gronden waarop een inrichting gevestigd is of was of waarop een activiteit

wordt of werd uitgeoefend, die opgenomen is in de in § 1 bedoelde lijst."

1. De bedoelde lijst, die in het Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo) werd opgenomen als bijlage 1, had niet als doel om alle inrichtingen en activiteiten die potentieel bodemverontreiniging kunnen veroorzaken te omvatten. Het is nooit het opzet geweest van de lijst om alle inrichtingen en activiteiten te omvatten die een kans op bodemverontreiniging zouden opleveren.

Bij het opstellen van de lijst is men vertrokken van veeleer industriële of semi-industriële activiteiten waar de kans op bodemverontreiniging relatief hoog is. Binnen die activiteiten is dan meestal nog een minimale capaciteitsgrens opgelegd waarboven pas een onderzoek noodzakelijk is. Hierbij heeft men vaak de grens gelegd bij wat nog vergunningplichtig is (dus klasse 1 of 2 volgens Vlarem). Zo is bijvoorbeeld opslag van stookolie opgenomen in rubriek 17.3.6 van het Vlarebo, en is hiervoor bepaald dat een onderzoek noodzakelijk is voor een opslag van meer dan 20.000 liter.

Daartegenover beogen de algemene en periodieke onderzoeken van stookolietanks, die door titel II van het Vlarem zijn voorgeschreven, enkel de staat van de stookolietanks te controleren. Deze onderzoeken geven dus geen uitsluitsel over het al of niet verontreinigd zijn van de grond in de zin van het bodemsaneringsdecreet. Vanuit technisch oogpunt is een koppeling tussen de onderzoeken van stookolietanks enerzijds en de aflevering van bodemattesten anderzijds bijgevolg niet zinvol.

Niets belet uiteraard dat verkoper en kandidaat-koper overeenkomen ook voorafgaand een oriënterend bodemonderzoek te laten uitvoeren in de gevallen waarin dit niet verplicht is.

2. Het is praktisch niet realiseerbaar om een oriënterend bodemonderzoek op te leggen bij elke overdracht van een grond waarop een inrichting of activiteit gevestigd is of was waar ook maar enig risico op bodemverontreiniging bestaat. Momenteel kan de OVAM maar net alle oriënterende bodemonderzoeken verwerken die worden uitgevoerd naar aanleiding van overdrachten van gronden met activiteiten uit de bestaande lijst. De lijst uitbreiden met alle activiteiten, zou het aantal dossiers verveelvoudigen.

Zo wordt het aantal ondergrondse stookolietanks in Vlaanderen met een inhoud van 20.000 liter of minder geschat op 580.000. Gemiddeld wordt elk jaar 5 % van alle gronden in Vlaanderen overgedragen. Indien we de verplichting zouden opleggen om bij elke overdracht van een grond waarop een kleine stookolietank ligt een bodemonderzoek uit te voeren, dan zou zulks bijkomend 29.000 dossiers genereren, terwijl de OVAM momenteel jaarlijks ongeveer 3.500 oriënterende bodemonderzoeken moet verwerken. Bovendien is het, naast het aspect van de uitvoerbaarheid van de maatregel, ook niet aangewezen bij inrichtingen of activiteiten waar de kans op bodemverontreiniging veeleer klein is of de impact van een eventuele bodemverontreiniging veeleer beperkt is, een plicht tot oriënterend bodemonderzoek, met in verhouding relatief zware financiële kosten, op te leggen.

Voor kleinschaligere activiteiten werd dan ook de keuze gemaakt geen onderzoeksplicht op te leggen bij overdracht. Dit betekent natuurlijk niet dat de overdrager geen melding moet maken van het feit dat er zich bijvoorbeeld een stookolietank bevindt in zijn eigendom, ongeacht of deze nog in gebruik is. Indien de verkoper verzwijgt dat er op zijn eigendom een tank ligt, die bijvoorbeeld niet meer in gebruik is omdat hij is overgeschakeld op aardgas, kan dit achteraf tot problemen leiden indien de koper later vaststelt dat deze tank een verontreiniging heeft veroorzaakt. Er zou op dat ogenblik wel eens kunnen worden geoordeeld dat de verkoper bedrog heeft gepleegd door te verzwijgen dat er een tank lag.

De exploitant van een stookolietank is verantwoordelijk voor de naleving van de Vlarem II-voorschriften, met inbegrip van de verplichte periodieke onderzoeken, inzake deze stookolietank. Bij de verkoop kan dan ook worden gecontroleerd of de verkoper/exploitant de voorgeschreven periodieke onderzoeken, die op zijn kosten moesten gebeuren, binnen de wettelijke termijn heeft uitgevoerd. Een extra controle van de ondergrondse stookolietank ter gelegenheid van de verkoop van een grond is niet verplicht gesteld. Er is ook geen basis om kosten voor de na de overdracht van de exploitatie uit te voeren periodieke onderzoeken ten laste te leggen van de verkoper.

3. Om een oplossing te bieden voor de mogelijke problemen bij opslagtanks voor stookolie werd een milieubeleidsovereenkomst (MBO) met de stookoliesector opgesteld, waarvan het ontwerp

werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, waarbij de sector zich engageert om niet enkel visuele controles uit te voeren op kleine stookolietanks, maar ook een lektheidstest te laten uitvoeren. Bovendien worden onderhandelingen gevoerd over het uitwerken van een financieringsmechanisme voor bodemverontreiniging veroorzaakt door lekke stookolietanks. Dit financieringsmechanisme zou tussenbeide moeten komen zodra een verontreiniging bij een lekke tank wordt vastgesteld, ongeacht of er een overdracht is gebeurd. Deze MBO moet de klassieke procedure nog doorlopen.

Door deze MBO wordt de stookoliesector in belangrijke mate geresponsabiliseerd; zij zullen de particulieren moeten stimuleren om de tank te laten testen en zij zullen moeten zorgen voor de financiering van de sanering van eventuele milieuproblemen. Hierdoor zullen de tanks regelmatig worden gecontroleerd en wordt verzekerd dat schade aan het milieu zoveel mogelijk wordt voorkomen, of indien noodzakelijk wordt gesaneerd.

Vraag nr. 155
van 29 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Zwemwaterkwaliteit – Bewaking

Het opvolgen van metingen in verband met de kwaliteit van kustwater en zwem- en recreatievijvers, en het vertalen van de resultaten ervan, is belangrijk voor de volksgezondheid.

Nu de metingen van het zwemwater opnieuw beginnen, heeft de administratie, als gevolg van de evaluatie van de bevindingen van 1999, allicht aanpassingen gedaan.

1. Welke wijzigingen in strategie zijn noodzakelijk gebleken na de evaluatie van de metingen van de voorbije jaren?
2. Welke nieuwe zwemgebieden worden er voor 2000 aan de lijst toegevoegd?

Welke plaatsen worden geschrapt omdat ze niet meer operationeel zijn als zwemgebied?

3. Welke afspraken zijn er gemaakt om de resultaten van de campagne in 2000 naar het grote publiek te vertalen?

4. Is er overleg in verband met de beoordelingsmethodes van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en de Bond Beter Leefmilieu (BBL), die op basis van zijn beoordeling de "Blauwe Wimpel" uitdeelt als kwaliteitsgarantie voor zwemwater?
5. Voor welke zwem- en recreatieplaatsen was "goed" tot "zeer goed" van de VMM afwijkend van de beoordeling "Blauwe Wimpel" door de BBL? Wat is de verklaring daarvoor?

Antwoord

1. Het beoordelingssysteem van de kwaliteit van de strandwaters is bedoeld om enerzijds de zwemwaterkwaliteit systematisch op te volgen met het oog op het nemen van beschermende maatregelen voor de gezondheid van de bader. Anderzijds is het afgestemd op een jaarlijkse eindevaluatie van de (bacteriologische) waterkwaliteit, die na elk badseizoen wordt opgemaakt.

De beoordeling is gebaseerd op het aantonen van de aanwezigheid van microbiologische parameters. De bacteriën zijn enkel aantoonbaar door deze te laten groeien (vermenigvuldigen) op een daartoe bestemde kweekbodem en deze daarna te tellen. Deze groei kost tijd: 24 uur voor de fecale coli, 48 uur voor de fecale streptokokken en vijf dagen voor salmonella. Met de huidige technieken is deze "groeitijd" niet in te korten. Er zijn momenteel immers geen kwaliteitsvolle vervangtechnieken, die bovendien routinematig op vele honderden stalen (1.800 per zwemseizoen) toepasbaar zijn.

Daar eenzelfde strand zowel ruimtelijk als in de tijd een sterk variërende microbiologische kwaliteit kan hebben (cfr. eb en vloed, migratie van de verontreiniging langs de stranden), gebeurt de eindbeoordeling van het strandwater op vier stalen. Dit betekent dat het "oudste" staal dat deel uitmaakt van de beoordeling met de huidige monsternemingsfrequentie (alle badzones tweemaal per week) maximaal twee weken oud is. Dit is een pragmatische benadering om – met de beschikbare middelen – het aantal staalnames en analyses beheersbaar (en betaalbaar) te houden. Het grote nadeel van dit beoordelingssysteem is dat het systeem niet toelaat om kort op de bal te spelen.

In het najaar '98 werd als gevolg van deze problematiek een werkgroep opgericht met deskundigen van de administratie Gezondheids-

zorg, Team Gezondheidsinspectie, en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Het doel van deze werkgroep was na te gaan of de bestaande procedure van zwemwaterkwaliteitscontrole kan worden aangepast teneinde sneller actuele informatie over de zwemwaterkwaliteit te kunnen verschaffen. Er werden verschillende scenario's uitgewerkt, die getoetst werden aan de bestaande set van analyseresultaten.

Het voorstel voor aanpassing van de beoordeling van de kwaliteit van het zwemwater luidt als volgt :

- de beoordeling blijft gebaseerd op de vier meest recente analyseresultaten ;
- de gehanteerde normering wordt aangepast aan de meer recente wetenschappelijke inzichten :
  - a) salmonella wordt niet meer in rekening gebracht voor de beoordeling van de zwemverboden, doch enkel voor de langetermijnbeoordeling van de waterkwaliteit ;
  - b) het toelaatbare aantal streptokokken in 100 milliliter zwemwater wordt verscherpt van 1.000 naar 400. Dit betekent enerzijds een betere afstemming op het gezondheidsrisico bij het zwemmen en anderzijds een afstemming op het eerste geformuleerde voorstel tot wijziging van de Europese richtlijn.

De verstrenging van deze norm heeft, op basis van de analyseresultaten van het afgelopen badseizoen aan de Vlaamse kust, geen gevolgen m.b.t. bijkomende voorstellen tot instellen van een zwemverbod.

Teneinde een duidelijkere beoordeling van de kwaliteit van het zwemwater aan het grote publiek mee te delen, worden een kleur en een symbool ("wenend", "neutraal" en "lachend" gezichtje) aan de beoordeling gekoppeld : het rode "wenende" gezichtje staat voor een slechte kwaliteit, het blauwe "lachende" gezichtje voor een zeer goede kwaliteit. De tussenliggende kwaliteitsklasse komt overeen met een aanvaardbare kwaliteit en wordt voorgesteld door het grijze "neutrale" gezichtje.

Dit voorstel van aanpassing werd eveneens goedgekeurd door de heer Theo Kelchtermans, toenmalig minister van Leefmilieu.

Het aangepast beoordelingssysteem werd voor het badseizoen 1999 positief geëvalueerd door het Team Gezondheidsinspectie en de VMM, zodat er geen nieuwe wijzigingen zijn gepland.

2. Op 8 december 1998 werd door de Vlaamse regering het besluit tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor de productie van drinkwater categorie A1, A2 en A3, zwemwater, viswater en schelpdierwater, goedgekeurd.

Bijlage 1b van dit besluit geeft een overzicht van de 33 aangeduide oppervlaktewateren met bestemming zwemwater, wat overeenstemt met 38 zones volgens de VHA-codering (*VHA : Vlaamse Hydrografische Atlas – red.*). In vergelijking met het besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1987 werden volgende zones geschrapt van de lijst : de vijvers van het Provinciaal Domein Puyenbroeck (Zuidlede), Overmere-Donk (Schelde), De Luysen (Aabeek) en Heidestrand (Laambeek). De Spaanjerd (Maas) kreeg een nieuwe naam : De Steenberg, conform de vergunning. De nieuw aangeduide oppervlaktewateren met bestemming zwemwater worden als **bijlage** opgesomd.

Naast deze officieel aangeduide zwemwateren worden door de VMM eveneens een zeventigtal recreatiezones bemonsterd. Op deze zones wordt niet regelmatig gezwommen, maar wordt enkel aan waterrecreatie (surfen, zeilen, roeien,...) gedaan. Deze plaatsen werden aangeduid na rondvraag bij de gemeenten en in overleg met de administratie Gezondheidszorg, Team Gezondheidsinspectie. De lijst met bemonsterde zwem- en recreatievijvers zal in vergelijking met 1999 – volgens de huidige stand van zaken – niet wijzigen.

Net zoals de vorige jaren zullen ook dit jaar de 39 zwemzones aan de kust door de VMM worden bemonsterd. Deze zwemzones werden aangeduid door het koninklijk besluit van de zwemzones in de Noordzee van 30 juli 1987.

Zowel voor de zwemzones aan de kust als voor de open zwem- en recreatiewaters in het binnenland gebeurt de beoordeling van de kwaliteit door de Gezondheidsinspectie.

3. Gedurende de zomermaanden wordt de meest recente beoordeling van alle badzones wekelijks op vrijdag doorgegeven aan de pers. Sommige kranten stellen daarvoor een vaste rubriek ter beschikking. Daarnaast wordt tijdens het badseizoen wekelijks aandacht besteed aan de kwa-

liteit van zwemwaters tijdens het VRT-weerpraatje op vrijdag. Bijkomend dit jaar onderhandelt de VMM met de regionale televisiezenders om na te gaan in welke mate het mogelijk is om de kwaliteit van de zwemzones mee te delen via Teletekst. Ten slotte zullen er tijdens het badseizoen ook sensibiliseringsacties worden georganiseerd op het strand.

Aan zee en bij de vergunde visvijvers worden informatiepalen geplaatst waarop telkens de actuele waterkwaliteit (= meest recente beoordeling) en deze van het voorafgaand zwemseizoen worden geafficheerd. Aan de kust staan er meer dan 100 informatiepalen.

Daarnaast wordt een sensibiliseringsfolder opgesteld, met daarin een uitvoerige beschrijving van het doel van het meetnet, de kwaliteitsnormen, de kwaliteitsaanduiding en de maatregelen die worden genomen om de waterkwaliteit te verbeteren. Deze folder wordt verspreid via gemeenschappen, gemeenten, toeristische diensten en uitbaters van campings en zwemvijvers.

4. Vooreerst wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger attent te maken op het feit dat de beoordeling van de kwaliteit van het zwemwater gebeurt door de administratie Gezondheidszorg, Team Gezondheidsinspectie, en niet door de Vlaamse Milieumaatschappij. De VMM staat in voor de monsterneming, de analyses en de verspreiding van de informatie aan het brede publiek.

De beoordeling voor een zeer goede kwaliteit (blauw lachend gezichtje) die door de Gezondheidsinspectie wordt gehanteerd, komt overeen met de richtwaarde zoals vastgelegd in de Europese richtlijn aangaande de kwaliteit van de zwemwaters (76/160/EEG). Wanneer de kwali-

teit van het zwemwater de Europese richtnorm (80 percentiële norm voor totale en fecale colibacteriën en 90 percentiële norm voor fecale streptokokken) niet haalt, komt ze niet in aanmerking voor het behalen van een blauwe vlag.

De kandidaturen voor het behalen van een blauwe vlag werden geëvalueerd op een overlegvergadering op maandag 20 maart 2000 met de Bond Beter Leefmilieu (BBL), de VMM en "Vlaanderen is Recreatie". Voor de evaluatie worden door de BBL dezelfde analyseresultaten gebruikt die door de VMM worden gerapporteerd aan de Europese Commissie in het kader van haar rapporteringsopdracht.

5. De volgende kandidaturen van open zwem- en recreatieplaatsen in Vlaanderen werden ingediend voor het behalen van een blauwe vlag :

Recreatiecentrum De Mosten, Hoogstraten
 De Lilse Bergen, Lille
 De Blaarmeersen, Gent
 Ark Van Noë VZW, Lichtaart
 De Ster, Sint-Niklaas
 Diepvennen, Londerzeel
 Heidestrand, Zonhoven
 De Steenberg, Kinrooi-Ophoven
 Bloso-domein, Hofstade
 De Vijvers, Averbode
 Campinastrand, Dessel
 De Wouterbron, Opoeteren
 Klein Strand, Jabbeke

Aangezien bij de evaluatie dezelfde resultaten worden gebruikt door de Europese jury en de BBL, namelijk de resultaten die door de VMM worden aangeleverd en betrekking hebben op het vorig badseizoen, zijn er geen afwijkingen tussen de verschillende beoordelingen.

Oppervlaktewater met bestemming zwemwater zoals aangeduid in bijlage 1b van het besluit van de Vlaamse regering van 8/12/1998

Oppervlaktewateren met bestemming zwemwater

Nr.	Naam	Ligging	Bekken	Codering volgens de VHAC	Nieuw t.o.v. besluit Vl. regering dd. 21-10-87
1	Nieuwdonk	Berlare	Bovenschelde	483/99200036	X
2	De Mosten	Hoogstraten	Benedenschelde	945/99200025	X
3	Breebos	Rijkevorsel	Benedenschelde	940/99200023 en 99200024	X
4	De Ster	Sint-Niklaas	Benedenschelde	861/99200016	X
5	Integravijver	Nazareth	Bovenschelde	471/99200004	X
6	Klein Strand	Jabbeke	Brugse Polders	030/99200007	X
7	Lac de Loppem	Zedelgem	Brugse Polders	090/99200008	X
8	De Vijvers Averbode	Scherpenheuvel-Zichem	Demer	665/99200014 en 99200015	X
9	Domein ter Heide	Rotselaar	Demer	651/99200013	X
10	Heidestrand	Zonhoven	Demer	604/99200040	X
11	't Fonteintje	Beringen	Demer	662/99200035	X
12	VVW De Plas	Helchteren	Demer	605/99200026	X
13	De Gavers	Geraardsbergen	Dender	410/99200005	X
14	De Nekker	Mechelen	Dijle	726/99200011 en 727/99200012	X
15	BLOSO Centrum Domein Hofstade	Zemst	Dijle	724/99200010	X
16	BLOSO Sportcentrum	St.-Laureins	Gentse Kanalen	083/99200009	X
17	Blaarmeersen	Gent	Gentse Kanalen	138/99200003 en 99200006	X
18	Vosselare Put	Deinze	Leie	351/45001	
19	De Gavers	Harelbeke	Leie	330/99200002	X
20	Vijverhof	Wevelgem	Leie	311/99200001	X
21	Steenberg	Kinrooi	Maas	922/99200038	
22	Herenlaak	Maaseik	Maas	920/99200039	
23	Heuvelsven	Dilsen-Stokkem	Maas	920/99200030	X
24	Kikmolen	Maasmechelen	Maas	910/99200028	X
25	Wouterbron	Maaseik	Maas	920/99200029	X
26	Sonnevijvers	Lanaken	Maas	910/99200027	X
27	Arc Van Noë	Kasterlee	Nete	532/99200020	X
28	Lilse Bergen	Lille	Nete	541/99200021 en 99200022	X
29	Nuclea	Mol	Nete	106/99200032	X
30	Zilvermeer	Mol	Nete	530/99200031	X
31	Zilverstrand	Mol	Nete	530/99200033	X
32	Camping 't Heultje	Westerlo	Nete	520/99200019	X
33	Campinastrand	Dessel	Nete	530/99200034	X

Vraag nr. 160
van 30 maart 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Bosdecreet – Ontbossingsregeling

Het Bosdecreet van 13 juni 1990, en in het bijzonder artikel 90bis, dat bepaalt onder welke voorwaarden ontbossing mogelijk is, heeft – zoals de minister weet – in Limburg reeds veel stof doen opwaaien.

Zo is er onvoldoende transparantie en duidelijkheid omtrent datgene wat juridisch gezien onder het toepassingsveld van het Bosdecreet valt. De betrokken tekst suggereert namelijk dat ook zuivere struikvegetatie onder het toepassingsgebied van het Bosdecreet zou vallen. Het decreet laat tevens na om enerzijds een minimumoppervlakte voor een "bos" te formuleren, en anderzijds te bepalen wat "bomen" zijn. Beide onduidelijkheden zullen onvermijdelijk tot uiteenlopende interpretaties leiden.

Een van de essentiële elementen in het Bosdecreet is de juridische vastlegging van de term "ontbossen". Artikel 4, 15° geeft hieromtrent een richtlijn, doch deze laat tevens een ruime marge van interpretatie.

De compensatiemaatregelen van 26 november 1999 blijken niet altijd realistisch. De bosbehoudsbijdrage die in het compensatiebesluit forfaitair wordt vastgelegd op 120 fr./m² is niet realistisch en lijkt daardoor veeleer op een verkapte boete dan op een rechtmatige en evenredig verantwoorde compensatie. De praktijk toont namelijk aan dat herbebossing mogelijk is voor 25 à 50 fr./m², afhankelijk van de manier waarop men de kostprijs berekent.

In deze context lijkt het erop dat de "groene" provincie Limburg de bebossing van Vlaanderen zal betalen.

1. Welke initiatieven neemt de minister om de vigerende regelgeving voldoende transparant en duidelijk te maken, zodat onbetwistbaar vaststaat welke kappingen respectievelijk vallen onder het Bosdecreet van 13 juni 1990 en onder de compensatieregeling van 26 november 1999 ?
2. Neemt de minister maatregelen om het systeem te verfijnen, zodat wordt verzekerd dat de lasten van het compensatiebesluit evenredig worden gedragen door alle Vlaamse provincies ?

3. Op welke wijze wordt er bij compenserende herbebossing rekening gehouden met de eigenheid van de Vlaamse natuurgebieden ?

4. Is een herberekening van de bosbehoudsbijdrage niet aangewezen, zodat zij effectief kan worden beschouwd als een bijdrage, en niet als een verkapte boete ?

Antwoord

1. Sinds de inwerkingtreding van het Bosdecreet beschikt men voor het eerst over een wettelijke definitie van het begrip "bos" (art. 3, §1). De decreetgever heeft er bewust voor geopteerd om aan de definitie geen objectief meetbare criteria zoals oppervlakte, leeftijd en hoogte toe te voegen. De decreetgever wenste namelijk ook kleine stukjes restoppervlakte beschermd te zien door het Bosdecreet, en de bepalingen van het Bosdecreet op alle bossen, ongeacht hun ligging in een bepaalde bestemmingszone op de plannen van aanleg, toepasbaar te stellen. Het zou dan ook in strijd zijn met dit decreet om via een uitvoeringsbesluit, omzendbrief of richtnota één of andere norm in te voeren of aan te bevelen.

De decreetgever heeft wel ter verduidelijking in hetzelfde artikel een opsomming gegeven van terreinen die al dan niet als bos te beschouwen zijn. Op basis van de voorbereidende bespreking van het decreet in het parlement (parlementaire stukken) bestaan er wel interne richtlijnen om onderscheid te maken tussen bomenrijen en houtkanten (die niet onder het Bosdecreet vallen) en bos.

Slechts in een aantal uitzonderingsgevallen kan er enige betwisting ontstaan over het feit of een bepaald terrein onder de toepassing van het Bosdecreet valt, met name wanneer een terrein langzaamaan van nature wordt bezet met zaailingen van bomen en struiken, overgangen tussen bos en heide of grasachtige vegetaties. Door de jaren heen is hierrond een interpretatie gegroeid bij de bevoegde diensten. Er is op dit ogenblik geen enkele reden om af te wijken van deze interpretatie. Het is inderdaad zo dat de definitie "bos" en de interpretatie ervan, sinds het invoeren van de compensatiemaatregelen, meer in vraag worden gesteld om aan de compensatieregeling te kunnen ontkomen.

Om de transparantie van de bestaande regelgeving terzake te verhogen, heb ik opdracht gegeven :

- a) een nota met bijkomende informatie over het begrip "bos" en de wijze van interpretatie op te maken en te verspreiden naar alle gemeenten, provincies en andere belanghebbende besturen. Deze nota zal binnen een tweetal weken worden verspreid ;
- b) de gegevens van de boskartering, die recentelijk werd geactualiseerd, ter beschikking te stellen van de respectieve besturen en diensten via een website. Op die manier kan onmiddellijk worden nagegaan of het bedoelde perceel al dan niet met bos is bezet. Deze boskartering is evenwel geen juridisch document en bij twijfel zal steeds een terreincontrole nodig zijn. Maar de grote meerderheid van de dossiers zal zeker op die manier kunnen worden afgehandeld. Deze website zal tegen de maand juni van dit jaar operationeel zijn.
2. Door een meer gedifferentieerde compensatie afhankelijk van de biologische waarden van het te ontbossen bos (zie punt 4) zal waarschijnlijk tot een meer evenredige verdeling tussen de Vlaamse provincies worden gekomen.
3. Het is niet duidelijk wat met "eigenheid van de Vlaamse natuurgebieden" wordt bedoeld.

Enerzijds is in het uitvoeringsbesluit van 26 november 1999 duidelijk gesteld dat bij compensatie door een compenserende bebossing aan alle reglementeringen terzake moet voldaan zijn wat de bebossing betreft. Zo moet bij het indienen van het compensatievoorstel kunnen worden aangetoond dat er geen wettelijke hinderpalen zijn om het bedoelde perceel te bebossen. De aanvrager moet bijgevolg in het bezit zijn van de nodige (gunstige) adviezen of vergunningen (bv. natuurvergunning). De reglementering is op dat vlak voldoende verfijnd om ongewenste bebossing te vermijden.

Anderzijds is in het Bosdecreet een vereenvoudigde procedure opgenomen om ontbossing mogelijk te maken voor natuurbeheer en -ontwikkeling. Deze procedure – eenvoudige melding in plaats van bouwvergunning – is van toepassing op erkende en aangewezen natuurreservaten, voorzover de ontbossing als beheersmaatregel is opgenomen in een goedgekeurd beheersplan.

4. De bosbehoudsbijdrage zoals die op dit ogenblik geldt, moet worden gezien als de gemiddelde kostprijs op niveau van Vlaanderen om een

compenserende bebossing uit te voeren. Uiteraard is hierin ook de verwerving van de grond begrepen, vermits voor de overheid die de compenserende bebossing uitvoert dit effectieve kosten zijn.

De bosbehoudsbijdrage heeft een sturende betekenis om bosbehoud te stimuleren. Ze moet voldoende hoog zijn om nog sturend te kunnen zijn ten aanzien van de te realiseren meerwaarde als gevolg van ontbossing. Een sociale correctie – vrijstelling van compensatie – bij het bouwen van kleine woningen en een differentiatie afhankelijk van de biologische waarde van het te ontbossen bos lijken mij wel aangewezen.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 89

van 24 maart 2000

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Opdracht voormalig directeur-generaal VDBH

Kan de minister verklaren hoe het komt dat de eerste directeur-generaal van de toenmalige Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel vandaag nog tot het statutair personeel van Export Vlaanderen behoort ?

Krijgt betrokkene nog opdrachten van de minister ?

Antwoord

1. De vorige Vlaamse regering heeft beslist de directeur-generaal te ontheffen van zijn functie als leidend ambtenaar van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel. Dat gebeurde in het raam van de uitvoering van de conclusies van een externe audit, en het nieuwe decreet op Export Vlaanderen dat een driekoppige leiding van de instelling verving door één algemeen directeur.

De toenmalige regering heeft de betrokkene evenwel een nieuwe opdracht toevertrouwd in het raam van het buitenlands beleid als gevol-

machtigd vertegenwoordiger van de minister-president van de Vlaamse regering, en heeft er daarom voor geopteerd om hem administratief te handhaven op de personeelsformatie van Export Vlaanderen.

2. Betrokkene werd inmiddels als vertegenwoordiger van Vlaanderen verkozen tot secretaris-generaal van de Vereniging van de Regio's van Europa.

Om die functie uit te oefenen, wordt hem verlof voor opdracht toegekend. Hij blijft daardoor administratief ressorteren onder de rechtspositionering van Export Vlaanderen, hoewel zijn wedde niet langer door Export Vlaanderen wordt gedragen.

3. Betrokkene heeft in de lopende legislatuur nooit opdrachten gekregen van de huidige minister bevoegd voor de Buitenlandse Handel.

Vraag nr. 90
van 24 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bijzondere Jeugdbijstand Tongeren – Huisvesting

De bemiddelingscommissie Bijzondere Jeugdbijstand Tongeren huurt reeds jaren een woning om haar activiteiten volwaardig te kunnen ontplooiën. Hiertoe werden aan deze woning – ten laste van de Vlaamse Gemeenschap – heel wat aanpassingen gedaan.

Deze woning werd nu verkocht. Hierdoor zijn er problemen ontstaan voor de dienstverlening van de bemiddelingscommissie.

1. Wanneer werd de bemiddelingscommissie Bijzondere Jeugdbijstand Tongeren op de hoogte gesteld van de mogelijke verkoop van de gehuurde woning? Wanneer van de effectieve verkoop?
2. Gebeurden er reeds inspanningen door de stad Tongeren (verhuurder) om een ander te huur gesteld pand aan te bieden aan deze dienst?
3. Wat gebeurt er met deze dienst in Tongeren? Wanneer moeten zij het verkochte pand verlaten? Hebben ze reeds uitzicht op een nieuwe huisvesting? Zo ja, waar?
4. Kunnen de kosten die de Vlaamse Gemeenschap deed – en die een meerwaarde betekenen

voor het pand – op een of andere manier worden gerecupereerd?

Antwoord

1. De bemiddelingscommissie Tongeren en de afdeling Gebouwen van het departement Algemene Zaken en Financiën werden met het aangevendend schrijven van 10 februari 1999 op de hoogte gebracht van de beëindiging van het huurcontract op 31 augustus 1999. De in het huurcontract bepaalde termijn voor opzegging van de overeenkomst werd gerespecteerd.

In dat schrijven werd geen melding gemaakt van de eventuele verkoop van het gehuurde goed.

2. De afdeling Gebouwen is aanstonds op zoek gegaan naar een nieuwe huisvesting voor de bemiddelingscommissie Tongeren. Meerdere gebouwen werden onderzocht maar niet geschikt bevonden, dit omdat de nodige ruimte ontbrak, wegens te grote inrichtingswerken of een te hoge huurprijs.

Wegens de moeilijkheden voor de herhuisvesting van de commissie kreeg de afdeling Gebouwen van de stad Tongeren wel de (mondelinge) toezegging dat het gebouw verder mocht worden gebruikt tot aan de effectieve verkoop. Ook heeft de stad Tongeren (mondeling) beloofd dat de commissie eventueel voorlopig door haar zal worden gehuisvest.

3. Uit de besprekingen van de afdeling Gebouwen met de afdeling Bijzondere Jeugdzorg is gebleken dat de bemiddelingscommissies misschien zullen worden geherstructureerd; de samenvoeging van de bemiddelingscommissie Tongeren met die van Hasselt zou worden overwogen.

De bemiddelingscommissie heeft nog geen bericht gekregen over de definitieve verkoop van het gebouw en er is ook nog geen datum meegedeeld tegen dewelke het pand zou moeten verlaten zijn.

In acht genomen de mogelijke samenvoeging van de bemiddelingscommissies van Tongeren en Hasselt en om reden van een beperkt gebouwenaanbod van Tongeren, onderzoekt de afdeling Gebouwen momenteel het gebouwenaanbod in Hasselt om dan beide commissies samen te huisvesten. Op dit ogenblik zijn er nog geen

voorstellen voor nieuwe huisvesting ; diverse mogelijkheden worden onderzocht.

4. De Vlaamse Gemeenschap voerde in het pand in hoofdzaak slechts schilder- en onderhoudswerken uit. Enkele noodzakelijke inrichtingswerken kunnen moeilijk als een meerwaarde worden beschouwd. De laatste jaren werden door de Vlaamse Gemeenschap geen kosten meer gedaan in het gebouw.

Het is ook zo dat op grond van artikel 17 van het huurcontract alle met toestemming van de eigenaar aan het gehuurde goed uitgevoerde wijzigingen en verbeteringen eigendom worden van de verhuurder, zonder dat de huurder een recht op vergoeding kan eisen.

**Vraag nr. 91
van 24 maart 2000
van de heer FREDDY SARENS**

Handelsmissie Wenen – Vertegenwoordiging

Ingevolge druk vanwege de federale regering is de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlandse Handel niet naar Wenen gegaan voor een vergadering in het Vlaams Huis aldaar met Vlaamse zakenlui en met vertegenwoordigers van Vlaams-Oostenrijkse joint ventures. De Vlaamse bedrijven beginnen immers negatieve gevolgen te ondervinden van het Oostenrijkbeleid van de federale overheid en verliezen contracten.

In deze aangelegenheid zijn vooral de Vlaamse belangen in het geding : 80 % van de Belgische export naar Oostenrijk komt uit Vlaanderen. Oostenrijk is een van de belangrijkste handelspartners van Vlaanderen.

1. Volgens de minister zou zijn adjunct-kabinetschef naar de betrokken vergadering gaan, maar op de lijst van de kabinetsleden staat geen adjunct-kabinetschef vermeld die de buitenlandse handel behartigt.

Wie van het kabinet is derhalve naar de betrokken vergadering geweest ?

2. Had de betrokken vertegenwoordiger van het kabinet voldoende politiek gewicht en voldoende kennis van het terrein ?
3. Wat zijn de resultaten van de vergadering op het gebied van het noodzakelijke herstel van de Vlaams-Oostenrijkse handelsbetrekkingen ?

Wat wordt in het bijzonder gedaan voor de Vlaamse bedrijven die contracten verloren hebben en wat om te beletten dat er nog meer verloren gaan ?

Antwoord

1. De vergadering in de Vlaamse vertegenwoordiging in Wenen van 15 maart 2000, waarnaar in de vraagstelling wordt verwezen, werd namens mijn kabinet bijgewoond door de heer Hugo Van Driessche, kabinetschef, en de heer Pieter Jans, adjunct-kabinetschef.
2. Geen enkele andere samenstelling van de kabinetsdelegatie zou van groter politiek gewicht zijn geweest, of meer kennis van het terrein hebben bezeten.
3. Tijdens de vergadering hebben de aanwezige bedrijven verslag uitgebracht van de schade of verliezen die zij meenden te hebben opgelopen of vreesden op te lopen door de houding van de Belgische overheid.

Ter vergadering werd overeengekomen om een aantal schriftelijke demarches te doen om de beeldvorming over de positie van de Belgische overheden te nuanceren.

Inmiddels hebben zowel de Vlaamse minister-president, de federale minister van Buitenlandse Zaken en de minister-president van de Franse gemeenschapsregering publieke verklaringen afgelegd waarin de toon en de respectieve standpunten aanzienlijk werden gemilderd of bijgesteld. Dat lijkt ons de meest directe en doeltreffende werkwijze om te voorkomen dat ondernemingen hiervan nog schade zouden lijden of contracten zouden verliezen.

**Vraag nr. 92
van 24 maart 2000
van de heer JAN PENRIS**

Zeilopleidingsproject – Subsidiëring

Om onze Vlaamse jongeren opnieuw de weg naar de zee te doen vinden, bestaan er reeds verschillende verenigingen die de "kleinzeilerij" bevorderen.

Inzake de opleiding op grote zeilschepen blijft Vlaanderen echter ver achter op zijn buurlanden. In Nederland, Duitsland en Frankrijk worden verschillende grote zeilschepen als charterschepen in-

gezet om jongeren ook deze vorm van zeegang aan te bieden. Meestal gaat het om traditionele of historische schepen. Het in de vaart brengen of houden van deze schepen draagt bovendien bij tot het behoud van het maritiem erfgoed.

In het najaar van 1999 deelde de Belgian Sailing and Training Association (in tegenstelling tot wat de naam zou kunnen doen vermoeden, een zeer Vlaamse instelling) de minister bevoegd voor Sport mee dat zij in de mogelijkheid waren een brigantijn (bouwjaar 1911) met als huidige naam "Eye of the wind" aan te kopen voor de opleiding van jongeren tussen 14 en 25 jaar.

In een stevig gedocumenteerd schrijven van 22 oktober 1999 (kopie als **bijlage**) werd gepeild naar mogelijke subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

De opstart van het opleidingsproject (aankoop van het schip, verzekering en het eerste jaar werkingskosten) kan op circa 50 miljoen worden geraamd.

Hebben de ministers bevoegd voor respectievelijk Sport en Jeugd terzake reeds een beslissing genomen en zo ja, welke ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Gecoördineerd antwoord

In Vlaanderen worden momenteel twee omniwatersportfederaties erkend en gesubsidieerd die zich onder andere toeleggen op de zeilsport, namelijk de Vlaamse Vereniging voor Watersport (VVW) en de Landelijke Bond van Watersportverenigingen in België (LBWB).

Deze sportfederaties worden onder andere gesubsidieerd om kadervorming te organiseren binnen hun domein, eventueel in samenwerking met de Vlaamse Trainersschool.

Binnen de VVW is er een zeilschool die zich specifiek bezighoudt met de opleiding inzake "grootzeilerij". Ook enkele LBWB-clubs behartigen deze materie. Inzake opleiding tot grootzeilerij vanuit sportief oogpunt is er dus voldoende aanbod. Tevens is de VVW lid van een andere zeilorganisatie, die jongeren de kans geeft deel te nemen aan zeiltochten (wedstrijden) op zeer grote (niet-historische) zeilschepen (cf. Mercator), eveneens vanuit

cultureel oogpunt. Dit wordt echter niet gesubsidieerd.

Wat het zeilen op historische schepen betreft, worden dergelijke initiatieven vaak opgestart vanuit een toekomstige commerciële doelstelling, namelijk het aanbieden van reizen (chartering). De activiteiten passen dus niet echt in de sector "sportzeilen", waarvoor sportfederaties kunnen worden gesubsidieerd.

Vanuit mijn bevoegdheid inzake Monumenten en Landschappen heb ik een voorontwerp van decreet tot bescherming van de varende monumenten ingediend. De aankoop ervan kan echter niet worden gesubsidieerd, enkel de restauratie.

In een schrijven van 28 januari 2000 heb ik reeds aan de Belgian Sailing en Training Association gemeld dat de vereniging als dusdanig niet kan worden gesubsidieerd.

(De in de vraag vermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 93 van 29 maart 2000 van de heer DIRK DE COCK

Euro 2000 – Subsidiëring

Onlangs vernam ik dat de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, tijdens Euro 2000 de veiligheid in en rond de stadions wil bevorderen door gratis busvervoer aan te bieden voor alle toeschouwers. Dit zou gepaard gaan met een kostenplaatje tussen de 10 en de 14 miljoen frank.

Bovendien is het Vlaams Gewest medefinancier geweest van de stadions, bijvoorbeeld het stadion van Brugge. Als niet-gefederaliseerde sporttak gaat de Koninklijke Voetbalbond (in samenspraak met de clubs) hiervoor te rade bij onder andere de deelstaat Vlaanderen.

1. Wat is het totale budget dat vanuit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is bestemd voor Euro 2000 ? Welk bedrag gaat naar welke tak, bijvoorbeeld infrastructuur van de stadions, openbaar vervoer, ... ?
2. Wordt een soortgelijke inspanning ook geleverd door de andere gewesten en gemeenschappen ?

En wat is de bijdrage van de federale staat ? Beschikt de minister hier over een gedetailleerd overzicht ?

3. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen inzake de federalisering van de "Koninklijke Voetbalbond" ?

Antwoord

1. Als minister bevoegd voor Sport heb ik de opleiding van stewards ondersteund. De kandidaten werden gerekruteerd uit de West-Vlaamse eerste- en tweedeklasseclubs. In totaal genoten 426 stewards een opleiding (372 mannen – 54 vrouwen).

Er werd een subsidie van 4,2 miljoen frank uitgetrokken (budget 1999).

Belangrijk is wel dat deze opgeleide stewards na Euro 2000 worden ingezet binnen de eigen club.

2. Wat de inbreng van de andere gewesten en gemeenschappen betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet antwoorden, daar dit buiten mijn bevoegdheid valt.
3. Daar de Vlaamse overheid momenteel geen doelgericht sportbeleid kan voeren naar alle sportbeoefenaars (een aantal grote sportbonden heeft zich tot op heden nog niet aangepast aan de staats Hervorming), heb ik reeds herhaaldelijk geprobeerd de unitaire sportbonden, waaronder de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB), te responsabiliseren en aan te moedigen hun organisatiestructuur op te splitsen.

Tallose formele en informele vergaderingen werden daartoe reeds gehouden, kabinetsmedewerkers en de administratie werden ter beschikking gesteld voor de begeleiding, er werd zelfs een simulatie gemaakt van wat de KBVB, op basis van het decreet van 13 april 1999 en mits volledig gebruik te maken van alle mogelijkheden, jaarlijks aan subsidiëring misloopt (34 miljoen).

De antwoorden van de KBVB op mijn interventies en vragen heeft de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld reeds in de pers kunnen lezen.

De KBVB is een privaatrechtelijke organisatie en het is mij onmogelijk hen tot splitsing te verplichten.

Vraag nr. 94 van 30 maart 2000 van de heer JOS DE MEYER

Hof ter Saksen Haasdonk – Restauratie

In Haasdonk, deelgemeente van Beveren, is een van de prachtige en schaarse gesloten parkbossen van het Waasland gelegen. Hierin staat een mooi – maar totaal vervallen – kasteel.

De geschiedenis van dit domein "Het Schack" gaat terug tot in de Middeleeuwen. Ter Saksen vormde later een heerlijkheid, die afhankelijk was van het Land van Beveren. Op het einde van de achttiende eeuw zou het bezit stilaan zijn huidige vorm krijgen. In het begin van de jaren tachtig werd het domein gemeentelijke eigendom.

1. Is het Hof ter Saksen beschermd ? Zo ja, wanneer gebeurde dit ? Zo neen, werd hiervoor reeds een procedure gestart en voor wanneer mag de bescherming worden verwacht ?

2. Herstel en renovatie van dit – ooit – prachtige kasteel zijn wenselijk.

Zijn hierover al principiële beslissingen genomen ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, wie moet hier het initiatief nemen ?

3. Wat is een vermoedelijke en mogelijke kostprijs van deze renovatie ?

Wie draagt hiervan de kosten ?

Antwoord

1. Het Hof ter Saksen is beschermd als monument sinds 7 februari 1980.

2. Het gebouw behoort toe aan de gemeente Beveren. Het komt aan de eigenaar toe de nodige initiatieven te nemen.

3. Een restauratiedossier met bijhorende kostenraming is in opmaak. Verwacht kan worden dat er in de loop van dit jaar een ontvankelijkheidsverklaring van het dossier zal gebeuren.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 85
van 16 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Bestemming

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 7 oktober 1999 deelde de minister mee dat hij een afspraak had gepland met de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen om hun ontwikkelingsperspectieven langs het Zeekanaal te bekijken, mede in het licht van de problematiek van het Zuidelijk Eiland in Bornem (*Handelingen C3 van 7 oktober 1999, blz. 4-6 – red.*).

Kan de minister bevestigen dat dit gesprek heeft plaatsgehad en werden er bepaalde gevolgen aan verbonden ?

Antwoord

De administrateur-generaal van de NV Zeekanaal heeft inderdaad reeds een onderhoud gehad met mijn adjunct-kabinetschef, bevoegd voor de cel Ruimtelijke Ordening, en heeft de intenties en ontwikkelingsperspectieven langs het Zeekanaal toegelicht. Hierbij kwam niet alleen de problematiek van het Zuidelijk Eiland in Bornem ter sprake, maar tevens andere dossiers zoals het Bos van Aa in Zemst.

De NV Zeekanaal heeft nogmaals zeer sterk de nadruk gelegd op de economische aspecten van dit dossier en vraagt ontwikkelingsmogelijkheden voor watergebonden industrie.

Vermits het gemeentebestuur van Bornem wordt geconfronteerd met een bouwaanvraag van een firma die ophopingswerken wil uitvoeren met het oog op industriële vestigingen en deze aanvraag in strijd is met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, is op 11 mei op mijn kabinet een overlegvergadering gepland met alle betrokken actoren, zijnde de gemeente Bornem, de afdeling Ruimtelijke Planning van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), de afdeling ROHM Antwerpen, de NV Zeekanaal en de afdeling Zeeschelde.

Vraag nr. 87
van 17 maart 2000
van de heer JOACHIM COENS

BPA Finis Terrae Knokke-Heist – Stand van zaken

Het nieuwe plan van het gemeentebestuur van Knokke-Heist om het bijzonder plan van aanleg (BPA) Finis Terrae te wijzigen, omvat de volledige afbraak van het vervallen zwembadcomplex in de Zwinbosjes en het herstellen van de noordelijke parking tot natuurgebied. Het restaurant Mermaid wordt gesloopt en vervangen door een appartementsgebouw met vier bouwlagen. De westelijke parking wordt geïntegreerd in het natuurgebied en krijgt een toegangsweg naar het nieuwe gebouw.

De gemeenteraad van Knokke-Heist motiveert dat men in het kader van het duinendecreet wil streven naar een beter samengaan van natuur en architecturaal verantwoorde toeristische opwaardering van de zone van het oude zwembadcomplex.

Een deel van het project is volgens het gewestplan gelegen in een zone voor dagrecreatie en die zone wordt door dit BPA gewijzigd naar een zone voor verblijfsrecreatie.

1. Wat is de stand van zaken van het BPA bestemmingsplan Finis Terrae in Knokke-Heist ?
2. Wat is het standpunt van de administratie Ruimtelijke Ordening tegenover het plan van het gemeentebestuur van Knokke-Heist ?
3. Zullen er in geval van bestemmingswijziging planbaten verschuldigd zijn ?

Antwoord

1. Het BPA nr. K-28 "Finis Terrae" werd op 24 februari 2000 door de gemeenteraad voorlopig aanvaard.

Het momenteel lopende openbaar onderzoek, waaraan het betrokken aanlegplan wordt onderworpen, nam een aanvang op 20 maart jongstleden en wordt afgesloten op 20 april 2000.

2. Het BPA nr. K-28 "Finis Terrae" heeft betrekking op een ruimtelijk zeer belangrijk gebied, namelijk de overgang van het bebouwde deel van Knokke naar een van de belangrijkste natuurgebieden op Vlaams niveau, met name het Zwingebed.

Daar het betrokken plan momenteel het voorwerp uitmaakt van een openbaar onderzoek, lijkt het mij voorbarig en niet opportuun om dienaangaande nu reeds inhoudelijke standpunten in te nemen.

Wel dient te worden gestipuleerd dat, gelet op de lokalisatie van het plangebied tussen de woonzone en het natuurgebied, het aangewezen is deze zone op duurzame wijze in te richten zodoende dat ze ten dienste staat van de woonzone én het natuurreservaat.

Aldus wordt een win-win situatie beoogd, waarbij aspecten van natuurbehoud én inrichtingswerken, na ten opzichte van elkaar op oordeelkundige wijze te zijn afgewogen, optimaal met elkaar zijn verweven. Bovendien kan aldus een aanzet worden gegeven tot de dringend noodzakelijke sanering van het momenteel aanwezige zwembadcomplex.

- Omdat de planbatenheffing, opgenomen in artikel 87 van het decreet op de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, uitsluitend betrekking heeft op ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) en niet op BPA's, zullen voor het betrokken aanlegplan, eenmaal goedgekeurd, geen planbaten kunnen worden gevorderd.

Vraag nr. 89
van 17 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Dioxinecrisis – Vergoeding industriële bedrijven

In verband met de dioxinecrisis zal de federale overheid de landbouwsector vergoeden. Alles wat niet "landbouw" is, zou moeten worden uitgebaat door het Vlaams Gewest. Totnogtoe blijkt men niet bereid om deze schade uit te betalen aan de industriële bedrijven die schade hebben geleden door de dioxineproblematiek.

- Waarom betaalt de Vlaamse overheid geen vergoedingen uit aan de getroffen bedrijven ?
- Hoeveel bedrijven hebben zich reeds schriftelijk aangemeld bij de Vlaamse regering om schadevergoeding te vragen ? Over welke schade-eisen gaat het, voor hoeveel bedrijven ?

Antwoord

- De Vlaamse regering heeft op 27 januari 2000 bij het Vlaams Parlement een ontwerp van decreet ingediend houdende een waarborgregeling voor ondernemingen die zijn getroffen door de dioxinecrisis in 1999. Intussen werd het ontwerpdecreet zowel in commissie als in plenaire vergadering behandeld.

De marktverstoring die is ontstaan ten gevolge van de dioxineverontreiniging van voedingsmiddelen in juni 1999 heeft zowel in de landbouw als in de voedingsindustrie en aanverwante sectoren zoals het vervoer tot een omzetverlies geleid.

Om bij te dragen tot een herstel van het financieel verlies van niet-landbouwbedrijven hebben de gewesten en de Belgische Vereniging van Banken op 6 oktober 1999 een protocol gesloten dat het kader aangeeft waarbinnen de kredietinstellingen en de gewesten respectievelijk kredieten en een gewestwaarborg aan de door de dioxinecrisis getroffen ondernemingen kunnen toekennen. Naar aanleiding van de opmerkingen van de Europese Commissie werd dit protocol gewijzigd bij addendum van 24 januari 2000. Het decreet geeft het protocol een wettelijke grondslag en voert het verder uit.

De waarborgregeling geldt voor de meest getroffen subsectoren van de niet-landbouw, namelijk de productie van, de verwerking van, het vervoer van of de handel in voedingsproducten of diervoeder die door de dioxineverontreiniging zijn getroffen.

De steunregeling is geen schadevergoeding in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek. De waarborgverstrekking resulteert immers niet uit een foutief optreden van het Vlaams Gewest in het beheer van de dioxinecrisis. Om dezelfde reden kan de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest ten voordele van ondernemingen in het kader van de dioxinecrisis niet worden beschouwd als een schadevergoeding in de eigenlijke zin van het woord. De waarborgregeling heeft alleen tot doel het tekort aan liquiditeiten van de betrokken ondernemingen op te vangen. Ze is er enkel op gericht een overheids-ondersteuning te geven om de cashflowproblemen van de ondernemingen te ondervangen en de toekenning van kredieten tegen gunstiger voorwaarden dan de geldende marktтарieven te vergemakkelijken.

Naar aanleiding van het verzoek van de federatie van de voedingsindustrie (Fevia) hebben de drie gewesten onderling overleg gepleegd om een gemeenschappelijk standpunt hieromtrent in te nemen.

Steunend op het feit dat :

- de schade geleden door de sanitaire maatregelen genomen door de federale overheid, de Europese Commissie en buitenlandse mogendheden, reeds grotendeels werd vergoed door de federale overheid ;
  - de geleden economische schade niet te waarderen en te controleren valt ;
  - het verband tussen de economische schade en de dioxineverontreiniging niet te bewijzen is ;
  - een ingewikkeld controleapparaat nodig is om na te gaan of de geleden schade niet wordt overgecompenseerd ;
  - ondernemen steeds een ondernemersrisico inhoudt ;
  - de schade werd veroorzaakt door maatregelen van de federale overheid, hebben de drie gewesten unaniem beslist de economische schade van de niet-landbouwbedrijven veroorzaakt door de dioxinecrisis, niet te vergoeden.
2. Tot op heden heb ik als bevoegd minister nog geen aanvragen ontvangen van bedrijven tot het verkrijgen van een schadevergoeding.

Van zes ondernemingen heb ik brieven gekregen over de dioxinecrisis. In twee brieven werden bijkomende inlichtingen gevraagd over de waarborgregeling voor de naar aanleiding van de dioxineverontreiniging aan ondernemingen toegekende kredieten. Twee brieven hadden betrekking op de door de desbetreffende ondernemingen geleden schade en twee brieven bevatten een aanklacht over het feit dat de federale dioxinewet niet op hen van toepassing was.

De werkgeversorganisaties VBO (Verbond van Belgische Ondernemingen), VEV (Vlaams Economisch Verbond) en NCMV (Organisatie van Zelfstandige Ondernemers) en de beroepsorganisaties Fevia (Federatie van de Voedingsindustrie), BCZ (Belgische Confederatie van de Zuivelindustrie) en Bivex (Beroepsvereniging van

de Internationale Vlees- en Veehandel, de Belgische Exportslachthuizen en Exportuitsnijderijen) dienden daarentegen wel een verzoek tot schaderegeling in. Daarnaast vroeg de beroepsorganisatie van de Vlaamse goederentransportondernemingen en logistieke dienstverleners (SAV) overbruggingskredieten aan om tegemoet te komen aan de liquiditeitsproblemen van haar leden.

In het kader van de waarborgregeling zoals bedoeld onder punt 1 werden tot op 29 maart 2000 achttien aanvragen, voor een totaal bedrag van 298.422.000 frank aan kredieten, ingediend bij het Vlaams Waarborgfonds. Elf aanvragen, voor een totaal bedrag van 239.022.000 frank aan kredieten, werden reeds goedgekeurd. Zes kredietaanvragen zijn nog in onderzoek en één aanvraag werd geweigerd.

**Vraag nr. 90
van 21 maart 2000
van de heer JOS DE MEYER**

Boelwerf Temse – Sanering en herbestemming

In 1994 ging de Boelwerf failliet. De terreinen, ruim 85 hectare, hebben nog altijd geen nieuwe bestemming. Nochtans zijn heel wat bedrijven op zoek naar geschikte vestigingsplaatsen.

Het grootste probleem bij de herbestemming lijkt de sanering van het terrein. Ik vernam dat er vorige maand een bijeenkomst was op het kabinet van de minister van Leefmilieu over deze sanering. Naast vertegenwoordigers van de minister van Leefmilieu waren ook een kabinetsmedewerker van de minister van Ruimtelijke Ordening, een personeelslid van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), de burgemeester van Temse en de curatoren aanwezig. Er zou afgesproken zijn dat de sanering van het terrein in percelen zou kunnen gebeuren.

De kostprijs van de hele saneringsoperatie zou 400 miljoen bedragen en de Vlaamse regering kan wel 90 procent subsidies toekennen. De curatoren moeten een deel van de opbrengsten van de verkoop van niet-vervuilde percelen reserveren voor de sanering van de vervuilde gedeelten van de voormalige scheepswerf.

1. Is het terrein van de vroegere scheepswerf Boel in zijn geheel of slechts gedeeltelijk vervuild, en in welke mate ?

2. Wat is de geraamde kostprijs voor de sanering van de vastgestelde vervuiling ?
  3. Kan de sanering van het terrein in verschillende percelen en fasen gebeuren ?
  4. Wanneer vangt de sanering aan en welke timing wordt vooropgesteld voor de herbestemming van deze gronden ?
  5. Welke engagementen heeft de Vlaamse regering via OVAM op zich genomen met het oog op een spoedige sanering en herbestemming van deze gronden ?
- Welk aandeel heeft Gimvindus in de sanering en herbestemming ?
6. Welk aandeel van de verkoop van de gronden moeten de curatoren reserveren voor de sanering van de vervuilde gronden ?
  7. Welke visie en toekomstplannen heeft de minister van Economie met betrekking tot deze gronden ?
- N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

1. Het terrein van de vroegere Boelscheepswerf is in meerdere zones verontreinigd met zowat alle klassieke verontreinigingsparameters, namelijk minerale olie, vluchtige aromaten, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, zware metalen en vluchtige gechloreerde solventen.
- Vooraf ter hoogte van de voormalige triage- en stortplaats, het sledepark en rond een aantal grotere opslagtanks doen zich de voornaamste problemen voor.
2. Op basis van de momenteel bekende gegevens werd een raming van de saneringskosten opge maakt. In een "best case"-scenario worden de saneringskosten geraamd op 62 miljoen frank. In een "worst case"-scenario zouden de saneringskosten oplopen tot 420 miljoen frank.
- Op basis van de beschikbare gegevens wordt momenteel een bedrag van 150 miljoen frank als een vrij realistische schatting vooropgesteld.
3. De sanering van het terrein kan gebeuren in verschillende percelen en fasen mits gebruik te maken van artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet. Op basis van dit artikel kan beslist worden de overdracht van de gronden te laten plaatsvinden vooraleer de verplichtingen tot bodemsanering worden vervuld, maar dan wel onder de voorwaarden van het aangaan van een verbintenis en het opbouwen van een financiële zekerheid. De OVAM heeft reeds in die zin een advies aan de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw toegestuurd en is momenteel bezig met de verfijning van het advies.
- Op die manier wordt de sanering, te beginnen met het beschrijvend bodemonderzoek, van het terrein telkens gekoppeld aan de overdracht van een deel van het perceel.
4. In het voormelde advies werd opgenomen dat de sanering dient te starten bij de eerste overdracht van een deel van het perceel, en dan enkel voor het deel dat op dat moment wordt overgedragen.
  5. De OVAM heeft een gunstig advies uitgebracht voor de toepassing van artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet, waardoor de overdracht van delen van het perceel wordt toegestaan.
- Gimvindus kan, met eigen middelen, via haar filiaal Werfinvest en binnen de perken van de beheersovereenkomst, marktconforme investeringen meefinancieren samen met privé-investeerders, en dit met risicodragend kapitaal. Het doel van de herbestemming is de creatie van vervangende werkgelegenheid.
6. De overdracht van het administratief gebouw aan de gemeente Temse wordt vrijgesteld van de opbouw van een financiële zekerheid.
- Bij de andere overdrachten dienen de curatoren echter 50 % van de verkoopsom van de verkochte delen te reserveren voor de bodemsanering.
- Daarbij dienen ze een reserve op te bouwen van 80 miljoen frank, zijnde iets meer dan de helft van de geraamde saneringskosten.
7. Het gebrek aan bedrijventerreinen in Vlaanderen maakt dat er conform de beleidsintenties van de Vlaamse minister van Economie een instrumentarium zal worden uitgewerkt voor de herbestemming van ongebruikte industrieterreinen met een milieupassief.

Om op kort termijn een vooruitgang te boeken, zal worden nagegaan of deze terreinen kunnen worden gesaneerd in het kader van publieke-private samenwerking. De gronden van de Boelwerf kunnen dan ook voor een dergelijke aanpak in aanmerking komen.

Vraag nr. 92
van 21 maart 2000
van de heer JOACHIM COENS

Prioritaire afbraakdossiers – Stand van zaken

Op 18 oktober 1999 kreeg de minister een inventaris van de bouwovertradingen waarover een vonnis of arrest bestaat dat de overtreder weigert uit te voeren en waarvoor de ambtshalve uitvoering in het vooruitzicht werd gesteld. In overleg met de administratie werd afgesproken bij de behandeling van de dossiers voorrang te geven aan de ernstige bouwovertradingen.

Op 19 november 1999 gaf de minister de Bouwinspectie dan ook toestemming om in prioritaire dossiers weer over te gaan tot ambtshalve uitvoering door middel van het slopen van de betrokken illegale woning.

1. Om hoeveel prioritaire dossiers gaat het hier ?
2. Kan de minister een overzicht per provincie en gemeente bezorgen van het aantal dossiers dat zal leiden tot de afbraak van de betrokken illegale woning ?

Antwoord

1. De omvangrijke inventaris die de administratie opstelde, betreft niet enkel illegale woningen – zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger lijkt te veronderstellen – maar ook andere constructies of werken waarvoor de rechter een herstel in de oorspronkelijke staat heeft uitgesproken en waarvoor de rechter een dwangsom en/of de ambtshalve uitvoering in het vooruitzicht stelt na het verstrijken van de termijn waarbinnen de betrokkene zelf moet uitvoeren.

De dossiers worden gerangschikt volgens provincie, het bestemmingsgebied, het jaar waarin het vonnis of arrest in kracht van gewijsde ging, met een korte vermelding van het voorwerp van het bouw misdrijf, met vermelding of al dan niet een dwangsom werd uitgesproken, enzovoort.

Op basis van deze inventaris worden dossiers voor effectieve ambtshalve uitvoering geselecteerd volgens de prioriteiten die op 23 december 1999 omstandig werden uiteengezet in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening, met name (*Handelingen C45 van 23 december 1999, blz. 6 e.v. – red*) :

- a) met betrekking tot recente vonnissen en arresten, vanaf einde 1995, begin 1996 en later komen alle dossiers in aanmerking voor de effectieve ambtshalve uitvoering, ongeacht de ligging van de bouwovertrading, dit op basis van het principe in het regeerakkoord dat alle vonnissen en arresten binnen een redelijke termijn moeten worden uitgevoerd ;
- b) met betrekking tot de oudere vonnissen en arresten worden de prioriteiten van het regeerakkoord gevolgd, zijnde overtradingen in prioritaire gebieden, flagrante overtradingen, overtradingen waarbij de overtreder manifest onwillig is om zich in regel te stellen, overtradingen die een overmatige burenhinder veroorzaken.

Daarom kan geen absoluut aantal van prioritaire dossiers worden opgegeven.

2. Elke veroordeling, in kracht van gewijsde, dient normaliter te leiden tot de uitvoering van de uitspraak, ongeacht of dit gebeurt door de betrokkene of via de machtiging tot ambtshalve uitvoering.

De inventaris is te omvangrijk voor publicatie. Met de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt een afspraak gemaakt om inzage te nemen in deze inventaris.

Vraag nr. 93
van 21 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Handhavingsbeleid ruimtelijke ordening – Vonnissen

Naar aanleiding van een interpellatie over het handhavingsbeleid inzake ruimtelijke ordening (*Handelingen C45 van 23 december 1999, blz. 6-19*), stelde de minister dat de inventarisatie van de vonnissen inzake bouwovertradingen beschikbaar is.

Kan de minister die informatie verstrekken voor 1995, 1996, 1997, 1998, 1999 ?

Antwoord

Het is niet duidelijk welke informatie de Vlaamse volksvertegenwoordiger wenst te krijgen. De inventaris heeft betrekking op vonnissen en arresten in kracht van gewijsde vanaf 1990 tot 1997. De vonnissen en arresten vanaf 1998 worden systematisch toegevoegd, zodra de administratie er kennis van krijgt.

De inventaris is te omvangrijk voor publicatie. Met de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt een afspraak gemaakt om inzage te nemen in deze inventaris.

**Vraag nr. 94
van 24 maart 2000
van de heer BART DE SMET**

Sectorale BPA's – Jeugdwerkinfrastructuur

Gelet op het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wordt de problematiek van de zonevremde bedrijven opnieuw actueel.

Wellicht belandde ook heel wat jeugdinfrastructuur, zoals jeugthuizen, jeugdbewegingslokalen en kampeercentra, zo in een zonevremde situatie. Vaak heeft de zonevreemdheid of het ontbreken van een bouwvergunning te maken met de eigenheid van het vrijwilligerswerk, waarbij infrastructuur werd uitgebreid of gewijzigd in de informele sfeer en dynamiek van een initiatief van en door jongeren.

Vanuit respect voor deze dynamiek kunnen gemeentebesturen onder meer via het opstellen van sectorale BPA's (bijzonder plan van aanleg) deze onwettige situatie verhelpen. Het jeugdwerk signaleert nu reeds een tekort aan voldoende en aangepaste jeugdwerkinfrastructuur. Daarom zal in de toekomst een afstemming noodzakelijk zijn tussen de minister bevoegd voor Ruimtelijk Ordening en de minister bevoegd voor Jeugd.

Om een parlementair initiatief dienaangaande voor te bereiden en om een beter inzicht te krijgen in deze materie, had ik graag van de minister antwoord gekregen op volgende vragen.

1. In hoeveel gemeenten is een procedure lopende inzake de goedkeuring en aanvaarding van een sectoraal BPA voor jeugdinfrastructuur ?

2. Voor hoeveel gemeenten werd reeds een sectoraal BPA goedgekeurd en aanvaard voor jeugdinfrastructuur ?
3. Wat waren in deze laatste gemeenten de consequenties van deze BPA's voor de beschikbare capaciteit aan jeugdwerkinfrastructuur ?

Antwoord

1. M.b.t. de lopende procedures inzake sectorale BPA's voor jeugdinfrastructuur conform omzendbrief RO 98/05 betreffende het bijzonder plan van aanleg voor zonevremde terreinen en gebouwen voor sport-, recreatie- en jeugdactiviteiten, is mijn administratie enkel op de hoogte van de gemeenten die conform voormelde omzendbrief een vooroverleg voorafgaand aan de officiële procedure hebben aangevraagd.

Dit zijn de gemeente Olen in de provincie Antwerpen, de gemeenten Alken, Borgloon, Neerpelt en Bilzen in de provincie Limburg en de gemeenten Zottegem en Maarkedal in Oost-Vlaanderen.

Hierbij betreft het veeleer BPA's met het oog op de problematiek van de zonevremde sportinfrastructuur, en niet zozeer ten behoeve van zonevremde jeugdinfrastructuur ;

Verder dient erop te worden gewezen dat een gemeente over de mogelijkheid beschikt om, ten behoeve van deze problematiek, een "gewoon" ten opzichte van het gewestplan afwijkend BPA op te stellen.

2. Tot op heden werd nog in geen enkele Vlaamse gemeente een sectoraal BPA goedgekeurd of aanvaard in het kader van voormelde omzendbrief RO 98/05.
3. Aangezien er nog geen sectoraal BPA is goedgekeurd of aanvaard, kan deze vraag niet worden beantwoord.

**Vraag nr. 95
van 29 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kabelaanbod Coditel – Event TV

De zender Event TV wordt in een aantal gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest blijkbaar niet op de kabel gezet door de intercommuna-

le Coditel. Nochtans gaat het hier om een zogenaamde must carry-zender.

Welke demarches werden al gedaan om Coditel ertoe aan te zetten de uitzendingen van de bewuste zender ook binnen het Brusselse gewest te verspreiden ?

Zijn er nog andere Vlaamse must carry-stations waarvan de programma's in Brussel door de kabelmaatschappijen niet op de kabel worden gezet ?

Antwoord

1. De kabelmaatschappijen die zijn gevestigd in Brussel-Hoofdstad ressorteren onder de bevoegdheid van de federale overheid, omdat ze zich niet uitsluitend tot één van de gemeenschappen richten.
2. Bij ministerieel besluit van 20 februari 1998 werd een lijst gepubliceerd met de omroepen die door de Brusselse kabelmaatschappijen verplicht moeten worden doorgegeven. TV Brussel, Event TV en Kanaal Z werden niet in deze lijst opgenomen. Ik vestig er de aandacht op dat Event TV en Kanaal Z op dat ogenblik nog niet erkend waren als particuliere televisieomroep en dat het omroepprogramma van TV Brussel in Brussel via de kabel werd en wordt verdeeld.

De Vlaamse Gemeenschap heeft herhaaldelijk tegen het besluit van 20 februari 1998 gereageerd, omdat er een onevenwicht was tussen Nederlandstalige en Franstalige omroepen. De federale overheid wenst een nieuwe must carry-regel uit te werken in overleg met de gemeenschappen.

Vraag nr. 96 van 29 maart 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kabelaanbod Coditel – Kanaal Z

Enige tijd geleden kreeg Kanaal Z het zogenaamde must carry-statuu. Daardoor zijn de kabeldistributiemaatschappijen verplicht de programma's op de kabel te zetten.

Naar aloude gewoonte is de intercommunale Coditel blijven treuzelen in de faciliteitengemeenten Wemmel en Drogenbos.

Is dit ondertussen verholpen ?

Heeft de Vlaamse overheid daartoe enige demarche moeten doen ?

Antwoord

1. Kanaal Z is een televisieomroepprogramma van de Vlaamse Business Televisie. Het gaat hier om een Vlaamse omroep die op 9 november 1999 werd erkend als televisieomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse gemeenschap.

Hieruit volgt dat het omroepprogramma van Kanaal Z in Wemmel en Drogenbos verplicht moet worden doorgegeven.

2. Het toezicht op de naleving van en de sanctiëring van de inbreuken op de bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, ressorteren onder de bevoegdheid van het Vlaams Commissariaat voor de Media.
3. Ik verneem dat het commissariaat contact heeft opgenomen met Coditel met betrekking tot het niet doorgeven van het omroepprogramma van Kanaal Z in Wemmel en Drogenbos.

Vraag nr. 97 van 5 april 2000 van de heer DIDIER RAMOUDT

Stedelijke bouwnormen – Toegankelijkheid voor mindervaliden

In Oostende bepaalt de stedelijke bouwverordening in hoofdstuk VIII :

"Artikel 69

Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot voor het publiek toegankelijke gebouwen, gelden de hiernavolgende normen met het oog op het verhogen van de toegankelijkheid van gebouwen voor personen met een handicap.

Artikel 70

De normen van het koninklijk besluit en de bepalingen van deze verordening zijn van toepassing op alle voor het publiek toegankelijke gebouwen. De opsomming van artikel 2 van het koninklijk besluit is niet beperkend.

Voormelde normen en bepalingen zijn in elk geval eveneens van toepassing op de gemeenschappelijke delen – zoals toegangen, trappen, liften, gangen, enz. – van meergezinswoningen met vijf of meer woonegelegenheden."

Deze verordening transposeert dus normen die werden vastgesteld voor openbare gebouwen naar privé-gebouwen. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen grote en kleine (appartementen)gebouwen. Grote gebouwen moeten toegankelijk zijn voor personen met een handicap, kleinere niet.

1. Aangezien personen met een handicap moeten kunnen wonen waar zij dat zelf willen, en niet alleen in grotere en duurdere appartementsgebouwen, dienen bouwnormen voor iedereen dezelfde te zijn, ongeacht of het om een appartement met vier, vijf of meer wooneenheden gaat.

Is hier bijgevolg geen sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel ?

Zo ja, heeft de minister reeds maatregelen genomen om hieraan een einde te maken ?

2. Is m.b.t. de problematiek van de toegankelijkheid van gebouwen voor gehandicapten, het opleggen van normen voor openbare gebouwen aan privé-gebouwen voorzover de minister bekend ook gangbaar in andere gemeenten ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Gecoördineerd antwoord

1. Aan het gelijkheidsbeginsel is voldaan indien gelijke feitelijke situaties door de wet op dezelfde wijze worden behandeld. Ongelijke situaties kunnen ongelijk worden behandeld. Het objectieve onderscheid tussen de verschillende situaties moet redelijkerwijze in verband staan met het nagestreefde doel.

Hier lijkt de stad Oostende mij een duidelijk objectief onderscheid gemaakt te hebben : de verplichtingen gelden voor alle appartementsgebouwen met vijf of meer woonegelegenheden. Dit onderscheid staat ook in verband met het nagestreefde doel. Enerzijds is de kans dat een gebouw door personen met een verminderde mobiliteit wordt betreden of bewoond, uiteraard groter naarmate het aantal woonegelegenheden groter is, anderzijds is het voor kleinere

appartementen gebouwen verhoudingsgewijze duurder om de normen inzake toegankelijkheid te implementeren.

2. Het uitbreiden van de normen voor openbare gebouwen naar privé-gebouwen is (nog) geen courante praktijk.

Vraag nr. 101 van 6 april 2000 van de heer LEO PEETERS

Bouwvergunningenbeleid – Toegankelijkheid voor mindervaliden

Uit onderzoeken van talrijke belangenverenigingen aangaande de toegankelijkheid van gebouwen voor gehandicapten blijkt dat deze veel te wensen over laat. Telkens stootte men op talrijke problemen aangaande de bereikbaarheid, de toegankelijkheid en de bruikbaarheid.

Volgens de belangenverenigingen ligt de oorzaak van de ongemakken voornamelijk bij de wet van 1975 die de toegankelijkheid voor gehandicapten zou moeten garanderen.

Het grote struikelblok is het feit dat deze wet enkel van toepassing is op gebouwen waarvoor een bouwvergunning wordt aangevraagd. Hierdoor ontsnappen de bestaande gebouwen aan de normen. Daarnaast klagen de betrokken organisaties over het gebrek aan controle.

Een opmerkelijke vaststelling is dat enerzijds de grote supermarkten over het algemeen wel toegankelijk zijn voor deze doelgroep, maar dat anderzijds een belangrijke instelling als De Post terzake veel te wensen over laat.

Naast voormelde problematiek zijn tevens de straten en het openbaar vervoer twee belangrijke obstakels voor mindervalide personen.

1. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om deze problematiek aan te pakken en zo ja, welke ?
2. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om dit probleem op te vangen in het decreet op de ruimtelijke ordening, waarin de bouwvergunningen worden behandeld en waarbij vooral bij verbouwingsopdrachten deze uitdrukkelijke opdracht zou moeten worden gegeven ?

3. Welke timing werd vooropgesteld om hieraan iets te doen ?

Antwoord

Vooreerst wens ik op te merken dat ik de bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger omtrent de toegankelijkheid van gebouwen en van het openbaar domein deel. Mijn voorgangers hebben reeds een aantal belangrijke stappen voorwaarts gedaan.

Zo heeft de Vlaamse regering op 29 april 1997 (Belgisch Staatsblad 7/5/1997) een algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer vastgesteld. Dit voorziet in een obstakelvrije loopweg met een minimale breedte.

Ook werd in het nieuwe decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening een belangrijke passage ingeschreven. Artikel 100, § 4 luidt immers : "De stedenbouwkundige vergunning bedoeld in artikel 99, § 1, 1° en 6° moet worden geweigerd wanneer niet is voldaan aan de regels betreffende toegang van personen met een verminderde beweeglijkheid tot al dan niet bebouwde onroerende goederen of delen ervan toegankelijk voor het publiek, tot installaties en wegen zoals deze bij wet of door de Vlaamse regering worden vastgesteld."

Dit artikel geeft de decretale grondslag om de wet van 1975 en het uitvoeringsbesluit van 1977 te actualiseren en vervolgens op een meer strikte wijze toe te passen, daar wordt vastgesteld dat de betrokken regelgeving te weinig bekendheid geniet, laat staan op systematische wijze wordt toegepast.

Zodra de inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999, gepland voor 1 mei 2000, is geregeld, zal ik niet nalaten hier werk van te maken.

Een mogelijke oplossing zou er kunnen in bestaan om terzake een gewestelijke stedenbouwkundige verordening uit te vaardigen. Het vaststellen van deze verordening kan geschieden met toepassing van artikel 54 van het decreet op de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

In artikel 54 van dit decreet wordt immers gestipuleerd, ik citeer : "De Vlaamse regering kan gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen vaststellen voor een deel van of voor het hele Vlaamse Gewest. Die verordeningen bevatten de nodige stedenbouwkundige voorschriften om onder meer te zorgen voor : (...) 7° de toegang voor de personen

met een verminderde beweeglijkheid tot al dan niet bebouwde onroerende goederen of delen ervan toegankelijk voor het publiek, tot installaties en wegen ; (...)".

Artikel 105, § 2 van dit decreet bepaalt bovendien dat de vergunningverlenende overheid voorwaarden kan opleggen in het kader van het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 117

van 16 maart 2000

van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Woonwagenterrein Hasselt – Locatie

In het kader van de gewestplanwijziging hebben de bewoners van het stedelijk woonwagenterrein van Hasselt een bezwaarschrift ingediend op 13 december 1999 bij de gouverneur van de provincie Limburg.

Het terrein, nabij de ring van Hasselt, is gelegen op een oud stort, in een ambachtelijke zone en achter een huisvuiloverslaginstallatie. Omdat het gelegen is in een ambachtelijke zone kon geen bouwvergunning worden afgeleverd als woonwagenterrein, wel als infrastructuur van een ambachtelijk gebied. Later werd het terrein verder ingesloten door het gemeentelijk containerpark, een privaat containerpark en een recyclagewerf met een breekmoleninstallatie. Door geurhinder, lawaai en stof is er hier van een leefbare woonomgeving geen sprake.

Het gemeentebestuur ging akkoord om op zoek te gaan naar een nieuw terrein. Uit vrees voor tegenstand van de buurtbewoners, besliste het in december 1998 het oude terrein te behouden en aanpassingswerken te doen. Om deze werken te kunnen uitvoeren, moet de bestemming van het gebied worden aangepast. Vandaar het voorstel tot gewestplanwijziging.

De bewoners vechten deze beslissing aan. Dit terrein, gelegen op een stort met kwalijke reputatie en gelegen in een ambachtelijke zone, zonder bouwvergunning, omringd door schadelijke installaties, is onleefbaar. Aanpassingswerken kunnen deze situatie niet verhelpen. De huidige ligging beantwoordt ook niet aan volgende richtlijnen van de Vlaamse overheid.

- Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen heeft als uitgangspunt een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, met een streven naar ruimtelijke kwaliteit en het niet overschrijden van de ruimtelijke draagkracht. Er wordt tevens gesteld dat de residentiële woonwagenterreinen integraal deel moeten uitmaken van de woonstructuur van het stedelijk gebied.
- De ministeriële omzendbrief (8 juli 1997) bepaalt dat in een woongebied de gezinnen hun sociaal-culturele en economische activiteiten kunnen ontplooiën in een gunstig woonmilieu. Twee type bufferzones dienen als overgangsgebied te fungeren voor niet-verenigbare gebieden, doch beide soorten bufferzones worden niet gevolgd in Hasselt. Het is tevens duidelijk dat sterke geurhinder de woonfunctie erg verstoort.
- De richtlijnen van de Vlaamse regering (19 december 1998) inzake de locatie en inrichting van woonwagenterreinen, bepalen dat residentiële woonwagenterreinen bij voorkeur zijn gelegen in het stedelijk gebied aansluitend bij bestaande woonwijken. Ze dienen gelegen te zijn in een gezonde omgeving, waar basismobiliteit, voorzieningen en infrastructuur aanwezig zijn.

De bewoners van het woonwagenterrein in de Crutzenstraat in Hasselt menen dat, gezien bovenstaande bezwaren, een aanpassing van het gewestplan niet opportuun is en een kwalitatief wonen in de weg staat.

De procedure tot gewestplanwijziging is echter lopende. Deze procedure zal normaliter voor 13 juni 2000 leiden tot een definitieve vaststelling van het wijzigingsplan.

Doch het beleid ten aanzien van woonwagenterreinen wordt uitgestippeld in de Vlaamse Woonwagencent Commissie, onder het voorzitterschap van de Vlaamse minister van Welzijn.

Is de minister, als verantwoordelijke voor de coördinatie van het woonwagenbeleid en als voorzitter van de Vlaamse Woonwagencent Commissie, terzake in

overleg met haar collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening ?

Heeft zij hem geadviseerd de betrokken gewestplanwijziging niet goed te keuren ?

Antwoord

Het woonwagenterrein van Hasselt bevindt zich momenteel in een ambachtelijke zone, waardoor er geen bouwvergunning kan worden afgeleverd. Hiervoor is dus een bestemmingswijziging (pleisterplaats voor woonwagenbewoners en nomaden) noodzakelijk.

De regionale commissie heeft tot 13 juni 2000 de tijd om haar advies te geven. Wanneer het dossier vervolgens ter goedkeuring naar de Vlaamse regering gaat, zal ik mijn standpunt omtrent deze materie uiteenzetten.

Uiteraard zal ik hierbij rekening houden met de criteria die zijn uitgewerkt door de Vlaamse Woonwagencent Commissie en die op 19 december 1998 door de Vlaamse regering zijn goedgekeurd.

Vraag nr. 118 van 16 maart 2000 van mevrouw MARGRIET HERMANS

Geestelijke gezondheidszorg – Patiëntenrechten

In haar beleidsnota (*Stuk 150 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*) stipuleert de minister dat ze, om de actieve participatie van de patiënt te bevorderen, de patiëntenrechten wil ondersteunen. Het klimaat in de medische sector vandaag en de politieke en maatschappelijke debatten rond onder meer euthanasie en medische fouten, wijzen erop dat een verhoogde aandacht voor de patiënt met zijn rechten en zijn wensen meer dan noodzakelijk is.

In dit verband wil ik de minister wijzen op een groep van patiënten waarvoor het in praktijk brengen van deze rechten heel vaak op moeilijkheden stuit. Ik heb het over de patiënten binnen de geestelijke gezondheidszorg, en meer bepaald binnen psychiatrische instellingen of psychiatrische afdelingen van ziekenhuizen.

Met de regelmaat van de klok worden klachten van patiënten uit de geestelijke gezondheidszorg gemeld bij politici. Los van de vraag of die klachten al dan niet terecht zijn, wijst een dergelijke carrousel wel op een bestaande lacune. Het ontbreken

van een degelijke klachtenprocedure en vooral van de nodige doorzichtigheid binnen deze sector maakt het moeilijk om een zicht te krijgen op de naleving van en het respect voor de rechten van de patiënt.

Wanneer men erin slaagt om ook extra moeite te doen om aan de patiënten en hun omgeving informatie te verstrekken en ze te betrekken bij het uitstippelen van een therapie, dan zullen heel wat van deze klachten verdwijnen en kan men ook in deze sector duidelijk spreken van respect voor (de rechten van) patiënten.

1. In hoeverre heeft de minister een zicht op bestaande procedures of afspraken die het respecteren van de patiëntenrechten in de geestelijke gezondheidszorg garanderen ?
2. Zijn er concrete initiatieven gepland inzake patiëntenrechten in het algemeen en inzake patiëntenrechten in de geestelijke gezondheidszorg in het bijzonder, die verder gaan dan de loutere vertegenwoordiging van patiënten in het beleid ?
3. Heeft de minister al initiatieven genomen om eindelijk eens de mist op te klaren die rond de (zogenaamde ?) schending van patiëntenrechten in de geestelijke gezondheidszorg hangt door hier serieus onderzoek rond te verichten ?

Antwoord

Het antwoord op de drie vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik samenbundelen in het volgende.

In mijn beleid heb ik een werkpunt gemaakt van het opvolgen van de voortgang inzake initiatieven m.b.t. patiëntenrechten.

Er zijn reeds meerdere jaren initiatieven in studie bij de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg (VVGG), een organisatie door de Vlaamse Gemeenschap onder meer voor dit werk gesubsidieerd. Deze vereniging volgt de diverse projecten op en werkt eraan mee. De vereniging zal zeker bereid zijn de Vlaamse volksvertegenwoordiger verdere informatie te bezorgen. Zij kan zich hiervoor wenden tot de heer Paul Arteel, directeur van de VVGG, Tenderstraat 14 in 9000 Gent (tel. 09/221.44.34, fax 09/221.77.25).

Overigens biedt het kwaliteitsdecreet mogelijk hefboomen om (tenminste indien de ziekenhuizen dit zelf een voldoende knelpunt vinden) een thema te kiezen dat (binnen het individueel ziekenhuis) patiëntenrechten tot onderwerp kan hebben.

Ook is het zo dat in het verleden en tot op heden patiënten met hun klachten steeds terecht kunnen bij de administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap, die in de mate van het mogelijke deze klachten onderzoekt en eventueel actie onderneemt.

Het moet in dit verband worden gezegd dat een heel aantal klachten die op de administratie toekomen, afkomstig zijn van steeds dezelfde briefschrijvers, die er als het ware hun beroep van maken en waarbij uit nader onderzoek telkens blijkt dat de klacht onterecht was.

Dit mag natuurlijk niet verhinderen dat een goede klachtenbehandeling, binnen de sector gezondheidszorg en ook binnen de geestelijke gezondheidszorg, een essentieel onderdeel is van een patiëntvriendelijk beleid.

De bevoegdheid terzake ligt echter bij de federale overheid (materie : uitoefening van geneeskunde), waar in het verleden diverse voorstellen (o.a. wetsvoorstellen) ter bespreking lagen. Totnogtoe heeft dit niet geresulteerd in regelgeving.

Ik zal, waar mogelijk, zeker deze initiatieven terzake steunen in mijn contacten met de federale overheid.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 84
van 8 maart 2000
van de heer DIRK DE COCK

Computeronderwijs – Stand van zaken

De laatste tijd horen en lezen wij in de media dat er steeds meer scholen en universiteiten overschakelen naar een gecomputeriseerde manier van lesgeven. Zo is er onlangs in Engeland een universiteit opgericht waar het traditionele onderwijs ex cathedra is afgeschaft, ten voordele van een soort

onderwijs dat enkel via de elektronische snelweg verloopt.

Ook in het humanioraonderwijs in Vlaanderen wordt hiervan steeds vaker gebruikgemaakt. Zo is er naar verluidt een project opgestart onder de naam "Anytime Anywhere Learning (AAL)". Het doel daarvan is dat leerlingen niet enkel leren over de computer, maar vooral met de computer. Op dit moment zouden een veertigtal scholen daaraan deelnemen, en dit aantal zou weldra worden uitgebreid met nog eens een honderdtal.

Een groot voordeel van het gebruik van Internet is dat er op een eenvoudige wijze informatie kan worden uitgewisseld tussen scholen. Voor Nederlandstalige scholen ontstaat hier echter onmiddellijk een groot nadeel, aangezien de meeste informatie op het Internet in het Engels is.

Daarom zou het interessant zijn mocht er tussen Nederlandstalige scholen (en ik denk dus ook aan de scholen in Nederland) een soort uitwisseling ontstaan. Op die manier is er voldoende materiaal in het Nederlands voorhanden.

1. Hoeveel procent van de Vlaamse scholen heeft computerlokalen met voldoende Internetaansluitingen ?

Is er terzake een onderscheid tussen humaniora en technisch of beroepsonderwijs ? En wat met het lager onderwijs ?

2. Heeft de minister weet van het project "Anytime Anywhere Learning" ?

Van welke instantie gaat het uit ?

Hoeveel scholen nemen hieraan deel ?

3. Zijn er naast het BOP (Brussels Onderwijspunt) reeds (andere) initiatieven genomen waarbij scholen studiemateriaal uitwisselen via de elektronische snelweg ?

Welke rol speelt het departement Onderwijs hierbij ?

Antwoord

1. In 1998 werd het PC/KD-project gelanceerd, dat als doel had de scholen van de nodige infrastructuur te voorzien. Dit project loopt af in 2002 en tegen dan moet het onderwijs in Vlaanderen over een leerling-computerratio van 1/10

beschikken. Vóór het PC/KD-project werd door toenmalig minister Luc Van den Bossche nog een onderzoek besteld naar de stand van zaken m.b.t. ICT-infrastructuur (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*).

De cijfers geven het volgende aan :

Leerling-computerratio per onderwijsniveau

Kleuter	219
Basisonderwijs	63
Secundair (totaal)	22
ASO	27
TSO	9

(*ASO : algemeen secundair onderwijs ; TSO : technisch secundair onderwijs – red.*)

Deze cijfers zijn gelijklopend met gegevens uit een enquête die door het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO) is uitgevoerd. Die werd enkel gehouden in het secundair onderwijs, maar bevestigt de achterstand van het ASO ten opzichte van het TSO en BSO (beroepssecundair onderwijs) op vlak van ICT-infrastructuur. Zoals gezegd, dateren deze gegevens van vóór het PC/KD-project. Verwacht mag worden dat de infrastructuursituatie er momenteel sterk op verbeterd is. Wanneer het PC/KD-project in een finale fase zit, zal ik een nieuw onderzoek terzake laten uitvoeren.

Wat de manier betreft waarop de pc's in de schoolarchitectuur worden ingeschakeld, werd aan de scholen zelf alle ruimte gelaten. Vastgesteld wordt dat men in het secundair onderwijs opteert voor één of meerdere pc-classes, terwijl in het basisonderwijs één of meerdere computers in de verschillende klassen worden geïnstalleerd.

Uit het uitgevoerde onderzoek bleek dat vóór het PC/KD-project reeds 72 % van de secundaire scholen over een Internetaansluiting beschikte, tegenover slechts 24 % van de lagere scholen. Ook hier is de situatie reeds grondig gewijzigd. Door middel van het telecomaangebod voor scholen werden op één jaar tijd (1999) liefst 1.700 scholen van een goedkope en snelle ISDN-lijn voorzien via Belgacom I-Line en Telenet Pandora (*ISDN : Integrated Services Digital Network – red.*). In de toekomst verwachten we naar aanleiding van het verbeterde aanbod

van I-Line (halvering van de prijs) een nog grotere dekkingsgraad m.b.t. Internetaansluitingen.

De budgettaire inspanningen van PC/KD en de scholen samen (aankopen via andere dan PC/KD-middelen) hebben in het schooljaar 1998-1999 geleid tot ongeveer 9.600 extra computers, wat neerkomt op 1 extra pc per 22 leerlingen in de doelgroep vierde tot zesde leerjaar basisonderwijs (het secundair onderwijs kreeg tijdens het schooljaar 1998-1999 nog geen subsidies).

2. Het departement Onderwijs is helemaal niet betrokken bij het AAL-project, noch wordt het door mij financieel of logistiek ondersteund.

Net zoals andere private ICT-initiatieven met consequenties voor onderwijs, volgt mijn administratie dit project vanop een afstand op. Het AAL-project is een initiatief van de private sector, met name van Microsoft en Toshiba. Daarnaast participeren onder meer ook Packard Bell, Digikids en Bank van Breda aan dit ICT-project.

Op dit ogenblik nemen er 39 Vlaamse scholen aan deel, maar binnenkort komt er een nieuwe oproep. Een honderdtal scholen zal desgewenst kunnen deelnemen. De scholen beslissen autonoom of zij het concept kunnen inschakelen in het leerproces en of zij eventueel willen deelnemen aan dit project.

3. Er zijn momenteel vier initiatieven lopende waarbij on line leerinhouden kunnen worden uitgewisseld of geraadpleegd.

- a) In samenwerking met Nederland werd in het kader van de GENT-akkoorden (*Geheel Europees Nederlands Taalgebied – red.*) een databank van educatieve software ontwikkeld voor het basisonderwijs : de Vlaams-Nederlandse programmamatrix.

Deze werd reeds een eerste keer geactualiseerd in september 1998 en ter beschikking gesteld van basisscholen en van de departementen voor lerarenopleiding van de hogescholen. Een tweede upgrade is gepland voor juni 1999.

De programmamatrix is een cd-rom die Nederlandstalige educatieve softwarepakketten bevat die door didactici, leerkrachten en onderwijsdeskundigen worden beschreven op het vlak van inhoud, gebruiksvriendelijk-

heid, ... Geïnteresseerde leerkrachten vinden op die manier hun weg in het onoverzichtelijke en vaak onbekende aanbod van educatieve software. Op basis hiervan kunnen scholen op een gefundeerde manier richting geven aan hun aankoopbeleid inzake software en hun wensen terzake beter formuleren.

De programmamatrix basisonderwijs kan gratis worden aangevraagd bij de administratie Basisonderwijs. Dit jaar komt er een on line versie van de matrix, zodat iedereen haar zal kunnen raadplegen via het Internet.

- b) Sinds 1999 is er een gelijkaardige databank met educatieve software voor het secundair onderwijs. Net als de programmamatrix basisonderwijs, werden softwarepakketten door leerkrachten en onderwijsdeskundigen beoordeeld.

Deze databank is nu reeds on line te raadplegen. De databank bevat enkel educatieve software voor de algemene vakken van de eerste graad van het secundair onderwijs.

URL : www.ond.vlaanderen.be/secundair_scholen/edusoft

- c) Binnen het European Schoolnet (www.eun.org) werken twintig ministeries van Onderwijs, waaronder het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, een volwaardige virtuele campus uit, die permanent wordt geactualiseerd en uitgebreid.

De Virtual School bevat een massa lesinhouden (lesvoorbereidingen, kwalitatief hoogstaande educatieve links, een collectie free- en shareware, ...), en dit in meerdere talen, waaronder het Nederlands. De Virtual School is opgebouwd als een echte school met vaklokalen, leraarskamer, directiesecretariaat, departementen voor buitengewoon onderwijs, enzovoort.

Een belangrijke bijlage wordt geleverd door het departement Onderwijs dat het gehele Virtual School Primary Departement coördineert (<http://www.en.eun.org/vs/primary/primary.html>). Daarnaast participeren Vlaamse leerkrachten aan de verschillende andere departementen (Mathematics, Civics, e.a.).

- d) Ten slotte biedt de overheid reeds geruime tijd aan volwassenen de mogelijkheid om op

basis van zelfgestuurd leren, onafhankelijk van plaats en tijd, aan (bij)scholing en (na)vorming te doen.

Dit "Begeleid Individueel Studeren" of BIS wordt georganiseerd door het departement Onderwijs en gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap. BIS omvat zeven studiegebieden : Talen, Wiskunde, Economie, Administratie, Informatica, Wetenschappen en Techniek.

Momenteel wordt gewerkt aan de digitale implementatie van BIS. Sinds 1999 zijn alle cursussen op elektronische dragers beschikbaar. Nog dit jaar wordt een website gelanceerd, zodat alle informatie ook via het Internet kan worden geraadpleegd. Maar er wordt momenteel ook gewerkt aan een volwaardig elektronisch leerplatform waarop niet alleen informatie, maar ook de cursussen zelf én de begeleiding (feedback) asynchroon en digitaal kan worden gerealiseerd. Zo'n platform laat communicatie toe tussen cursisten, mentoren, auteurs en administratie, en dit op diverse echelons.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 52
van 24 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Loopbaanonderbreking – Stand van zaken

Begin december 1997 besliste de vorige Vlaamse regering in het kader van haar tewerkstellingsbeleid om loopbaanonderbreking te vergemakkelijken. De verplichting om de aanvraag te motiveren, viel weg. De verdubbeling van de premie wanneer men tijdens de loopbaanonderbreking een beroepsopleiding volgt, is een feit.

De regering stelde in 1998 voorop dat het aantal aanvragen voor loopbaanonderbreking zou stijgen van 7 naar 15 %, en dat er ook meer gebruik van zou worden gemaakt om een opleiding te volgen. Daarenboven kan nu 3 % van de meeste privé-bedrijven deze maatregel genieten.

1. Hoe is het aantal loopbaanonderbrekers (m/v) sinds 1 april 1998 gestegen in vergelijking met 1997 ?

Werd de door de toenmalige regering vooropgestelde stijging van 7 naar 15 % gehaald ?

2. Hoeveel mannen/vrouwen kregen de dubbele premie omdat ze een beroepsopleiding volgden ?

3. Werden voor al de loopbaanonderbrekers in de openbare diensten en het onderwijs vervangers gevonden en ingeschakeld ?

4. Hoeveel m/v konden dus bijkomend aan de slag bij de overheid door deze maatregel ?

Antwoord

1. Het aantal beroepsloopbaanonderbrekers in het Vlaamse gewest is gestegen van 37.922 (5.117 mannen, 32.805 vrouwen) in 1997 over 46.317 (6.349 mannen, 39.968 vrouwen) in 1998, naar 56.400 (8.376 mannen, 48.024 vrouwen) in 1999. Procentueel uitgedrukt was er tussen 1997-1998 en tussen 1998-1999 telkens een groei van 22 % van het aantal loopbaanonderbrekingen.

Voor gans België werden in 1999 in totaal 81.787 loopbaanonderbrekingen toegekend. Het grootste aantal kwam in het Vlaamse gewest voor (69 %) ; het aandeel van Wallonië bedroeg 27 % en dat van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest 4% (bron : RVA-jaarverslag 1999, blz. 159).

Het aantal toegekende aanmoedigingspremies bij loopbaanonderbreking steeg van 7.340 (370 mannen, 6.970 vrouwen) in 1997 over 11.125 (916 mannen, 10.209 vrouwen) in 1998 naar 19.755 (2.899 mannen, 16.856 vrouwen) in 1999. Procentueel stemt dit overeen met een stijging van 52 % in 1998 in vergelijking met 1997, en van 78 % in 1999 ten opzichte van 1998.

In het eerste kwartaal van 2000 werden door de administratie reeds 16.032 (2.774 mannen, 13.258 vrouwen) aanmoedigingspremies toegekend, waarvan het grootste deel nog betrekking heeft op loopbaanonderbreking die reeds in 1999 gestart zijn.

2. Van de 19.755 in 1999 toegekende aanmoedigingspremies bij loopbaanonderbreking, ontvingen 748 begunstigden (163 mannen, 585 vrou-

wen) de dubbele premie wegens het volgen van een erkende of goedgekeurde (beroeps)opleiding ; in 1998 werden 222 dubbele premies toegekend (voor 51 mannen en 171 vrouwen) op een totaal van 11.125.

3. Voor de toekenning van de aanmoedigingspremie wordt steeds vereist dat de loopbaanonderbreker wordt vervangen, in tegenstelling tot de RVA-reglementering inzake de loopbaanonderbreking, waar in bepaalde gevallen een vrijstelling van vervangingsplicht geldt, zoals onder meer bij verlof voor palliatieve zorg, of wanneer het aantal vrijgekomen arbeidsuren minder bedraagt dan een derde van een voltijdse arbeidsbetrekking.

Het is derhalve niet zo dat alle loopbaanonderbrekers uit de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs ook worden vervangen ; er kan in dit verband wel worden gesteld dat alle personeelsleden uit de openbare sector en het onderwijs die hun loopbaan onderbroken hebben én de bijbehorende aanmoedigingspremie genieten, effectief werden vervangen.

4. Gelet op de diversiteit aan instellingen uit de openbare sector, zijn er geen cijfers bekend omtrent het concrete tewerkstellingseffect van de maatregel van de aanmoedigingspremies. Als indicatie kan hier wel worden vermeld dat de administratie in 1999 in totaal 8.425 aanmoedigingspremies toegekend heeft aan personeelsleden uit de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs die hun loopbaan hetzij voltijds, hetzij deeltijds onderbroken hebben.

Vraag nr. 53
van 24 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-selecties – Objectiviteit

Werkzoekenden verwachten, als zij door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) worden opgeroepen voor een job bij een administratie, vooral een objectieve selectie. Bij negatieve ervaringen terzake – zo kwamen er mij ter ore m.b.t. een aanwerving bij een gemeentelijke VZW – kan het geloof in de VDAB op een laag pitje komen te staan.

1. Welke waarborgen zijn er dat er bij dergelijke selecties geen voorspraak te pas komt ?

Hoe wordt dit concreet toegepast en gecontroleerd ?

2. Bestaat er een onafhankelijke klachtendienst waar werkzoekenden terecht kunnen in verband met klachten rond VDAB-selectieprocedures ?

Zijn er reeds klachten gemeld uit het oogpunt van objectiviteit van de selectie ? Zo ja, hoe worden die behandeld en opgevolgd ?

3. Peilt de VDAB op geregelde wijze naar de selectie-ervaringen van werkzoekenden ? Hoe gebeurt dat ? Met welk resultaat ?

Antwoord

De voornaamste waarborgen voor een objectieve selectie zijn de professionaliteit en de deontologische code van de consultants-adviseurs.

Elke selectie gebeurt op basis van geobjectiveerde methodes. Dat kan zijn : interview, gevalstudies, praktische proeven, psychotechnische testing, kortom alle gangbare technieken of methodes in de selectiewereld. Met geobjectiveerde methodes wordt ook onmiddellijk duidelijk dat de subjectiviteit van de onderzoeker tot een minimum wordt beperkt, maar natuurlijk nooit helemaal kan worden uitgesloten. Wel uitgesloten is daarbij het aspect "voorspraak". Dergelijke inbreuk op de objectiviteit van het onderzoek betekent op korte of lange termijn "zelfmoord" voor welke organisatie dan ook die professioneel met selectie bezig is.

Consult-medewerkers gaan enkel in op de vraag van een organisatie naar een objectief en professioneel onderzoek en advies in een selectiesituatie, en zullen niet nalaten dit te expliciteren, mochten "bijkomende" vragen worden gesteld. De controle hierop is voornamelijk indirect : de klachten van kandidaten die zich zouden benadeeld voelen, kunnen hier aanwijzingen geven.

Werkzoekenden die zich benadeeld voelen door een consult-selectieprocedure, kunnen hiervoor terecht bij de VDAB-ombudsdienst, die altijd een onderzoek start. Klachten in dit verband zijn er in het verleden wel geweest, maar uiterst zeldzaam. Bovendien is na onderzoek nog nooit vastgesteld dat een consultant zich heeft laten leiden door andere dan strikt professionele motieven.

VDAB Consult peilt systematisch naar de selectie-ervaringen van de werkzoekenden, aangezien elke kandidaat wordt gewezen op het recht van "nabespreking" van het betrokken onderzoek. Heel wat werkzoekenden (zowel met positieve als negatieve) advisering maken gebruik van dit recht en zijn meestal opgetogen over de informatie die zij krijgen omtrent het gegeven advies. Wat natuurlijk nooit kan worden uitgesloten, is dat niet-geselecteerde kandidaten zich benadeeld voelen en subjectiviteit aanhalen als argument om het resultaat van de procedure voor zichzelf of de omgeving aanvaardbaar te maken. Dergelijke argumenten zijn in ieder geval, zoals hierboven reeds aangegeven, in het verleden nog nooit hard gemaakt.

Vraag nr. 54
van 24 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB – Informatie in geval van deeltijds werk

Werkzoekenden krijgen geregeld een deeltijdse job aangeboden. Zij aanvaarden deze en wegen hierbij zo goed mogelijk de voor- en nadelen tegenover mekaar af.

Het Charter van de Werkzoekende van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) verplicht de VDAB de werkzoekende tijdig, kosteloos en op een begrijpelijke en toegankelijke wijze in te lichten omtrent zijn of haar rechten, mogelijkheden en plichten.

In dit kader lijkt het me logisch dat de VDAB aan de werkzoekenden die door bemiddeling van VDAB een deeltijdse job aannemen, de gevolgen hiervan, ook op langere termijn, meedeelt.

De VDAB bemiddelt enerzijds rechtstreeks – door direct contact met de werkzoekende – en anderzijds onrechtstreeks – door de vrij te raadplegen databank.

1. Kan een werkzoekende in de databank informatie vinden over de gevolgen op langere termijn van de aangeboden deeltijdse jobs ? Zo neen, waarom niet ?
2. Worden in het direct contact met de werkzoekenden systematisch deze gevolgen besproken ?

Antwoord

In het kader van artikel 6 van het Charter van de Werkzoekende verzamelen de VDAB-medewerkers zowel voor een voltijdse als voor een deeltijdse betrekking zoveel mogelijk relevante informatie over de vacature. Dit met de bedoeling om de werkzoekenden zo volledig mogelijk te kunnen informeren over de bewuste vacature.

Inlichtingen over gevolgen op lange termijn van het aannemen van een deeltijdse job (info rond werkloosheidsuitkeringen, pensioenregeling, vakantiegeld, recht op ziekte- en invaliditeitsverzekering of gevolgen voor andere takken van de sociale zekerheid) betreffen gespecialiseerde regelgevingen, waarover de VDAB-medewerkers niet steeds de nodige (klanten)gegevens ter beschikking hebben om de klant een exact en technisch volledig correct antwoord te geven.

Teneinde te vermijden de klant op het verkeerde been te zetten, met mogelijk belangrijke gevolgen voor de klant, wordt de regel gehanteerd dat indien de klant zijn specifieke situatie wenst te kennen op deze diverse vlakken hij zich best richt tot de verantwoordelijke instellingen. Deze werkwijze is ingegeven door de bekommernis om de juistheid van deze gegevens te garanderen.

Ten slotte past het te wijzen op twee belangrijke vernieuwingen die op het vlak van deze problematiek aan de gang te zijn.

Vooreerst zal er vanaf medio april 2000 op de VDAB-website een nieuw instrument hanteerbaar zijn, namelijk een "portal site". Hierdoor wordt het voor elke gebruiker, zowel externe klant-werkzoekende als interne medewerker, mogelijk up-to-date informatie op te vragen over alle mogelijke HRM-onderwerpen. Informatie die wordt beheerd en bijgehouden door de verschillende verantwoordelijke diensten en organisaties zelf.

Verder worden ook lokale werkinkels opgestart waar de verschillende partners op het vlak van werkgelegenheid samen naar een one stop jobshop zullen werken. Zo zal de klant met slechts één bezoek op de juiste en exacte manier kunnen worden geïnformeerd over de verschillende aspecten van vacatures en het aanvaarden van vacatures.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 50
van 25 november 1999
van de heer JOS BEX

Natuurrapport 1999 – Evaluatie

Het allereerste Natuurrapport over de toestand van de natuur in Vlaanderen velt een negatief oordeel : de natuur in Vlaanderen bevindt zich in een neerwaartse spiraal. 179 planten- en diersoorten zijn verdwenen. 349 soorten zijn bedreigd. Inkrimping van de oppervlakte, versnippering, vervuiling, verdroging en verstedelijking zijn hiervan de oorzaak. De "Weken van het bos" en de "Dagen van de natuur" verhelpen dat spijtig genoeg te weinig.

Naar aanleiding van de publicatie van dit rapport wens ik de minister volgende vragen te stellen.

1. Onderschrijft de minister de conclusie van het Natuurrapport dat de gewestplannen nog onvoldoende hebben bijgedragen tot een duurzame en kwalitatief hoogstaande natuur ?

Waarom bieden de vastgestelde groene bestemmingen onvoldoende garanties voor het behoud en het herstel van natuurwaarden ?

2. Deelt de minister de mening van de algemeen directeur van het Instituut voor Natuurbehoud dat er, om alle plannen inzake natuurexpansie te realiseren, 1,6 miljard extra nodig is ? Kan de minister deze berekening verduidelijken ?

3. Beamt de minister dat er in de duinen geen aangepast beheer is uit het oogpunt van natuurbehoud ?

Zo ja, welke oplossingen reikt de minister hiervoor aan ?

4. Deelt de minister de stelling van het Natuurrapport dat daarvoor nog meer natuurgebieden langs de overgang van duinen naar polders moeten worden afgebakend ? Zo ja, welke initiatieven werden dienaangaande reeds genomen en staan op stapel ?

5. Hoe werden de "Weken van het bos" en de "Dagen van de natuur" geëvalueerd ?

Konden zij een mentaliteitswijziging tot stand brengen ?

Worden er eventueel initiatieven genomen om deze mentaliteitswijziging beter tot stand te brengen ? Waarop zijn ze gebaseerd ?

6. Wordt eraan gedacht om voortaan systematisch te spreken van "natuurbeheer", in plaats van de veeleer negatieve term "natuurbehoud" ?

Antwoord

1. Het Natuurrapport stelt concluderend dat de groene gewestplanbestemmingen wel hebben bijgedragen tot behoud van natuurgebieden, maar dat hierdoor een achteruitgang van de natuurkwaliteit vaak niet voldoende kon worden tegengegaan.

- Niet alle in Vlaanderen aanwezige natuur heeft op de bestaande gewestplannen een adequate bestemming met de bijbehorende bestemmingsvoorschriften.

Bij het opmaken en vaststellen van de gewestplannen in de jaren zeventig was het behoud van de aanwezige of potentiële natuurwaarden niet het primordiale uitgangspunt en het instandhouden of ontwikkelen van voor natuur duurzame en leefbare aaneengesloten gebieden helemaal niet.

- De bestemming op de gewestplannen kan niet op zichzelf de instandhouding van natuurterreinen of het realiseren van de groene bestemming garanderen.

De groene gewestplanbestemmingen behelzen een passieve planologische bescherming : in het beste geval verzekeren ze dat de betrokken gebieden als open ruimten worden behouden en dat er geen bouwvergunningplichtige werken worden uitgevoerd die strijdig zijn met de groene bestemming. In combinatie met andere wetgeving, zoals de in het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu opgelegde verbodsmaatregelen en natuurvergunningplicht, genieten natuurlijke vegetaties en landschapselementen een wettelijke bescherming binnen de groene bestemmingen.

De reële handhaving van de wetgeving vergt echter een volgehouden inspanning inzake voorlichting en sensibilisering en een administratief en politieel toezicht.

- Bovendien voorschriften in regelgeving met normering en vergunningsstelsels, zijn ook andere instrumenten vereist voor het realiseren van de groene gewestplanbestemmingen.

Het behoud, het herstel en de ontwikkeling van natuurwaarden vereisen maatregelen van natuurtechnische inrichting en beheer die pas op duurzame wijze kunnen worden genomen wanneer de natuurgebieden eigendom zijn van of worden gehuurd door natuurbeherende instanties, zoals de afdeling Natuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of de erkende particuliere natuurbehoudverenigingen. Vandaar het belang van een offensief aankoopbeleid van natuurgebieden door de Vlaamse overheid, zoals dat trouwens is opgenomen in het Vlaams regeerakkoord van 13 juli 1999.

Maatregelen zoals beheersovereenkomsten en het subsidiëren van projecten voor herstel en inrichting kunnen in bijkomende orde bijdragen tot het realiseren van groene gewestplanbestemmingen.

2. De berekeningen in het Natuurrapport zijn een tijdgebonden aanzet die een raming geven van de financiële middelen die vereist zijn voor de in het Natuurrapport aangegeven maatregelen.

De gegevens en de stand van zaken uit het Natuurrapport vormen een ijkpunt voor de vooruitzichten en intenties die in mijn beleidsnota (*Stuk 141 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*) aan de orde komen. Overigens moet die in samenhang met de regeringsverklaring het uitgangspunt vormen voor de beleidsbrieven en de toelichting bij de jaarlijkse ontwerpbegrotingen. Het Vlaams Parlement beslist uiteindelijk over de opportuniteit en de grootte van de begrotingsmiddelen voor het natuurbeleid.

3. Ik wil die stelling zeker niet veralgemenen.

Van de op heden overblijvende 3.600 hectare beschermde open ruimte in de Maritieme Duinstreek zijn er anno 1999 ongeveer 1.240 hectare eigendom van het Vlaams Gewest.

Sinds 1997 beschikken de Vlaamse administraties over de "Ecosysteemvisie voor de Vlaamse

kust", een in opdracht van de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) door de Universiteit Gent in samenwerking met het Instituut voor Natuurbehoud uitgewerkt referentiewerk, dat een natuurwetenschappelijk onderbouwd kader biedt inzake het onder andere natuurtechnisch beheer van strand, slik, schor, duin en duin-polder-overgangszone. Het natuurdoeltypensysteem van de ecosysteemvisie voor de Vlaamse kust steunt op de Europese habitatrichtlijn 92/43/EEG. Voor alle Vlaamse natuurreservaten langs de kust werd reeds een beheersplan bij ministerieel besluit goedgekeurd of wordt momenteel een beheersplan opgemaakt. Voor de meeste zeeverende domeinduinen worden momenteel gebiedsvisies uitgewerkt.

De ecosysteemvisie voor de Vlaamse kust vormt de ecologische basis voor deze beheersplannen en gebiedsvisies. Sinds 1997 voeren de afdeling Natuur van Aminal en de afdeling Waterwegen Kust van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), in onderling overleg, het beheer van de Vlaamse natuurreservaten en zeeverende domeinduinen overeenkomstig de richtlijnen van de beheersplannen en gebiedsvisies. Hiermee wordt in deze kustduinen de Europese habitatrichtlijn in de praktijk geïmplementeerd, zodat mag worden geconcludeerd dat de natuurreservaten en domeinduinen langs de Vlaamse kust op een ecologisch verantwoorde wijze worden beheerd.

Van de 2.360 hectare duinen en duin-polder-overgangszones die (nog) geen eigendom zijn van het Vlaams Gewest, zijn ongeveer 380 hectare eigendom van de watervoorzieningsmaatschappijen, de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA) en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW). Hiervan is voor 150 hectare een beheersplan opgemaakt en krijgt een natuurtechnisch beheer. Het is aangewezen dat de intercommunales ook voor de overige oppervlakte een natuurbeheersplan zouden samenstellen om het beheer van hun terreinen af te stemmen op de aanwezigheid of te ontwikkelen natuurwaarden.

Voorts zijn ongeveer 100 hectare duinen eigendom van de gemeenten De Panne, Koksijde en Knokke-Heist. Enkel een beperkt gedeelte van de 8 hectare groot natuurgebiedje "Park 58" in Knokke-Heist wordt natuurtechnisch beheerd door Natuurreservaten VZW. De 60 hectare uitgestrekte Oosthoekduinen in De Panne krijgen

tot op heden nagenoeg geen beheer, op het gedogen van wilde recreatie na, maar zijn sinds 29 juni 1999 opgenomen in het natuurinrichtingsproject "Oosthoekduinen".

Ten slotte zijn van de 3.600 hectare overblijvende open ruimte in de Maritieme Duinstreek, 1.880 hectare nog particulier eigendom. Deze particuliere duinen en duin-polder-overgangsgebieden worden op heden niet natuurtechnisch beheerd.

Gelet op de snelle vooruitgang van de natuurwaarden in de particuliere duinen en duin-polder-overgangsgebieden acht ik een geïntensiveerd verwervingsbeleid door de Vlaamse overheid aangewezen om die gebieden op adequate wijze natuurtechnisch te beheren. Met goedkeuring van het Vlaams Parlement zal op mijn voorstel vanaf het jaar 2000 op de begroting van het Vlaams Gewest een krediet van 180 miljoen frank ter beschikking zijn voor het verwerven van duinen en duin-polder-overgangsgebieden.

4. De duin-polder-overgangszones vertonen meestal talrijke milieugradiënten die goede mogelijkheden bieden voor herstel en ontwikkeling van natuur. Op de meeste plaatsen komen zowel de actuele als de potentiële natuurwaarden van die duin-polder-overgangszones onder druk van een ongepast gebruik.

Deze duin-polder-overgangszones werden op de in de jaren 1970 vastgelegde gewestplannen meestal als agrarisch gebied aangeduid. Door de vanuit landbouweconomisch oogpunt marginale kwaliteit van die schrale, droge of natte gronden, en veelal ook door de ruimtelijke versnippering ervan, heeft het traditioneel landbouwgebruik van die gebieden reeds plaatsgemaakt voor een gebruik door niet-agrariërs. Waar duin-polder-overgangsgebieden toch nog in agrarisch gebruik zijn, worden zij, ondanks hun marginale betekenis voor de landbouw, wellicht "uit gewoonte" overmatig bemest en onderworpen aan pesticidengebruik, waardoor de oorspronkelijk aanwezige natuurwaarden zeer sterk achteruitgegaan zijn en nog altijd achteruitgaan.

Aangezien de agrarische bestemming van een aantal duin-polder-overgangszones maatschappelijk en economisch achterhaald is en niet toelaat op afdoende wijze de actuele natuurwaarden te handhaven of de potentiële natuurwaarden te ontwikkelen, ligt in die gevallen een

groene gewestplanbestemmingswijziging voor de hand.

Op heden zijn, op twee uitzonderingen in Lombardsijde en in De Haan na, nog geen initiatieven in die zin genomen.

5. De Week van het Bos wordt georganiseerd door Aminal, afdeling Bos en Groen. De Open Natuurdagen worden georganiseerd op initiatief van Natuurreservaten VZW en sinds enkele jaren verloopt dit initiatief in samenwerking met Aminal, afdeling Natuur. Daarnaast bestaan er op Vlaams niveau nog enkele gelijkaardige sensibiliserende initiatieven die worden georganiseerd door natuur- of milieuverenigingen, door de administratie of in onderlinge samenwerking.

De initiatieven van Aminal, afdeling Natuur en afdeling Bos en Groen, worden intern binnen de administratie geëvalueerd. Een systematische evaluatie volgens wetenschappelijke criteria op basis van cijfermateriaal is niet voorhanden. Het communicatiebeleid van de afdeling Bos en Groen en de afdeling Natuur van Aminal werd wel door een onafhankelijk communicatiebureau, met name Kate Thomas & Kleyn, in 1999 doorgelicht. De Week van het Bos werd er als case study uitgelicht. Op basis van die studie is een beperkte vervolgoopdracht gegeven om de communicatie rond de Week van het Bos verder te optimaliseren.

Mentaliteitswijziging ten gevolge van afzonderlijke initiatieven kan moeilijk worden aangetoond. Een eenmalig initiatief zal geen blijvende mentaliteitswijziging opwekken. Door herhaalde acties en initiatieven kunnen bij de mensen het besef en natuurespect groeien, zodat op termijn een duurzame mentaliteitswijziging met waardering voor natuur en bos totstandkomt die zich uit in een overeenkomstig gedrag. Daarvoor is een blijvende benadering noodzakelijk. Het meten van een mentaliteitswijziging is over het algemeen dus moeilijk.

Een recente studie (1999) van de studiegroep Mens & Ruimte, in opdracht van de afdeling Bos en Groen, over de maatschappelijke waardering van groen en landschap toont alvast aan dat de bevolking enorm veel belang hecht aan groene initiatieven. In een representatieve steekproef van de Vlaamse bevolking antwoordt bijna 95 % dat natuur belangrijk tot heel belangrijk te vinden. Dat wordt ook geïllustreerd door het aantal leden van natuurvereni-

gingen, het stijgend aantal lokale natuurgroepen en lokale natuurreservaten, het stijgend belang van natuur en bos binnen het Vlaams beleid, enzovoort. Dat brengt me ertoe om te stellen dat de "Weken van het bos" en de "Dagen van de natuur" zeker bijdragen tot een mentaliteitswijziging. De dagelijkse praktijk op het terrein toont wel aan dat het bestendigen en ontwikkelen van initiatieven met het oog op een mentaliteitswijziging ten aanzien van natuur, zeker noodzakelijk blijven.

Nieuwe initiatieven sluiten aan bij wat voorheen is georganiseerd : er is geleidelijkheid en continuïteit nodig. Wel kunnen andere klemtonen en communicatiemiddelen aan bod komen. Sensibilisering, draagvlakontwikkeling en responsabilisering van de burger voor natuur en bos zijn ook in het verleden nooit enkel en alleen op deze meer in het oog springende activiteiten gebaseerd. Denk maar aan de vele geleide wandelingen die worden georganiseerd, of de nog steeds heel populaire boomplantacties, de talloze infoborden in onze opengestelde bossen en natuurgebieden, de educatieve centra, het verspreiden van wandel- en infobrochures, enzovoort.

Toch ben ik er mij van bewust dat innovatie ook op vlak van natuur- en milieueducatie (NME) noodzakelijk is. Een samenwerking tussen de verschillende actoren op het gebied van natuur- en milieueducatie kan nog tot verbetering leiden op het vlak van doelgroepenbenadering en draagvlakverbreding ten bate van natuur en milieu.

6. De termen "natuurbehoud" en "natuurbeheer" hebben zoals de termen "natuurbescherming" en "natuurontwikkeling" een eigen betekenis.

Die termen zijn gedefinieerd in artikel 2 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Natuurbeheer is volgens de definitie die het Vlaams Par-

lement heeft goedgekeurd het regelend en sturend ingrijpen van de mens in de natuur en in het natuurlijk milieu, bewust niets doen ingrijpen van de mens in de natuur en in het natuurlijk milieu, bewust niet-doen inbegrepen, ten behoeve van het natuurbehoud. Natuurbeheer is dus een middel of activiteit om te komen tot het doel natuurbehoud.

Er is objectief gezien overigens niets negatiefs aan de term natuurbehoud : het instandhouden, herstellen en ontwikkelen van de natuur en het natuurlijk milieu door natuurbescherming, natuurontwikkeling en natuurbeheer en het streven naar een zo groot mogelijke biologische diversiteit in de natuur.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

* datum van afsluiting : 3/5

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
62	21.03.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Beleidsnota's – Publicatie</i>	1201
64	29.03.2000	L. Caluwé	<i>Levensbeschouwelijke instellingen – Subsidiëring</i>	1202
65	05.04.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Geloofsbrieven buitenlandse diplomaten – Betrokkenheid</i>	1202
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
234	21.03.2000	J. De Roo	<i>Zwarte punten – Gent-Eeklo-Maldegem</i>	1203
235	21.03.2000	J. De Meyer	<i>Dijken – Afgrasbeleid</i>	1203
237	24.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mobiliteitsconvenants – Limburg</i>	1204
238	24.03.2000	J. De Roo	<i>Voorstedelijke tramverbindingen – Gent</i>	1205
239	24.03.2000	J. De Roo	<i>Openbaar vervoer regio Aalter-Maldegem – Uitbreiding</i>	1206
240	24.03.2000	E. Schuermans	<i>Zwaarverkeersverbod Wimmertingen – Tussenkost hogere overheid</i>	1206
241	24.03.2000	L. Caluwé	<i>Fout uitgevoerde wegenwerken – Schadevergoedingen</i>	1207
242	24.03.2000	L. Caluwé	<i>Netebrug Walem – Herstellingen – Zwaar verkeer</i>	1208
243	29.03.2000	J. Coens	<i>Baggerwerken Westerschelde – Gevolgen voor de kustvisserij (2)</i>	1209
244	29.03.2000	E. Van Vaerenbergh	<i>Volkswagen Vorst – Toegang Brusselse ring</i>	1209
245	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fietspad Tongeren-Borgloon – Stand van zaken</i>	1210
246	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kruispunt N79-N745 Riemst – Verkeersveiligheid</i>	1210
247	29.03.2000	J. De Meyer	<i>Fort Liefkenshoek – Aanlegsteiger</i>	1212
248	30.03.2000	M. Keulen	<i>Wijerdijkbrug Lanaken – Herstelling</i>	1212
249	30.03.2000	J. Malcorps	<i>Hoofdwegen – Op- en afritten</i>	1213
250	31.03.2000	P. Huybrechts	<i>N111 Stabroek – Heraanleg</i>	1214
251	31.03.2000	J. Coens	<i>Autobaan Loppem – Geluidshinder</i>	1215
252	31.03.2000	J. De Roo	<i>Luchthavens – Steun</i>	1215
253	31.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leuvensesteenweg Muizen-Mechelen – Verkeersplateaus</i>	1216
254	05.04.2000	J. Maes	<i>Zuiderring Ieper – Stand van zaken</i>	1216
256	05.04.2000	J. Maes	<i>De Lijn Koksijde – Vrije busbaan</i>	1217
257	06.04.2000	L. Peeters	<i>Gratis openbaar vervoer – Vlaams-Brabant</i>	1217
260	07.04.2000	J. Penris	<i>De Lijn – Info via Internet</i>	1218
261	07.04.2000	J. Maes	<i>Kaaiplein Nieuwpoort – Renovatie</i>	1219

262	07.04.2000	J. Maes	<i>Ring Poperinge – Stand van zaken</i>	1220
265	07.04.2000	C. Decaluwe	<i>Verkeersdensiteit – Telematica</i>	1220

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

117	16.03.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Woonwagenterrein Hasselt – Locatie</i>	1300
118	16.03.2000	M. Hermans	<i>Geestelijke gezondheidszorg – Patiëntenrechten</i>	1301
119	17.03.2000	P. Ceysens	<i>OCMW's – Doorverwijzingsbeleid</i>	1224
120	21.03.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Beleidsnota's – Toegankelijkheid</i>	1225
121	24.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijns- en gezondheidsvoorzieningen – Mensen zonder papieren</i>	1225
124	29.03.2000	K. Helsen	<i>OCMW's – Registratieverplichting</i>	1231
128	30.03.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Tele-Onthaal – Managementondersteuning en personeelsformatie</i>	1232

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

108	17.03.2000	J. Librecht	<i>Theater Tinnenpot Gent – Subsidiëring</i>	1233
109	21.03.2000	J. De Roo	<i>Heffing leegstand – Gent-Eeklo</i>	1234
110	24.03.2000	D. Lootens-Stael	<i>Brussel Deze Week – Objectiviteit</i>	1235
112	24.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verenigingsleven – Gezinsondersteunende activiteiten</i>	1236
113	24.03.2000	C. Decaluwe	<i>Sociaal patrimonium – Verhuur aan derden</i>	1237
114	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeugdverenigingen – Kampeermateriaal</i>	1238
115	30.03.2000	J. Malcorps	<i>Tegemoetkoming hypotheeklening – Referentiedatum</i>	1239
116	31.03.2000	C. Van Eyken	<i>Brochure "Wonen in Brussel" – Kostprijs</i>	1241
117	05.04.2000	C. Van Eyken	<i>Nieuwe Vlaamse Brusselaars – Rijksregistergegevens</i>	1241

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

84	08.03.2000	D. De Cock	<i>Computeronderwijs – Stand van zaken</i>	1302
86	13.03.2000	C. Decaluwe	<i>e-Europa – Jeugd en onderwijs</i>	1242
89	17.03.2000	F. Dewinter	<i>KTA Beringen – Taalgebruik</i>	1244
90	17.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Schoolverzuim – Offerfeest</i>	1245
91	21.03.2000	J. Librecht	<i>Onderwijspakketten – Vredesorganisaties</i>	1245
92	21.03.2000	J. De Meyer	<i>Leerlingen-stagiairs – Bescherming op het werk</i>	1246
93	24.03.2000	D. Ramoudt	<i>Aanwerving onderwijspersoneel – Leeftijdsgrens</i>	1247
94	29.03.2000	J. Loones	<i>Visserijscholen – Beleid</i>	1248
95	30.03.2000	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Departement Onderwijs – Informatie tegen betaling</i>	1249
96	30.03.2000	J. Malcorps	<i>Tandbederf bij kinderen – Oorzaken en preventie</i>	1250
97	30.03.2000	L. Sannen	<i>Secundair onderwijs – Verdeling van betrekkingen</i>	1251

98	30.03.2000	D. De Cock	<i>Basisonderwijs – Gratis zwemmen</i>	1252
99	31.03.2000	P. Huybrechts	<i>Spiere-Helkijn – Subsidiëring basisschool</i>	1253

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

52	24.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Loopbaanonderbreking – Stand van zaken</i>	1305
53	24.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-selecties – Objectiviteit</i>	1306
54	24.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB – Informatie in geval van deeltijds werk</i>	1307
56	29.03.2000	J. Van Aperen	<i>Premies loopbaanonderbreking – Aanvraagtermijn</i>	1253
57	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-opleiding verpleegkunde – Evaluatie</i>	1255
58	30.03.2000	J. De Roo	<i>Lokale werkwinkels – Stand van zaken</i>	1256

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

50	25.11.1999	J. Bex	<i>Natuurrapport 1999 – Evaluatie</i>	1308
133	13.03.2000	F. Dewinter	<i>ISVAG-verbrandingsoven – Meetresultaten</i>	1258
134	13.03.2000	V. Declercq	<i>Vloethemveld Zedelgem – Natuurbeheer</i>	1259
135	13.03.2000	J. Loones	<i>Zeevogels – Opvang</i>	1261
136	16.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Habitatrichtlijngebied</i>	1262
137	16.03.2000	J. Loones	<i>Kustbossen – Stand van zaken</i>	1263
139	17.03.2000	J. De Roo	<i>Kleinschalige waterzuivering – Meetjesland</i>	1264
140	17.03.2000	J. Malcorps	<i>Campina Vosselaar – Bodemonderzoek</i>	1264
141	17.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Oude Schelde Bornem – Overstorten</i>	1266
142	17.03.2000	C. Decaluwe	<i>Gescheiden rioleringsstelsels – Toepassing bij huisvestingsprojecten</i>	1266
143	17.03.2000	B. Tobback	<i>Kanaal Leuven-Dijle – Waterkwaliteit</i>	1267
144	17.03.2000	B. Tobback	<i>Waterzuiveringsprojecten – Rotselaar</i>	1268
145	21.03.2000	D. Ramoudt	<i>Drinkwater – Prijsverschillen</i>	1269
146	21.03.2000	J. De Meyer	<i>Boelwerf Temse – Sanering en herbestemming</i>	1270
147	21.03.2000	J. De Meyer	<i>Dijken – Afgraasbeleid</i>	1270
148	21.03.2000	J. Maes	<i>VMM-labo's – Vestigingsplaats</i>	1271
149	21.03.2000	J. De Roo	<i>Schipdonkkanaal – Vervuiling</i>	1272
150	24.03.2000	P. Wille	<i>Zandwinningsvijver Waasmunster – Visverbod</i>	1274
151	24.03.2000	C. Decaluwe	<i>Voormalige militaire domeinen – Bodemvervuiling</i>	1276
152	24.03.2000	C. Decaluwe	<i>Munitie-ontmanteling Poelkapelle – Afvalverwerking</i>	1278
153	24.03.2000	M. Van Den Eynde	<i>GSM-masten – Gezondheidsaspecten</i>	1279
154	24.03.2000	C. Decaluwe	<i>Controle ondergrondse stookolietanks – Bodemattest</i>	1280
155	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Zwemwaterkwaliteit – Bewaking</i>	1282
160	30.03.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Bosdecreet – Ontbossingsregeling</i>	1286

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

	89	24.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Opdracht voormalige directeur-generaal VDBH . . . .</i>	1287
	90	24.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bijzondere Jeugdbijstand Tongeren – Huisvesting . . . . .</i>	1288
	91	24.03.2000	F. Sarens	<i>Handelsmissie Wenen – Vertegenwoordiging . . . . .</i>	1289
△	92	24.03.2000	J. Penris	<i>Zeilopleidingsproject – Subsidiëring . . . . .</i>	1289
	93	29.03.2000	D. De Cock	<i>Euro 2000 – Subsidiëring . . . . .</i>	1290
	94	30.03.2000	J. De Meyer	<i>Hof ter Saksen Haasdonk – Restauratie . . . . .</i>	1291

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

	85	16.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Bestemming . . . . .</i>	1292
	87	17.03.2000	J. Coens	<i>BPA Finis Terrae Knokke-Heist – Stand van zaken . . . . .</i>	1292
	89	17.03.2000	J. De Roo	<i>Dioxinecrisis – Vergoeding industriële bedrijven . . . . .</i>	1293
△	90	21.03.2000	J. De Meyer	<i>Boelwerf Temse – Sanering en herbestemming . . . . .</i>	1294
	92	21.03.2000	J. Coens	<i>Prioritaire afbraakdossiers – Stand van zaken . . . . .</i>	1296
	93	21.03.2000	J. De Roo	<i>Handhavingsbeleid ruimtelijke ordening – Vonnissen . . . . .</i>	1296
	94	24.03.2000	B. De Smet	<i>Sectorale BPA's – Jeugdwerkinfrastructuur . . . . .</i>	1297
	95	29.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabelaanbod Coditel – Event TV . . . . .</i>	1297
	96	29.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabelaanbod Coditel – Kanaal Z . . . . .</i>	1298
△	97	05.04.2000	D. Ramoudt	<i>Stedelijke bouwnormen – Toegankelijkheid voor mindervaliden . . . . .</i>	1298
	101	06.04.2000	L. Peeters	<i>Bouwvergunningenbeleid – Toegankelijkheid voor mindervaliden . . . . .</i>	1299